

ரோமாக்கு எழுதின நிறபம்

The Epistle to the Romans

by
ரோலன்ட் கிளைகர்
Roland Kleger

குருஸ்லீங்கன், ஜீலை 2012
பதிப்புரிமை ரோலன்ட் கிளைகர், இறையியல் கலாநிதி
ஊர்-8280 குருஸ்லீங்கன் (சுவிசர்லாந்து)

Kreuzlingen, May 2022

**Copyright © Roland Kleger, Doctor of Theology,
CH-8280 Kreuzlingen (Switzerland)**

ரோமாக்கு எழுதின நிறுபம்

The Epistle to the Romans

by

ரோலன்ட் கிளைகர்

Roland Kleger

குரூஸ்விங்கன், ஜீலை 2012
பதிப்புரிமை ரோலன்ட் கிளைகர், இறையியல் கலாநிதி
ஊர்-8280 குரூஸ்விங்கன் (சுவிசர்லாந்து)

Copyright © Roland Kleger, Doctor of Theology,
CH-8280 Kreuzlingen (Switzerland)

I. முன்னுரை

A. நிருபத்தைக் குறித்த பொதுவான குறிப்புகள்

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் புறவின மக்களுக்கு பிரசங்கித்த இரட்சிப்பின் அடிப்படை செய்தியை ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் உள்ளடக்கியுள்ளது. அகஸ்டின் ரோமர் 13: 13-14 –ஐ 5 வாசித்த போது அசைக்கப்பட்டார், அவருடைய வாழ்க்கை முற்றிலும் மாறியது. கிறிசோஸ்தம் வாரம் இருமுறை ரோமர் நிருபத்தை வாசிக்கும் பழக்கத்தை கொண்டிருந்தார். மேலும் இந்த நிருபமானது சீர்திருத்த காலத்தின் நிகழ்வுகளுக்கு மிக முக்கிய பங்காற்றியது. ஹாத்தர் ரோமர் 1:17 – ல் “ஹிசவாசத்தினாலே நீதீயான் ரீழூப்பான்.” என்பதை வாசித்த போது ஆழமாகத் தொடப்பட்டார்.

B. நிருபத்தின் ஆசிரியர்

ஆசிரியர் தன்னைக் குறித்து முதல் வசனத்திலேயே வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இயேக்கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனும், அப்போஸ்தலனாகும்படி அழைக்கப்பட்டவனும், தேவனுடைய சுவிசேஷத்திற்காகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டவனுமாகிய பவுல்,(ரோமர் 1:1). அவர் முதலாவது தன்னை ஆசிரியர் (பிரஸ்ரகலோடு) என்று அறிமுகப்படுத்தாமல் அவருடைய உறுதியான இறையியலை 10 தெளிவுபடுத்தும் பொருட்டு “அப்போஸ்தலர்”, முழு இருதயத்தோடு தன்னுடைய ஊழியத்தின் நிறைவுக்கு பரிசுத்த உண்மையுடன் அர்ப்பணித்த இயேசு கிறிஸ்துவின் தூதுவர் 15 என்று அறிமுகப்படுத்துகிறார். பவுல் ஒரு யூதராகப் பிறந்தார் (ரோமர் 9: 1-5; 11:1, 2 ராஜா 11:22), தன்னுடைய சொந்த மக்களை மிகவும் அதிகமாக நேசித்தார். அவர் ஒரு பரிசேயன், நியாயப்பிரமானத்தை முழுவதும் அறிந்தவர். இந்த நிருபத்தில் மட்டும் பழைய 20 ஏற்பாட்டில் இருந்து 57 முறை மேற்கொள் காட்டுகிறார். அதை அநேக முறை குறிப்பிடுகிறார். இந்த நிருபத்தின் போதனை மாதிரி பவு-ன் மற்ற நிருபங்களைப் போலவே உள்ளது, ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தின் ஆசிரியர் பவுல் என்று திருச்சபைப் பாரம்பரியம் உறுதியாகக் கூறுகிறது,

C. நிருபத்தின் தொகுப்பு

இந்த நிருபம் அதனுடைய உள்ளடக்கத்தைக் குறித்த தகவலைக் கொடுக்கிறது. 1:10-13, 25 பவுல் இந்தக் கடிதத்தை எழுதிய போது அவர் ரோமாபுரிக்கு சென்றிருக்கவில்லை என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். பவுல் முதன்முறையாக கிபி 60ல் பயணம் செய்தபடியால் அதற்கு முன்பாகவே இதை எழுதியிருக்க கூடும் என்று அறிய முடிகிறது. பவுல் இதை எழுதிய போது தன்னுடைய பயணத் திட்டங்கள் குறித்து பேசுகிறார்.(பார்க்க 30 15:23-25). எனவே கிபி 57ல் பெந்தெகாஸ்தே காலத்தின் போது ஏருசலேமில் அவர் சிறைபிடிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக இதை எழுதினார். பவுல் அப்போது தான் ஏருசலேம் சபையின் ஏழைகளுக்கான தர்மசாகய சேகரிப்பை நிறைவ செய்திருந்தார்(அதி 15:15-33). பின்பு ஏருசலேமிற்கு பயணம் மேற்கொள்ள என்னினார்(கிபி 56 –ம் ஆண்டு, அப் 19: 21,22). கொரிந்துவில் வைத்து இந்தக் கடிதத்தை எழுதியிருக்கலாம் என்று இரண்டு 35 கூற்றுகள் வ- யறுத்துகின்றன. கெங்கிரேயா சபைக்கு உண்மையுள்ள ஊழியக்காரியாக இருந்த பெபேயாள் குறித்து பவுல் ரோம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதுகிறார் (கொரிந்துவின் துறைமுகப்பட்டினம்; ரோமர் 16:1, 2). பெபேயாள் ரோமிற்கு பயணம் மேற்கொள்ள ஆயத்தமாயிருந்தாள் என்றும் அவளிடத்தில் இந்தக் கடிதத்தை ரோமில் உள்ள சபைக்கு கொடுக்கும்படியான பணி தரப்பட்டது என்றும் நாம் யூகிக்க முடியும். இந்தக் கடிதத்தில் 40 பவுல் தன்னுடைய உடன் பணியாள் காயுவின் வாழ்த்தை கூறுகிறார். பவுல் முதன்முறையாக

5 கொரிந்துவில் தங்கியபோது ஞானஸ்நானம் கொடுத்திருந்த கொரிந்து சபையைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவராக காயு இருந்திருக்கக்கூடும் (1 கொரி 1:14). மேலும் கொரிந்து சபை பொருளாளர் ஏரஸ்துவின் வாழ்த்தை தெரியப்படுத்துகிறார் (ரோமர் 16:23). இந்த நபரைக் குறித்து 2 தீமோத்தேய 4:20 – ல் குறிப்பிடுகிறார். எனவே பவுல் தனது மூன்றாவது அருட்பணிப் பயணத்தின் முடிவில் வசந்த காலத்தில் 56 –ம் ஆண்டு தன்னுடைய செயலாளர் தெர்த்தியுவிடம் வாய்மொழியாகக் கூறி இந்தக் கடிதத்தை எழுதச் சொல்- யிருக்க வேண்டும்

D. நிருபத்தின் நம்பகத்தன்மை

10 அதிகாரம் 15 & 16 - ஜி தவிர நிருபத்தின் நம்பகத் தன்மை குறித்து பெரிய விவாதங்கள் எதுவும் கிடையாது. இந்த இரண்டு அதிகாரங்களும் பிற்பாடு சேர்க்கப்பட்டது என்று சில வேத பண்டிதர் கருதுகிறார்கள். மார்சியன் கேளானில் ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் 14:23 – உடன் முடிவடைகிறதை அடிப்படையாக வைத்து இப்படி ஷுகிக்கிறார்கள், இறையியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு மார்சியன் இந்த இரண்டு அதிகாரங்களை விட்டுவிட்டார் என்பதை கருத்தில் கொள்வது முக்கியம். 95ம் ஆண்டு ரோமின் கிளமென்ட் இந்த நிருபத்தை மேற்கோள் காட்டி பேசியிருக்கிறார். இக்னேசியஸ், போ- கார்ப், இரத்த சாட்சியான ஜஸ்டின் இந்த நிருபத்தை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்கள். புதிய ஏற்பாட்டின் நம்பத்தகுந்த வேத வாக்கியங்களுடன் சிரியா மற்றும் லத்தீன் கானானிலும், முரட்டோரியன் கானானிலும் ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. - யானின் ஜரேனியஸ், அலெக்சந்திரியாவின் கிளமென்ட், ஆரிகன், தெர்த்துல்- யன், எசுபியஸ் இந்த நிருபத்தை அப்போஸ்தல வாக்கியங்களாக கருதினார்கள். முதல் நூற்றாண்டு முழுவதும் அனைத்து சபையும் இந்த நிருபத்தின் நம்பகத்தன்மையை கேள்விக்கிடமின்றி ஏற்றுக் கொண்டிருந்தது.

E. நிருபத்தின் நோக்கம்

1. தனிப்பட்ட நோக்கம்

25 அப்போஸ்தலாகிய பவுல் ரோமிற்கு செல்ல இருப்பதைக் குறித்து அறிவிப்பது தான் இந்த கடிதத்தை எழுதுவதற்கான அவருடைய தனிப்பட்ட நோக்கம் ஆகும். அநேக வேத வியாக்கியானிகள் மேற்கு பகுதியில் பவுல் செய்கின்ற அருட்பணிக்கு அடிப்படைத் தளமாக ரோம் சபையை பயன்படுத்த என்னியிருக்கக் கூடும் என்று கருதுகிறார்கள் (ரோமர் 15:22 -32).

2. போதனை நோக்கம் (கிறிஸ்தவ விசுவாசம் குறித்த போதனை)

30 இளம் சபையாகிய ரோமிற்கு கிறிஸ்தவ அடிப்படை நம்பிக்கைகளாகிய பாவத்தின் உலகலாவிய தன்மை, விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல், பரிசுத்த ஆவியனால் மறுபிறப்பு, பாவத்தின் ஆளுகை மீதான வெற்றி, இன்னும் பல காரியங்களைக் குறித்த உறுதியான அஸ்திபாரம் தேவைப்பட்டது.

3. ஒருவரோடோருவர் சமாதானமாயிருக்க அழைப்பு

35 யுத மற்றும் புறவின் கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சமாதானமாக வாழும் படி பவுல் அறைக்கைவல் விடுக்கிறார் (அதி 14:15,19). இந்த இரண்டு பிரிவினரும் ஒருவருக்கொருவர் முரண்பட்டு இருந்தார்கள், இரு பிரிவினரும் ஏற்றுக்கொண்டு பணி செய்திடும் அடிப்படையில் அவர்கள் பகிரக்கூடிய பொதுவான அடித்தளம் குறித்து விளக்கிப் பேச பவுலை விட சிறந்தவர் ஒருவருமில்லை.

4. விவாத நோக்கம்

நற்செய்தி எங்கெல்லாம் பிரசங்கிக்கப்பட்டதோ அங்கெல்லாம் யூத மார்க்கத்தமைந்தவர்கள் (மோசேயின் நியாயப் பிரமாணத்தை வ- யுறுத்திய யூத வழித் தோன்றல் கிறிஸ்தவர்கள்) “பழைய விகவாசத்தை” வ- யுறுத்தியனார்கள், அதாவது மோசேயின் சட்டத்திட்டங்களை கடைபிடிப்பது. அவர்களுடைய தவற்றை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தி உணர்த்திட பவுல் விரும்பினார்.

F. ரோமில் திருச்சபை நிறுவப்படுதல்

பாரம்பரியத்தின்படி அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு இங்கு திருச்சபையை நிறுவி, அதனுடைய முதலாவது பேராயராக இருந்தார். ஆனால் இந்த கூற்று புதிய ஏற்பாட்டு வாக்கியங்களுடன் முரண்படுகிறது. கத்தோ- க்க பாரம்பரியத்தின்படி பேதுரு கிபி 40 ல் ரோமிற்கு வந்து, அங்கே 25 ஆண்டுகளாக பேராயராக பணிபுரிந்தார் (அதாவது ரோமப் பேரரசன் நீரோவின் ஆட்சிக் காலம் முடியும் வரை). பிற்பாடு அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுடன் இணைந்து இரத்த சாட்சியாக ரோமில் மரித்தார். அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு ரோமில் மரித்தது வரலாற்று ரீதியாக உண்மை என்றாலும் மற்ற காரியங்கள் பின்வரும் காரணங்களினால் முரண்படுகின்றன:

- யாக்கோபு கிபி 44 ல் இரத்த சாட்சியாக மரிக்கும் போது, பேதுரு எருசலேம் சபையில் பணி செய்தார்(யாக்கோபு 12: 1-3).
- எருசலேம் கவுன்சில் கிபி 49 ல் நடைபெற்றபோது (அப் 15). பேதுரு “விருத்தகேதனமுள்ளவர்களின் அப்போஸ்தலன்” என்று அழைக்கப்பட்டவராக, எருசலேமில் அப்போதும் பணி செய்து கொண்டிருந்தார்.
- கிபி 53 -55 ஆண்டுகளில் எபேசேவில் தங்கியிருந்த போது பவுல் ரோமிற்கு சென்று நற்செய்தியை பிரசங்கிக்க முடிவெடுத்தார் (அப் 19:21). ஒருவேளை பேதுரு அங்கே பேராயராக இருந்திருந்தால் பவுல் இந்த முடிவை எடுத்திருக்க மாட்டார் (ரோமர் 15:20).
- 56 -ஆம் ஆண்டு பவுல் ரோமருக்கு இந்த நிறுபத்தை எழுதிய போது, சபையின் அனைத்து அறிமுகமான அங்கத்தினர்களையும் வாழ்த்துகிறார் (ரோமர் 16), ஆனால் அந்தப் பெயர் பட்டிய- ல் வாசகர்கள் பேதுருவின் பெயரைக் காண இயலாது.
- பவுல் கைதியாக ரோமிற்கு 59ம் ஆண்டு வந்தடைந்தார். அப் 28 ல் லூக்காவின் கூற்றுப்படி அந்நேரத்தில் பேதுரு ரோமில் இல்லை. பவுலை சந்திக்க வந்த சகோதரர்களிலோ அல்லது பட்டனத்திலோ பேதுரு இல்லை.
- பவுல் பி- ப்பியருக்கு நிறுபத்தை ரோமில் இருந்து உண்மையாகவே எழுதியிருந்தால், 61 ம் ஆண்டு அவர் எழுதியிருக்க வேண்டும். அவர் தன்னுடைய பெயரிலும் தீமோத்தேயுவின் பெயரிலும் அந்த நிறுபத்தை எழுதினார் (பி- 1:1). பி- ப்பியர் 4: 21, 22 ல் எல்லா சகோதரர்களையும், குறிப்பாக அரண்மனை வீட்டாரையும் வாழ்த்துகிறார், பேதுரு இங்கே குறிப்பிடப்பட வில்லை.
- 35 ரோம் திருச்சபையை நிறுவியவரும் முதல் பேராயரும் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு என்ற ரோமன் கத்தோ- க்க பாரம்பரியத்தின் கூற்றை பகுத்தறிய இந்த குறிப்புகள் உதவுகின்றன. ரோமில் திருச்சபை நிறுவப்பட்டவிதம் பற்றி எந்தவொரு உறுதியான தகவலும் நமக்கு இல்லை, எருசலேமில் இருந்து ரோமிற்கு திரும்பியவர்கள் மூலமாக நற்செய்தி கொண்டு செல்லப்பட்டது. (பெந்தெகாஸ்தேககுப் பின்பு அப். 2:10) என்று பொதுவாக கருதப்படுகிறது. அல்லது யூதர்களாக இருந்து கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்கள் ரோமிற்கு வந்தார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. இன்னும் சிலர் மனம் திரும்பிய போர்வீரர்கள் ரோமிற்கு கிறிஸ்தவத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று நம்புகிறார்கள். பவுல் தனக்கு முன்பாகவே கிறிஸ்துவை விகவாசித்திருந்த நன்கு அறியப்பட்ட சபையின் மனிதர்கள் இரண்டு பேர் குறித்து பேசகிறார் (ரோமர் 16:7). அப்போஸ்தலன் பவு- ன் பல்வேறு நன்பர்கள் ரோமில் இருந்ததினால் சிறிய ஆசியா பகுதியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் வியாபார நோக்கங்களுக்காக (வியாபாரம்,) பல்வேறு பெரிய பட்டனங்களுக்கு பயணம் செய்திருந்தார்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது. ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் இந்த மக்கள் கிறிஸ்துவின் மீதான தங்களுடைய விகவாசத்தை சாட்சியிட்டார்கள். தங்கள் வீடுகளை கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவோருக்கு திறந்து கொடுத்தார்கள். ஆக்கில்லாவும் பிரிஸ்கில்லானும் இதற்கு நல்ல உதாரணம் (ரோமர் 16 :3 - 5)

G. நிருபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள்

ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் (நன்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட) அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நன்றாக அறிந்திருந்த ஒரு குறிப்பிட்ட சபைக்கு எழுதப்பட்டது அல்ல (உதாரணத்திற்கு கொரிந்து . பி-ப்பு சபைகளைப் போல) . மாறாக ரோமில் இருந்த அனைத்து 5 தேவபிரியரும் பரிசுத்தவான்களாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு எழுதப்பட்டது (ரோமர் 1:7) . எனவே இந்த நிருபம் ரோம் பட்டணத்தில் வசித்த அனைத்து விகவாசிகளுக்கும் எழுதப்பட்டதாகும். கடைசி அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வாழ்த்து செய்தியின் நீண்ட 10 பட்டியல் உள்ள அப்போஸ்தலனின் எல்லா நண்பர்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். அந்த சபையானது அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவரால் உருவாக்கப்படாமல் படிப்படியாக வளர்ந்த 15 சபையாகும். பவுல் தன்னுடைய வருகை குறித்து பேசும் போது பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “நான் மற்றொருவனுடைய அஸ்திபாரத்தின்மேல் கட்டாதபடிக்கு கிறிஸ்துவினுடைய நாமம் சொல்லப்பட்டிராத இடங்களில் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்படி நாடுகிறேன்”. (ரோமர் 15: 20 – 23) கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புறவின விகவாசிகளும் ரோம் சபையில் இருந்தார்கள். (அதி 1:5, 6, 13 -15 , அதாவது யூதரல்லாத கிறிஸ்தவர்கள்). யூத வழித் தோன்ற-ல் வந்த முக்கியமான 20 கிறிஸ்தவர்களையும் உள்ளடக்கி இருந்தது. எனவே தான் பவுல் 14:1 முதல் 15:13 வரை இணக்கம் மற்றும் சகிப்பத் தன்மை குறித்து வ- யறுத்துகிறார் (மேலும் 2:17). முதல் கிறிஸ்தவர்களின் தனிப்பட்ட சாட்சி மூலம் ரோம் விகவாசிகள் கிறிஸ்துவிடம் வந்தார்கள், புதிய ஏற்பாடு முழுமை அடையாத சூழ-ல் இந்த இளம் வளருகின்ற சபை இயேசு 25 கிறிஸ்துவின் ஆள்த்துவம் மற்றும் பணிகள் குறித்து குறைவாகவே அறிந்திருந்தது. (அவர்கள் வாய்மொழியாகவே கேட்டிருந்தார்கள்) நகுநியான நபி மூலம் வழங்கப்பட்ட நற்செய்தியின் நிறையம் குறித்த புரிந்து கொள்ளக் கூடிய ஒழுங்கு முறைப்படுத்தப்பட்ட போதனை. இதைத் தான் ரோயாக்கு எழுதின நிறுபம் பேசுகிறது.

H. நிருபத்தின் சிறப்புப்பண்புகள்

பவு-ன் அனைத்து நிருபங்களும் “குழந்தைக் கடிதங்கள்” என்று வகைப்படுத்தப் 25 படுகின்றன. ஏனெனில் பவுல் சில குறிப்பிட குழந்தைகள் அல்லது பிரச்சினைகள் குறித்து பொதுவாக எழுதுவார், பவு-ன் பெரும்பான்மைக் கடிதங்கள் இவ்வாறு வகைப்படுத்தப் படுகின்றன. ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் விதிவிலக்காக காணப்படுகிறது. அது அப்போஸ்தலனாகிய பவு-ன் முக்கியமான போதனைகளை உள்ளடக்கிய ஒழுங்கு முறையுடன் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஒருவர் ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தை கலாத்தியர் நிருபத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது பவுல் கூறுகின்ற காரியங்களைக் குறித்த வித்தியாசம் தெளிவாகத் தெரியும். கலாத்தியர் நிருபத்தில் பல்வேறு கருத்துகள், வேறுபட்ட விவாதங்கள் எவ்வித திட்டமிடலும் இல்லாமல் உள்ளடக்கியிருப்பதைக்காண முடியும். ஆனால் ரோமர் நிருபம் வேறுபட்ட தலைப்புகளின் கீழ் ஒழுங்குமுறையுடன், முதலாவது 30 அறிவிப்புகள் பிறகு மற்ற காரியங்கள் என்று வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. புதிய ஏற்பாட்டின் மற்ற நிருபங்களை விட ரோமர் நிருபத்தில் பவுல் பாதிக்கும் மேற்பட்ட பழைய ஏற்பாடு 35 மேற்கோள்களை எழுதுகிறார். அறிமுகம் மிக நீண்டு காணப்படுகிறது(அதி 1: 1-7) பவுல் ஒரு போதும் சந்தித்திராத சபை குறித்து கடிதத்தின் இறுதியில் கூறுகின்ற வாழ்த்துகளும் நீண்டு காணப்படுகிறது, அது ஆச்சரியத்தை அளிக்கிறது. (அதி 16). நற்செய்தியின் முக்கிய சத்தியங்களை ஏற்கெனவே அறிந்திருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு மறுபடியும் 40 அவைகளை ஞாபகப்படுத்தும்படி இந்த கடிதம் எழுதப்பட்டது (அதி 15: 14-15).

I. ரோமர் நிருபத்தில் நீதிமானாக்கப்படுதல்

நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பரிகாரப்ப- மூலம் ஏற்படும் கடவுளின் செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த ப- யின் மூலம் 45 மனுக்குலம் பிதாவாகிய கடவுளுடன் ஒப்புரவாக்கப்படுகிறது. விகவாசிக்கும் பாவியை கடவுள் நீதிமான் என்று அறிவிக்கிறார் (பார்க்க ரோமர் 1: 16-17; 3:26; 2 கொரி 5:21). கிறிஸ்து நம்முடைய நீதியாக இருக்கிறார் (1 கொரி 1:30). சட்டரீதியாக கடவுள் நம்முடைய கடனை (பாவம்) ரத்து செய்கிறார், கிறிஸ்து பிதாவாகிய கடவுளுடனான நமது உறவை

சீர்பொருந்தப் பண்ணுகிறார் – முதல் மனிதனின் வீழ்ச்சி மூலமாக உடைந்து போன உறவு (ரோ5:12, ஏசா 59:2).

5

நீதிமானாக்கப்படுதல் :

அதனுடைய அவசியம்	பாவம்	அதிகாரம்:	1:18 – 3:20
அதை ஆரம்பித்தவர்	பிதாவாகிய கடவுள்		3:22.26
கிருபை			3:2
இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம்			3:25
எப்படி?	விசுவாசத்தின் மூலம்		3:24-28
நிருபணம்	உயிர்த்தெழுதல்		4:23-25
ஆசிர்வாதங்கள்	ஆவியின் கனி		5:1-5
கோரிக்கை	பரிசுத்தமாகுதல்		6:1-23
போராட்டம் மாம்சத்திற்கும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் எதிராக			7:1-25
வெற்றி	மாம்சத்தின் மீது		8:1-39

நீதிமானாக்கப்படுதோடு மீட்பின் விளைவுகள்:

இரட்சிப்பு	அதி:	3:24
மன்னிப்பு		4:7
ஓப்புரவாகுதல்		5:10
நித்திய ஜீவன்(விடுதலை)		5:10

25 J. ரோமர் நிருபத்தின் சாவி வார்த்தை & சாவி வசனங்கள்

சாவி வார்த்தை:

நீதிமானாக்கப்படுதல்

சாவி வசனங்கள்:

1:17 அல்லது 3:23-2

K. ரோமர் நிருபத்தின் முழுப் பார்வை

30 பின் வரும் உதாரணம் லாங்கமர் வரைபடத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது.¹

¹ Joachim E. Langhammer, *Das Leben kann noch einmal beginnen: Die Botschaft des Römerbriefes* (Bad Salzuflen, Germany: Joachim E. Langhammer, 1977).

ரோம் நிருபத்தின் செய்தி : வாழ்வு புதிதாக துவங்கப்பட முடியும்

1:1-17	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14-15	16			
	இழந்து போல் நிலை பிற இனம்	பூதர்	கிறிஸ்துவின் மூலம் இரட்சிப்பு	விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப் படுதல்	ஆதாமுக்குள் அல்லது கிறிஸ்துவக்குள்	புதிய வாழ்வு	மாம்சத்தில் வாழ்வு	ஆவியில் வாழ்வு	இஸ்ரே- ன் தெரிந்து கொள்ளப் படுதல்	இஸ்ரேல் சிதறடிப்பு	இஸ்ரேல் இரட்சிப்பு	பரிசுத்த மாக்கப் படுதல்& ஊழியம்	அதிகாரம் & அன்பு	மரியாதை& சகிப்பத் தன்மை				
வேதாகமப் போதனை										வரலாறு		வாழ்வு						
கிறிஸ்து இல்லாமல்	எனக்காக கிறிஸ்து										நான் கிறிஸ்துவுடன்	எனக்குள் கிறிஸ்து	எல்லாவற்றிற்கும் மேல் கிறிஸ்து		என் மூலமாக கிறிஸ்து			
பாவம்	நீதிமானாக்கப்படுதல்										பரிசுத்த மாக்கப்படுதல்	மகிழமை	ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்/ புறக்கணிப்பு		நடத்தை			
நீதி இல்லாமல்	நீதி அருளப்படுதல்										நீதிமானாக்கப் படுதல் விளைவுகள்	நீதிமானாக்கப் படுதலை நடைமுறைப்படுத்துதல்		நீதிமானாக்கப்படுத- ன் கனிகள்				
இரட்சிப்பின் அவசியம்	இரட்சிப்பின் உண்மை	இரட்சிப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்	இரட்சிப்பின் நிச்சயம்	இரட்சிப்பை உரிமை கோருதல்	இரட்சிப்பை உரிமை கோருதல்	இரட்சிப்பை உடையவராக இருந்தல்	இரட்சிப்பு வழங்கப்படுதல் இரட்சிப்பு நிராகரிக்கப்படுதல்	இரட்சிப்பை பிரசங்கித்தல்										
வாழ்வு இன்றி	வாழ்வு வழங்கப் படுதல்	வாழ்வை அனுபவித்தல்	நிறைவேறிய வாழ்வு	விடுதலை வாழ்வு	நித்திய வாழ்வு	தவறான வாழ்வு		நடைமுறை வாழ்வு										
அவிசுவாசம்	வெளிப்படுத்தப் பட்ட விசுவாசம்	விசுவாசம் தெரிந்து கொள்கிறது	காணப்படும் விசுவாசம்	செயல்படும் விசுவாசம்	வெற்றியுள்ள விசுவாசம்	செத்த விசுவாசம்		நடைமுறை விசுவாசம்										
பாவத்தின் கீழ்	பாவத்தின் தண்டனையில் இருந்து விடுதலை										பாவத்தின் ஆருகையில் இருந்து விடுதலை	பாவத்தின் வெற்றி வெற்றி	மீது பாவத்தின் மீது கடவுளின் வெற்றி	பாவத்திற்கு எதிரான போராட்டம்				
சுய கிரியைகள்	விசுவாசம்										நம்பிக்கை	தீர்மானம்: ஆம் அல்லது இல்லை	அன்பு					
அனைவரும்	தனி நபர்										அனைவரும்		தனி நபர்					

II. ரோம் நிகுபத்தின் விளக்கவுரை

A. முன்னுரை : அதி. 1:1-17

1. வாழ்த்துரை : வ 1-7

a.) ஆசிரியர் : வ 1-2.5-6

- 5 1. பவுல் = சிறியவர். முன்பு சவுல் என்று அறியப்பட்டவர் (அப் 7:58; 8:1-3; 9:1-30; 11:25.30; 12:25; 13:1-9); அப்13:9 – ல் இருந்து , அவர் பவுல் என்று அழைக்கப்படுகிறார் (கிரேக்கம்:Παῦλος, லத்தீன் பவுலோஸ் =சிறியவர்) சவுலுக்குப் பதிலாக((கிரேக்கம் :Σαῦλος= எபிரேயப் பெயர் சவு- ல் இருந்து கிரேக்கத்திற்கு [λαός] = [விரும்பப்பட்டவர்]).²
- 10 • சி- சியா நாட்டில் உள்ள தர்சு பட்டணத்தில் பிறந்தவர் (அப்.21:39).
- அவருடைய பெற்றோர்கள் யூதர்கள் (2கொரி 11:22).
- அவருடைய தகப்பன் ரோமக் குடியுரிமை பெற்றிருந்ததால், பிறப்பில் இருந்தே ரோமக்குடிமகன் (அப்.16:37; 22:25-28).
- அவருடைய சகோதரி எருசலேமில் இருந்தாள் (அப். 23:16).
- 15 • கமா- யேல் அவருடைய ஆசிரியர் (அப்.22:3; அப். 5:34).
- முதன்முறையாக அவர் அப் 7:57-58 – ல் குறிப்பிடப்படுகிறார் (ஸ்தேவான் கல்லெறியப்படும் நிகழ்வு).
- அவருடைய மனமாற்றம் (அப். 9).
- 20 2. ஊழியக்காரன் (அல்லது அடிமை,கிரேக்கத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் “கூலோஸ்” [δοῦλος]) இந்தப் பெயரைக் குறிப்பிட அவர் வெட்கப்படவில்லை.
- 25 3. அப்போஸ்தலனாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர் (மற்ற அப்போஸ்தலரைப் போல இயேசு கிறிஸ்துவுடனான 3 ஆண்டுகள் பயிற்சி காலம் உடையவர் அல்ல. அவருடைய அழைப்பு , பார்க்க: அப் 9; 1கொரி 9:1; கலாத் 1:12-24; 2கொரி 12:12; 1தீமோ 2:7; 2தீமோ1:11.
4. தேவனுடைய சுவிசேகங்களைக் காக பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர் : கலாத்.1:15 மற்றும் அப். 13:1-2. சுவிசேகங்களின் ஆரம்பமும் ஆதாரமுமாக கடவுள் இருக்கிறார் (அப். 3:16).
- 30 வ. 4: “பரிசுத்த வேத வாக்கியங்களில் தமது தீர்க்கதறிசிகள் மூலம் வாக்குப் பண்ணியிருந்த சுவிசேகங்களை அவர் பிரசங்கித்தார்.” இது எவ்விதம் நிகழ்ந்தது?.
- வாக்குத்தத்தத்தின் மூலம்: ஆதி 3:15 (நற்செய்தி வாக்குத்தத்தம்) & 2பேதுரு 1:21.

²Cf. Abraham Meister, *Biblisches Namen-Lexikon* (Pfäffikon ZH, Switzerland: Verlag Mitternachtsruf, 1970), p. 269. மெய்ஸ்டர் அப்போஸ்தலனாகிய பவு- னுடைய அவரின் பெயர், ஆள்த்துவம் குறித்த சொந்த குறிப்பைக் கூறுகிறார்; 1 கொரி 15:9 (அப்போஸ்தலர் எல்லாரிலும் நான் சிறியவன்.... ஏனெனில் கடவுளின் சபையை நான் துன்பப்படுத்தினேன்) எபே3:8 (கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்கள் எல்லாரிலும் நான் சிறியவன்).

- தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலம்: உதாரணம் ஏசாயா:53.
- உருவகங்கள், அடையாளங்கள் மூலம்: உதாரணம், அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி-யாத்:12.
- ப- கள் மூலம்: குறிப்பாக மோசேயின் மூன்றாவது நூல் (லேவியராகமம்).

5 வ 5-6: “அவர் மூலமாக (அதாவது கிறிஸ்து மூலமாக) நாங்கள் கிருபையையும் அப்போஸ்தலத்துவத்தையும் பெற்றோம்”: கிருபை = இரட்சிப்பு – அப்போஸ்தலத்துவம் = ஊழியம். இரண்டுமே கிறிஸ்துவின் கிருபையினால் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

b.) தலைப்பு: வ 3-4

நற்செய்தியின் மையக்கருத்து இயேசு கிறிஸ்துவாக இருக்கிறார். இந்த வசனங்களில் நாம் இரண்டு உண்மைகளை கண்டறிய முடியும். இயேசு கிறிஸ்து:

10

1. கடவுளின் குமாரன்
2. தாவீதின் சந்ததியில் பிறந்தவர்(சங்கீதம் 89:35-37)
3. அவருடைய மனுவுருவாதல், அதாவது கடவுள் மனிதன் ஆனார். (மாம்சம் ஆனார், பி-2:5 & 1 தீமோ 3:16)
4. அவருடைய மரணம்
5. அவருடைய உயிர்த்தெழுதல்
6. அருட்பணியின் ஆண்டவர்

c.) நிருபத்தை பெற்றுக் கொண்டவர்கள் : வ. 7

20

“ரோமில் உள்ள தேவப்பிரியரும், பரிசுத்தவான்களாகும் படி அழைக்கப்பட்டவர்களும்”: அவர்கள் ரோமில் இருந்தவர்கள், ஆனால் ரோமர்கள் அல்ல: இந்த கடிதமானது ரோமில் இருந்த ஒரு குறிப்பிட்ட (உள்ளூர்) சபைக்கு எழுதப்பட்டது அல்ல, இது அந்தக் காலத்தில் ரோமில் வசித்த அனைத்து விசுவாசிகளுக்கும் பொதுவாக எழுதப்பட்டது.

2. நன்றி செலுத்துதலும் பயண விபரமும் : வ 8-15

a.) நன்றி செலுத்துதல்: வ 8-9

25

நன்றி செலுத்துதல் நல்ல காரியம் (1 தெச 5:18). நல்ல பண்பிற்கான அடையாளம். தூரதிர்க்ஷடவசமாக நாம் அடிக்கடி எதிர்மறையாகவும் குறைகூறியும் பேசுகிறோம். பவுல் ரோமில் இருக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்காக ஜெபிப்பதாகக் கூறி அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகிறார். மற்ற நிருபங்களிலும் அவர் இந்தக் காரியத்தை செய்திருக்கிறார்.

30

1கொரி1:4; எபே1:15; பி- 1:3; கொலோ1:3

“உங்கள் விசுவாசம் உலகமெங்கும் பிரசித்தமாக இருக்கிறது”: இது அன்றைய ரோமர் உலகைக் குறிக்கிறது, குறிப்பாக மத்தியதரைக்கடல் பகுதிகள், ஒரு சிறிய ஒளி கூட வெகு தூரம் பிரகாசிக்க முடியும். நாம் நினைப்பதை விட அதிகமாக அவிசுவாசிகள் நம்மைக் கவனிக்கிறார்கள். 1 தெச 1: 8-9 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள், ஒரு சிறிய நெருப்பு காட்டைக் கொளுத்தும். இது நேர்மறையான பொருளிலும் உண்மையாக இருக்கிறது!

35

b.) அவருடைய திட்டங்களும் பயண விபரங்களும் : வ 10-15

வ. 10: பவுல் அந்த சபையை சந்திக்க நீண்ட காலம் விருப்பம் கொண்டிருந்தார்(அப்.19:21, ரோமர் 15:23).

40

வ. 11: அவர்களைக் காண விரும்பினார் – அவர்களுடைய விசுவாசத்தை பெலப்படுத்த விரும்பினார்

வ. 12: அவர்களை உற்சாகப்படுத்தவும், அவர் உற்சாகமடையவும் விரும்பினார். மற்றவர்களுக்குத் தான் ஆவிக்குரிய உற்சாகப்படுத்துதல் தேவை என்று ஒரு கடவுளுடைய ஊழியக்காரன் நினைக்கக் கூடாது. இந்த பூமியில் நமது சர்வத்தில் நாம் இருக்கும் வரை நம் அனைவருக்கும் உற்சாகம் தேவை,

5 வ. 13: மேலும் பவுல் ரோமில் அறுவடையின் கனியைக் காண விரும்பினார். ஒருவர் தன்னுடைய சொந்த மகிமையை நாடாமல் இதை நாடுவது நல்ல காரியம்.

வ. 14: பவுலுடைய நோக்கம் அவருடைய சொந்த மகிமையை நாடுவது அல்ல. அவரும் பிறவின மக்களுக்கு “கடனாளி” என்பதை அறிந்திருந்தார். — எல்லா பிறவினத்தார், கிரேக்கர்கள், கிரேக்கர் அல்லாதோர். கிரேக்கரைப் பொறுத்தமட்டில் இது கிரேக்க மொழி பேசாதவர்களைக் குறிக்கிறது. பார்பரியன் என்பது பொதுவாக கல்வியறிவற்றவர்களைக் குறிக்கிறது. பவுலும் ஞானிகளுக்கும் மூடருக்கும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வ. 15: பவுலுக்கு ரோமில் நற்செய்தியை அறிவிக்க அதீத ஆர்வம் இருந்தது.

3. நிருபத்தின் தலைப்பு : வ 16-17

வ. 16: “நான் வெட்கப்படுவதில்லை” மாற்கு 8:38 “ஆதலால் விபசாரமும் பாவமுழுள்ள இந்தச் சந்ததியில் என்னைக் குறித்தும் என் வார்த்தைகளைக்குறித்தும் எவன் வெட்கப்படுவானோ, அவனைக் குறித்து மனுஷகுமாரனும் தமது பிதாவின் மகிமைபொருந்தினவராய்ப் பரிசுத்த தூதர்களோடுங்கூட வரும்போது வெட்கப்படுவார் என்றார்.” நற்செய்தியைக் குறித்து வெட்கப்படுவதற்கு நமக்கு எந்த ஒரு காரணமும் கிடையாது. ஏன்? ஏனெனில் விகவாசிக்கும் அனைவருக்கும் இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருவதற்கு அது தேவ பெலனாயிருக்கிறது. நித்திய அழிவில் இருந்து நம்மைக் காப்பாற்றும் ஒரேயொரு செய்தியைக் குறித்து நாம் ஏன் வெட்கப்பட வேண்டும்? உதாரணத்திற்கு ஆப்பிரிக்காவில் ஒருவர் நாத்திகரை எதிர் கொள்வது மிகவும் அரிதான் காரியம். இன்றைய நாட்களில் ஐரோப்பாவில் களங்கமில்லாத நற்செய்தியை பிரசங்கிப்பது எளிதான் காரியம் அல்ல, கே-க்குள்ளாக வேண்டிய அபாயம் இருப்பது உண்மை. மக்களை நித்திய அழிவில் இருந்து பாதுகாக்கக் கூடிய ஒரேயொரு வழியாகிய நற்செய்தியை நாம் பிரசங்கிக்கவும் சாட்சியிடவும் முன்னேறிச் செல்வதை இது ஒரு போதும் தடை செய்யாது, இயேசு கிறிஸ்து மூலம் மட்டுமே இரட்சிப்பு சாத்தியமாகிறது (யோவான் 14:6; அப் 4:12). உயர்ந்த கட்டிடத்தின் இருபதாம் மாடியில் நெருப்பில் இருந்து தப்பிப்பதுடன் ஒருவர் நற்செய்தியை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். நெருப்பில் இருந்து தப்பிப்பதைப் போல நற்செய்தி மட்டுமே இரட்சிப்பிற்கான ஒரே பாதையாக இருக்கிறது. “தேவ வல்லமை” (கிரேக்கம்: δύσαμαί θεό [டுனாமிஸ் தியோ]³) ஒரு நபரை முற்றிலும் மாற்றக்கூடிய வல்லமையை நற்செய்தி பெற்றிருக்கிறது. இந்த வார்த்தை உண்மையாகவே வல்லமையுள்ளது என்பதற்கு இது நிருபணமாக உள்ளது. “டைனமைட்” என்ற வார்த்தை கிரேக்க வார்த்தையாகிய “டைனமிஸ்” என்பதில் இருந்து வருகிறது. மகத்துவமான வல்லமையை இது வெளிப்படுத்துகிறது.

35 “விகவாசிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் இரட்சிப்பைக் கொண்டு வருகிறது...” நாம் விகவாசித்ததினால் இரட்சிக்கப்பட்டோமா? நம்முடைய விகவாசம் நற்செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதா? இல்லை. நம்முடைய இரட்சிப்பு நமது பங்களிப்பு இல்லாமல் முழுமையும் கடவுளால் மட்டுமே நிறைவேறுகிறது. பின்வரும் உதாரணம் நமது “பகுதி” அதாவது நமது சொந்த பொறுப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. நான் ஒரு உடைந்து போன கப்ப-ல் இருந்து கட-ல் விழுந்து விட்டதாக கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். நான் என்னுடைய சொந்த முயற்சியினால் என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள இயலாது. ஏனெனில் நான் நீச்சல் தெரிந்தவன் அல்ல. இதைக் கண்ட சகபயணி ஒருவர் மின்னல் வேகத்தில் செயல்பட்டு என்னை நோக்கி உயிர்காக்கும் மிதவையை ஏறிகின்றார், நான் மூழ்காமல் காப்பாற்றப்பட அந்த மிதவையை இறுகப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். இது தான் விகவாசம் ஆகும். காப்பாற்றப்பட ஏற்றுக்கொள்வது. “முதலாவது யூதர்களுக்கும் பின்பு பிறவினத்தாருக்கும்” இதன் பொருள் என்ன? கடவுள் யூதர்களுக்கு அதிக சலுகை கொடுக்கிறாரா? இது ரோமர் 2:11 ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தெய்வீக நியதிக்கு முரண்பாடாக உள்ளதே (கடவுள் பட்சபாதம் உள்ளவர் அல்ல). அது எளிமையாக பின்வரும்

³ கிரேக்கத்தில் இந்த வார்த்தையின் பொருள் “வல்லமை”, நவீன வார்த்தை “டைனமை” என்பதற்கான மூல கிரேக்க வார்த்தை, அதாவது நமது தற்கால மொழிநடையில் பெரும் வல்லமை மிக்க வெடி (பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், ஜெர்மன்).

காரியத்தைக் காண்பிக்கிறது. கிரேக்கர்கள் (பிறவினத்தார்) ஜீவனுள்ள கடவுளை அறியாதிருந்த போது, நம்பிக்கையற்று, இந்த உலகில் கடவுள்று இருந்த போது (எபே 2:12) ஷதர்கள் முதலாவது ஜீவனுள்ள கடவுளை அறிந்திருந்தார்கள். ஷதர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி வாழ போராடிக் கொண்டிருந்த போது பிறவினத்தார்(கிரேக்கர்கள்) உதவியற்றவர்களாகவும் நெறிமுறைக்குட்படாதவர்களாகவும் இருந்தார்கள். கடவுளின் பார்வையில் இந்த வேறுபாடு தீர்மானிக்கும் விடயமாக இருக்கவில்லை. ஷதரோ, கிரேக்கரோ இருவரும். விசவாசத்தின் மூலமாக மட்டுமே இரட்சிப்பை அடைய முடியும். ஷதர்கள் முதலில் குறிப்பிடப்படுவது உண்மையாயினும், அதற்கான காரணம் பழைய ஏற்பாட்டு வாக்குத்தத்தங்கள் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்ததே. பவுல் தன்னுடைய அருட்பணிப் பயணங்களில் முதலாவது ஜெப ஆலயங்களுக்கு சென்றதற்கு இதுவே காரணம். ஆனாலும் இறுதியாக அங்கே எந்தவொரு வித்தியாசமுமில்லை. இரட்சிப்பு இரு சாராருக்கும் வழங்கப்படுகிறது. ஷதர்கள் மற்றும் கிரேக்கர்கள் (அதாவது பிறவினத்தார்) ... (விசவாசிக்கும்) ஒவ்வொருவருக்கும்.

வ. 17: இந்த வசனம் (ரோமர் 3:23-24 உடன்) ரோமர் நிருபத்தின் சாவி வசனமாக கருதப்படுகிறது. இது ஆபகூக் 2:4 -ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறது. “விசவாசத்தினால் நீதிமான் பிழைப்பான்” என்ற வாக்கியம் கலா3:11 & எபி10:38 லும் மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது.⁴ ஆபகூக்கில் இருந்து காட்டப்படும் இந்த மேற்கோள், பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ் மக்கள் கிரியைகளினால் அல்ல , விசவாசத்தினாலேயே நீதிமான்களாகப்பட்டார்கள் என்பதைக் காண்பிக்கிறது. விசவாசத்தின் வரையறையைக் காண, அதிகாரம் 4 “விசவாசம்” என்பதற்கான விளக்கத்தையும் “கிறிஸ்து இயல் மற்றும் இரட்சிப்பு இயல்” என்ற நமது பாடக்குறிப்பையும் பாருங்கள். “தேவர்தீ விசவாசத்திற்கென்று அந்தச் சவிசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது முதல் இருந்து கடைசி வரைக்கும் விசவாசத்தினால் கிடைக்கும் நீ” : இந்த வசனத்தில் “என்று” என்ற வார்த்தை நற்செய்தியைக் குறிக்கிறது. உண்மையில் கடவுளின் நீதி என்பது என்ன? மத் 5:17 கான்க. அது கடவுளின் நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாக இருக்கிறது, அது நீதியை எதிர்பாக்கிறது (ரோமர்6:13-14 & எபே 5:9). ஒரு நபர் கடவுள் முன்பாக தன்னைத் தானே அல்லது தன்னுடைய செயல்கள் மூலம் ஒருபோதும் நீதிமானாக்கிக் கொள்ள முடியாது. அவன் முயற்சிக்கலாம் , தொடர்ந்து முயற்சிக்கலாம், ஆனால் தனது சொந்த பெலத்தால் அதை செய்ய முடியாது (யோபு 9:2, யோபுவின் பதில்), 25:4 (பில்தாத்தின் பதில்). “முதல் இருந்து கடைசி வரை விசவாசத்தினால்” (எழுத்தின் படி விசவாசத்தில் இருந்து விசவாசத்திற்கு) இந்த விளக்கம் அடிக்கடி பல்வேறு விவாதங்களை எழுப்புகிறது. வேத வியாக்கியானிகள் வேறுபட்ட விளக்கங்களை கொடுக்கிறார்கள். ஒருவேளை ஒருவர் இந்த வசனத்தை இவ்விதமாக மொழிபெயர்க்கலாம். “நீதி விசவாசத்தினால் வருகிறது, விசவாசத்திற்கு நேராக வழிநடத்துகிறது.....” அது நிச்சயமாக கடவுளின் நீதியாக, கடவுளஞ்சுக்கு முன்பாக மட்டுமே கணக்கிடப்படுகிற நீதியாக, விசவாசத்தினால் மட்டும் (இயேசு கிறிஸ்துவில்) அடையக் கூடிய நீதியாக இருக்கிறது. இதன் பொருள் இயேசு கிறிஸ்துவை விசவாசிப்பவர்கள், கடவுளின் குமாரன் (அவர் மட்டுமே நீதியுள்ளவராகவும் பாவமற்றவராகவும் இருக்கிறார் - [யோ 8:46; 2கொரி 5:21; எபி4:15; 1பேது 2:22]), கடவுளின் நீதியைப் பெறும்படியாகவும், கிறிஸ்துவின் மீதான விசவாசத்தினால் பிதாவாகிய கடவுளால் நீதிமான்களாகப்படும்படியும் அவர் நமக்குப் பதிலாக மரித்தார், இந்த விசவாசமானது ஒரு நபருக்கு நீதியாக கணக்கிடப்படுகிறது. இதன் பொருள் கிறிஸ்துவின் நீதியானது விசவாசத்தின் மூலம் ஈவாக, அந்த நபருடைய சொந்த நீதியைப் போல கொடுக்கப்படுகிறது (1கொரி 1:31: “அவரே தேவனால் நமக்கு ஞானமும் நீதியும் பரிசுத்தமும் மீட்புமானா.”). அதிகாரம் 4ல் இது விரிவாக விவாதிக்கப்படுகிறது. எளிமையாக ஒருவர் இப்படிக் கூறலாம்: இந்த வசனத்தில் இருந்து(1:17), கடவுள் முன்பாக எண்ணப்படுகிற நீதியை யார் பெறுகிறார், எப்படி? (எந்த வழிமுறையில்) என்பதை பவுல் விவரிக்கிறார்.⁵ இவ்விதமாக பவுல் காண்பிக்கிறார்:

- நீதிமான் ஒருவருமில்லை. எல்லாரும் பாவிகள் - விதிவிலக்கு இல்லை!

⁴ எபிரெயர் நிருபத்தின் ஆசிரியர் பவுல் என்பதற்கான ஒரு கருத்து இது. எபிரெயர் நிருபத்தின் எங்கள் கையேட்டைப் பாருங்கள்.

⁵ புத்தகக்திற்கான திட்டத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்: 1:18-3:20: நீதி இல்லாமல்; 3:21-5:21: நீதி இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது(விலையின்றி).

- கடவுள் முன்பாக எண்ணப்படுகிற நீதியை மனிதர்கள் தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினால் பெற முடியாது.
- கடவுள் முன்பாக நீதிமானாக்கப்படுவதற்கு ஒரே வழி இயேசு கிறிஸ்து மட்டுமே. இது ரோ 3:21 ல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது (குறிப்பாக 3: 21-25).

5

- எல்லா மனிதர்களுக்கும் இந்த கடவுளுடைய நீதி தேவை (1:18 முதல் 3:20 வரை)
- இந்த நீதியை ஈவாக பெறக் கூடிய வழி (3:21 முதல் 7:25 வரை)
- அதனுடன் இணைந்திருக்கும் ஆசிர்வாதம் (அதி. 8)
- மாம்சத்தின் படி இஸ்ரேல் அதை ஏன் பெற முடியவில்லை என்பதற்கான காரணம் (அதி. 9-11)
- நம்முடைய அனுதின வாழ்வில் அதன் தாக்கம் (அதி. 12-16)

10

B. ரோமர் நிருபத்தின் உறுதியான போதனைப் பகுதி: அதி. 1:18-11:36

1. பாவத்தின் உலகளாவிய நிலை: அதி. 1:18-3:20 (நீதிமான் இல்லை)

1:18-32	= பிறவினத்தார்
2:1-29	= யூதர்கள்
அல்லது 1:18-32	= பிறவினத்தார்
2:1-16	= ஒழுக்கம் சார்ந்த மனிதன்
2:17-29	யூதர்கள்
உண்மையில் 1:16 இரண்டு குழுவினரை குறிக்கிறது, பிறவினத்தார் (கிரேக்கர்) மற்றும் யூதர்கள். கடவுளின் பார்வையில் பிறவினத்திற்கும் யூதர்களுக்கும் எந்தவொரு வித்தியாசமுமில்லை என்பதை 2: 1-16 குறிப்பிடுகிறபடியால், 1:18-32 பிறவினத்திற்கு பொருந்தும் என்பது சாத்தியமே, 2:17 -29 குறிப்பாக யூதர்களை சுட்டிக் காண்பிக்கிறது.	

15

a.) பிறவினத்தார் மீது கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பு: அதி. 1:18-32

- பிறவினத்தார் கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பின் கீழ் இருக்கிறார்கள்: வ18.
- சாக்குப் போக்கிற்கு இடமில்லை: வ19-20.
- அவன் விக்கிரக ஆராதனைக்காரன்: வ 21-23.
- அவன் மரணத்திற்கு ஏதுவானவன் (நித்திய ஆக்கினை): வ24-32.

20

கடவுள் மனுக்கு உத்தை நியாயந் தீர்க்க உரிமையுள்ளவர்: 1:18 (மேலும் 3:6) ஏனெனில்:

- மனிதனுக்கு “ஓளி இல்லாமல்” இல்லை, வ 19-20 (சங்க 19:2 = இயற்கையின் சாட்சி). மனிதனுக்கு இருக்கக் கூடிய உள்ளொளியை, அதாவது அனைத்தையும் படைத்தவரைக் குறித்த மனிதனின் உள்ளான அறிவு குறித்து பவுல் ரோ 2:15 ல் குறிப்பிடுவதை ஒத்துப் பாருங்கள்.
- மனிதன் ஓளியைப் புறக்கணிக்கிறான்: வ21-24: (a) மனிதனின் நன்றியற்ற நிலை: வ. 21 (b) அவன் இருதயம் இருளடைந்துள்ளது: வ. 21 (c) அவனுடைய பெருமை : வ. 22 (d) அவனுடைய விக்கிரகாராதனை: வ. 23. இந்த காரணத்திற்காக கடவுள் மனிதர்களை அசுத்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்தார், அதாவது தொடர்ந்து தவறு செய்தல், வக்கிரம்

30

40

3. கடவுளைக் குறித்த சத்தியத்தை மனிதன் பொய்யாக மாற்றினான்: வ 25-27. எனவே கடவுள் அவர்களை இழிவான இச்சை ரோகங்களுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார். (வ 26-27: ஆண்புணர்ச்சிக்காரர்: பெண்ணோடு பெண் [பெண் ஓரினச் சேர்க்கை] ஆணோடு ஆண் [ஆண் ஓரினச் சேர்க்கை]). வேதாகம வாக்கியங்களில் ஓரினச்சேர்க்கை மீதான கடவுளின் ஆக்கினையைக் குறிப்பிடுகிற பகுதிகளைப் பாருங்கள்: ஆதி 19:4-8 (சோதோம்&கொமோரா); லேவி 18:22; 20:13 (மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம்); 1ராஜா14:24; 15:12; 22:47 & 2ராஜா 23:7.
4. ஜென்ம சுபாவ மனிதன் கடவுளை ஏற்றுக் கொள்ள விரும்ப மாட்டான்: வ. 28. எனவே கடவுள் அவர்களை இழிவான சிந்தைக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார், எனவே அவர்கள் என்ன செய்யக் கூடாதோ அதை செய்கிறார்கள் (வ 29-31).

இது ஓர் வேதாகம உண்மை : ஒரு நபர் கடவுளுடைய வார்த்தைக்கும் சித்தத்திற்கும் எதிராக தன்னைக் கடினப்படுத்தும் போது, கடவுள் அவர்களை மேலும் கடினப்படுத்துகிறார். (உதாரணம்-பார்வோன் யாத்: 7 to 11). அப்படிப்பட்ட வாழ்வு இறுதியில் நியாயத் 15 தீர்ப்பையும்(நித்திய) மரணத்தையும் கொண்டு வரும். வெளி 21:8; 20:14-15 உடன் ஒப்பபிட்டுப் பாருங்கள்.

b.) கடவுள் யூதர்களையும் பிறவினத்தாரையும் வித்தியாசப்படுத்தவில்லை; அனைவரும் நியாயந் தீர்க்கப்படுவார்கள்: அதி. 2:1-16

- 1:18-32: பிறவினத்தார் குற்றவாளிகளாக நிற்கிறார்கள்:படைப்பின் கடவுளுக்கு சாட்சி பகரக்கூடிய “படைப்பின் ஒளியை” அவர்கள் பெற்றிருந்ததால் 20 குற்றவுணர்வுடன் நிற்கிறார்கள்,
- 2:1-16: அனைவரும் குற்றவாளிகள் (வ 9-10: யூதர்கள் & பிறவினத்தார்). யூதர்களும் 25 அப்படி இருக்கிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் “வெளிச்சத்தை” பெற்றிருக்கிறார்கள், பிறவினத்தார் அப்படி இருக்கிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் மனச்சாட்சியின் ஒளியை பெற்றிருக்கிறார்கள். யூதர்கள் = வ.12; பிறவினத்தார்= வ15.

ஒருவர் இவ்விதமாகவும் சொல்லலாம்:

- 30 அதி. 1:18-32:அநீதியுள்ளவர் தண்டிக்கப் படுவார்கள்.

அதி. 2: சுய நீதியுள்ளவர் தண்டிக்கப் படுவார்கள்,

35 கடவுள் எவ்விதம் நியாயம் தீர்ப்பார் என்று இந்த பகுதி நமக்குச் சொல்லுகிறது:

1. அவர் சத்தியத்தின் படி நியாயம் தீர்ப்பார்: வ 2-5.
2. அவர் கிரியைகளின் படி நியாயம் தீர்ப்பார்: வ 6-10. வெளி 20:12-13 (ஒரு நபரின் அறிவுத்திறன் அல்லது பணியில் உண்மை அல்லது சபைப் பிரிவு அல்லது வேத அறிவு 40 அல்லது இறையியல் அறிவு இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அல்ல: எபே2:9.:9.
3. கடவுள் பட்சபாதமின்றி எவ்வித வேறுபாடும் இல்லாமல் நியாயம் தீர்ப்பார். வ: 11-15. “யூதர்கள் அல்லது கிரேக்கர்கள், கருப்பர் அல்லது வெள்ளையர், ஞானி அல்லது எளியவர்”.....
4. இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் நியாயம் தீர்ப்பார்: வ.16. எதுவும் அவருக்கு மறைவாக இல்லை. அவர் ஒவ்வொருவருக்கும் நீதியைக் கொண்டு வருவார். வரலாறு தோறும் நடைபெற்ற எல்லா அநீதிகளும் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வரப்படும். 1 ராஜா 4:5 மற்றும் எபி 4:13 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். இப்படி ஒரு நாள் வரும் என்று நாம் அறியாதிருந்தால், இந்த வாழ்வு (நாம் நம்பிக் கொண்டிருக்கிற) இருஞும் பாவமும் நிறைந்த உலகில் நிகழும் அநீதியினால் தாங்க

முடியாத பாரம் நிறைந்ததாக இருந்திருக்கும். ஆனால் கடவுளின் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து வந்து, அவருடைய நற்செய்தியின் படி உலகை நியாயம் தீர்க்கிற நாளைக் குறித்து நாம் அறிந்திருக்கிறோம்(2 தீமோ 4:1).

5 வ 1-3: மற்றவர்களை நியாயம் தீர்க்கிறவர்கள் மற்றவர்களை நியாயம் தீர்க்கிற காரணத்தினால் அல்ல, இறுதியாக அதே பாவத்தை அவர்கள் செய்கிறதினால் குற்வாளிகளாகிறார்கள்.

10 வ 4-5: “கடவுளின் இரக்கம் இறுதியாக உங்களை மனந்திரும்புதலுக்கு நேராக நடத்தும்”. இங்கே இரக்கத்திற்கான ஆரம்பக் குறிப்பை நாம் காண்கிறோம்!

15 வ. 6: இதன் பொருள் மனிதன் தன்னுடைய சொந்த நீதியினால் இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்பது அல்ல. நம்முடைய சொந்த கிரியைகளினால்; அதாவது நம்முடைய பாவங்களினால் நாம் நியாயம் தீர்க்கப்பட்டு, தன்டிக்கப்படுகிறோம் என்பது தான் இதன் பொருள். நாம் நம்முடைய சொந்த கிரியைகளினால் இரட்சிக்கப்பட முடியாது என்பது மிகத் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் நாம் அனைவரும் பாவம் செய்திருக்கிறோம். நியாயப்பிரமாணத்தின்படி வாழ்ந்த ஒரேயொருவர் இருக்கிறார், நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றியவர், அவர் கடவுளின் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து: மத் 5:17: 2 கொரி 5:21. பின்வரும் காரியம் மிகத் தெளிவாக உள்ளது. இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக அருளப்படுகிற கிருபையை நாம் பெற்றுக் கொள்வதின் மூலம் மட்டுமே நாம் இரட்சிக்கப்பட முடியும்: கலா2:16: 3:11; எபே2: 8-9.

20 வ 7-10: நம்முடைய சொந்த முயற்சியினால் நமது நீதியை நாம் சம்பாதிக்க முடியுமா? இல்லை. ரோமர் 1:17 ல் பவுல் ஏற்கெனவே அதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மீண்டும் 3:21-23 ல் பவுல் அதைக் கூறுகிறார். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் மட்டுமே கடவுளுக்கு பிரியமான நற்செயல்களை நாம் செய்ய முடியும் என்று எபே2:10 ல் கூறுகின்ற காரியத்துடன் ஓப்பிட்டுப் பாருங்கள். இயேசு கிறிஸ்து இன்றி செய்யப்படுகின்ற செயல்கள் நிச்சயம் கடவுளை பிரியப்படுத்தாது, ஏனெனில் அவைகள் கடவுளைக் கனப்படுத்தும் படி செய்யப்படுவதில்லை. இந்த பகுதி ஒரு நபர் நற்கிரியைகளினால் இரட்சிப்படைய முடியும் என்று கூறவில்லை. யூதனோ அல்லது கிரேக்கனோ ஒருவனும் உண்மையில் நன்மை செய்ய 30 இயலாது என்று இது கூறுகின்றது. 3:23 உடன் இதை ஓப்பிட்டுப் பாருங்கள். (யூதரைக் குறித்து 2:17-29 ல் காணக்).

35 வ. 11: கடவுளின் நீதியைக் குறித்து இந்த வசனம் சாட்சியிடுகிறது: அவருக்கு முன்பாக எவ்வித வேறுபாடும் கிடையாது. அந்தி கிடையாது. சிறந்தவர்களுக்கு சிறப்பு சிகிச்சை கிடையாது. உறவுமுறை கிடையாது..... எனிமையாக சொன்னால்: ஓவ்வொருவரும் நீதியாய் நியாயம் தீர்க்கப் படுவார்கள்!

40 வ 1-11 (பட்சபாதமின்றி நியாயம் தீர்த்தல் – எவ்வித நபர் வித்தியாசமின்றி) பவுல் யாரோ ஒருவருடன் விவாதித்ததைப் போல எழுதப்பட்டிருக்கிறது, “தொடர்ச்சியான வாதம்” என்ற முறை காணப்படுகிறது. “மற்றவர்களை நியாயம் தீர்க்கிறவனே, நீயே செய்கிறபடியால்” என்பவை முக்கிய வார்த்ததைகளாகும். (வ 1) . அடிப்படையில் மத்தேயு 5: 21-18 ல் இயேசு கிறிஸ்து கண்டித்து உரைத்ததை பவுல் இங்கே சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார். மறுபடியும் பவுல் இங்கே ஒரு நபர் தன்னுடைய சொந்த கிரியைகளினால் இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்று கூறவில்லை. மாறாக மற்றவர்களை (அவர்களுடைய செயல்களை) நியாயம் தீர்ப்பவர்களைக் கண்டிக்கிறார். (இயேசு கிறிஸ்து மத் 7: 1-5 ல் செய்ததைப் போல) யூதர்கள் அல்லது இஸ்ரேவேலர் மாம்சத்தின்படி சிறப்பு சிலாக்கியங்களை அனுபவிக்கிறார்கள் என்ற மாயையை அகற்றுகிறார், பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதறிசிகள் ஏற்கெனவே இந்த தவற்றை கண்டித்திருந்தார்கள்: ஆமோல் 3:2; 9:7-8. பெனெட்டு இதை அழகாக இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

50 பவுல் , இரண்டு காரியங்கள் குறித்து கரிசனை கொள்கிறார் என்று நாங்கள் விகவாசிக்கிறோம். முதலாவது அவர் அனைத்து மாயையையும் அகற்ற விரும்பினார். மனிதர்களில் தலைசிறந்தவர்கள், சிறந்த ஒழுக்க நெறியை வெளிப்படுத்தி வாழ்கிறவர், தெய்வீக வெளிப்பாடுகளைப் பெற்றிருந்த

5 யூதர்கள் உட்பட எவரும் தப்பிக்க இயலாது. பாவிகளாயிருக்கிறபடியினால், அவர்கள் மரணத்திற்கு தகுதியானவர்கள். மேலும் பவுல் கடவுளின் நீதியை அறிவிப்பதில் கரிசனையுள்ளவராக இருந்தார்: குழ்நிலைகள் அல்லது பதவி நிலைகள் எப்படியிருந்தாலும் கடவுள் துன்மார்க்கரை நியாயந்தீர்க்கிறார். நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு பலனளிக்கிறார். கடவுளின் நீதி, உண்மைக்காக அவரைத் துதித்து, விசுவாசத்தினால் வருகின்ற இரட்சிப்பை அறிவிக்கின்ற அதே நேரத்தில் ஒவ்வொருவர் செயல்கள் மீதான பாகுபாடற்ற நியாயத்தீர்ப்பையும் மிக உறுதியாக அப்போஸ்தலர் தெரிவிக்கிறார். (3:1-20).⁶

10 வ 12-16. ஒவ்வொருவரும் நியாயம் தீர்க்கப்படுவர் – உலகளாவிய நியாயத்தீர்ப்பு!

நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழானோர்: நியாயப்பிரமாணத்தினால் (யூதர்கள்)

நியாயப்பிரமாணம் இல்லாதோர்: அவர்கள்மனச்சாட்சியினால் (பிறவினத்தார்)

15 வ. 15: மனித உள்ளுணர்வின் சாட்சி: ஒவ்வொரு நபரும் உள்ளான அறிவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் (உள்ளுணர்வு அல்லது “கடவுளுடைய சத்தத்தின் எதிரொ- ”).

கேள்வி: நற்செய்தியை ஒருபோதும் கேள்விப்படாதவர்கள் வாழ்வை இழந்து போவார்களா? எந்தவொரு விதிவிலக்கும் உண்மையில் இல்லையா?

20 பதில்: ரோமர் 2:12 ன் படி, எல்லா மனிதர்களும் நியாயம் தீர்க்கப்படுவார்கள்: (நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழானோரும், நியாயப்பிரமாணம் இல்லாதோரும்).

1. பிறவினத்தார் சாக்குக்போக்கு சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் அவர்கள் கடவுளின் சாய- ல் படைக்கப்பட்டு மனச்சாட்சியை பெற்றிருக்கிறார்கள். நியாயப்பிரமாணத்தைப் 25 பொறுத்தவரை, ரோமர் 2:14-15 காண்க:
2. யூதர்கள் நியாயப் பிரமாணத்தை பெற்றிருந்தார்கள். நியாயப்பிரமாணத்தின் படி நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள்(அதி 2:17)

30 ரோமர் 3:1-23 ன் படி எல்லாரும் பாவிகள், அவர்களுடைய பாவங்கள் நிமித்தம் நியாயம் தீர்க்கப்படுவார்கள். ஆக்கினையில் இருந்து தப்பிக்க ஒரே வழி இயேசு கிறிஸ்து: யோ 14:6; அப் 4:12 & ரோமர் 3:24.

35 எப்படியிருப்பினும் நற்செய்தியை ஒருபோதும் கேட்டிராத மக்களுக்கு என்ன நிகழும்? இவர்கள் ஒருபோதும் நற்செய்தியை கேட்டிராதபடியினால், அவர்கள் வாழ்வை இழந்து போவது அந்தியான ஒரு காரியம் அல்லவா? ரோமர் 10:13-17ல் விசுவாசம் கடவுளுடைய வார்த்தையை கேட்பதினாலே வரும் என்று பவுல் என்று குறிப்பிடுகிறார். (வ17 காண்க)

40 தெற்கு அமெரிக்காவின் அமேசான் காடுகளில் வாழும் பூர்வீகக் குடிமக்களுக்கு (உதாரணத்திற்கு) என்ன நிகழும்? இயேசு கூறுகிறார்(யோ 3:18 காண்க) அவரை விசுவாசிக்கிறவன் நியாயம் தீர்க்கப்படான், (ஏனெனில் மனுக்குலத்தின் பாவங்களுக்காக இயேசு தமது ஜீவனைக் கொடுக்கும்படி வந்தார்) விசுவாசியாதவனோ நியாயத் தீப்பிற்கு உட்பட்டாயிற்று. (கிரேக்கத்தில் முற்றுப் பெற்ற காலம்: κέρδεται [கெக்கிடாய்] = உண்மையான நிர்ணயம்!). எனவே மனிதனுடைய மனங்களில் பின்வரும் கேள்விகள் எழும்புகின்றன:

⁶ Samuel Bénétreau, *L'EPITRE DE PAUL AUX ROMAINS*, 2nd edition (Vaux-sur-Seine, France: ÉDIFAC, Éditions de la Faculté Libre de Théologie Évangélique, 2002), I: p. 78. (We translate all French-language quotes for readers who do not understand French). The original French text: « Paul a, pensons-nous, une double préoccupation. Il veut d'abord bannir toute illusion : les meilleurs des hommes, ceux qui manifestent une grande sensibilité morale, les Juifs bénéficiaires des révélations divines, n'échappent pas à la sentence. Pécheurs, ils sont dignes de mort. Il a ensuite le souci d'attester l'équité divine : indépendamment des situations et des statuts, Dieu juge le mal et honore le bien. Ainsi, en annonçant un salut par la foi pour tous et en maintenant l'impartialité du jugement sur les œuvres de chacun, l'apôtre peut exalter la justice, la fidélité et la vérité de Dieu (3:1-20). »

இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்த நற்செய்தியை கடவுள் எல்லா மக்களுக்கும் அறிவிக்காமல் இருப்பது அநீதியானது அல்லவா? இதற்கான பதிலைப் பெறுவதற்கான சில முயற்சிகள்.

1. நற்செய்தி என்பது கிருபையின் ஈவு. அது சம்பாதித்து பெறக்கூடிய ஒன்றோ அல்லது கடமையோ அல்ல. பாவிகள் மீதான ஆக்கினைத் தீர்ப்பு என்பது நியாயமானது (ஆதி 2:17; ரோமர் 5:12; 6:23). நாம் கடவுளின் கண்களின் முன்பாக எதையும் பெற முடியாதவர்களாக இருக்கிறோம். நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் அவர் நம்மை நேசித்தார் (ரோ 5:8; எபே 2:8). கடவுள் கிருபையை வழங்க எவருக்கும் கடன்பட்டவர் அல்ல. இல்லையெனில் அது கிருபையாக இருக்காது. கிருபை என்பது இலவசமான ஈவு. அது சம்பாதித்து பெறக்கூடிய ஒன்றல்ல.
2. ரோ 10:13-17: நற்செய்தியை ஒருபோதும் கேட்டிராத பிறவினத்தார் தங்களுடைய பாவங்களினால் வாழ்வை இழந்துபோகாமல் இருந்திருந்தால் நற்செய்திக்கான அவசர அழைப்பு தேவையற்றதாக இருந்திருக்கும்.
3. பிறவினத்தார் தங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட “ஓளியில்” (அவர்கள் அறிந்திருக்கும் சத்தியத்தின் அளவு) இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்பது உண்மையானால் , விளைவு, மனிதர்கள் தங்களுடைய கிரியைகளினால் இரட்சிப்படைய முடியும் என்றாகி விடும் இயேசு தமது சீடர்களிடம் யோ 14:6 ல் பேசியது தவறு என்றாகி விடும். அப் 4:12 ல் அப்போஸ்தலர்கள் பேதுருவும் யோவானும் அறிக்கையிட்டதற்கும் இது பொருந்தும்.
4. ரோ 3:10-11.23ன் படி நீதிமான் ஒருவனுமில்லை. எனவே கடவுள் அநீதி செய்துவிட்டார் என்று நாம் நினைக்கவோ அல்லது கவலைப்படவோ தேவையில்லை.
5. அருட்பணியாளர்களின் சாத்சியினால் சந்திக்கப்படவில்லை என்பதற்காக எவரும் நியாயத்தீர்ப்படைவதில்லை. மனிதர்கள் தங்கள் பாவ நிலையினால் கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பிற்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இயேசுகிறிஸ்து. பரிபூரணமான கடவுள்- மனிதன் மட்டுமே இதற்கு விதிவிலக்கு. அவர் பாவம் செய்யாதவர். மனுக்குலத்தை மீட்கும் பொருளாக தன்னுடைய ஜீவனைக் கொடுத்தவர். (கொலோ 1:20; 1யோ 2:1-2 & மாற்கு 10:45). அவரை விசுவாசிக்கும் எவரும் இரட்சிப்பைக் கண்டுடைய முடியும். யோ3:18; 8:24; 14:6 & ரோ. 2; 3,10 தெளிவாகக் காண்பிக்கிறது: எல்லோரும் பாவம் செய்து கெட்டுப் போனார்கள் என்பது நற்செய்தியை ஒரு முறை கூட கேட்காதவர்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இதை எதிர்க்கும் எவரும் இறுதியாக இயேசுவின் வார்த்தைகளோடும் அப்போஸ்தலர்களின் வார்த்தைகளோடும் முரண்படுகிறார்கள்.
6. மனித மனம் பின்வருமாறு சிந்திக்கும்படி தூண்டப்படலாம்: கடவுள் நித்தியமானவராகவும் சர்வஞானியாகவும் இருக்கிறபடியால் அவர் அனைத்தையும் அறிந்திருக்கிறார். அதன் பொருள் நாம் பிறப்பதற்கு முன்பாகவே நம்முடைய வாழ்வின் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அறிந்திருக்கிறார் (உதா: எரே 1:5; சங் 139:16 & ரோ 8:29-30). குறிப்பிட்ட காலம் அல்லது இடத்தில் பிறக்கின்றவர்களுக்கு நற்செய்தியைக் கேள்விப்படுவதற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டு, அவர்கள் நற்செய்தியைக் கேட்டு இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதை கடவுள் முன்பாகவே அறிந்திருப்பார் என்பது சிந்திக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதல்லவா? வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால் சர்வ ஞானியாகிய கடவுள் தன்னுடைய பாவத்தில் இருந்து மனம் திரும்பாத ஒருவனை, அவன் இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்தாலும் சரி அல்லது இல்லையென்றாலும் சரி, அவன் நற்செய்தியைக் கேட்டாலும் சரி அல்லது கேட்காவிட்டாலும் சரி. அவனுடைய பாவத்தின் நிமித்தமாக ஆக்கினைக்குட்பட்டவன் என்பதை கடவுள் முன்பதாகவே அறிந்திருக்கிறார். இந்த விவாதத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஒருவர் ஆத்துமாவின் முன் இருப்பு கொள்கை குறித்து சிந்திக்க வேண்டும்.⁷ “traducianism” டிராடுசியனிசம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற

⁷ In French and German this theory is called “creationalism”, not “creationism”. Under creationism we understand the supernatural creation of the universe by God in six 24-hour days, while “creationalism” means the creation of the soul by God when it is infused into the new (procreated) organism (newborn baby or when the foetus is still in the womb of the mother. Thus, according to “creationalism”, the soul of every human being is directly created by God (i.e. *ex nihilo*) and then enters the body at conception or birth or in-between. One could also say that God effectively creates individual souls *ad hoc*. See also our explanation under the chapter “Origin of the soul” in our brochure “Biblical Anthropology”.

கொள்கையை விவியம் போதிக்கிறது என்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம் .⁸

c.) யூதர்களின் பாவங்கள் மீதான கடவுளின் நியாயத் தீர்ப்பு: அதி. 2:17-29

நபர் வித்தியாசமின்றி கடவுள் நியாயம் தீர்க்கிறார் என்று பவுல் விவரித்த பின்பு, இப்போது யூதர்களின் சுய நீதியை கண்டிக்கிறார். யூதர்கள் பெருமை கொள்கிற இரண்டு காரியங்கள் குறித்து பவுல் குறிப்பிட்டு பேசுகிறார் (மிகப் பெரிய சிலாக்கியம் ஆனாலும் மிகப் பெரிய பொறுப்பும் அந்த அறிவை நடைமுறைப் படுத்த வேண்டிய நிலையும்!):

வ 17-24: நியாயப்பிரமாணம்

வ 25-29: விருத்தசேதனம்

10

“நீ உன்னை யூதனென்று என்னினால்...” (2:17):

“எபிரேயர்” என்பது இடத்தின் ஆரம்பத்தையும் மொழியையும் குறிக்கிறது. “இஸ்ரேல்” என்பது கடவுளுடனான உறவையும் மதத்தையும் குறிக்கிறது. “யூதர்” என்பது பிறவினத்தார் அல்லாத இனத்தைக் குறிக்கிறது.

யூதர்களுக்கான 10 சிலாக்கியங்கள் குறித்து பவுல் குறிப்பிடுவதை நாம் புரிந்து கொள்ளுமதியும். யூதர்கள் தங்களுடைய சிலாக்கியங்களை தவறாகப் பயன்படுத்துவதை பவுல் காண்டிக்கிறார். யூதர்களின் 10 சிலாக்கியங்கள்:

1. அவன் நியாயப் பிரமாணத்தை சார்ந்து கொள்கிறான் (வ. 17).

20

2. அவன் கடவுளில் பெருமை கொள்கிறான்(வ. 17).

3. அவன் கடவுளின் சித்தத்தை அறிந்திருக்கிறான் (வ. 18).

4. அவன் நியாயப்பிரமாணத்தினால் போதிக்கப்படுகிறான் (வ. 18).

5. அவன் நன்மை தீமையை வேறுபடுத்தி அறிய முடிகிறது (வ. 18).

25

இந்த 5 சிலாக்கியங்கள் மூலம் பின்வரும் நன்மைகளை பெற்றிருப்பதாக யூதர்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள்:

1. அவர்கள் குருடருக்கு வழிகாட்டிகள் (வ. 19)

2. இருளில் இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் ஓளி (வ. 19)

3. மூடருக்கு அவர்கள் வைத்தியர் (அல்லது கற்பிப்பவர்) (வ. 20)

4. சிறு குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் ஆசிரியர்கள் (வ. 20)

30

5. அவர்கள் நியாயப் பிரமாணத்தில் ஞானத்தையும் சத்தியத்தையும் உருவகமாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள் (வ. 20; அடிப்படையில் இது உன்மை, ஆனால் பொதுவாக எவரும் வாழ முடியாத சத்தியம் என்று இது புரிந்து கொள்ளப் படுகிறது)

சில விளக்கங்கள்:

35

“குருடருக்கு வழிகாட்டி”: மத் 15:14 & 23:16 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் – இது ஓர் பொதுவான சொல் வழக்கு. “மூடருக்கு கற்பிப்பவர்”: யூதர்களின் பார்வையில் பிறவினத்தார் மூடர்கள்(ஏனெனில் அவர்களுக்கு உண்மை மதம் குறித்த அறிவு இல்லை).

வ 21-24: 5 குற்றம் சாட்டுகிற கேள்விகள்:

40

1. மற்றவர்களுக்கு போதிக்கிற நீ உனக்கு நீயே போதியாமல் இருக்கலாமா? (வ. 21)

2. களவு செய்யக் கூடாது என்று போதிக்கிற நீ களவு செய்யலாமா? (வ. 21)

3. விபசாரம் செய்யலாகாது என்று போதிக்கிற நீ விபசாரம் செய்யலாமா? (வ. 22)

⁸ Traducianism teaches that the entire human race was created in Adam and reproduces naturally in regard to both the body and the soul. Cf. Duden dictionary for foreign-language words: “Concept according to which the human soul is created at the time of conception as an offshoot of the father’s soul.” Accordingly, since Adam, souls are only created indirectly by God. See also our explanations on traducianism under the chapter “Origin of the soul” in our brochure “Biblical Anthropology”. It is predominantly the fact of original sin (cf. Rom 5:12-21) and the passage in Heb 7:5 (Levi out of the loins of Abraham) that (as we believe) speak for traducianism.

4. விக்கிரகங்களை அருவருக்கிற நீ கோயில்களைக் கொள்ளையிடலாமா? (வ. 22).
5. நியாயப்பிரமாணம் குறித்து பெருமை பாராட்டுகிற நீ அதை மீறி நடந்து கடவுளை கனவீஸ்ப் படுத்தலாமா? (வ.23) வசனம் 24ல் குற்றச்சாட்டுக்கான ஆதாரமாக ஏசாயா 52:5 -ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார்.
- 5 பிறவினத்தார் தங்களுடைய பாவத்தினால் கடவுள் முன்பு குற்றமுள்ளவர்களாக இருப்பதைப் போல யூதர்களும் தங்களை எந்த அளவு நீதியுள்ளவர்களாக கருதினார்களோ அந்த அளவு பாவிகள் என்பதை தெளிவுபடுத்த பவுல் விரும்பினார். அனைத்தும் அறிந்திருந்தும் அதை நடைமுறைப்படுத்தாததைக் குறித்து யாக்கோபு குறிப்பிடுவதைப் போல யூதர்களின் பாவங்கள் இருந்தன. 1: 22-23 & 4:17.
- 10 வ. 24, மேலே குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல ஏசா52:5 ல் இருந்தும் யூதர்களின் வாழ்க்கை முறையின் நிமித்தம் (LXX செப்புவஜிந்த் வார்த்தைகளின்படி) கடவுளின் நாமம் பிறவின மக்கள் மத்தியில் தூசிக்கப்படுவது காண்பிக்கப்படுகிறது (எசேக்கியேல் வார்த்தைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.)
- 15 வ. 25-29: விருத்தசேதனத்தின் “மேன்மை”:
- இந்த பகுதியில், ஒருவன் மற்ற எல்லா கற்பனைகளையும் கைக்கொள்ளாத பட்சத்தில் விருத்தசேதனத்தினால் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை என்று பவுல் கூறுகிறார். அதை பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்:
- 20 1. நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றாத பட்சத்தில் விருத்த சேதனம் பயனற்றது. (முழு நியாயப்பிரமாணம் வ. 25; யாக் 2:10).
2. நியாயப்பிரமாணத்தைக் (மோசேயின்) கைக்கொள்வது அல்லது கீழ்ப்படிவது விருத்தசேதனத்தைக் காட்டிலும் முக்கியம் (வ.26). அப் 10:22 கொர்நே- யுவுடன் , லூக்கா 7:1-9 ரோம நூற்றுக்கதிபதியுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.
- 25 3. நாம் அதிகம் அறிந்திருந்தால் (நியாயப்பிரமாணத்தை) அதிக பொறுப்பு உடையவர்கள் (வ 27; யாக் 4:17
4. கண்களினால் எதைக் காணமுடிகிறது என்பதால் அல்ல நம்முடைய இருதயங்களில் என்ன இருக்கிறது எனபதினால் அளக்கப்படுகிறோம(வ 28-29; 1பேது3:4 & 1சாமு 16:7).
- 30 ஸ்டாடியூப்பாட்டுமுல்: கடவுளின் கண்கள் முன்பாக வெளிப்பிரகாரமான இரக்கத்திற்கு ஒரு மதிப்பும் இல்லை. திருமுழுக்கு மட்டுமே இரட்சிப்பிற்கு போதுமானது என்று விசுவாசிக்கிற ஒருவர் மிக்கெரிய தவற்றை செய்கிறார்(சாக்கிரமந்திற்கு எதிரானது, 1 பேது3:21).

d.) யூதர்களின் மேன்மைகள்: அதி. 3:1-8

- அதி 2:17-29 பகுதியில் பவுல் யூதர்களின் குற்றத்தை சுட்டிக் காண்பிக்கிறார், இதன் பொருள் யூதர்களும் பாவத்தின் வல்லமையின் கீழ் இருக்கிறார்கள்; அதாவது பிறவினத்தாரைப் போல அவர்களும் பாவிகள். இப்போது 3: 1-8 ல் “பவுல் யூதர்களின் எதிர்ப்புகளுக்கு” பதில் தருகிறார். யூத மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போல உலகமெங்கும் கற்றித் திரிந்த போது பவுல் இப்படிப்பட்ட விவாதங்களை கேட்டிருக்கக் கூடும் என்பது சாத்தியமானதாகும். அல்லது பவுல் குறிப்பிடுவதைப் போல யூதர்களின் தர்க்க முறையை அவருடைய அனுபவத்தின் மூலம் நன்றாக அறிந்திருந்தார். இது தொடர்ச்சியான வாதமுறையின் மூலம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. விக்கிபீடியா பின்வரும் காரியத்தை பதிவு செய்திருக்கிறது:

“பவுல் தன்னுடைய காலத்தில் பொதுவாக இருந்த தொடர்ச்சியான வாதமுறையை பயன்படுத்தி வியப்புரைகளுக்கு பதில் எழுதுகிறார். அந்த வேத பகுதி கலந்துரையாடலைப் போல உள்ளது. பவுல் ரோமிற்கு செல்லும் முன்பாக அவருடைய இறையியல் தொடர்பான தவறான புரிந்துகொள்ளுதல்களை சரி செய்ய விரும்பினார்.”⁹

கேள்வி - மறுப்பு எண் 1 (வ. 1):

⁹https://de.wikipedia.org/wiki/Brief_des_Paulus_an_die_Römer (regarding the literary character)

“ஷ்டுதனாக இருப்பதால் மேன்மை என்ன? அல்லது விருத்துசேதனத்தின் மேன்மை என்ன?”

பவு- ன் பகில் (வ. 2):

கடவுள்ளைய வார்த்தை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டதினால், அது சிறந்த சிலாக்கியம். (இது மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை குறிப்பிடுகிறது) ரோமா 9:4-5 ல் பவுல் டூதர்களுக்கான மற்ற சிலாக்கியங்களையும் கூறுகிறார்.

கேள்வி - மறுப்பு எண் 2 (வ. 3):

“சிலர் விசுவாசியாமற்போனாலும் என்ன? அவர்களுடைய அவிசுவாசம் தேவனுடைய உண்மையை அவமாக்குமோ?”

பவு- ன் பகில் (வ. 4):

10 “அப்படியாக்கமாட்டாது” சங்க1:4- ஜ மேற்கோள் காட்டி கடவுள் உன்மையுள்ளவர் என்பதைக் காண்பிக்கிறார் (நாம் உன்மையற்றவர்களாக இருந்தாலும்; 2 தீமோ 2:13).

கேள்வி - மறுப்பு எண் 3 (வ. 5)

“நம்முடைய அந்தி தேவனுடைய நிதியை விளங்கப்பண்ணினால் என்ன சொல்லுவோம்? கோபாக்கினையை செலுத்துகிற தேவன் அந்தராயிருக்கிறார் என்று சொல்லலாமா?”

15 ஷுதர்களின் உண்மையற்ற தன்மை கடவுளின் நீதியை அதிகரித்து என்றால் அநீதியுள்ளவர் மீதான கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பு அநீதியானது என்று ஷுதர்கள் நினைத்தார்கள். அந்தக் கூற்றின்படி அவர்களுடைய அநீதியான செயல்கள் கடவுளுக்கு தன்னுடைய நீதியை வெளிப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிறது. நான் மனிதன் பேசுகிறவிதமாக பேசுகிறேன் என்று பவுல் கூறுகிறார். தவறான புரிந்து கொள்ளுதலை தவிர்க்க விரும்பினார்.

20 அவர் அல்ல, பாவிகள், கடவுளர்ற மக்கள், “ஜென்ம சுபாவத்தார்”, இங்கே விசுவாசியாத ஷுதர்கள் தான் இந்த கேள்வியை எழுப்புவதாக தெளிவுபடுத்துகிறார்.

பவு- ன் பகுல் (வ. 6-8):

“அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. சொல்லக் கூடுமானால் கடவுள் உலகத்தை நியாயம் தீர்ப்பது எப்படி?” வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால்: கடவுள் பாவிகளை நியாயம் தீர்க்க

25 அனுமதிக்கப்படாவிட்டால், அவர் உலகத்தை நியாயம் தீர்க்க முடியாது. வசனங்கள் 7-8 முன்றாவது கேள்வியை மேலும் தொடர்கிறது. தீமை செய்வதால் நன்மை பிறக்கும் என்று பவுல் போதிப்பதாக சிலர் கூறுவதை பவுல் கண்டிக்கிறார் என்று இந்த வசனங்களில் அறியமுடியும், அதாவது பாவம் செய்வதின் மூலம் நாம் கடவுளின் நீதியைக் கொண்டு வருகிறோம், கடவுளுடைய நீதி வெளிப்படுவதற்கு பாவம் பங்களிப்பு செய்கிறது என்ற மாயையை பவுல் தகர்க்கிறார். இப்படிப்பட்ட கள்ள உபதேசத்தை பவுல் போதிப்பதாகவும் இறை நிந்தனை செய்வதாகவும் சிலர் குற்றம் சாட்டினார்கள், பவுலுக்கு இது தாங்க முடியாத வேதனையைத் தந்து!

35 பவு-ன் இந்த வார்த்தைகளைப் பொறுத்தமட்டில், கடவுள் பாவமுள்ள யூதர்களை நியாயம் தீர்க்காவிட்டால், அவர் பிறவினத்தாரையும் நியாயம் தீர்க்க முடியாது என்பதையும் ஒருவர் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். சுருக்கமாகக் கூறினால் அவர் உலகையும் நியாயம் தீர்க்க முடியாது. பவுல் மறுபடியும் இந்த பொய்யான் புரிந்து கொள்ளுதலை வசனம் 8, 6: 1-4 & அதிகாரம் 9 ஆகிய மூன்று பகுதிகளில் பேசுகிறார்.

e.) ஒருவனும் நீதிமான் இல்லை (யூதரோ அல்லது கிரேக்கரோ): அதி. 3:9-20

வ. 9: யூதர்கள் யூதராக இருப்பதினாலே உன்மையில் ஆசிர்வாதங்கள் எதையும் பெறவில்லை. பிறவினத்தாரைப் போல (கிரேக்கர்கள்) அவர்களும் பாவத்தின் வல்லமையின் கீழ் இருக்கிறார்கள்.

வ 10-18: இந்த வசனங்கள் ஒருவரும் நீதிமான் இல்லை, அதாவது பாவம் இல்லாமல் இல்லை என்று காண்பிக்க பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்து தொடர் மேற்கோள்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

45 வ 10-12: மேற்கோள் சங் 14:1-3

வு. 13a:

வு 13b:

வ. 14:

வ 15-17:

50 வு. 18: சங் 36:1 (2)

മേற്കോൻ ചന്ദ 14:1-3

சங்க 5:9 (10)

சங் 140:3 (4)

சங் 10:7

ଶତା 59:7-8

இந்த குற்றச்சாட்டுகள் கிரேக்கர்களுக்கு மட்டும் பொருந்தும் என்று யூதர்கள் நம்பியதை பவுல் அறிந்திருந்தார், எனவே இப்போது நியாயப் பிரமாணத்தில் (மோசே) இருந்தும் மேற்கோள் காண்பிக்கிறார்:

5 வ 19-20: நியாயப்பிரமாணம் என்ன சொல்கிறது, நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழானோர் ஒவ்வொருவரும் என்று அது சொல்கிறது, அதாவது யூதர்களுக்கு(வ. 19; கலா 3:10 & யாக் 2:10).

10 கிரியையினால் ஒருவரும் நீதிமாணாக்கப்பட முடியாது(மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழ்ப்படிதல்) பாவத்தைக் குறித்த அறிவு நியாயப்பிரமாணத்தினால் மனிதனுக்கு ஏற்படுகிறது, ஆனால் பாவத்தில் இருந்து நியாயப்பிரமாணத்தினால் விடுதலை தரமுடியாது. ஒரு மனிதன் நியாயப்பிரமாணத்தினால் இரட்சிக்கப்பட முடியும் (மீட்கப்பட முடியும்) என்று நம்புவதும் ஆகாயவிமாணத்தில் இருந்து பாராகுட்டிற்குப் பதிலாக சிமெண்ட் பையுடன் தாவ முடியும் என்று நம்புவதும் ஒன்று தான்.

15 இது வரை (3:20) பவுல் நீதியற்ற மக்கள் (துன்மார்க்கர்) குறித்து பேசிக் கொண்டு வருகிறார். நியாயப்பிரமாணம் இல்லாமல் நீதி வெளிப்படுத்தப்பட்டு ஒரு நபரின் பாவம் வெளிச்சத்திற்கு வருகிறது . இது பிறவினத்தாருக்கும்(கிரேக்கர்) யூதருக்கும் பொருந்தும். 3:21 ஓர் குறிப்பிடத்தக்க திருப்பு முனை:

20 “இப்பொழுது...!”(கிரேக்கம் :Nஸ் 8:1 [நூனி டே]) – எபே 2:4 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்: “ஆனால் [...] தேவனோ...!”(கிரேக்கம் :8 8:1 [ஹோ டே தியோஸ்]).

2. விசவாசத்தினால் நீதிமாணாக்கப்படுதல் (அதி. 3:21 – 5:21)

25 பவுல் 1:17 ல் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருந்த “கடவுளின் நீதி” யை இப்போது வரையறை செய்கிறார். விசவாசத்தினால் நீதிமாணாக்கப்படுதல் – ரோமர் நிருபத்தின் இந்த பகுதி “அருளப்படும் அல்லது வழங்கப்படும் நீதி” என்றும் தலைப்பிடப்படுகிறது.

a.) இதன் அடிப்படை: இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலம் இரட்சிப்பு: அதி. 3:21-31

30 வ. 21: “இப்படியிருக்க நியாயப்பிரமாணம் இல்லாமல்” (கிரேக்கம் :Nஸ் 8:12 குறிப்பு ஸ்ரோஸ்): நியாயப்பிரமாணம் கடவுள் மனுக்குலத்திடம் என்ன கோரிக்கை வைக்கிறார் என்று வெளிப்படுத்துகிறது. நீதிமாணாக்கப்படுவதற்கு முயற்சிகளையும் (நல்ல) கிரியைகளையும் நியாயப்பிரமாணம் கோருகின்றது. எப்படியிருப்பினும் கடவுளுடைய மீட்பின் நீதிக்கான ஆதாரம் நியாயப்பிரமாணத்தில் காணப்படவில்லை. ஏனெனில் பாவத்தின் பிடியில் இருந்து தங்களை விடுவிட்டுக் கொள்வதற்கு அவசியமான வல்லமையை நியாயப்பிரமாணம் பாவிகளுக்கு வழங்குவதில்லை. கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே ஓர் புதிய உறவின் நியதி தேவைப்படுகிறது (ரோ8:2-4). நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மையான நோக்கம் கடவுளுடைய சித்தத்துடனும் திட்டத்துடனும் மனிதன் ஒத்திசைந்து வாழ்வது, அது விசவாசத்தின் அடிப்படையினால் மட்டுமே சாத்தியம். எனவே வசனம் 31ல் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் முடிவாக இப்படிக் கூறுகிறார். “ அப்படியானால் விசவாசத்தினால் நியாயப்பிரமாணத்தை அவமாக்குகிறோமா? அப்படியால்ல;

40 நிலைநிறுத்துகிறோமே.” வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால்: விசவாசத்தினால்(கிருபையினால்) நீதிமாணாக்கப்படும் ஒரு நபர் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொண்டு கடவுளுடன் இணைந்து வாழ முடியும் – பரிசுத்தஆவியின் வல்லமையினாலும் ஆலோசனையினாலும்.

45 “கடவுளின் நீதி என்றால் என்ன?”(கிரேக்கம்:8:10 மூலம்) கடவுளின் நீதி என்பது நியாயப்பிரமாணத்தை பூரணமாக கடைப்பிடித்தல் (கடவுளின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுதல்) . இயேசு நம்முடைய நீதியாக இருக்கிறார்(1 கொரி 1:30),

ஏனெனில் அவர் பாவம் இல்லாதவராக இருக்கிறார். (2கொரி 5:21; எபி 4:15).¹⁰ இதன் பொருள் இயேசு தம்முடைய பூமிக்குரிய வாழ்க்கை முழுவதிலும் நியாயப்பிரமாணத்துடன் இசைந்து வாழ்ந்தார். “...நீதி [...]நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதறிசிகளும் சாட்சியிடுகின்ற”: ஆதியாகமம் முதல் மல்கியா வரை சடங்குகள், ப-கள், உருவகங்கள் மூலம் பழைய ஏற்பாட்டில் கடவுளுடைய நீதி நெருங்கிய நிலையில் உள்ளது.

வ. 22: “இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும் அனைவருக்கும் விசுவாசத்தின் மூலம் நீதி கொடுக்கப்படுகிறதா?” ஏன் இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதான விசுவாசத்தின் மூலம் நீதி பெறப்படுகிறது? ஏனெனில் கிறிஸ்து மட்டுமே நீதியுள்ளவரும் பாவமற்றவருமாகிய ஒரே நபராக இருக்கிறார் (மத் 27:19.24; 1பேது 3:18), அவர் நீதியுள்ளவரும் பாவமற்றவருமாக இருந்தாலும், அவர் நமக்காக மரித்தார். எனவே அவரை விசுவாசிப்பவர்கள் அவருடைய நீதியை ஈவாகப் பெறுகிறார்கள், அதாவது அவர்கள் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது (செலுத்துதல்).

வ 22-23: “எல்லாரும் பாவம் செய்தார்கள்”: மனிதர்களில் ஈதர் அல்லது கிரேக்கர், வெள்ளையர் அல்லது கருப்பர், பணக்காரர் அல்லது ஏழை, அறிவாளி அல்லது அறிவி-.... அனைவரும் கடவுளுடைய மகிழமையை இழந்து குற்றமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இழந்து போன நிலையில் இருக்கிறார்கள்!

வ. 24: “அனைவரும் கிருபையினாலே இலவசமாய் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள்”: இதன் பொருள் கடவுளின் கிருபையினால். வசனம் 22 ன் படி இது விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு மட்டும் பொருந்துகிறது; “உலகளாவியவாதம்” இங்கே இல்லை. அதாவது இயேசுகிறிஸ்துவின் கிருபையினால் இறுதியில் அனைவரும் தானாகவே மீட்படைவார்கள், இது ஆதி நிலைக்கு திரும்புதல் என்ற உபதேசம் ஆகும். அனைத்தும் கடவுளுடன் இணைந்து ஒப்புவாக்கப்படும் என்பதாகும். இந்த (கள்ள) உபதேசம் “உலகளாவியவாதம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது உண்மை அல்ல. தாம் ஒருவரே நீதியுள்ளவரும் நம்முடைய அநீதி, பாவத்தின் நிமித்தம் நமக்காக மரித்தவரையும் விசுவாசிப்பதினால் மட்டுமே கிறிஸ்துவின் நீதி அருளப்படுகிறது. “அவருடைய கிருபையினால்”: கடவுள் முன்பாக என்னப்படுகிற நீதியை நாம் சம்பாதிக்க (நற்செயல்கள் மூலம்) இயலாது. அநேக மக்கள் இரக்கமாகிய ஈவை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து இயேசு கிறிஸ்துவை புறக்கணிக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய சுயமுயற்சியினாலும் நற்கிரியையினாலும் இரட்சிப்பை அடைய முற்படுகிறார்கள். ஆனால் அது சாத்தியமில்லை என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம்.

கிருபை: விலையின்றி ஒருவர் பெறும் ஈவு கிருபை ஆகும். அதாவது எதையும் கொடுக்காமல் பெறுவது. எதைக் கொடுத்தும் சம்பாதிக்க இயலாதது ஆகும். மரணத்திற்கு தீர்ப்பு எழுதப்பட்ட ஒரு குற்றவாளியை மன்னிக்கிற நீதிபதியுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். இயேசு கிறிஸ்து நமக்காக சம்பாதித்த இரட்சிப்பின் அடிப்படையில் நாம் மன்னிக்கப்படுகிறோம். இதை மறுபடியும் கூறுவோம்: நீதியைப் பெறுவதற்கு ஒரே வழி இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் மன்னிக்கப்படுவது மட்டுமே ஆகும் (யோ 3:16; 14:6; அப் 4:12).

வ. 25: இது பின்வரும் பொருளைத் தருகின்றது. மனிதர்களின் பாவம் கடவுளுடைய கோபத்திற்கும் நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் நேராக நடத்துகிறது. ஆனால் கடவுள் நியாயம் தீர்ப்பைதற்குப் பதிலாக, தமது அன்பினால் ஆக்கிணைத் தீர்ப்பில் இருந்து தப்பிக்க மனிதர்களுக்கு தீர்வை வழங்கியிருக்கிறார். மேலும் கடவுளின் நீதி மனுக்குலத்தை நியாயம் தீர்க்க முற்படுகிறது. (ரோ 6:23), கடவுள் எல்லா மக்களையும் தண்டிப்பதற்குப் பதிலாக தமது குமாரனைக் (மரணத்திற்கு) கொடுத்து நீதியுள்ளவராகவும் குற்றமற்றவராகவும் இருந்தும் நம்முடைய இடத்தில் நமக்காக சிலுவையில் மரித்தார். கடவுள் பரிசுத்தமுள்ளவர். அவர் பொய் சொல்ல மாட்டார். கடவுள் மனுக்குலம் முழுவதையும் தண்டிப்பதற்குப் பதிலாக, தன்னுடைய சொந்த குமாரனை (மரணத்திற்கு) நம்முடைய இடத்தில் மரிக்கும்படி ஒப்புக் கொடுத்தார். இயேசு நீதியுள்ளவராகவும் குற்றமற்றவராகவும் இருந்தும் நம்முடைய இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு சிலுவையில் நமக்காக மரித்தார். கடவுள் பரிசுத்தமுள்ளவர். அவர் பொய் சொல்ல மாட்டார். அவர் என்ன சொல்- யிருந்தாரோ அது நிறைவேற

¹⁰ பழைய ஏற்பாட்டின் உள்ள பல பெயர்களில் ஒன்று ஸ்ரா ராஸா (யாவே சிட்கேனு = யாவே நமது நீதி) ; காண்க. எரே 33:16 (எரே33 கிறிஸ்தியல் அதிகாரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது).

வேண்டும் (எண் 23:19). மனிதர்கள் பாவம் செய்தால் மரிக்க வேண்டும் என்ற கடவுளுடைய வார்த்தையை நிறைவேற்ற அவர் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார் (ஆதி 2:16-17 & ரோ 6:23). எனவே மரணம் தவிர்க்க முடியாதது. கடவுள் மனுக்குலத்தை தண்டிக்காமல் இருப்பதற்கு ஒரே வழி நமக்குப் பதிலாக சிலுவையில் மரிக்கும்படி தமது குமாரனை அனுப்பி பாவத்திற்கான சம்பளத்தை செலுத்துதல் ஆகும்.

வசனம் 25 மனுக்குலம் (ஆதாம் முதல் இறுதிக் காலம் வரை) எவ்விதம் இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்பதற்கான பதிலைத் தருகின்றது: கிருபையைக் குறித்து புதிய ஏற்பாட்டில் மட்டும் அல்ல, பழைய ஏற்பாட்டிலும் ஏற்கெனவே பேசப்பட்டுள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள பாவிகள் தங்களுடைய பாவங்களுக்காக மிருகங்களை பட- யிட்டு மன்னிப்பை (கிருபை) பெற்றுக் கொண்டார்கள். இரத்தம் சிந்துதல் இல்லாமல் பாவமன்னிப்பு இல்லை என்பதினால் பாவிகளின் இரத்தம் சிந்தப்படுவதற்கு பதிலாக மிருகங்களின் இரத்தம் சிந்தப்பட்டது (எபி 9:22). ஆனால் மிருகங்களின் இரத்தம் உண்மையான பதிலீடாக இருந்து மனுக்குலத்தை மீட்காது என்று தெரிந்தும் (எபி 10:4) பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ் மிருகங்களின் இரத்தம் மக்களுடைய பாவங்களுக்கான மெய்யான பிராயச் சித்தமாக இருக்காது என்று தெரிந்திருந்தும் கடவுள் ஏன் அதை செய்யச் சொன்னார்? மிருகங்களின் இரத்தம் வெறும் அடையாளம் மட்டுமே, அதனுடைய பொருள் இயேசு கிறிஸ்துவின் பரிபூரண இரத்தத்தை சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. அது பிதாவாகிய கடவுளினால் தீர்மானிக்கப்பட்டு குறிக்கப்பட்ட நேரத்தில் சிந்தப்பட்டது (கலா 4:4-5; 1பேது 1:18-20). எனவே தான் இயேசு (உருவகமாக) “தேவ ஆட்டுக்குட்டி” என்று குறிப்பிடப்படுகிறார் (யோ 1:29; வெளி 5:6.12). பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ் கடவுள் முற்காலத்தில் மிருகங்களுடைய ப-களினால் மக்களின் பாவங்களை பொறுத்துக் கொண்டார் (உருவகமாக கடவுளுடைய குமாரனின் பரிபூரணமான ப-யை சுட்டிக் காண்பிக்கிறது). கடவுள் தமது நியாயத்தீர்ப்பை தாமதம் பண்ணினார். ஏனெனில் குறிக்கப்பட்ட காலத்தில் அவருடைய குமாரன் இரத்தம் சிந்தும்படி அனுப்பப்படுவார் என்பதை அறிந்திருந்தார். பழைய ஏற்பாட்டின் (பழைய உடன்படிக்கை) கீழ் வாழ்ந்தவர்கள் வரப்போகின்ற மேசியாவை விசுவாசித்து மீட்படைந்தார்கள். அவரை விசுவாசித்தவர்கள் அவருடைய மனுவருவாதலையும் நம்பினார்கள்.¹¹ கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும் அனைவரும் கடவுளால் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள். கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பவர்களுக்கு அவருடைய நீதி அருளப்படுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டில் இந்த கிருபை பல்வேறு வழிகளில் காட்சியாக காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணத்திற்கு பாவப்பிகார நாள் (லேவி 16 - கிருபாசனம் என்பதுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் எபி 4:16). ஏன் இரத்தம் சிந்துதல் அல்லது ப-கள் அவசியமாக இருக்கின்றன? லேவி 17:11 & உபா 12:23 மாம்சத்தின் உயிர் இரத்தத்தில் இருக்கிறது என்று கூறுகிறது. கிறிஸ்து தமது இரத்தத்தை சிந்தி தன்னுடைய உயிரைக் கொடுத்தார் (1 பேது 1: 18-20).

வ. 26: “அவருடைய நீதியைக் காண்பிக்கும் படி” மனுக்குலத்தின் பாவத்திற்காக தன்னுடைய குமாரனை தந்தார். இவ்விதமாக இயேசுவில் விசுவாசம் வைப்பவர்கள் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள். இயேசுவின் மீது விசுவாசம் வைப்பவர்களை கடவுள் நீதிமானாக்கும் போது ஒருவரும் குற்றம் சாட்ட முடியாது. ஏனெனில் மீட்கும் பொருளாக தமது சொந்த இரத்தத்தை சிந்தி இயேசு நீதியை பெற்றிருக்கிறார்.

வ 27-30: இயேசு கிறிஸ்துவை (மீட்பிற்கான விலையை மீட்கும் பொருளை செலுத்தியவர்) விசுவாசிப்பவர்களுக்கு இந்த நீதி (அல்லது நீதிமானாக்கப்படுதல்) இலவசமாக வழங்கப்படுவதால் ஒருவரும் பெருமை பாராட்ட முடியாது. யூதரும் பெருமை பாராட்ட முடியாது. கடவுளுக்கு மட்டுமே மகிழை. யூதனும் விசுவாசத்தினாலேயே நீதிமானாக்கப்படுகிறான், அவனுடைய சொந்த கிரியையினால் அல்ல.

வ. 31: பவுல் இங்கே மறுபடியும் ஒரு கேள்வியை எழுப்புகிறார். தன்னுடைய எதிரிகள் மீதான குறிப்பில் (அல்லது அவதாறு குற்றச்சாட்டு) கவனம் செலுத்துகிறார். (மோசேயின்) நியாயப்பிரமாணத்தை பவுல் அழிப்பதாக அவர் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டது.

¹¹ புதிய உடன்படிக்கை காலத்தில், விசுவாசிகள் மீது பெந்தெகாஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் பொழுந்தருளப்பட்ட தருணம் (அப் 2).

விசுவாசத்தினால் நீதிமானாகிறவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவில் விடுதலை வாழ்வின் மூலம் நியாயப்பிரமாணத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக பவுல் விளக்கம் அளித்தார்.

5 வசனங்கள் 21-31 ல் பதிவு செய்யப்பட்ட பவு-ன் கூற்றுகள் எழுதப்பட்ட காலத்திலும் இப்போதும் புரட்சிக்கு சற்றும் குறைந்ததல்ல. யூதனென்றும் இல்லை ; கிரேக்கனென்றும் இல்லை. இரு திறத்தாரும் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மூலம் மட்டுமே கடவுளுடைய கிருபையினால் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள். இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும் எவரும் இந்த கிருபையை பெற்றுக் கொள்ள முடியும். யூதர்கள் இதை நிச்சயமாக மறுப்பார்கள். எனவே தான் பவுல் வேத வாக்கியங்களை, அதாவது பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டி தன்னுடைய போதனையை நியாயப்படுத்துகிறார். அவர் மிக ஞானமாக ஆபிரகாமையும் தாவீதையும் காண்பித்து பேசுகிறார். ஏனெனில் அவர்கள் ஆபிரகாமின் பின்னைகள் என்று தங்களை அழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் (யோ8:33). ஆபிரகாமையும் தாவீதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, பழைய ஏற்பாட்டு காலத்திலும் மனிதர்கள் விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலேயே நீதிமானாக்கப்பட்டார்கள் என்று காண்பிக்கிறார்.

10 15 b.) அதன் நிருபணம்: பரிசுத்த வேத வாக்கியங்கள்(ஆபிரகாம் & தாவீது):
அதி. 4:1-8

1. ஆபிரகாமின் உதாரணம்(வ 1-5) & 2. தாவீதின் உதாரணம் (வ 6-8)

(1) ஆபிரகாமின் உதாரணம்: வ 1-5

20 வ. 1: ஆபிரகாம் மாம்சத்தின் படி இஸ்ரவேல் மக்களின்(சரீர) தகப்பன். அவர் மோசேக்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக வாழ்ந்தார்.

வ. 2: ஆபிரகாம் கிரியைகளின் பிரமாணத்தினால் தர்க்க ரீதியாக நீதிமானாக்கப்பட முடியாது, ஏனெனில் அப்போது மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படாதிருந்தது. ஒருவேளை ஆபிரகாம் நியாயப்பிரமாணத்தினாலே நீதிமான் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் , கடவுள் முன்பாக அவர் பெருமை பாராட்டுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

வ. 3: எப்படியிருப்பினும் தீர்மானமான உண்மை என்னவென்றால் மனிதர்கள் என்ன கொல்கிறார்கள் என்பது அல்ல (முதலாவது யூதர்கள் மோசேயின் நியாயப் பிரமாணத்தை கடைப்பிடிப்பதனால் நீதிமான்களாகுவதாக விசுவாசித்தார்கள்). ஆனால் வேத வாக்கியம் என்ன கூறுகிறது? (பழைய ஏற்பாடு) ஆதி 15:6 - ஐ மேற்கோள் காட்டி ஆபிரகாம் விசுவாசத்தினால் (கிரியைகளினால் அல்ல) நீதிமானாக்கப்பட்டார் என்பதற்கான நிருபணத்தை பவுல் வழங்குகிறார்.

வ. 4: நான் முழுவதும் கடினமாக உழைக்கும் ஒருவர் கூ- யைப் பெறுகிறார். இந்த கூ- என்பது கிருபை அல்ல. வேலையாள் தன்னுடைய முயற்சிகளின் பலனைப் பெறுகிறார் (இயேசுவின் வார்த்தைகள் லூக்க10:7: “வேலையாள் கூ- க்குப் பாத்திரனாக இருக்கிறான்”).

35 வ. 5: உண்மை விசுவாசத்தை பெற்றிருக்கும் ஒரு நபர் தன்னுடைய முயற்சிகளின் அடிப்படையில் செயல்படமாட்டார். அவருக்காக இன்னொருவர் ஏதோவொன்றை செய்திருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கை அது. கலா 2:16ல் “ஒருவரும் நியாயப்பிரமாணத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட முடியாது என்பதை தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.”

(2) தாவீதின் உதாரணம் : வ. 6-8

40 1சாமு 13:14, ல் தாவீது பாவியாக இருந்தாலும் “கடவுளுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனிதன்” என்று குறிப்பிடப்படுகிறார் (2சாமு 12: 11-14). அவர் ஒரு விபசாரக்காரர், கொலைகாரர். வசனங்கள் 7-8 ல் பவுல் சங்க32:1-2 ஜ (தாவீதின் சங்கீதம்) மேற்கோள் காட்டுகிறார். லூதர் இந்த சங்கீதத்தை “பவு- ன் சங்கீதம்” என்று கூறுகிறார்.

45 வ.. 6: கடவுள் கிரியைகளின்றி நம்முடைய பங்களிப்பு எதுவுமின்றி நமக்கு நீதியை (அவருடைய நீதி) வழங்குகிறார்.

வ.. 7: கடவுள் நம்முடைய பாவங்களை மன்னிக்கிறார், மூடுகிறார் (“எவர்களுடைய பாவங்கள் மூடப்பட்டதோ; ரோமர்3:25).

வ.. 8: விசவாசிப்பவர்களின் பாவங்களை கடவுள் அவர்களுக்கு எதிராக எண்ணாதிருக்கிறார்,

தாவீதின் பாவங்கள் கிருபையினால் மன்னிக்கப்பட்டன (2சாமு 12:13). அவருடைய விசவாசத்தினால் அவர் கடவுளால் நீதிமானாக்கப்பட்டார் (சங் 32:1-2).

5 c.) அதன் வழிமுறை: விசவாசம் : ஆதி. 4:9-25

(1) விருத்தசேதனத்தை சார்ந்திருக்கவில்லை : வ 9-12

வ. 9: இந்தப் பாக்கியம் அல்லது ஆசிர்வாதம் விருத்தசேதனமுள்ளவனுக்கு (சர்ப்பிரகாரமாக) மாத்திரம் வருமோ, விருத்தசேதனமில்லாதவனுக்கும் வருமோ?

10 விருத்தசேதனமில்லாதவர்கள் இந்த “ஆசிர்வாதத்துடன்” இணைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? இந்த கேள்விக்கான பதிலை பவுல் பின்வரும் வசனங்களில் விவரிக்கிறார்.

வ. 10: ஆபிரகாம் விருத்தசேதனம் செய்யாதிருந்த போது அவனுடைய விசவாசத்தை கடவுள் அவனுக்கு நீதியாக எண்ணினார். எனவே ஆபிரகாம் இதற்கு சிறந்த உதாரணம்.

➤ நீதியை வரவு வைத்தல் (செலுத்துதல்): ஆதி 15:6.

➤ விருத்தசேதனம் : ஆதி 17:10-27. நிகழ்வுகளின் வரிசை சரியாக உள்ளது.

15 ஆபிரகாம் விருத்தசேதனத்தினால் அல்ல, கடவுள் மீதான விசவாசத்தினாலேயே நீதிமானாக்கப்பட்டார் என்பதை இரு நிருபிக்கிறது.

வ. 11: விருத்தசேதனம் என்பது நீதிமானாக்கப்படுதுத் தான். அது ஓர் “உறுதிப்படுத்துதல்” அல்லது ஓர் “வெளிப்பிரகாரமான அடையாளம்”.

20 வ 11-12: எனவே விருத்தசேதனமுள்ளவர்களுக்கும் விருத்தசேதனமில்லாதவர்களுக்கும் ஆபிரகாம் தகப்பனாக இருக்கிறார். இருதிறத்தாரும் விசவாசிக்க வேண்டும். இல்லையெனில் ஒருவரும் நீதிமானாக்கப்பட முடியாது.

வசனங்கள் 9-12 பின்வரும் உண்மைகளை நமக்கு கற்றுக் கொடுக்கிறது:

1. விருத்தசேதனமில்லாதவர்கள், அதாவது பிறவினத்தாரும் விசவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட முடியும்.

25 2. ஆபிரகாம் தான் விருத்தசேதனம் பண்ணுவதற்கு குறைந்தது 14 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே நீதிமானாக்கப்பட்டார் (ஆதி 16:16 17:1).

3. விருத்தசேதனத்தினால் கடவுள் ஆபிரகாமை நீதிமானாக்கவில்லை. ஒரு நபரின் ஆவிக்குரிய(உள்ளான) பிறப்பின் வெளி அடையாளமாக திருமுழுக்கு இருப்பது போல, விருத்தசேதனம் என்பது வெளிப்பிரகாரமான அடையாளம் மட்டுமே.

30 4. யூதர் அல்லது கிரேக்கர் என்று இல்லாமல் எல்லா கிறிஸ்தவர்களின் தகப்பனாக ஆபிரகாம் இருக்கிறார். கடவுள் அவருக்கு பூமிக்குரிய, ஆவிக்குரிய சந்ததிகளை ஆசிர்வதிப்பதாக வாக்குப் பண்ணினார் (ஆதி 12:1-3; 15:1-6; 17:1-8; கலா3:6-7, 16, 29).

5. ஆபிரகாம் விசவாசத்தினால் மட்டுமே நீதியைப் பெற்றுக் கொண்டார் என்று நமக்கு நினைவுபடுத்தப்படுகிறது. முழுவதும் இரக்கத்தினால்!

35 நமக்கான முடிவுரை: விருத்தசேதனம் அல்லது திருமுழுக்கு அல்லது திருவிருந்து (கர்த்தருடைய பந்தி) அல்லது எந்தவொரு சடங்குகள் அல்லது சாக்கிரமந்துகள் (அவைகளில் தாமே) நம்மை கடவுளுக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டு வராது.

(2) நியாயப்பிரமாணத்தை சார்ந்திராதவர்கள்: வ 13-15

40 வ 13-14: நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிப்படையில் (நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளின் அடிப்படையில்) ஆபிரகாம் வாக்குப்பண்ணப்பட்டதை சுதந்தரித்திருந்தால் விசவாசம் மதிப்பற்றாகவும் வாக்குத்தத்தம் வ- மையற்றாகவும் இருந்திருக்கும்.

வ. 15: ஏன்? ஏனெனில் நியாயப்பிரமாணம் மரணத்திற்கு நேராக நடத்துகிறது (மனிதர்களின் பாவங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் மீறுதலாக இருக்கிறபடியால்). மேலும் கடவுள் ஆபிரகாமிற்கு வாக்குத்தத்தம் கொடுத்து 430 ஆண்டுகள் கழித்த பிறகு மோசேக்கு நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுகிறது (கலா 3:17).

(3) விசவாசத்தினால் மட்டுமே: வ 16-25

வ. 16: நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழானோர் நியாயப்பிரமாணமற்றோர் அனைவரும் அதாவது யூதர்களும் பிறவினத்தாரும் விசவாசத்தினால் மட்டுமே நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள்.

வ. 17: பவுல் ஆதி17:5 ஐ மேற்கோள் காட்டி ஆபிரகாம் ஒரு தேசத்தின் (எபிரெயர்) தகப்பன் அல்ல, அவர் அநேக தேசங்களின் தகப்பன் அதாவது பிறவின தேசங்கள் - கிறிஸ்துவை விசவாசிக்கும் பிறவினத்தார் உட்பட என்று வேத வாக்கியங்கள் குறிப்பிடுவதாகக் காண்பிக்கிறார்.

- 5 • கடவுள் மக்களை மரணத்தில் இருந்து எழுப்புவார் என்று ஆபிரகாம் விசவாசித்தார் (எபி 11:19).
- 10 • கடவுள் இல்லாதவைகளை இருக்கிறவைகளைப் போல அழைப்பார் என்று ஆபிரகாம் விசவாசித்தார் (எபி 11:3)

இந்த காரியங்கள் இன்னும் அதிகமாக வசனங்கள் 18-21 ல் விளக்கப்படுகின்றன: ஆபிரகாம் மற்றும் சாராளின் சர்வர் செத்ததாக இருந்தாலும் (அதாவது மலட்டுத் தன்மை அல்லது பிள்ளையை பெற்றுக் கொள்ள இயலாத நிலை), கடவுள் அவர்களுக்கு ஒரு மகனைக் கொடுப்பார் என்று விசவாசித்தார்கள் (ஆதி 17:17).

நடைமுறைப் பயன்பாடு : நம்முடைய தனிப்பட்ட விசவாசம் எப்படி இருக்கிறது? நாம் நிபந்தனையின்றி ஆண்டவருடைய வாக்குத்ததங்களை நம்புகிறோமா?

வ. 22: மறுபடியும்: கடவுள் ஆபிரகாமின் விசவாசத்திற்கு பலன் கொடுத்தார் – அவனுடைய விசவாசத்தை அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பண்ணினார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால்: ஆபிரகாமின் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு. எல்லா காலங்களிலும் வாழக்கூடிய எல்லா மனிதர்களும் விசவாசத்தினாலேயே இரட்சிப்படைகிறார்கள் என்று பவுல் காண்பிக்கிறார்.

வ 23-25: இப்போது பவுல் இந்த விதிமுறையை ஒவ்வொருவருக்கும் அப்பியாசப்படுத்துகிறார். ஆபிரகாம் கடவுளை விசவாசித்தார், அது அவருக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது. நாமும் மரித்தோரி- ருந்து உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவை விசவாசித்தால் நீதிமான்களாக்கப்படுவோம். வசனம் 25ல் இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணம், உயிர்த்தெழுத- னால் நீதிமானாக்கப்படுதல் சாத்தியமாகியுள்ளது என்று பவுல் விவரிக்கிறார்.

(4) விசவாசித்தல் அல்லது விசவாசம் என்றால் என்ன பொருள்?

30 நமது கிறிஸ்தியல் & இரட்சிப்பியல் என்ற பாடக்குறிப்பில் “விசவாசம்” என்ற உப அதிகாரத்தைப் பாருங்கள்.

பின்வரும் காரியம் விசவாசத்திற்கான அற்புதமான விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறது:

எபி 11:1 விசவாசமானது நம்பப்படுகிறவைகளின் உறுதியும்
35 காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுமாயிருக்கிறது.

40 எபிரெயர் 11 ம் அதிகாரம் மீதிப்பகுதியில் (விசவாச வீரர்களின் பட்டியல்) தங்களுடைய விசவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் வாழ்ந்து காண்பித்த ஆண்கள், பெண்களின் பெயர்களின் பட்டியல் உள்ளது. அவர்களுடைய வாழ்வும் அனுபவமும் “விசவாசம்” என்பதற்கு பொருத்தமான உதாரணமாக உள்ளன. மேலும் உதாரணங்களை மத்து8:10 & 15:28 ல் காண்க. சிலருடைய விசவாசத்தை இயேசு புகழ்ந்து பேசுகிறார். ஆபிரகாம் “விசவாசிகளின் தகப்பன்” என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஏனெனில் அவர் சுதந்தரத்தைக் காணாமல் கடவுளை விசவாசித்தார்.

45 எபிரெயத்தில் “விசவாசி” என்ற வார்த்தை நம (‘āman) வினைக்சொல் வடிவத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வார்த்தையின் வேர்க்சொல் பழைய ஏற்பாட்டில் முதலாவது ஆபிரகாம் விசவாசித்தவருடன் தொடர்புபடுத்தி வருகிறது.¹² ஆதி 15:6 வசனம் ரோ4:3, கலா 3:6 & யாக் 2:23ல் மேற்கோள் காட்டப்படுவது தற்செயலான நிகழ்வு அல்ல. எபிரெய பெண்மை பெயர்க்சொல் “ஆமுநா” (நம = “முநா அல்லது ’அமுநா: விசவாசம்) வேர்க்சொல் “அமான்”

¹² வாரிசு நமா (W̄hae ' aemin baJahweh: ஆபிரகாம் கர்த்தரை விசவாசித்தான்.....).

என்பது பிரபல வேத பகுதி ஆபகைக் 2:4 ல் வருகிறது. இதுவும் புதிய ஏற்பாட்டில் ரோ1:17, கலா 3:11 7& எபி 10:38 ஆகிய பகுதிகளில் மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது.

இதே வார்த்தை அல்லது இந்த வேர்ச்சொல் குழ்நிலையைப் பொறுத்து பின்வரும் பொருளைக் கொடுக்கிறது: நம்புதல், நிச்சயமாய் இருத்தல், உறுதியாய் இருத்தல்..... பெயரடை முன் ('அமன்) என்பதன் பொருள் “உண்மை”. வினையுரிச் சொல்லாக இது”நிச்சயமாக”, “அப்படியே ஆகக் கடவுது”, அல்லது “ஆமென்” என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. நம்முடைய ஜெபங்களின் இறுதியில் நாம் சொல்லும் “ஆமென்” என்பது எபிரெய வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது, அதனுடைய எளிமையான அர்த்தம் “அப்படியே ஆகக்கடவுது”. எபிரெய வேர்ச்சொல்- ண பொருள் விசுவாசம், நம்பிக்கை, உண்மைத்தனமை, உறுதி. சத்தியம் என்பவை ஆகும். விசுவாசமும் சத்தியமும் இணைந்தே இருக்கின்றன!

அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் கடவுளின் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை “வார்த்தை” (கிரேக்கம்: λόγος [லோகோஸ்]). யோவான் தன்னுடைய மறைபொருள் நூ- லும் (வெளி19:13) இந்தப் பெயரைக் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் அவர் ஆமென், உண்மையும் சத்தியமுமானவர் (வெளி 3:14; 19:11) என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இதற்கு இணையான எபிரெய வார்த்தை முன் (’ஆமென்’): சத்தியமும் உண்மை விசுவாசமும், கடவுளைடைய வார்த்தையும் கிறிஸ்துவில் வேர்கொண்டுள்ளன. மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட இந்த வார்த்தையில் தான் பழைய ஏற்பாட்டு விசுவாசிகள் தங்கள் விசுவாசத்தை வைத்தார்கள் (யோ 1:1.14).

புதிய ஏற்பாட்டின் பின்னனியில், “விசுவாசித்தல்” என்பதின் பொருள்: கிறிஸ்துவிலும் அவர் நிறைவேற்றி முடித்த பணியிலும் நம்பிக்கை வைத்தல். இந்த விசுவாசத்தின் செயல் புதிய ஏற்பாட்டில் உருவகப்படுத்தப்பட்டனது. குறிப்பாக யோவான் நற்செய்தி நூ- ல் – வேறுபட்ட படங்கள் மற்றும் விளக்கங்கள்(வெளிப்படுத்தின விசேஷ நூலையும் பாருங்கள்).

- பெற்றுக் கொள்ளுதல்: யோ 1:12
- குடித்தல்: யோ 4:14
- வருகை புரிதல்: யோ 6:37
- உணவருந்துதல்: யோ 6:54
- பின்பற்றுதல்: யோ 8:12
- பிரவேசித்தல்: யோ 10:9
- திறந்து விடுதல்: யோ 3:20

எனவே விசுவாசம் என்பது தெளிவற்ற ஈவுகளை குருட்டுத்தனமாக ஏற்றுக்கொள்வது அல்ல. மாராக அது கடவுளைடைய வார்த்தையில் உறுதியான அஸ்திபாரத்துடன் காணப்படுகிறது.

அதினிமித்தம் நான் இந்தப் பாடுகளையும் அனுபவிக்கிறேன். ஆயினும் நான் வெட்கப்படுகிறதில்லை ஏனென்றால், நான் விசுவாசித்திருக்கிறவர் இன்னார் என்று அறிவேன், நான் அவரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்ததை அவர் அந்நாள் வரைக்கும் காத்துக்கொள்ள வல்லவராயிருக்கிறாரென்று நிச்சயித்துமிருக்கிறேன்.

உண்மை விசுவாசமும் தன்னில் தானே எதுவும் செய்வதில்லை. அது ஏற்கெனவே நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டதை ஏற்றுக் கொள்கிறது. விசுவாசம் என்பது ஓர் செயல் அல்ல. அது ஏற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகும். அது கிறிஸ்து நிறைவேற்றி முடித்த இரட்சிப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறது. உண்மை விசுவாசம் செயலற்றதாக இருக்காது (கலா5:6; யாக் 2:22).

d.) அதன் விளைவு: இரட்சிப்பின் நிச்சயம்: அதி. 5:1-11

1. நீதிமானாக்கப்படுத- ன் ஆசிர்வாதமான விளைவுகள் (வ 1-5) & 2. இந்த ஆசிர்வாதங்களுக்கான அச்சாரங்கள் (வ 6-11). அதி 3:21 முதல் 4:25 வரை உள்ள பகுதி விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையைக் கண்டடைகிற ஒருவரைக் குறித்துப் பேசுகிறது. அதாவது கடவுள் முன்பாக விசுவாசிகளின் நிலை ஆகும்; அதி 5:1-11 பகுதி எவ்விதம் விசுவாசியின் வாழ்வில் நீதிமானாக்கப்படுதல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்று விவரிக்கிறது.

(1) நீதிமானாக்கப்படுத- ன் ஆசிர்வாதமான விளைவுகள்: வ 1-5

(a) சமாதானம் : வ. 1

சமாதானம் என்பது ஒவ்வொருவரும் விரும்பக் கூடிய காரியம்: இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக கடவுளிடம் கண்டடையக்கூடிய இடத்தில் மனிதர்கள் அதைத் தேடாமல் இருப்பது தான் ஒரே பிரக்கினை ஆகும். ஒரு மனிதனின் தோள்களை வெகுவாய் அழுத்திக் கொண்டிருந்த பாரம் , அவனுடைய பாவங்கள் மனிக்கப்படும் போது நீங்கி சமாதானத்தை உணர முடிகிறது.

(b) கிருபையை அடைதல் : வ. 2a

இதன் பொருள் ராஜாவிடம் நாம் சேர்வதை ஒருவரும் தடைசெய்ய இயலாது (எபி 4:16 & 10:19-20).

(c) கடவுளுடைய மகிழமையைக் குறித்த நம்பிக்கை: வ. 2b

கடவுள் தமது ராஜ்யத்துடன் வருவார் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் (ரோ 8:18 & 2கொரி 4:16-18), எனவே தான் இயேசு பிதாவிடம் இவ்விதமாக கேட்கும்படி நம்மிடம் கூறினார்: “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக!” (மத் 6:10).

(d) பாடுகள்: வ. 3

பொதுவாக மக்கள் பாடுகளில் சந்தோகங்ப்படுவதில்லை. ஆனாலும் பாடுகள் விசுவாசிகளின் வாழ்வில் நேர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பது முக்கியமான சத்தியம் ஆகும். காரியங்கள் எல்லாம் சமூகமாய் சென்று கொண்டிருக்கும் நேரத்தை விட கடினமான சூழ்நிலைகள் விசுவாசிகளை ஆண்டவரிடம் நெருங்கிச் சேர்க்கிறது என்பதை அனுபவம் நமக்கு கற்றுத் தரவில்லையா? பவுல் இங்கே தொடர்ச்சியான சில செயல்களை பட்டிய- டுகிறார்? (ரோ10:13-15 & 2Pe 1:5-7 காண்க), நம்முடைய பாடுகளில் நாம் சந்தோகங்படுகிறோம் (யாக 1:2). பின்வரும் காரியங்களை அது கொடுக்கிறது:

1. பொறுமை (விடாமுயற்சி), உண்டாக்குகிறது
2. குணாதிசயம் (பர்ட்சையினால்), கொண்டுவருகிறது
3. நம்பிக்கை – இந்த நம்பிக்கை
4. விசுவாசியை வெட்கப்படுத்தாது. மனிதர்கள் நம்மை ஏமாற்றமடையச் செய்வார்கள். ஆனால் கடவுள் ஒரு போதும் அப்படிச் செய்வதில்லை.

வ. 5: நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியினால் கடவுளின் அன்பு நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறது. வேறு எந்த விளக்கமும் இங்கே கொடுக்கப்படவில்லை என்பது பரிசுத்த ஆவியானவரை ஏற்கெனவே அறிந்திருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு இது கூறப்படுகிறது என்பதை நமக்குக் காண்பிக்கிறது!

30 (2) விசுவாசிக்கு இருக்கும் நிச்சயம் (அச்சாரம்) : வ 6-11

விசுவாசத்தின் மூலம் கடவுளுடன் புதிய உறவிற்குள் வருவது விசுவாசிக்கு முழுமையான பாதுகாப்பு உணர்வைத் தருகிறது. இந்த பாதுகாப்பு பின்வரும் உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது:

1. இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணம் வ 6-8) &
2. உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் ஜீவன் (வ 9-11; ரோ8:34).

இயேசு நமக்காக மரித்த போது நாம் பின்வரும் நிலையில் இருந்தோம்:

வ. 6: கடவுளற்றவர்கள்

வ. 8: பாவிகள்

வ. 10: கடவுளுக்குச் சத்துருக்கள்

40 மேலும் கிறிஸ்து குறித்த நேரத்தில் (கடவுளால் தீர்மானிக்கப்பட்ட) நமக்காக மரித்தார், அதாவது சரியான நேரத்தில் (கலா 4:4; எபே 1:10 & 1 தீமோ 2:6).

வ. 7: இதன் பொருள் என்ன? நீதிமானுக்காக நாம் மரிப்பது அரிதான் காரியம். நல்லவனுக்காக ஒருவேளை ஒருவன் மரிக்கத் துணிவான். நாம் அப்படிச் செய்ய விரும்புவோமா? இயேசு கிறிஸ்து நமக்காக செய்த காரியம் உண்மையில் விசேஷமானது:

- 5 வ. 8: நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் அவர் நமக்காக மரித்தார்; அதாவது துன்மார்க்கருக்காக அவர் தன்னுடைய ஜீவனைக் கொடுத்தார் (மத் 5:44-48). தடை செய்யப்பட்ட நன்மை தீமை அறியத்தக்க மரத்தின் கனியைப் புசித்து தன்னை மறைத்துக் கொண்டிருந்த போது யாவே ஆதாமை அழைத்ததற்கு இது தான் காரணம். கடவுள் தமது படைப்பை நேசிக்கிறார், மனிதன் பாவம் செய்த போதிலும் நேசிக்கிறார். பின் வரும் வசனங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் விகவாசிகள் பாதுகாப்பாக இருப்பது எப்படி என்று விவரிக்கின்றன, நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார் (1 யோ1:8).
- 10 வ. 9: நாம் இயேசுவின் இரத்தத்தினால் நீதிமானாகப்பட்டிருப்பதால் கடவுளின் கோபாக்கினையில் (நியாயத்தீர்ப்பு) இருந்து காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் நம்முடைய பாதுகாப்பின் உத்தரவாதமாயிருக்கிறது (எபி 6:19-20; 10:10.14).
- 15 வ. 10: கடவுள் இயேசுவின் பதிலாள் மரணத்தின் மூலம், நாம் அவருக்கு சத்துருக்களாக இருந்த போதிலும் நம்மை அவருடன் ஒப்புரவாக்கிக் கொண்டார். இது உண்மையாகவே இரட்சிப்பின் பாதுகாப்பான உத்தரவாதமாக இருக்கிறது. நாம் இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் கடவுளுடன் ஒப்புரவாக்கப்பட்டது உண்மையானால் நாம் அவருடைய ஜீவனாலே இரட்சிக்கப்படுவது அதிக நிச்சயம். ஏன்? ஏனெனில் அவர் இப்போது நமது பரலோகப்பிதாவாகிய கடவுளின் வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறார், நமக்காக வேண்டுதல் செய்கிறார் (ரோ 8:34; எபி 4:14-16; 9:24-25; 1Jo 2:1).
- 20 வ. 11: கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் பெற்றிருக்கும் இந்த உத்தரவாதம் அல்லது பாதுகாப்பு தான் நாம் எப்போதும் கடவுளை துதிக்கவும் ஆராதிக்கவும் நம்மை உந்தித் தள்ளும் காரணமாக இருக்கிறது.
- 25 வ. 12: பாவம் குறித்த கொள்கைக்கு மைய வேத பகுதியாக இது உள்ளது:

இந்த பகுதியை 1 கொரி 15:21 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

1. வ12-14: ஆதாம் மூலமாக மரணம் & 2, வ. 15-21: கிறிஸ்து மூலமாக ஜீவன்.

(1) ஆதாம் மூலமாக மரணம்: வ 12-14

30 வ 12: பாவம் குறித்த கொள்கைக்கு மைய வேத பகுதியாக இது உள்ளது:

“இப்படியாக, ஒரே மனுஷனாலே பாவமும் பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்திலே பிரவேசித்ததுபோலவும், எல்லா மனுஷரும் பாவஞ்செய்தபடியால், மரணம் எல்லாருக்கும் வந்ததுபோலவும் இதுவுமாயிற்று....” வசனங்கள் 12-21 கிறிஸ்துவின் நீதி அவரை விசுவாசிப்பவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதையும் ஆதாமின் மீறுதல்பாவம் அவனுடைய சந்ததியை (முழு மனுக்குலம்) ஆக்கினைக்கு எதுவாக ஆட்கொள்ளுவதையும் குறித்துப் பேசுகிறது. என்னுடைய முன்னாள் கிரேக்க பேராசிரியர் பெர்ஸ்கார்ட் போன்சாக் குரிச்செடள்ட்டட் பல்கலைக்கழகத்தில் இறையியல் குறித்து கற்றுக்கொடுக்கும் போது பாவத்தின் கொள்கையில் இந்த வசனத்தில் உள்ள தொடர்பு பெயர் எஞ்சு (எப்:கோ) தவறாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளதை விளக்கப்படுத்தியது எனக்கு இன்னும் நினைவில் இருக்கிறது. எப்படியிருப்பினும் அநேக விளக்கவுரையாளர்கள் “ஏனெனில்”¹³ என்று இது மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும் என்று ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். பின்வரும் காரியம் இவ்விதமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். இந்த உண்மைக்கு அப்பாற்பட்டு பின்வரும் வசனங்கள் 18-19 முதல் மனிதனின் பாவத்தையும் அது எவ்விதம் அனைவரையும் ஆட்கொள்கிறது என்பதையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. எபே2:1-3 & சங்க1:5 ஆகிய பகுதிகளும் பாவம் குறித்த கொள்கையை உறுதி செய்கின்றன. மேலும் பாவம் குறித்த முழுமையான பொருளையும், எவ்விதம் பாவம்

¹³ E.g. Samuel Bénétreau, op. cit., p. 142. See also Walter Bauer, *Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments und der übrigen urchristlichen Literatur*. Reprint of the 5th revised edition (Berlin: Walter de Gruyter, 1971), Column 569. Bauer equates “eph’hō” with the expression “epi toutō hoti” (= “therefore, because” or “because”).

வரவு (செலுத்தப்படுதல்) வைக்கப்படுகிறது என்பதற்கான விளக்கத்தையும் இன்னும் அதிகமாக அறிய விரும்பினால் வசனங்கள் 13-14 க்கான பின்வரும் விளக்கவுரையையும் வேதாகம மானிடவியல் கையேட்டில் “பாவம்” என்ற அதிகாரத்தையும் பாருங்கள்.

5 தீமையின் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மையை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள சுற்றியிருக்கும் உலகத்தைப் பார்க்க வேண்டும். தீமை என்பது உலகளாவிய பிரச்சினை. பாவத்தின் உலகளாவிய தன்மைக்கு பரிசுத்த ஆவியானவர் சாட்சி பகருகிறார். இந்த தலைப்பு குறித்த சில முக்கிய வேத பகுதிகள் இங்கே உள்ளன: ஆதி 8:21; 1ராஜா 8:46; சங் 143:2; பிர 7:20; லூக் 11:13; ரோ 3:10.12.23; கலா 3:22; யாக் 3:2; 1யோ 1:8,..... நாம் எத்தனை முறை “ஒருவரும் சரியில்லை” என்ற நன்கு அறியப்பட்ட கூற்றை சொல்- யிருக்கிறோம்? முதல் தம்பதி வீழ்ச்சியடைந்ததால் எல்லோரும் பாவம் செய்திருக்கிறோம். ஓவ்வொருவரும் பாவ சுபாவத்தை பெற்றிருக்கிறோம். நமது முற்பிதா ஆதாம் செய்த அதே பாவத்தை நாம் செய்யவில்லை என்பது உண்மையானாலும் (ரோமர் 5:14 காண்க) நாம் சுபாவத்தினாலே பிறப்பில் இருந்தே(சங்51:7) பாவிகளாக இருக்கிறோம் என்ற உண்மையை அது மாற்றியமைக்கவில்லை (எபே 2:3). நாம் அனைவரும் ஏன் பாவிகளாக பிறந்தோம்? தீசன் 15 என்பவருடன் நாமும் இணைந்து கேட்போம் , நாம் (தனிப்பட்டவிதத்தில் அல்லது உணர்வுப்பூர்வமாக) காரணமாயிருக்காத தீமையின் தன்மைக்கு நாம் எப்படி பொறுப்பேற்க முடியும்? நீதியுள்ள கடவுள் எப்படி ஆதாமின் பாவத்தை நம்முடைய கணக்கில் பரிமாற்ற முடியும்? ஆதாமின் பாவம் அவருடைய சந்ததியின் கணக்கில் எவ்விதம் சேருகிறது என்பதைக் குறித்து பல்வேறு கொள்கைள் இருக்கின்றன. தீசன்¹⁴ சபை வரலாற்றில் 20 சொல்லப்பட்ட ஆறு வேறுபட்ட விளக்கங்களை விவரிக்கிறார். “விவிய மானிடவியல்” என்ற எங்கள் பாடக்குறிப்பில் “பாவம் கணக்கில் (வரவு வைக்கப்படுதல்) செலுத்தப்படுதல்” என்ற உப அதிகாரத்தைப் பாருங்கள். பாவம் நம்முடைய கணக்கில் செலுத்தப்படுவதை மறுத- க்கும் பெலேஜியனிசம் மற்றும் செமி பெலேஜியனிசம் கொள்கைகளை அந்த விளக்கங்கள் உள்ளடக்கியுள்ளன. இந்த கொள்கைகள் விவியத்திற்கு முரணானவை என்று 25 எளிதில் விலக்கி விடலாம். ரோ5:12-21 ல் குறிப்பிடுகிறபடி ஆதாமின் சந்ததியராகிய நாம் பாவத்தன்மையை பெற்றிருக்கிறோம் என்று விசுவாசிக்கிறோம். இருப்பினும் இந்த விளக்கம் போதுமானதாக இல்லை. முதல் மனிதன் ஆதாம் முழுமனுக்குலத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறபடியால், அவருடைய பாவத்திற்கு நாமும் இணைப் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே தான் இந்தப் போதனையும், உடன்படிக்கை 30 இறையியலைப் பின்பற்றுபவர்களால் பிரதிநிதித்துவ போதனை என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒருவர் முழு மனுக்குலத்தையும் சேர்த்து வெளிப்படுத்த முடியும். ஆதாமும் அவருடைய சந்ததியும் இணைத்தே பேசப்படுகிறார்கள். எனவே ஆதாமின் பாவத்திற்கு அனைவரும் பொறுப்புள்ளவர்களாகிறோம். இது “இணைக்கப்படுதல் கொள்கை” என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு நபர் தான் சார்ந்திருக்கும் குழுவுடன் நெருங்கிய தொடர்பு 35 உடையவராக இருக்கிறார் என்பதை இது வ- யுறுத்துகிறது. ஓவ்வொரு தனிநபரும் குழுவின் பிரதிநிதியாக செயல்படுகிறார் (ஆகானும் அவனுடைய குடும்பத்தாரும் – யோசவா 7:24-26). சுருக்கமாகக் கூறினால், இந்தக் கொள்கை ஆதாமின் பாவம் ஓன்றுபட்ட தன்மையின் அடிப்படையில் கணக்கில் செலுத்தப்படுகிறது(வரவு வைக்கப்படுகிறது) என்று வ- யுறுத்துகிறது. பிரதிநிதித்துவ கொள்கையும் இணைக்கப்படுதல் கொள்கையும் ரோமர் 5:18-19 வசனங்களுடன் உடன்படுகின்றன. நாம் விரைவில் அதைக் காண்போம்.

45 50 வ 13-14: நியாயப்பிரமாணம் (மோசேயின்) கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்பாக பாவம் காணப்பட்டது. ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல நியாயப்பிரமாணம் பாவத்திற்கு உயிர் கொடுத்தது என்பதும் உண்மை (ரோம3:19-20; 7:7). ஆதியாகமம் புத்தகம் நமக்கு கற்றுக் கொடுக்கிற படி, பாவம் ஏற்கெனவே ஆண்டு கொண்டிருந்தது. ஆதியாகமம் 4: காயீன் ஆபேலைக் கொல்கிறான், ஆதி 8:21-கடவுள் சிறுபிரியாயத்தில் இருந்தே காணப்படும் மனுக்குலத்தின் பாவத்தன்மையைக் குறித்துப் பேசுகிறார். வசனம் 14ன் முடிவில் பேசப்படுகிற வார்த்தைகளை எப்படி புரிந்துகொள்வது: “ ஆதாமின் மீறுதலுக்கொப்பாய் பாவம் செய்யாதவர்களையும் ஆண்டு கொண்டது”

ஆர்செர் கூற்றுப்படி தங்களுடைய பாவத்தைக் குறித்து உணர்வில்லாமல் இருப்பவர்களைக் குறித்து இது பேசுகிறது. உ-ம்: சிறுபிள்ளைகள் அல்லது “மனநலம் குன்றியோர்”. எனவே தானாகவே முடிவெடுக்க முடியாத மனநலம் குன்றியவர்கள் இரட்சிப்பை இழந்து

¹⁴ Henry Clarence Thiessen, op. cit., p. 186-190.

விடுவார்களோ, ஏனெனில் அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்து அருளும் இரட்சிப்பை பெற்றுக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வி எழும்புகிறது. இந்தக் கேள்விக்கு சரியான பதிலை நாம் கூறமுடியும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆர்செர் இவ்விதமாக கூறுகிறார்¹⁵, ஒவ்வொரு குழந்தையும் பொறுப்புள்ள வயதை அடையும் போது 5 ஆதாமின் பாவத்தை திரும்பச் செய்கிறார்கள். எனவே தங்கள் சொந்த முடிவுக்கு அவர்கள் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆர்செர் மேலும் விவரிக்கிறார், ஒரு இறந்த குழந்தை வாழும்படி சந்தர்ப்பம் பெற்றால், ஏதோ ஒருவிதத்தில் நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ளவோ அல்லது நிராகரிக்கவோ செய்யும். ஏனெனில் கடவுள் ஒரு நபர் பிறக்கும் முன்பாகவே அவருடைய முழு வாழ்வையும் அறிந்திருக்கிறார் (காண்க: சங் 10 139,14-16; எரே 1:5 & லூக் 1:13-15). கடவுளின் அழைப்பிற்கு எவ்விதம் குழந்தை பிரதியுத்தரம் அளிக்கும் என்றும் அவருடைய கிருபையை எவ்விதம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றும் கடவுள் அறிந்திருப்பார் என்று ஆர்செர் கருதுவதற்கு சரியான காரணங்கள் இருக்கின்றன.¹⁶ ஒவ்வொரு குழந்தையும் அல்லது மனநலம் குன்றியவரும் தானாகவே மீட்டபை அடைந்துவிடுவார்கள் என்பது இதன் பொருள் அல்ல. ஒருவேளை 15 அப்படியிருந்தால் தங்கள் குழந்தைகளின் இரட்சிப்பு குறித்து கரிசனைப்படும் பெற்றோர் அவர்கள் நன்மை தீமை அறியும் வயதை அடையும் முன்பே – அல்லது கிறிஸ்துவை நிராகரிக்கும் முன்பே அவர்களை கொன்றுவிட தீர்மானிக்கக் கூடும்.

பேவிட்சன் யற்றும் யார்டன் கூற்றுப்படி, வசனம் 14ல் உள்ள இந்த வார்த்தைகள் தடை செய்யப்பட்ட கனியை புசிப்பதைக் குறிக்கின்றது (“...ஆதாமின் மீறுதலுக்கொப்பாய் பாவம் செய்யாதவர்களையும் ஆண்டு கொண்டது, அதாவது தடை செய்யப்பட்ட கனியை புசித்தல்”).¹⁷ மற்ற விளக்கவுரையாளர்களுடன் இணைந்து நாமும் இந்த விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

25 ஆதாமின் பாவம் எல்லா மக்களும் ஆதாமின் சந்ததியாக இருக்கிறபடியால் அவர்கள் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது (அப் 17:26). இந்தக் காரியத்தைக் குறித்து விட்மர் (வசனம் 12 ஜி தொடர்புபடுத்தி) பின்வரும் காரியத்தைக் கூறுகிறார்:

“கூட்டு தலைமைத்துவ பார்வை ஆதாம் தலைமைத்துவத்தைக் கருதுகிறது, முதல் மனிதன் அவனி- ருந்து தோன்றி மனுக்குலத்தின் பிரதிநிதியாக இருப்பதினால், ஆதாமின் பாவக்செயல் எல்லா மக்களுடைய செயலாகக் கருதப்பட்டு, அவனுடைய மரண தண்டனை சட்டப்படி அனைவரையும் தண்டனைக்குரியவர்களாக மாற்றியது”¹⁸

35 ஆதாம் மூலமாக நாம் அனைவரும் பாவம் நிறைந்த அழிந்து போகிற சுபாவத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். நாம் பாவிகளாக இருக்கிறபடியால் பாவம் செய்கிறோம், நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி, ஒல்வொரு நபரும் ஆதாமின் வீழ்ச்சியின் மூலம் சுபாவத்தினால் பாவிகளாக இருக்கிறோம். (சங் 51:5 & எபே 2:1-3)

¹⁵ Gleason L. Archer, *Encyclopedia of BIBLE DIFFICULTIES* (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1982) pp. 388-390. ஆர்செர் பக்கம் 388ல் கூறுகிறார்: “...நம்மில் யார் ஆதாம் செய்த பாவத்தை நம்முடைய சுய சித்தத்தினால் மீண்டும் மீண்டும் செய்யாமல் இருக்கிறோம்? பதில்: ஒருவருமில்லை. குழந்தைப் பருவத்தில் மரித்தவர், ஒழுக்கம் சார்ந்த தீர்மானம் எடுக்கும் வயதிற்கு வருமுன்பாக மரித்தவர்.”

¹⁶ Ibid., p. 390: “If then God knows in advance what each child will do and how he will respond when he reaches the age of moral decision, there is every reason to believe that God knows how every child will respond to His call and whether or not he would embrace His offer of redeeming grace. Therefore it may be considered a necessary inference (although there may be no explicit teaching in Scripture on this particular point) from God’s foreknowledge of the future response of each child that He also knows what would be his response if he were permitted to live long enough to make that response. We therefore conclude that all infants dying in infancy are dealt with in accordance with this principle of the foreseen potential.”

¹⁷ F. Davidson und Ralph P. Martin, *The New Bible Commentary Revised*, ed. D. Guthrie et al., 3rd edition revised (London: Inter-Varsity Press, 1970), p. 1026. See also John A. Witmer, ‘Romans’ in *The Bible Knowledge Commentary: An Exposition of the Scriptures by Dallas Seminary Faculty*, New Testament, ed. John F. Walvoord and Roy B. Zuck (Wheaton, Illinois: Victor Books, SP-Publications, 1983), p. 458: “Adam had disobeyed a specific command of God (Gen. 2:17) and committed a transgression, something that his descendants did not do when they sinned till other specific commands from God were received.”

¹⁸ John A. Witmer, op. cit., p. 458.

(2) கிறிஸ்துவின் மூலம் ஜீவன்: வ 15-21

வசனங்கள் 12-14 ல் ஆதாமின் மரணம் குறித்து பேசப்படுகிறது. வசனம் 15ல் இருந்து கிறிஸ்துவில் கிருபையின் ஜீவன் மீது கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.(இரண்டாம் மனிதன் அல்லது 1 கொரி 15:45-49 குறிப்பிடுகிற கடைசி ஆதாம்).

5

வ 15-17: ஓர் மாறுபாடு: ஆதாம் மூலமாக மரணம் அனைவருக்கும் ஏற்பட்டது. கிறிஸ்து மூலமாக அனைவருக்கும் ஜீவன் உண்டாகிறது. எனவே ஆதாமின் அனைத்து சந்ததியினரும் அழிவுக்கேதுவானவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று வசனங்கள் மூன்று மாறுபாடுகளை உள்ளடக்கியுள்ளன :1. வ. 15: “எப்படியெனில், ஒருவனுடைய (ஆதாமின்) மீறுதலினாலே அநேகர் மாநிதத்திருக்க, தேவனுடைய கிருபையும் இயேசுக்கிறிஸ்து என்னும் ஒரே மனுஷனுடைய கிருபையினாலே வரும் ஈவும் அநேகர்மேல் அதிகமாய்ப் பெருகியிருக்கிறது. ...”(மாறுபாடு) . இவ்விதமாக யீறுவிட கிருபையுடன் மாறுபட்டு இருக்கிறது. 2. வ. 16: “... ஒரே பாவத்தின் நிமித்தம் (கிரேக்கம் டெ “ex”) தீர்ப்பு (க்ரீகு [கிரிமா]) உண்டாகி ஆக்கினையைக் (κατάκρυμα [கட்டக்கிரிமா])... கொண்டு வந்தது (மாறுபாடு) ஆனால் கிருபை வரமோ(χάρισμα [கரிக்ஷமா], அதாவது நீதி, வ 15.17) பல மீறுதல்களை தொடர்ந்து (παραπομπάς [பாராப்பொமெட்டன்]) நீதியைக் கொண்டு வந்தது (δικαιώμα [டைகோட்டமா]).” இவ்விதமாக ஆக்கினை அல்லது தண்டனைத் தீர்ப்பு நீதியுடன் மாறுபடுகிறது. 3. வ. 17: “அல்லாமலும், ஒருவனுடைய மீறுதலினாலே, அந்த ஒருவன்மூலமாய், மரணம் ஆண்டுகொண்டிருக்க, கிருபையின் பரிபூரணத்தையும் நீதியாகிய ஈவின் பரிபூரணத்தையும் பெறுகிறவர்கள் இயேசுக்கிறிஸ்து என்னும் ஒருவராலே ஜீவனை அடைந்து ஆளுவார்களென்பது அதிக நிச்சயமாமே” வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால் ஆதாமின் மீறுத- னாலே மரணம் வந்தது. ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையினாலும் நீதியினாலும் ஜீவன் உண்டானது. சுருங்கக் கூறின் மரணம் ஜீவனுடன் மாறுபடுகிறது.

10

வ 18-19: இந்த இரண்டு வசனங்களில், பவுல் மறுபடியும் வசனம் 12ல் முன்பு கூறிய ஆதாமுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் குறிப்பிடுகிறார். வசனங்கள் 15-17 ல் என்ன குறிப்பிட்டாரோ, அதை முடிவாகக் கூறுகிறார். ஒரு மனிதனின் மீறுதல் (ஆதாம்) எல்லா மக்களின் (எடு பார்டாச் ஸ்ட்ரயாஸ்சு) ஆக்கினையைக்(கட்டகிரிமா) கொண்டு வந்தது போல ஒரு மனிதனின் (இயேசு கிறிஸ்துவின் பதிலாள் மரணம்) நீதி (டைகலோமா) எல்லா மக்களையும் நீதிக்குட்படுத்தியது,

15

இந்த வாக்கியத்தை அதன் பின்னனியுடன் புரிந்து கொள்ளும் போது தவறாக வியாக்கியானம் செய்தல் தவிர்க்கப்படும். எல்லா மக்களும் இயேசுக்கிறிஸ்துவின் மீட்பின் செயலால் தான் அவசியமாக இரட்சிக்கப் படமுடியும் என்ற பொருளை, இறுதி மற்றும் உலகளாவிய ஒப்புவரவாகுதல் கூற்றுப்படி¹⁹ இப்பகுதி தருகிறதா? இறுதியில் அனைவரும்

20

வ 18-19: இந்த இரண்டு வசனங்களில், பவுல் மறுபடியும் வசனம் 12ல் முன்பு கூறிய ஆதாமுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் குறிப்பிடுகிறார். வசனங்கள் 15-17 ல் என்ன குறிப்பிட்டாரோ, அதை முடிவாகக் கூறுகிறார். ஒரு மனிதனின் மீறுதல் (ஆதாம்) எல்லா மக்களின் (எடு பார்டாச் ஸ்ட்ரயாஸ்சு) ஆக்கினையைக்(கட்டகிரிமா) கொண்டு வந்தது போல ஒரு மனிதனின் (இயேசு கிறிஸ்துவின் பதிலாள் மரணம்) நீதி (டைகலோமா) எல்லா மக்களையும் நீதிக்குட்படுத்தியது,

25

இந்த வாக்கியத்தை அதன் பின்னனியுடன் புரிந்து கொள்ளும் போது தவறாக வியாக்கியானம் செய்தல் தவிர்க்கப்படும். எல்லா மக்களும் இயேசுக்கிறிஸ்துவின் மீட்பின் செயலால் தான் அவசியமாக இரட்சிக்கப் படமுடியும் என்ற பொருளை, இறுதி மற்றும் உலகளாவிய ஒப்புவரவாகுதல் கூற்றுப்படி¹⁹ இப்பகுதி தருகிறதா? இறுதியில் அனைவரும்

30

¹⁹ As for example Heinz Schumacher, 'Die Botschaft des Römerbriefes' in *Gnade und Herrlichkeit*, Volume 55, Booklet 2, March 2003, p. 76-83. In his comment on Rom 5:12-21, he states that, as soon as all have left the position as sinner in order to enter into the position of righteousness, the count of the new humanity will exactly match the count of the old (p. 79). He also references the passage in 1Co15:45-49 regarding the comparison (or antithesis) Adam – Christ in Rom 5:12-21. In regard to final reconciliation and Karl Barth, Paul Kieffer writes the following in *Gute Nachrichten: Antworten für heute und morgen* in the article “Lehrt die Heilige Schrift die Allversöhnung? Die Anhänger der Allversöhnung glauben, daß die Erlösung ausnahmslos allen Menschen gewährt wird. Gründet sich diese Überzeugung auf die Bibel? ”: “Karl Barth was perhaps the strongest advocate of final reconciliation in our time. Final reconciliation runs like a common thread through his works although he never explicitly professes this position and also does not definitively say that God may yet decide to not redeem some.” (www.gutenachrichten.org/ARTIKEL/in200611_art1.htm) [The German original text: „Der vielleicht stärkste Verfechter der Allversöhnung in unserer Zeit war Karl Barth. Die Allversöhnung zieht sich wie ein roter Faden durch seine Werke, obwohl er sich an keiner Stelle klar zu ihr bekennt und auch nicht definitiv sagen will, daß Gott nicht doch entscheiden kann, einige nicht zu erlösen.“)]. Most specialists on Barth agree that he did not take a categorical position on this issue. For example Fabian Busch, in his term paper from 2019 at the University of Basel with the title “Die Allversöhnung im Verhältnis zur Rechtfertigungslehre und die Haltung Karl Barths und Paul Tillichs dazu”, p. 17, quotes the following words of Barth: “We cannot expect divine

இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று அவர்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள். ரோமர் நிருபத்தின் பகுதியோடு சேர்த்து அவர்கள் கொலோ 1:19-20 வசனங்களையும் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்: “சகல பரிபூரணமும் அவருக்குள்ளே வாசமாயிருக்கவும், அவர் சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தினாலே சமாதானத்தை உண்டாக்கி, பூலோகத்திலுள்ளவைகள் பரலோகத்திலுள்ளவைகள் யாவையும் அவர் மூலமாய் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக்கொள்ளவும் அவருக்குப் பிரியமாயிற்று.” எப்படியிருப்பினும் பரிசுத்த வேத வாக்கியங்கள் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி விசுவாசத்தினால் இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையாகிய ஈவை ஏற்றுக் கொள்கிறவர்கள் மட்டுமே இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று கூறுகிறது. உதாரணத்திற்கு ரோமர் நிருபத்தின் வசனங்கள்: 1:16-17; 3:21-24; 4:5; 9:30-32 காண்க. மேலும் கொலோ 1:22-23 இதை தெளிவுபடுத்துகிறது. இறுதியில் எல்லாரும் மீட்படைவார்கள் என்பதை வ- யுறுத்த உலகளாவிய மீட்பை நம்புவோர் வசனங்கள் 19-20-ஐ குறிப்பிடுகிறார்கள். அநேக வேதபகுதிகள் (உதாரணத்திற்கு யோ 3:16, 2 கொரி 5:20, மத் 23:37 & லூக் 7:30) இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் நீதிமானாக்கப்படுதல் கிறிஸ்துவின் மீட்பின் பணியின் விளைவாக எல்லா மக்களும் “தானாக மறுஞபமடைதல்” என்ற நிலையை ஏற்படுத்துவதில்லை என்பதையும். மாறாக விசுவாசத்தினாலே இயேசுகிறிஸ்துவின் ஈவாகிய நித்திய வாழ்வை ஏற்றுக் கொள்கிறவர்களுக்கு மட்டுமே அது சாத்தியமாகிறது என்பதையும் காண்பிக்கிறது.

ஆதாமின் ஒரு பாவம் ஒவ்வொருவருக்கும் மரணத்தைக் கொண்டு வந்தது. (வ. 18: “எல்லா மனிதருக்கும்”) [எ் சு பாஷாடு சு மூர்பாஸு]; வ 19: “அநேகருக்கு” [எ் பால்லோ].

20 எப்படியிருப்பினும் கிறிஸ்துவின் கிருபை அநேக மீறுதல்களில் இருந்து (ஆதாமிற்கு மட்டும் அல்ல, எல்லா பாவிகளுக்கும்) அநேகருக்கு (அநேக மக்களுக்கு) நீதியைக் கொண்டு வருகிறது. 15, 19 வசனங்களில் “எல்லாரும்” (பாஷாடு) என்ற வார்த்தையை விட “அநேகர்” (பால்லோ) என்று வார்த்தை குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது அநேகர் (எல்லாரும் அல்ல) மட்டுமே இரட்சிக்கப்படுவார்கள், அதாவது விசுவாசிப்பவர்கள் மட்டும் என்பதைக் காண்பிக்கிறதா?

25 ஆதாமின் பாவம் எல்லாருடைய கணக்கிலும் சேர்க்கப்பட்டது. “அநேக மக்கள்” அல்ல. வசனம் 12 & 18 ல் “எல்லாரும்” (பாஷாடு) என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எல்லா மக்களும் சுபாவத்தினாலே பாவிகளாக இருக்கிறார்கள் (எபே 2:1-3), எனவே ஆக்கிணைத்தீர்ப்பின் கீழ் இருக்கிறார்கள் (யோ 3:36), இயேசு கிறிஸ்துவின் மீட்பை ஏற்றுக் கொண்டோர் அனைவரும் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவை புறக்கணிப்போர் வாழ்வை இழந்து போகிறார்கள். கிறிஸ்து அவர்களின் இரட்சிப்பிற்கான கிரயத்தை செலுத்தியிருக்கிறார் (2 பேது 2:1). எல்லாரும் இறுதியில் தானாகவே இரட்சிப்பை அடைவார்கள் என்ற உலகளாவிய மீட்பை விவியம் போதிக்கவில்லை. இதற்கு நேர் எதிராக விசுவாசத்தினால் இயேசுகிறிஸ்துவின் மீட்பை ஏற்பவர்கள் மட்டுமே இரட்சிக்கப்படுவார்கள். விட்மர் தன்னுடைய விளக்கவுரையில் ரோ 5:18 க்கு பின்வருமாறு விளக்கம் தருகிறார்:

40 வசனத்தின் முதல் பாதியில் வரும் “எல்லா மனிதரும்” என்பது முழு மனுக்குலத்தையும் உள்ளடக்கியது (“எல்லா மனிதரும்” - வ. 12, & “அநேகர்” வ. 15ன் முதல் பாதி). இரண்டாம் பாதியில் வரும் (வ. 16, 19) “அநேகர்” என்பதற்கும் இது பொருந்தும். ஒரு நீதியுள்ள செய-ன் விளைவாக முழுமனுக்குலத்திற்கும் “ஏற்றுக் கொள்வோருக்கு” (வ 17) பொருந்தக்கூடிய ஈவாகவும், சந்தர்ப்பமாகவும் இது உள்ளது. இதே காரியம் வேறு வார்த்தைகளில் வசனம் 19ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கே ஆதாமின் செயல் கீழ்ப்படியாமை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இயேசுகிறிஸ்துவின்

mercy since God does not owe us anything. At the same time, we may hope for a final reconciliation. Barth seems uncertain because he does not want to dictate to God what He must do. God wants to save all people and Karl Barth also believes this, but one cannot order Him to do so. He is not obligated to reconcile everyone to Himself, and no one can force Him to do so...” [The German original text: „Wir dürfen nicht mit der göttlichen Gnade rechnen, Gott schuldet uns nichts. Gleichzeitig dürfen wir auf eine Allversöhnung hoffen. Barth scheint so unsicher, weil er Gott nicht vorschreiben will, was Er tun muss. Gott will alle Menschen retten und Karl Barth glaubt dies auch, aber man darf Ihm dies nicht vorschreiben. Er muss nicht alle mit sich versöhnen, niemand kann

Ihn dazu zwingen...“]:

<https://www.academia.edu/39742104/Die>Allversöhnung im Verhältnis zur Rechtfertigungslehre Und die Haltung Karl Barths und Paul Tillichs dazu>

தியாக மரணம் கீழ்ப்படிதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதன் விளைவு (வ15:18 ன் முதல் பாதி) அநேகர் பாவிகளாககப்பட்டார்கள் (அதி11:32). வசனம் 5:19 ன் இரண்டாம் பாதி “ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் (வ.17; வ.16 ன் இரண்டாம் பாதி “அநேகர்”).²⁰

- 5 எல்லாரும் ஆதாமுக்குள் மரிக்கிறது போல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் பிழைத்திருக்கிறார்கள் (1 கொரி 15:22). அவர்கள் முடிவு ஒன்று போல இருக்காது: தானியேலும்(12:2), இயேசுவும்(யோ5:24-29) பவுலும்(அப்ப24:15) நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள்.
- 10 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள்.
- 15 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள். 1கொரி15:23ல் குமாரனின் ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) நிறுவப்படும்போது துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதலையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார்கள்.

வ 20-21: பவுல் ஏற்கெனவே (மோசேயின்) நியாயப்பிரமாணத்தின் நோக்கம் குறித்து 3:19-20ல் (அதி7:7) விளக்கப்படுத்தியிருக்கிறார். மனுக்குலத்தின் பாவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. “பாவம் எங்கே பெருகுகிறதோ அங்கே கிருபையும் பெருகுகிறது” என்ற வாக்கியம் 20 தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. பவுல் ரோமர்6:1;ல் சாத்தியமாக இருக்கக்கூடிய தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுதல்,தவறான வியாக்கியானம் ஆகியவற்றை குறித்துப் பேசுகிறார். புதிய வாழ்விற்கான அடித்தளம் இப்போது இடப்படுகிறது. இயேசுகிறிஸ்துவிலும் அவர் மூலமாகவும் விசுவாசத்தினால் கிருபையின் நீதிமானாக்கப்படுதல்! பின்வரும் அதிகாரங்கள் கிருபையின் மூலம் கிடைக்கும் நீதிமானாக்கப்படுத- ன் விளைவுகள் குறித்துப் பேசுகிறது.

25 3. விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுத- ன் வெற்றி: அதி.6-8

இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையை ஏற்றுக் கொண்டவர்களின் மறுஞபமாகுதலைக் குறித்துப் பவுல் இது வரை எதுவும் கூறவில்லை என்பதை நாம் குறிப்பிட்டு ஆக வேண்டும். (அதி 3:21 முதல் 5:21 வரை). இதுவரை கடவுள் தனது இரக்கத்தினால் பாவிகளுக்கு செய்திருக்கும் காரியம் - நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகள் சாராத நிலை குறித்துப் பவுல் 30 பேசியிருக்கிறார். அதிகாரம் 5 வெற்றி முழுக்கத்துடன் அற்புதமாக முடிகின்றது. “கிருபை ஆளுகை செய்கிறது!” எப்படியிருப்பினும் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி சிலர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு தவறாக வியாக்கியானம் செய்வார்கள் என்பதை பவுல் அறிந்திருந்தார். அவருடைய போதனையில் இருந்து எழும்பிய கேள்விகளுக்கு பதில் கூறும் விதமாக 6:1ல் இருந்து எழுதுகிறார்.

35 a.) வெற்றியின் நிறைவே: “அவநுடன் மிர்ப்பது”: அதி. 6

(1) நயது நிலை: கிறிஸ்துவுடன் இணைந்திருந்தல்: வ 1-11

வ. 1: நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளின்றி விசுவாசத்தினால் மட்டுமே மனிதர்கள் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பவுல் விவரித்த பிறகு , தவறான புரிந்து கொள்ளுதலுக்கு இப்போது பதில் அளிக்கிறார். சில மக்கள்(தவறாக) அவருடைய வியாக்கியானப்படுத்துவார்கள் என்பதை முந்தைய வசனங்களில் பவுல் குறிப்பிட்டுள்ளார்: “ஆகையால் என்னசொல்லுவோம்? கிருபை பெருகும்படிக்குப் பாவத்திலே நிலைநிற்கலாம் என்று

²⁰ John A. Witmer, op. cit., p. 460.

²¹ Compare *ad loc.* our commentary on the “Book of Revelation” by the Apostle John and the chapter about the millennium in our brochure “Biblical Eschatology”.

²² And not as the “second resurrection” after referring to the resurrection of the righteous as the “first resurrection” (cf. Rev 20:5-6: ர் அஷாதாஸ் ர் பர்வதி).

சொல்லுவோமோ? கூடாதே! ” .இது “ம- வான கிருபை” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. டேவிட்சன்னும் மார்ட்டினும் “இரட்டை” ஒழுக்கநெறி கேள்வி குறித்து தொகுத்து கூறியிருக்கிறார்கள்:

5 முதலாவது கடவுளால் நீதிமானாக கணக்கிடப்படல் பாவத்தை ஊக்கப்படுத்தவில்லையா? இரண்டாவது அதன் விளைவு பாவ வாழ்வைக் கொண்டு வராதா? பவுலுடைய நீதிமானாக்கப்படுதல் போதனைக்கு எதிர்பாளர் வாதத்தின் பொருள் “பாவம் பெருகினால் கிருபை பெருகும்” என்பதைக் குறிக்கிறது.²³

10 வ. 2: பவுல் இந்த சொல்லாட்சி கேள்விக்கு பதில் அளிக்கிறார்: “கூடாதே!”(கிரேக்கம்: μὴ γένοιτο [மெ கெனொய்ட்டோ]). கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவுடன் ஆவியில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதாவது பாவத்திற்கு மரித்திருக்கிறார்கள். எனவே தான் அவர்களால் தொடர்ந்து பாவம் செய்ய இயலாது, செய்ய மாட்டார்கள். பவுல் கூறுகிறார்: “பாவத்திற்கு மரித்த நாம் எப்படி இனி அதிலே பிழைப்போம்?” தொடர் நிகழ் காலம் (ஆசுத்யஸமலு [அப்பத்தனோமன்]): செய்வினை வாக்கியம், தன்னிலை பன்மை) ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வை ஈட்டிக் காண்பிக்கிறது. கிறிஸ்துவுடனான நம்முடைய மரணம் ஓர் உண்மை. நாம் பாவத்திற்கு மரித்திருக்கிறோம்(பாவிகளாகிய நமக்காக மரித்த கிறிஸ்துவுக்குள்), நாம் எப்படி தொடர்ந்து பாவத்தில் வாழ முடியும் அல்லது பாவத்தில் நிலைத்திருக்க முடியும்?

20 வ 3-11: நாம் ஏன் பாவத்தில் நிலைத்திருக்க முடியாது(அல்லது கூடாது) என்பதை பவுல் இப்போது விளக்குகிறார். திருமுழுக்கு படத்தை வைத்து அவர் இதை விளக்குகிறார். அவர் எந்த வகை திருமுழுக்கை குறிப்பிடுகிறார்? தன்னீரினால் திருமுழுக்கு²⁴ அல்லது ஆவிக்குரிய திருமுழுக்கு (ஆவியானவரால் திருமுழுக்கு) பவுல் தன்னீரினால் திருமுழுக்கு குறித்து பேசியிருந்தால், திருமுழுக்கு இரட்சிக்கும் என்ற பொருள் வராதா? அநேக விளக்கவுரையாளர்கள் அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரின் திருமுழுக்கு குறித்து பேசுவதாக நம்புகிறார்கள். ஏனெனில் திருமுழுக்கு இரட்சிக்காது என்று பரிசுத்த வேத வாக்கியங்கள் கற்றுக் கொடுக்கின்றன.(1 பேது 3:21) விட்மர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

30 பவுல் தன்னுடைய மனதில் ஆவியின் திருமுழுக்கு அல்லது தன்னீரினால் திருமுழுக்கு குறித்து சிந்தித்தாரா என்பது தான் இங்கே எழும் கேள்வி. (1 கொரி 12:13) ரோமர் 6:3 கிறிஸ்துவுக்குள்ளான திருமுழுக்கை பேசுவதால் அது ஆவியின் திருமுழுக்கை குறிப்பதாக பொருள் தருகிறது. ஏனெனில் 1 கொரிந்தியர் 12:13 கிறிஸ்துவின் சீர்த்தில் விசுவாசி இணைக்கப்படுவதற்கான ஆவியின் திருமுழுக்கைக் குறித்துப் பேசுகிறது. இரண்டும் உண்மை தான். ஒரு விசுவாசி கிறிஸ்துவில் திருமுழுக்கு பெறுகிறார். மேலும் கிறிஸ்துவின் சீர்த்திற்குள் திருமுழுக்கு பெறுகிறார். இரண்டுமே பரிசுத்த ஆவியானவரால் செய்யப்படுகிறது. சிலர் ரோமர் 6:3 தன்னீரின் திருமுழுக்கை குறிப்பதாக சொல்கிறார்கள். பிரச்சினை என்னவென்றால் அப்படிக் கூறினால் திருமுழுக்கு இரட்சிக்கும் என்று அர்த்தமாகிறது. ஆனால் புதிய ஏற்பாடு திருமுழுக்கினால் இரட்சிப்பு என்பதை உறுதியாக மறுக்கிறது. ஆவியானவரின் செயல்பாட்டை பொதுவெளியில் அறிக்கையிடும் நிகழ்வு தான் திருமுழுக்கு (அப் 10; 44-48; 26:29-33). பவுல் பேசக்கூடிய ஆவிக்குரிய உண்மை என்னவென்றால் விசுவாசத்தினால் விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவுக்குள் திருமுழுக்கு பெறுகிறார்கள், அவருடன் இணைக்கப்படுகிறார்கள், அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆவிக்குரிய உண்மை தன்னீரின் திருமுழுக்கு மூலம் விசுவாசிகளுக்கு படமாகக் காண்பிக்கப்படுகிறது. ஒரே திருமுழுக்கு(தன்னீரினால்) மற்றொரு திருமுழுக்கின் (கிறிஸ்துவுடன் இணைக்கப்படுதல்; கலா.3:27,

²³ F, Davidson and Ralph P. Martin, op. cit., p. 1027.

²⁴ As e.g. Werner de Boor, *Der Brief des Paulus an die Römer* in Wuppertaler Studienbibel, Series: Neues Testament, edited by Werner de Boor and Adolf Pohl, 7th edition (Wuppertal: R. Brockhaus Verlag, 1979), p. 143-144.

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான திருமுழுக்கு....கிறிஸ்துவை தரித்துக் கொள்ளுதல்)
ஆவிக்குரிய உண்மையைக் காண்பிக்கும் படமாக இருக்கிறது.²⁵

5 விசுவாசியின் பாவத்தி- ருந்து மறுஞபமாகுத- ன் உருவக அடையாளம் தான் தண்ணீர் திருமுழுக்கு என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளும் போது “பிரச்சினை” தீர்ந்து விடுகிறது. போன்ட் என்பவர் இப்படிக் கூறுகிறார்:

10 திருமுழுக்கு என்பது மறுபிறப்பின் தெய்வீக முத்திரை ஆகும். அதாவது இந்த வசனங்களில் மறுஞபமாகுதல் விளக்கப்படுத்தப்படுகிறது. திருமுழுக்கு என்பது மக்கள் தங்களுடைய மனமாற்றத்திற்கு பிறகு பெற்றுக்கொள்கிற தெய்வீக கிருபையின் மூலம் கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுத- ல் பங்கு பெறுகிற காரியம் என்று அப்போஸ்தலர்கள் விசுவாசித்தார்கள்.²⁶

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தன்னுடைய மனமாற்றத்தின் போது அனுபவித்ததை அப் 22:16 வசனம் குறிப்பிடுகிறது. “இப்பொழுது நீ தாமதிக்கிறதென்ன? நீ எழுந்து கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, ஞானஸ்நானம்பெற்று, உன் பாவங்கள் போகக் கழுவப்படு!” கோடெட்ட என்பவர் குறிப்பிடுவதை நாம் இங்கு காண்போம்:

15 மரணம் என்ற உண்மையை காண்பிக்கும் வெளிப்பிரகாரமான செயலாக அடக்க ஆராதனை நிகழ்வு இருப்பதைப் போல, விசுவாசத்தினால் பாவத்திற்கு மரித்ததின் வெளிப்பிரகாரமான செயலாக திருமுழுக்கு இருக்கிறது.²⁷

20 பரிசுத்த ஆவியினால் திருமுழுக்கைக் குறித்து பவுல் பேசுவதால் தண்ணீர் திருமுழுக்கின் முக்கியத்துவம் தவிர்க்கப்படுவதாகத் தோன்றும். வசனம் 4 ல் கிறிஸ்துவின் அடக்கமும் உயிர்த்தெழுதலும் பேசப்படுகிறது. தண்ணீர் திருமுழுக்கு உருவகமாக அடையாளப்படுத்தும் பொருளுக்கான தீர்வை டேவிட்சன்னும் மார்டினும் காண்கிறார்கள். இந்த விளக்கம் நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்க கூடியதாக இருக்கிறது:

25 திருமுழுக்கின் நியமத்தை உருவகப்படுத்துவதில் திருமுழுக்கு முறை குறித்த அப்போஸ்தலனின் சிந்தனை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த அடையாளத்தில் மூன்று செயல்கள் இருக்கின்றன; தண்ணீருக்குள் இறங்கி செல்லும் போது – மரணம்; தண்ணீருக்குள் – அடக்கம் ; தண்ணீரை விட்டு வெளியே வருதல் – உயிர்த்தெழுதல்.²⁸

30 வ 3-5: கிறிஸ்து மரித்த போது நாமும் அவருடன் மரித்தோம், அவர் உயிர்த்தெழுந்த போது நாமும் உயிர்த்தெழுந்தோம். இப்பொழுது என்பது “புதிய வாழ்வை” வாழ்வது என்பதைக் குறிக்கிறது (ஆவிக்குரிய உயிர்த்தெழுதல் அல்லது புதிதாகுதல்: எபே 2:6; கொலோ3:1; சரீர உயிர்த்தெழுதல் : 1 கொரி 15:22-23; 2 தீமோ2:18). “புதிய வாழ்வு” என்பது கிறிஸ்தவனின் வாழ்வில் பரிசுத்தமாகுதலைக் குறிக்கிறது (வ.6).

²⁵ John A. Witmer, op. cit., p. 461-462.

²⁶ Louis Bonnet, in cooperation with Alfred Schroeder, *Bible Annotée N.T. 3: Le Nouveau Testament expliqué*. NT 3 Épîtres de Paul, réimpression (St-Légier, Suisse: P.E.R.L.E., Librairie-Editions Emmaüs, 1983), p. 96. (We translated it from French to English.) The French original text: « Le baptême est le sceau divin de la régénération, c'est-à-dire de la transformation dont il est parlé dans ces versets. L'apôtre considère le baptême que ses lecteurs avaient reçu après leur conversion comme ayant coïncidé avec l'œuvre de la grâce, par laquelle ils ont été faits participants de la mort et de la résurrection du Christ. »

²⁷ F. Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains* (Paris: Sandoz & Fischbacher; Genève: Desrogis, Neuchâtel: J. Sandoz, 1880), II: p. 21-22. (We translated it from French to English.) The French original text: « Et, en effet, de même que la cérémonie de l'inhumation, comme fait visible et public, constate celui de la mort, ainsi le baptême, en tant qu'acte extérieur et sensible, constate la foi, avec la mort au péché implicitement renfermée dans la foi. »

²⁸ F. Davidson und Ralph P. Martin, op. cit., p. 1027.

நடைமுறைப் பிரயோகம் : கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும் ஒரு நபர் பாவத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருந்தால் , அவர் உண்மையில் நற்செய்தியை புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர் கிறிஸ்தவர் (மறுபடியும் பிறந்தவர்) அல்ல (யாக் 2:19; 1 யோ 2:19). ஏனெனில்:

- 5 வ 6-7: நாம் அவருடன் பாவத்திற்கு மரித்திருக்கிறோம், அதாவது “ பழைய சுபாவம்” அவருடன் சிலுவையில் அறையப்படுகிறது (கலா 2:19; 5:24; 6:14). கிறிஸ்து நம்முடைய பாவத்தின் நிமித்தம் இந்த உலகிற்கு வந்து, நம்முடைய இடத்தில் மரித்து நம்மை பாவத்தில் இருந்து மீட்டிருக்கிறார் (யோ 1:29; 1 யோ 2:1-2; 3:8; எபி 2:17; 9:27-28). கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார் அல்லது நம்முடைய பாவத்திற்காக மரித்தார். எனவே நாம் பாவத்தில் நிலைத்திருக்கக்கூடாது. பாவத்தில் நிலைத்திருக்கும் ஒருவன் கிறிஸ்துவின் மரணத்தை பரிகசிக்கிறான் (எபி 10:26-30; எபே 4:22-23). வ. 6: “பாவ சரீரம் ஒழிந்து போகும் பொருட்டாக...”. அதிகாரம் 7ல் ஒரு கடவுளுடைய பின்னையின் வாழ்வில் ஏன் பாவம் எஞ்சியிருக்கிறது என்பதை பவுல் விளக்கப்படுத்துகிறார்.²⁹
- 10 15 வ. 8: இந்த வாக்கியத்தை பவுல் கலா 2:20 ல் குறிப்பிடும் வசனத்துடன் ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள். கிறிஸ்து நமக்காக பிழைத்திருக்கிறார். நாம் அவருடன் பிழைத்திருக்கிறோம், அவருக்காக பிழைத்திருக்கிறோம் (ரோ 8:34; எபி 4:14-16 & 1 யோ 2:1-2).
- 20 வ 9-10: கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த பிறகு மரிக்கவில்லை என்ற உண்மை நமது வெற்றியை உறுதிப்படுத்துகிறது. அவருடன் உயிர்த்தெழுந்துள்ள (ஆவிக்குரிய நிலையில்) நாம் இனி ஒரு போதும் மரிப்பதில்லை (ஆவிக்குரிய நிலையில்! எபி 7:24-25).
- 25 30 வ. 11: நம்முடைய பாவத்திற்காக மரித்தவருடன் நாமும் மரித்து உயிர்த்தெழுந்திருப்பதால் நாம் நம்மை பாவத்திற்கு மரித்தவர்களாக என்னிக்கொள்ள வேண்டும். இந்த அதிகாரத்தை “பைபிள் அன்னோட்” இரண்டு பகுதிகளாக தொகுத்துள்ளது: வ 1-11: அவருடைய மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுத- னாலும், கிறிஸ்து பின்வரும் காரியத்தை நமக்காக செய்திருக்கிறார்: நாம் பாவத்திற்கு மரித்திருக்கிறோம், புதிய ஜீவனுடன் பிறந்திருக்கிறோம். வ 12-23: நாம் கிறிஸ்துவின் மரணம், உயிர்த்தெழுதலுடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால் நம்முடைய வாழ்வில் நாம் என்ன பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து கொள்வதற்கான அறிவுரைகள்.³⁰

(2) கிறிஸ்துவுடனான நம்முடைய நிலையின் விளைவு:பாவத்தை விட்டு ஓடுதல்: வ 12-23

- நாம் கிறிஸ்துவுடன் மரித்து உயிர்த்தெழுந்திருப்பதால் நாம் “பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்” (எபி 10:10-14: ஏஃபாய் [எஃப்பபாக்ஸ்]). எப்படியிருப்பினும் நாம் இந்த “பரிசுத்த நிலையை” தரித்துக் கொள்ள வேண்டும், அதாவது “பாவத்தி- ருந்து சுத்திகரிக்கப்படுவதை” அனுத்தினமும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். விட்மர் இப்படிக் கூறுகிறார்:

40 பரிசுத்தமாகுதல் மறுபிறப்புடன் துவங்குகிறது, விசுவாசிக்கு ஆவிக்குரிய ஜீவன் கொடுக்கப்படுகிறது. பரிசுத்தமாகுத- ன் அந்த துவக்க நிலையில் இருந்து கடவுள் விசுவாசியை பாவத்தி- ருந்து பிரித்து, அவனுடைய முழு வாழ்வையும் பரிசுத்தத்திற்கும் தூய்மைக்கும் நேராக தொடர்ச்சியாக நடத்துகிறார். விசுவாசி இந்த பூமியில் அழிந்து போகும் சரீரத்துடன் இருக்கும் வரை பரிசுத்தமாக்கப்படுத- ன் செயல்முறை முடிவுபெறாது. அந்த விசுவாசி மரணம், உயிர்த்தெழுதல் மூலம் மகிமைப்படும் போது அது நிறைவடைகிறது. அல்லது அவருடைய வருகையின் போது கடவுளின்

²⁹ Unless one interprets the entire chapter 7 as a discourse on (the) life (of the Apostle Paul) prior to conversion. See infra ad loc. in this regard.

³⁰ Louis Bonnet, B.A., N.T. 3, p. 95, 100.

பிரசன்னத்தில் நிற்கும் போது “அவருடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாக மறுஞுபமாகும் போது நிறைவு பெறுகிறது.”³¹

வசனங்கள் 1-11 கடவுள் நமக்காக செய்திருப்பதைக் கூறுகிறது. அதாவது நம்முடைய பரிசுத்தமாகுத- ல் கடவுளின் பங்கு. வசனங்கள் 12-23 ல் பரிசுத்தமாகுத- ல் நம்முடைய பங்களிப்பு அல்லது கடவுள்னடைய பின்னையாக நம்முடைய பொறுப்பு குறித்து கடவுள் அறிவுறுத்துகிறார். டேவிட்சன்னும் மார்டினும் இந்தக் காரியத்தைக் குறித்து பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள். “பவுல் இதுவரை விசவாசத்தினால் கிறிஸ்துவுடனான ஐக்கியத்தில் பரிசுத்தமாகுத- ல் கடவுளின் அம்சம் குறித்து பேசியுள்ளார். இப்போது அவர் மனிதனின் அம்சம் குறித்து அறிவிக்கிறார்.”³²

10 விவிலையம் பரிசுத்தமாகுதல் குறித்து நயக்கு என்ன கற்றுக்கொடுக்கிறது?

இருவர் பரிசுத்தமாகுதலை பின்வரும் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைப் போல “கடவுளை ஆராதிப்பதற்கும் சேவிப்பதற்கும் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட” என்று வரையறுக்கலாம்:

பரிசுத்தமாகுதலும் கிறிஸ்துவில் நம்முடைய நிலையும்	பரிசுத்தமாகுத- ல் நம்முடைய தற்கால நிலை	பரிசுத்தமாகுத- ல் நம்முடைய எதிராகால நிலை
கிறிஸ்துவுக்குள் நம்முடைய நிலையைப் பொறுத்து பரிசுத்தமாகுதல்(1கொரி1:30) இந்த நிலையில் எல்லா விசவாசிகளும் பரிசுத்தமாககப்பட்டவர்கள்; வயது முதிர்ந்த, இளமையான, மாம்சீகமான. ஆவிக்குரிய கிறிஸ்தவன்.	கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் அனுபவிக்கும் பரிசுத்தமாகுதல் என்பது இங்கே, இப்பொழுது. இன்று நம்முடைய நிலையைக் குறித்ததான் நமது விசவாசத்தை சார்ந்து இருக்கிறது(ரோ6:1-11)	நமது இருதி பரிசுத்தமாகுதல் நம்முடைய கர்த்தரோடு நாம் இருக்கும் கடைசி நாளில் நடைபெறும் (அல்லது “அவரைப் போல) (பாவம், வியாதி இல்லாத காலம், அதாவது அழியாத நிலை 1கொரி 15:54; 1யோ3:2)
பரிசுத்தமாகுதல என்பது கிறிஸ்துவுடனான மாறாததும் பரிக்க இயலாத்துமான நம்முடைய ஜக்கியத்தின் விளைவு ஆகும்	பரிசுத்தமாகுதல என்பது நிலையானது அல்ல. அது மாறக்கூடியது, ஆண்டவர் மீதான நம்முடைய அர்ப்பணிப்பை சார்ந்தது. (ரோ 6:13)கர்த்தருடைய வார்த்தைக்கு நம்முடைய கீழ்ப்படிதலைச் சார்ந்தது(ரோ 12:2).	பரிசுத்தமாகுதல என்பது நித்தியமானது. நாம் அவனுட் இருக்கும் போது நம்முடைய நித்திய நிலையைக் குறிக்கக் கூடியது (பி- 3:21).
கடவுள் கிறிஸ்துவில் (கிறிஸ்துவின் மூலமாக) நம்மைக் காண்பது(1 கொரி 1:2,30; பி- 1:1).	கிறிஸ்துவுடனான நம்முடைய நடையைப் (1 தீமோ2:13).	நாம் நித்திய மகிழையில் கடவுளுடன் இருப்பது (ரோ8:29-30; 1 கொரி 15:49)

15 (a) நாம் பாவத்திற்கு மரித்திருக்கிறோம்: வ 12-13
(b) நாம் பாவத்தின் மீது வெற்றி பெறுகிறோம்: வ. 14
(c) நாம் கடந்த காலத்தில் பாவத்திற்கு அடிமைகளாக இருந்தோம்: வ 15-17
(d) இப்பொழுது நாம் பாவத்தில் இருந்து விடுதலையாககப்பட்டிருக்கிறோம்: வ 18-23

20 (a) நாம் பாவத்திற்கு மரித்திருக்கிறோம்: Vv 12-13

இங்கே பவுல் நம்முடைய பொறுப்பு குறித்து பேசுகிறார். அதாவது பரிசுத்தமாகுத- ல் நம்முடைய பகுதி. அறம்- ஒழுக்கம் சார்ந்த முயற்சி விசவாசியின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமானது. “உங்கள் அவயவங்களை நீதியின் ஆயுதங்களாக ஒப்புக் கொடுங்கள் !” “ஒப்புக் கொடாதிருங்கள்” வினைச் சொல் (முர்மு பாரஸ்யா[மெடெ பரிஸ்டன்ட்டே]) ஏவல் வினை, நிகழ் காலம், செய்வினை வாக்கியம்.. முன்னிலை பன்மை மற்றும்

³¹ John A. Witmer, op. cit., p. 462.

³² F. Davidson and Ralph P. Martin, op. cit., p. 1027.

5

தொடர்ச்சியான செயலைக் குறிக்கிறது. இவ்விதமாக பவுல் தன்னுடைய வாசகருக்கு அவர்களுடைய சர்த்தின் அவயவங்களை அல்லது சர்த்தை பாவத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று அறிவுறுத்துகிறார்.³³ தொடர் காலம், செய்வினை வாக்கியம், முன்னிலை பன்மையைத் தொடர்ந்து (அரைர்ஸடே [பாரஸ்டெசட்] = “உங்களை ஒப்புக் கொடுங்கள்”) ஏவல் வினை வருகின்றது. தொடர் காலம் என்பது ஒரு நிகழ்வின் அம்சத்தைக் குறிக்கிறது.³⁴

10

(b) நாம் பாவத்தின் மீது வெற்றி பெறுகிறோம்: வ. 14

இங்கே பவுல் வித்தியாசமான வாழ்க்கையை நாம் எப்படி வாழ்வது என்பது குறித்து விவரிக்கிறார். அதாவது பாவ வாழ்க்கையை விட்டுவிடுதலைக் குறித்துப் பேசுகிறார். பாவத்திற்கு இனி நம் மீது வல்லமை கிடையாது....அதன் பொருள் நாம் வெற்றியாளர்கள்! ஏன் நாம் வெற்றியாளர்கள்? ஏனெனில் நாம் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழானவர்கள் அல்ல (அதாவது நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் அல்ல ; கலா3:13), நாம் இயேசுகிறிஸ்துவிலும். அவர் மூலமாகவும் கிருபையின் கீழ் இருக்கிறோம். கிறிஸ்துவுக்குள்ளான கிருபை என்பது பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையுள்ள பிரசன்னத்தைக் குறிக்கிறது. பாவத்தை மேற்கொள்ளவும் எதிர்த்து நிற்கவும் பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு உதவுகிறார் (இதைக் குறித்து அதிகம் அறிய ரோமர் 8 காணக). “உங்களை மேற்கொள்ள மாட்டாது” ஏனெனில் நாம் “பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினால்” வெற்றி பெறுகிறோம்.

(c) நாம் கடந்த காலத்தில் பாவத்திற்கு அடிமைகளாக இருந்தோம் : வ15-17

வ. 15: நற்செய்தியின் எதிர்ப்பாளர்களுக்கு பவுல் மறுப்பு பதிலை வசனம் 1ல் கொடுக்கிறார். இங்கே வசனம் 15ல், நாம் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழானவர்கள் அல்ல என்பதினால் நாம் விரும்பும் எதுவும் செய்யலாம் என்ற பொய்யான முடிவிற்கு வருவதைக் குறித்து, பவுல் தனது இரண்டாவது மறுப்பை எதிர்ப்பாளர்களுக்கு பதிலாக கொடுக்கிறார். வேறு வார்த்தையில் சொன்னால், நாம் நம்முடைய பாவத்தில் நிலைத்திருக்கலாமா? வசனம் 2 ல் பவுல் குறிப்பிடுகிறபடி மறுபடியும் மறுக்கிறார்: “ கூடாதே!” (யார் ஏனோடோ! [மெ கெனட்டோ]).

30

வ. 16: நாம் எதற்கு கீழ்ப்படிகிறோமோ அதற்கு அடிமைகளாக இருக்கிறோம்! இயேசு கூறிகிறார், ஒருவனும் இரண்டு எஜயாங்களுக்கு ஊழியம் செய்ய முடியாது(மத்த6:24). பாவத்தில் நிலைத்திருக்கிற ஒருவன் தன்னைக் கிறிஸ்தவனாகக் கருத முடியாது. பாவத்தில் நிலைத்திருக்கும் ஒருவன் தான் கிறிஸ்துவுக்குரியவன் அல்ல என்பதைக் காண்பிக்கிறான்.

35

வ. 17: பவுல் கடவுள்டைய கிருபையை என்னி, அவருடைய வாசகர்களின் உள்ளங்களில் கடவுள் செயல்படுவதற்காகவும் எல்லாவற்றிற்காகவும் அவரைத் துதிக்கிறார். முதலாவது அவர் கடந்த காலத்தை (எதிர்மறை) குறிப்பிடுகிறார்: “ நீங்கள் இருந்தீர்கள் (இடே [ஈட்டே] = துணைவினைச் சொல் நிறைவேறிய காலத்தில் வருகிறது : அதாவது கடந்த காலத்தில் தொடரும் நிலை, பாவத்திற்கு அடிமைகள்!” பின்பு அவர் நம்முடைய தற்கால நிலையைப் (நேர்மறை) பேசுகிறார்: பாருகூர்ஸடே ரெ(குப்கொசட் டே): “ நீங்கள் உங்கள் இருதயத்தில் இருந்து கீழ்ப்படிய வேண்டும்...!” இணைப்புச் சொல் “ரெ” (dē = ஆனால்) என்பது நிகழ்கால நிலைக்கும் கடந்த கால நிலைக்கும் உள்ள மாறுபாட்டைக் காண்பிக்கிறது. வினைச் சொல் பாருகூர்ஸடே(குப்கொசட் டே) is தொடர் காலம், ஏவல் வினை, செய்வினை வாக்கியம், முன்னிலை பன்மை என்பது கடந்த கால குறிப்பிட்ட நிகழ்வைக் குறிக்கிறது. அது

³³ Compare F. Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II: p. 50 : « L'impér. Prés. παριστάμετε, présentez, offre, indique, comme le βασιλεύετε du v. 12, la continuation d'un état de fait. » (We emphasize the “continuity of a fact”).

³⁴ Also F. Davidson and Ralph P. Martin, op. cit., p. 1027.

தன்னுடைய பழைய வாழ்க்கையை விட்டுவிட்டு நற்செய்தியை நோக்கி திரும்பும் ஒருவரின் “முடிவெடுக்கும் செயல்” ஆகும்.³⁵

(d) இப்பொழுது நாம் பாவத்தில் இருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறோம் : வ18-23

வ. 18: இன்னொரு மாறுபாடு இங்கே சொல்லப்படுகிறது: “நீங்கள் விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள் (எலெப்டெரியார்டெ[எலுத்ரோதெனெட்ஸ்]: வினையெச்சம், 5 தொடர் காலம், செயற்பாட்டு வினை, ஆண்பால் பன்மை) இருந்து(அல்ல [அப்போ] = பாவத்தி- ருந்து, அடிமைகளானீர்கள் (எலெப்டெரியார்டெ [எடெளோதெத்தெட்டே]: குறிப்பெச்சம், ஏவல் வினை, செயப்பாட்டு வினை, முன்னிலைப் பன்மை) செயப்பாட்டு வினை, அதற்கு (அல்லது: அதற்காக) நீதி.” அல்லது எழுத்தின்பாடி: “பாவத்தி- ருந்து 10 விடுதலையாக்கப்பட்டிருப்பதால், நீங்கள் நீதியின் வேலைக்காரர்கள் ஆனீர்கள்.” செயற்பாட்டு வினை வாக்கிய வினைக் சொற்கள் வாசகர்களுக்கு உண்மையை உணர்த்துகிறது, அதாவது கிறிஸ்தவர்கள் கடவுளின் கிருபையினால் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், கடவுளின் முன்பு நீதியின் வேலைக்காரர்கள் ஆகியிருக்கிறார்கள், வசனம் 23ல் இந்த உண்மையை சாத்தியமாக்கிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறிப்பிடுகிறார்.

வ. 19: “உங்கள் மாம்ச பலவீனத்தின் நிமித்தம் மனிதர் பேசுகிற பிரகாரமாய் பேசுகிறேன்.”: மத் 26:41 ல் இயேசு பேசும் வார்த்தைகளின் பின்னியேயாடு இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்: “ஆவி உற்சாகமுள்ளது, மாம்சமோ பலவீனமுள்ளது !” கிறிஸ்தவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையை ஆவிக்கும் ஆத்துமாவிற்கும் மட்டுமே அப்பியாசப்படுத்துகிறார்கள் (குறிப்பாக மனதிற்கு) சர்ரத்திற்கும், சர்ர வாழ்விற்கும் அல்ல என்ற ஆபத்தைக் குறித்துப் பவுல் நன்கு அறிந்திருந்தார். விகவாசியின் பரிசுத்தமாகுதலுக்கு தூய்மையான வாழ்வு அவசியம். இதை 1 கொரி 6:15-16ல் அப்போஸ்தலனாகிய பவு- ஸ் வார்த்தைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். “உங்கள் சர்ரங்கள் கிறிஸ்துவின் அவயவங்களென்று அறியீர்களா? அப்படியிருக்க, நான் கிறிஸ்துவின் அவயவங்களை வேசியின் அவயவங்களாக்கலாமா? அப்படிச் செய்யலாகாதே. வேசியோடு இசைந்திருக்கிறவன் அவனுடனே ஒரே சர்ரமாயிருக்கிறானென்று அறியீர்களா? இருவரும் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறதே.”

வ. 20: ஆம். நாம் பாவத்திற்கு அடிமைகளாக இருந்த காலத்தில் நீதிக்கு நீங்கலானவர்களாக இருந்தோம்!

வ. 21: நாம் அனைவரும் கடவுளை விட்டு பிரிந்திருந்த போது வெட்கமாகத் தோன்றுகிற காரியங்களை செய்தோம், ஆனால் அனைவரும் ஒரே வழியிலும் ஒரே அளவிலும் அல்ல.

வ. 22: பாவத்தி- ருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டவர் அனைவரும் (கிறிஸ்து மூலமாக) கடவுளின் வேலைக்காரர்களாக (அடிமை) இருக்கிறார்கள். இதற்கு மாற்று எதுவும் இல்லை. ஒரு நபர் ஒன்று சாத்தானுக்கு அடிமையாக இருப்பார் அல்லது கடவுளுக்கு அடிமையாக இருப்பார் (யோ8:44). கடவுளுடைய வேலைக்காரராக இருப்பதால் உண்டாகும் கனி நேர்மறையானது. பரிசுத்தமாகுத- ஸ் கனி, இறுதியில் நித்திய ஜீவன். நாம் பாவத்தில் நிலைத்திருந்தால் நன்மை செய்ய இயலாது என்பதையும் இந்த வசனம் உணர்த்துகிறது (ரோ8:7-8).

வ. 23: பாவ வாழ்க்கையின் இறுதியில் (அல்லது வினைவாக) மரணம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது, சர்ர மரணமும் ஆவிக்குரிய மரணமும்(ஆதி 2:16-17; ரோ5:12; வெளி 20:14-15), இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமான கிருபையை விகவாசத்தினால் ஏற்றுக் கொள்கிறவர் நித்திய ஜீவனை சுதந்தரித்துக் கொள்வார். விகவாசியின் சர்ரம் அழிவை சந்திக்கும். ஆனால்

³⁵ According to F. Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II: p. 61. (We translated it from French to English.) The original French text: « l'acte décisif par lequel ils ont adhéré à l'Évangile et rompu avec cet ancien état. »

விசுவாசியின் ஆவி நித்திய நியாயாத்தீர்ப்பை சந்திக்காது, ஆக்கினை அடையாது (யோ5:24; 1கொரி 5:5).

ரோமர் 6 ஜ பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்:

1. “நான் பாவம் செய்ய வேண்டும்” என்று கூறுவது கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அடிப்படையை மறுதலிப்பதாகும் (ரோ6:14).
2. “நான் பாவம் செய்யவே முடியாது” என்று கூறுவது தன்னையே ஏமாற்றுவதாகவும், மாயையுமாக இருக்கும் (யோ 1:8).
3. “நான் பாவம் செய்யக் கூடாது” (அதாவது, நான் பாவம் செய்ய கட்டாயப் படுத்தப் படுவதில்லை) என்று கூறுவதின் பொருள் பாவத்தை நாம் எதிர்ப்பதற்கு கடவுள் தீர்வை வழங்கியுள்ளார். இந்த தீர்வு இயேசு கிறிஸ்துவின் பதிலாள் மரணம் ஆகும். இதன் அடிப்படையில் நாம் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையைப் பெறுகிறோம்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் யரணம் நமது பரிசுத்தமாகுதான் ஆதாரம்.

15 நாம் கிறிஸ்துவுடன் சிலுவையில் அறையப் பட்டோம். எனவே நாம் மாம்சத்தின் இச்சைகளை மேற்கொள்ள முடியும்! பாவத்தின் தண்டனையி- ருந்து நாம்விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்=நீதிமானாக்கப்படுதல் பாவத்தின் வல்லமையி- ருந்து நாம் விடுதலையாக்கப்படுகிறோம் = பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் நாம் இன்னும் பாவத்தின் பிரசனனத்தி- ருந்து விடுதலையாக்கப்படவில்லை(1 யோ1:8) அதன் எதிர்கால நிலை = பரிபூரணம்

ரோ 3-5

ரோ 6

25	
	<u>நாம் பெற்றிருக்கிறோம்:</u>
30	பாவ மன்னிப்பு கிறிஸ்துவின் நீதி உயிர்த்தெழுதல் இயேசு மூலிகை நமக்காக செய்யப்பட்டது
35	சிலுவையிலறையப்படுதல் அடக்கம் பண்ணப்படுதல் இயேசுவுடன் நமக்குள் செய்யப்பட்டது

b.) வெற்றிக்கான போராட்டம்: அதி. 7:1-25

(1) மெய்யான பரிசுத்தமாகுதல் (கிருபையின் மூலம்): வ1-6

அதிகாரம் 6ல் விடுதலையை விளக்கப்படுத்த அடிமை என்ற உருவகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதிகாரம் 7 அதே பொருளை வேறு உருவகத்தைப் பயன்படுத்தி பேசப்படுகிறது. அதிகாரம் 6ல் அடிமை தன்னுடைய பழைய எஜமானிடம் இருந்து மீட்கப்படுகிறார் (நியாயப்பிரமாணமும் பாவமும்). இப்போது இன்னொருவருக்கு (கடவுளின் நீதி) வேலை செய்கிறார். இங்கே (அதிகாரம்7) கணவன், இறந்த மனைவி குறித்த உருவகத்தை ஆசிரியர் பயன்படுத்துகிறார். அவர் இன்னொருவரை திருமணம் செய்ய விடுதலையாய் இருக்கிறார்.

45 (a) திருமணத்தின் உருவகம் : வ 1-3

நியாயப்பிரமாணத்தின் படி (மோசேயின்), மனைவியானவள் தன்னுடைய கணவனின் மரணம் வரை அவருக்கு கட்டுப்பட்டிருக்கிறாள், (உபா24:1-4; மத்த19:1-9; மாற்ற10:2-12).

ஒருவர் மரித்துவிட்டால் இன்னொருவருடன் இணைக்கப்பட மனவியானவள் விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறாள்.

(b) நமக்கான நடைமுறைப்படுத்துதல் : வ 4-6

5 பவுல் திருமணத்தின் உதாரணத்தை விசுவாசியின் வாழ்வுடன் ஒப்பிடுகிறார். முதல் இணைப்பில் இருந்து (இயேசுவின்) மரணம் நம்மை விடுவித்திருக்கிறது. நியாயப்பிரமாணத்திற்கு மரித்த பின்பு, விசுவாசி புதிய துணையுடன் இணைக்கப்பட விடுதலையாகி இருக்கிறார். அதாவது மரித்து உயிர்த்தெழுந்த இயேசு கிறிஸ்து. நாம் அவருடன் மரித்தோம் (ரோ6:3-4). அப்போஸ்தலனாகிய பவு-ன் வார்த்தைகளை ஒருவர் பின்வருமாறு வியாக்கியானப்படுத்தலாம்:

10 நியாயப்பிரமாணம் நமது “முதல் வாழ்க்கைத் துணை”. நமது முன்னாள் துணை கண்டிப்பானவள். அங்கே பரஸ்பர அன்பு இல்லை. நியாயப்பிரமாணத்திலும் இல்லை. நம்மிலும் இல்லை. நியாயப்பிரமாணம் கோரிக்கைகளை (கட்டளைகள்) கொண்டுள்ளது. நாம் எப்போதும் அதற்கு எதிரானவர்களாக இருக்கிறோம். அதாவது நாம் இந்த கட்டளை மீறுகிறோம். நியாயப்பிரமாணம் நம்மை குற்றம் சாட்டுகிறது (உன்மையற்ற மனவியை ரோமக் கணவன் குற்றம் சாட்டுவதைப் போல) நமக்கு மரணத்தீர்ப்பு அளிக்கிறது. இதைத் தான் நியாயப்பிரமாணம் நமக்கு செய்கிறது. இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபைக்குட்படாத ஒவ்வொருவருக்கும் செய்கிறது. ஆனால் இப்போது இன்னொருவர் நம்முடைய இடத்தில் மரித்திருக்கிறார். நமது பாவங்களை தன்மீது சுமந்து கொண்டிருக்கிறார் (மரணத்தினால் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவை). கிறிஸ்து மரித்தார். நாம் அவருடன் மரித்தோம் (ரோ6:1-11) அவர் கல்லறையில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டார். நாம் அவருடன் இருந்தோம். இப்பொழுது அவர் உயிர்த்தெழுந்திருக்கிறார்....நாம் அவருடன் உயிர்த்தெழுந்திருக்கிறோம். இவ்விதமாக நியாயப்பிரமாணத்தின் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. நாம் நியாயப்பிரமாணத்தின் கட்டி- ருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் நமக்காக மரித்த 25 நம்முடைய புதிய “திருமணத்துணை” இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுள்ளான ஐக்கியத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறோம். கிறிஸ்துவுடனான உறவு நம்முடைய வாழ்வை மாற்றியுள்ளது. கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் ஒவ்வொருவரும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு (மோசேயின்) கீழானவர் அல்ல. அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் கோரிக்கைகளில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நாம் கிருபையிலும் கிருபையின் மூலமாகவும் வாழ்கிறோம். நமது பரிசுத்தமாகுத- ன் வாழ்வு நியாயப்பிரமாணத்தின் கட்டளைகளை சார்ந்து அல்ல, இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. (ரோ6:14, கலா5:18) கிருபையின் கீழ், கிருபையின் மூலமான பரிசுத்தமாகுதலே உன்மையான பரிசுத்தமாகுதல் . அது உன்மையான (ஆவிக்குரிய) கனியை வழங்கக் கூடியது (ரோ6:22, 7:25).

35 (2) பொய்யான பரிசுத்தமாகுதல் (3 கேள்விகள்): வ.7-24

பவுல் இந்தப் பகுதியில் மூன்று கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கிறார். வசனங்கள் 7, 13, 24 காண்க. வசனங்கள் 7-24 ஜ இரண்டு பகுதிகளாக பிரிக்கலாம். கோடெட்ட பின்வரும் காரியத்தைக் கூறுகிறார்:

40 45 முதல் பகுதியில் (வ.7-13) அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தன்னுடைய அனுபவத்தி- ருந்து நியாயப்பிரமாணம் கொல்லும் என்பதைக் காண்பிக்கிறார். அதாவது கடவுளை விட்டு பிரிக்கிறது. இரண்டாவது பகுதியில் வசனம் 14- - ருந்து , இந்த துயரமான நிலையில் இருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள பெலனற்றவர்களாக மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறுகிறார். இந்தப்பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்தும் பொதுவாக இல்லாமல் தனிப்பட்டவித்தில் பேசப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க காரியம் ஆகும். வ.7 “நான் அறியவில்லை...” வ.8 “பாவம்.....என்னில் நடப்பித்தது....” வ.9,10: “நான் ஜீவனுள்ளவனாயிருந்தேன்..... நான் மரித்தவனானேன்....”³⁶

³⁶ F. Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II: p. 93. நாம் இதை பிரஞ்சு மொழியில் இருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழி பெயர்த்திருக்கிறோம். The original French text: „Dans la première (v. 7-13), l'apôtre

வசனங்கள் 7-13 ல் பவுல் கடந்த காலத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். ஆனால் வசனங்கள் 14-25 ல் நிகழ்காலத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்.

(a) நியாயப்பிரமாணம் உண்மையில் என்ன செய்கிறது? வ 7-13

வ. 7: நியாயப்பிரமாணம் நம்மில் பாவத்தை தூண்டுகிறது என்றால்(வ.5) நியாயப்பிரமாணம் கெட்டது என்று அர்த்தமாகாதா? நியாயப்பிரமாணமே பாவம் என்று அர்த்தமாகாதா?பவு- ன் பதில். “அல்லவே!” (கிரேக்கம்:μή γένοιτο).

(i)	நியாயப்பிரமாணம்	நம்முடைய
	பாவத்தன்மையை நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறது:	வ. 7b

10 பாவத்தை நாம் நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலம் அறிகிறோம். ரோ3:19-20. கலா3:24 உடன் ஒப்பிடுங்கள். ஏன் பவுல் 3:19-20 ல் ஏற்கெனவே கூறியதை மறுபடியும் சொல்கிறார்? பின்வரும் காரியத்தை கோடைட் கூறுகிறார்:

அதிகாரம் 3ல் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் என்ற உண்மையைக் குறித்துப் பேசுகிற இடத்தில் நீதிமானாக்குவதற்கான வல்லமையை நியாயப்பிரமாணம் பெற்றிருக்கவில்லை என்று பவுல் நிருபித்திருந்தார். இங்கே பரிசுத்தமாக்குவதற்கான வல்லமையை நியாயப்பிரமாணம் பெற்றிருக்கவில்லை என்று நிருபிக்கிறார். இது முற்றிலும் வித்தியாசமானது. நீதிமானாக்கப்படுதலை பரிசுத்தமாகுதல் என்று தவறாக புரிந்துகொள்ளக் கூடாது.³⁷

20 ஒருவர் நியாயப்பிரமாணத்தை கண்ணாடியுடன் ஒப்பிட முடியும்: நாம் யார் என்பதை உண்மையில் அது நமக்குக் காண்பிக்கிறது.

(ii)	நியாயப்பிரமாணம்	என்னில்	சகலவித
	இச்சைகளையும் பிறப்பிக்கிறது:	வ.8-9	

25 நியாயப்பிரமாணம் பாவம் அல்ல. அது எப்படி என்னை விழிப்படையச் செய்ய முடியும்? இதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள பின்வரும் உதாரணம் உதவி செய்யும்: ஒரு நந்தி அதன் கரைக்குட்பட்டு அமைதியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் விரைவான நீர்ச் சுழல்கள் மூழ்கியிருந்த கற்பாறைகளை வெளியே தெரியப்பண்ணும். இது நியாயப்பிரமாணத்திலும் உண்மையாயிருக்கிறது. ஒரு காரியம் தடைசெய்யப்படவில்லை என்றால் மனிதர்கள் அதை மகிழ்ச்சியுடன் செய்ய முற்படமாட்டார்களோ? பொதுவாக ஒரு காரியம் தடைசெய்யப்படும்போது ஆசைகள் தோன்றுகின்றன. பின்வரும் வாக்கியத்தை இது 30 நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது: “தடைசெய்யப்பட்ட கனி சுவையுள்ளதாக இருக்கும்!” இந்த பகுதிக்கு போன்ற எனபவர் தருகின்ற விளக்கத்தை நாம் ஏற்கிறோம்:

35 பாவம் கட்டளையின் மூலமாக இந்த செயலைச் செய்கிறது (வ.11). பாவம் இந்த செயலை நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலமாக செய்கிறது(வ.11), வசனம் 7ல் குறிப்பிடப்பட்ட கட்டளையின் மூலம் அல்லது மற்ற கட்டளையின் மூலம் அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறது: தடை செய்யப்பட்டதின் மீதான மிகப்பெரிய வாஞ்சை, வேறு வார்த்தையில் சொல்வதென்றால்: கட்டளையினால் முறியடிக்கப்பட்டு தடுத்தி நிறுத்தப்பட வேண்டிய பாவம் கீழ்ப்படியாமை,

démontre par l'expérience que la loi ne peut que *tuer* l'homme moralement, c'est-à-dire le séparer de Dieu; dans la seconde, dès le v. 14, il montre son impuissance à le tirer du triste état où il demeure plongé. Ce passage a ceci de particulier que les thèses démontrées ne sont pas exposées d'une manière générale, mais sous une forme toute personnelle; v. 7 : « *je n'ai pas connu...* »; v. 8: « *le péché a produit en moi...* »; v. 9. 10: « *je vivrais..., je suis mort...* »”

³⁷ Ibid., p. 92. (We translated it from French to English.) The original French text: « Mais ce que Paul avait prouvé au chap. III, c'est l'insuffisance de la loi pour *justifyer* ; c'était bien la démonstration à donner dans la partie relative à la justification par la foi. Ce qu'il prouve ici, c'est son impuissance à *sanctifier*, ce qui est tout différent, du moins aux yeux de l'apôtre et de tous ceux qui ne confondent pas la justification et la sanctification. »

கலகச் செயலாக மாறியது (வ.7,11,13). இவ்விதமாக முழுமையான பாவத்தன்மை வெளிப்படுகிறது, நியாயப்பிரமாணம் இல்லாமல் பாவம் செத்ததாக இருக்கிறது, மனிதர்களை சோதிப்பதற்கு பெலன் அற்றதாக இருக்கிறது, கலகம் பண்ணத் தூண்டுகிறது. அப்போஸ்தலர் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிற படி உத்வேகத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை (1 கொரி15:56). [கட்டளை அல்லது நியாயப்பிரமாணம்] (1. கொரி 15:56).³⁸

5 (iii) நியாயப்பிரமாணம் ஜீவனுக்குப் பதிலாக மரணத்தைக் கொண்டு வந்தது: வ 9-11

10 நியாயப்பிரமாணம் நல்லது. ஏனெனில் நாம் பரிசுத்தமாக வாழ வேண்டும் என்பதை அது நமக்குக் காண்பிக்கிறது. பரிசுத்தமாகுதல் ஜீவனுக்கு நேராக நடத்துகிறது. எப்படியிருப்பினும் பின்வரும் பிரச்சினை எழுகிறது: நியாயப்பிரமாணம் பரிசுத்தமான வாழ்வு வாழ்வதற்கு அவசியமான வல்லமையைத் தருவதில்லை. இன்னொருபுறம் நம்முடைய பாவத்தின் நிமித்தம் நம்மை ஆக்கினைக்குட்படுத்துகிறது.

15 (iv) நியாயப்பிரமாணம் பாவத்தை வெளிப்படுத்திக்கிறது: வ12-13

நியாயப்பிரமாணம் நல்லதும் பரிபூரணமானதுமாகவும் உள்ளது. கடவுளுடைய பிரமாணத்தை எதிர்க்கும் நம்முடைய பாவத்தன்மையை வெளிப்படுத்திக்கிறது. எனவே என்னுடைய பாவத்தின் நிமித்தம் நான் ஆக்கினைக்கு ஏதுவாக இருக்கிறேன்.

(b) பொய்யான பரிசுத்தமாகுதல் (ஓருவரின் சொந்த முயற்சியின் மூலம்): வ 14-24

20 வசனங்கள் 7-24 தொடர்ந்து தனிப்பிரதிபெயர்க்கொல் “நான்” (அ-கோ-அகங்காரம்) என்பதை உள்ளடக்கியுள்ளது. வசனங்கள் 14-25 ல் குறிப்பாக வருகின்ற இந்த “நான்” என்பதை எவ்விதம் வியாக்கியானம் செய்வது என்ற கேள்வி எழும்புகிறது. போன்ற என்பவர் இவ்விதம் தொகுத்துக் கூறுகிறார்:

25 இங்கே கேட்கப்படும் கேள்வி பவுல் தன்னுடைய மனமாற்றத்திற்கு முன்பாக ஒரு யூதனாக தனது அனுபவத்தைப் பேசுகிறாரா அல்லது அவருடைய வாழ்வில் அப்போது நடந்து கொண்டிருந்த அனுபவத்தைக் குறிப்பிடுகிறாரா இந்த பகுதியை அவர் எழுதிய நேரம்; வேறுவிதத்தில் சொன்னால், அவர் புதுப்பிக்கப்படாத நபரின் நிலையைக் குறிப்பிடுகிறாரா அல்லது மறுபடியும் பிறந்து புதிய வாழ்வைப் பெற்றுள்ள நபரைக் குறித்து பேசுகிறாரா

30 என்பதாகும்.³⁹

35 சாதாரண மனிதனின் இயல்பான நிலையை இந்தப் பகுதி குறிப்பிடுவதாக சிலர் கருதுகிறார்கள்; யூதர்களின் நிலையை அல்லது பரிசேயனாக பவு-ன் உள்ளான போராட்டத்தை, அதாவது அப்போஸ்தலனாகிய பவு-ன் மனமாற்றத்திற்கு முன்னான நிலையை இது பிரதிப-ப்பதாக சிலர் நம்புகிறார்கள். இருப்பினும் பெரும் எண்ணிக்கையிலான வியாக்கியானிகள் மறுபடியும் பிறந்த கிறிஸ்தவனின் அனுபவங்களை இது குறிப்பிடுவதாக நம்புகிறார்கள். சிலர் ஒட்டுமொத்த தீர்வை முன்வைக்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் அனைத்து விளக்கங்களையும் அதனுடைய சாதக பாதகங்களையும் விபரமாக

³⁸ Louis Bonnet, B.A., N.T. 3, p. 110. (We translated it from French to English.) The original French text: « Cette action, le péché l'exerce par le commandement (comp. v. 11), soit par le commandement spécial cité au v. 7, soit par toute autre défense, qui produit le même effet : nous faire désirer plus vivement ce qui nous est défendu. En d'autres termes, le péché, contrarié et refrené par le commandement, devient désobéissance et révolte (v. 7, 11, 13), et apparaît ainsi dans toute sa culpabilité (v. 13). Sans la loi, le péché est mort, inactif, sans force pour tenter l'homme et le pousser à la révolte, n'ayant pas reçu l'impulsion ou « saisi l'occasion » dont l'apôtre vient de parler (1 Cor. 15 : 56).

³⁹ Ibid., p. 112. (We translated it from French to English.) The original French text: « La question qui se pose, et qui a de tout temps divisé les interprètes, est de savoir s'il [Paul] retrace des expériences qu'il a faites comme Juif, avant sa conversion, ou des expériences qu'il fait encore au moment où il écrit ; en d'autres termes s'il décrit l'état de l'homme irrégénéré ou celui du chrétien déjà né à la vie nouvelle. »

நம்மால் குறிப்பிட முடியாது. இந்த முரண்பாட்டைக் குறித்து ஆழமாக நாம் படிப்பதற்கு, நாங்கள் பெண்டிரியோ, போனெட் மற்றும் கோடெட் விளக்கவுரைகளை பரிந்துரை செய்கிறோம். பவுல் கிறிஸ்தவனின் உள்ளான போராட்டத்தைக் (நமக்குள் இருக்கும் இரண்டு சபாவங்களுக்கு இடையேயான போராட்டம், கலா 5:17) குறிப்பிடுவதாக கூறும் விளக்கத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்: நாம் ஏன் இந்த விளக்கங்களை ஏற்கிறோம் என்பதற்கான முக்கியமான காரணங்கள் பின்வருமாறு உள்ளன:

1. முந்தைய பகுதியில் குறிப்பிட்ட இறந்த காலத்தில் இருந்து(வ 7-13) இந்த பகுதியில் குறிப்பிடப்படும்(வ14-25) நிகழ்காலத்திற்கு மாறுகின்ற நிலை.
2. நியாயப்பிரமாணத்தின் மீதான வாஞ்சையைக் குறிக்கும் பகுதி (வ16. 22) தீமையின் மீதான வெறுப்பு(வ. 15,19) எப்படியிருப்பினும் பரிசேயனும்(அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் முன்பு பரிசேயனாக இருந்தவர்) தான் நியாயப்பிரமாணத்தை நேசித்து தீமையை வெறுப்பதாக சொல்லக்கூடும் என்பதால் இந்த வாதம் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இல்லை என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்
3. இந்த பின்னனியில் , வசனம் 24ல் “நிரப்பந்தமான மனிதன் நான்” என்ற ஆச்சரிய வாக்கியத்தை மறுபடியும் பிறந்த கிறிஸ்தவன் பேசியிருந்தால் புரிந்து கொள்வதற்கு இலகுவாக இருக்கும். பரிசேயன் எப்போதும் தன்னை உயர்வாகவே என்னிக் கொள்வான். (பரிசேயன் ஆயக்காரன்(வரிவகு- ப்பவன்) உவமை- லூக்கு18:9-14)
4. வசனம் 25ல் குறிப்பிடப்படும் இயேசுகிறிஸ்து மூலமான கடவுள் மீதான ஒருவரின் நன்றியுணர்வு மறுபடியும் பிறந்த ஒரு நபரைக் குறிப்பதாகக் காணப்படுகிறது.
5. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கலா5:16-17ல் குறிப்பிடுகிற இரண்டு சபாவங்களின் தன்மைகளுக்கு இடையேயான போராட்டம் குறித்து இந்த பகுதி பேசுகிறது. (ஆவிக்கும் மாம்சத்திற்கும் இடையேயான போராட்டம்), மேலும் பவுல் ரோ8:23ல் நமது சீரம் அதனுடைய மீட்பிற்காக காத்திருப்பதாக மிகத் தெளிவாகக் கூறுகிறார். எனவே ரோ7:14-25 கிறிஸ்தவனின் பரிசுத்தமாகுத- ன வாழ்வில் இருக்கும் உள்ளான போராட்டத்தின் அனுபவங்களைக் குறிக்கிறது என்று நம்புகிறோம்.

விட்மரின் கூற்றை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்:

இதற்கு முன்பு பொது இறந்தகாலத்தைப் பயன்படுத்திய பவுல் வசனம் 7: 14-25 ல் தனது பொதுவான அனுபவங்களைக் குறித்துப் பேசும் போது நிகழ்காலத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். கிறிஸ்தவனின் உள்ளிருக்கும் பாவம் அவருடைய அனுதின வாழ்வில் தொடரும் விளைவுகள், அவருடைய நிகழ்காலப் போராட்டம் குறித்துப் பேசுகிறார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. “பாவத்தின் கீழ் விற்கப்பட்டோம்” என்பது மறுபடியும் பிறவாத மனிதனைக் குறிக்கிறது. பாவத்தின் தண்டனையாகிய சீர மரணத்தை அடையக் கூடிய விசுவாசியின் வாழ்வில் பாவம் இப்போதும் இருக்கிறது. அதன் விளைவாக உள்ளிருக்கும் பாவம் ஒருவர் கிறிஸ்தவராக மாறிய பிறகும், தன்னுடைய உடைமையை அது உரிமை பாராட்டுகிறது.⁴⁰

இந்த பகுதி இரண்டு சபாவங்களுக்கு இடையேயான (விசுவாசிகளின்) தொடர்ந்து நடைபெறும் உள்ளான போராட்டத்தை, நமது பாவ சபாவத்திற்கும் (மாம்சம்) ஆவிக்குரிய சபாவத்திற்கும்(புதுப்பிக்கப்பட்ட சபாவம் அல்லது பரிசுத்த ஆவியினால் புதிதாக்கப்பட்ட நமது ஆவி) உள்ள போராட்டத்தைக் குறிக்கிறது என்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம். நமது நான் என்ற அகங்காரம் நமது சொந்த முயற்சியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுவதை விரும்புவதால் தோல்வி ஏற்படுகிறது. புதிய சபாவத்தின் “நான்” ஆவிக்குரிய விதத்தில் வாழ முயற்சிக்கிறது. ஆனால் அது பழைய சபாவத்தின் (பாவமுள்ள அல்லது இயல்பான மனிதன்) “நான்” என்ற மாம்சத்தின் மூலம் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகிறது. பழைய சபாவத்தை மேற்கொள்ள (சட்டர்தியாக) எடுக்கப்படும் ஒருவரின் சொந்த முயற்சி அல்லது மாம்சத்தின் கிரியைகள்

⁴⁰ John A. Witmer, op. cit., p. 467. Cf. William MacDonald, *Believer's Bible Commentary: New Testament*, revised edition (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1990), p. 522 says the following in regard to verses 14ff: “Up to this point the apostle has been describing a past experience in his life – namely, the traumatic crisis when he underwent deep conviction of sin through the law’s ministry. Now he changes to the present tense to describe an experience he had since he was born again – namely, the conflict between the two natures and the impossibility of finding deliverance from the power of indwelling sin through his own strength.”

பொய்யான பரிசுத்தமாகுதல், அது அபாயகரமான மாயை ஆகும். பின்வரும் தலைப்புகள் இந்த பகுதியில் விவாதிக்கப்படுகின்றன:

வ 15-17:அவர்பவுல் என்ன செய்கிறார் என்பதைக் குறிக்கிறது.

5 வ 18-20:அவர் யார் என்பதைக் குறிக்கிறது.

வ 21-23:அவர் என்ன புரிந்திருந்தார் என்பதைக் குறிக்கிறது.

வ 24-25:அவருக்கு என்ன தேவை என்பதைக் குறிக்கிறது (கிறிஸ்து இயேசுவில் உள்ள கிருபை)

10 நான் /எனக்கு என்பதற்குப் பதிலாக “பழைய சபாவம்” அல்லது “புதிய சபாவம்” என்று நாம் வாசித்தால், வசனங்கள் 15-17ஐ புரிந்துகொள்வது இலகுவாக இருக்கும்:

15 வ. 15: “எப்படியெனில், நான் (புதிய சபாவம்) செய்கிறது எனக்கே சம்மதியில்லை. நான் (புதிய சபாவம்) விரும்புகிறதைச் செய்யாமல், நான் (பழைய சபாவம்) வெறுக்கிறதையே செய்கிறேன்.”

வ. 16: “இப்படி நான் (உண்மையான நான்) விரும்பாததைச் செய்கிறவனாயிருக்க, நியாயப்பிரமாணம் நல்லதென்று (உண்மையான நான்) ஒத்துக்கொள்ளுகிறேனே.”

20 வ. 17: “ஆதலால் நான் (உண்மையான நான்) அல்ல எனக்குள் வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச் செய்கிறது.”

இதன் பொருள் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பழைய சபாவம்(வீழ்ச்சியடைந்த சபாவம்) அவருடைய உண்மையான “நான்” என்பதைவிட அதிக பெலன் உடையதாக இருந்ததை 25 உணர்ந்திருந்தார். ஏனெனில் அவருடைய உண்மையான “நான்” என்பது நன்மை செய்ய திராணியற்றாக இருந்தது. புதிய சபாவத்திற்குள் ஊடுறுவியிருக்கும் உண்மையான “நான்” என்பது பழைய சபாவத்தினால்(மாம்சம்) ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகிறது.

30 வ 18-19: மனிதன் இயல்பாகவே வக்கிரம் நிறைந்தவனாக, பாவியாக இருக்கிறான் (எரே17:9; ஆதி 8:21) அவன் விரும்புகிறதை (நன்மை) அவன் செய்கிறதில்லை. ஏனெனில் மாம்சம் சித்தத்தை விட வ- மையுள்ளதாக இருக்கிறது.

35 வ 20: “...அந்தப்படி நான் விரும்பாததை நான் செய்தால், நான் (ஆத்துமா, ஆள்த்துவம்) அல்ல, எனக்குள்ளே (அதாவது என் மாம்சத்திற்குள்) வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச் செய்கிறது ; ரோமர் 7:25).”

மெக்டொனால்ட் இந்த வசனத்தை பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

40 “இப்பொழுது நான், நான் விரும்பாததைச் செய்தால், நான் அல்ல எனக்குள் வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச் செய்கிறது.” பவுல் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கும் வன்னமாக இங்கு பேசவில்லை. உள்ளிருக்கும் பாவத்தின் வல்லமையிட- ருந்து அவர் விடுவிக்கப்படவில்லை என்று கூறுகிறார். அவர் பாவம் செய்யும் போது புதிய மனிதனின் விருப்பத்தின் படி செய்யவில்லை என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.⁴¹

வ. 21: தீமையும் பாவமும் நமக்குள் வசிக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்!

⁴¹ William MacDonald, op. cit., p. 523.

வ 22-23: "...உள்ளான மனிதன் "(2கொரி 4:16; எபே 3:16): இதன் பொருள் ஆவிக்குரிய மனிதன், புதிய (மறுபடியும் பிறந்த) மனிதன். நம்முடைய அவயவங்களில் (நமது சரீரத்தில்) இன்னொரு பிரமாணம், பாவப் (அல்லது இயற்கை) பிரமாணம் கிரியை செய்கிறது. மறுபடியும் பிறந்திருந்தாலும் மனிதர்கள் தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினால் பழைய சுபாவத்தை மேற்கொள்ள முடியாது என்பது தான் இதன் எளிமையான பொருள். விட்மர் 5 இதை பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

மறுபிறப்பின் நிமித்தம் விசுவாசி புதிய சுபாவத்தை அல்லது ஆவிக்குரிய சத்தியங்களை நேசிக்கும் திறனைப் பெற்றிருக்கிறான். இருப்பினும் 10 அனுபவங்களின் உண்மைகள் அடிப்படையில், பவுல் தனக்குள் இன்னொரு பிரமாணம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார். இது தான் பாவப் பிரமாணம். பவுல் இதை "எனக்குள் வசிக்கும் பாவம்" (ரோம. 7:17,20) என்று அழைக்கிறார்.
"தீமை எனக்குள் இருக்கிறது" (வ.21), "பாவ சுபாவம்" (வ.5, 18, 25).⁴²

வ. 24: தன்னுடைய சொந்த பெலத்தால் நன்மை செய்ய இயலாது என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். பவுல் இப்படிக் கூறுகிறார்: "நிர்ப்பந்தமான மனிதன் நான்!" ஏன் இந்த உதவியற்ற வியப்புக்குறி? இந்த மரண சரீரத்தில் இருந்து விடுவிக்கப்பட பவுல் விரும்பினார் (ரோா6:6; மரண சர்வம்). இந்த கொருந்து விட்டு எரியும் விருப்பம் குறித்து பவு-ன் மற்ற வார்த்தைகள் நமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றன: 2 கொரி4:7; 16-18; 5:1-5; 8:23-27. தங்கள் சொந்த முயற்சியினால் பரிசுத்தமான வாழ்வு வாழ முற்படும் போது விசுவாசிகளும் அவிசுவாசிகளும் இந்த தடுமாற்றத்தை எதிர்கொள்கிறார்கள். அவிசுவாசி கடவுளைப் 20 பிரியப்படுத்துவது கூடாத காரியம் (ரோா8:7-8). விசுவாசியும் தனது சொந்த பெலத்தால் முயற்சிக்கும் போது வெற்றி பெற இயலாது. பரிசுத் ஆவியானவரின் உதவியின் மூலம் மட்டுமே நாம் இதை அடைய முடியும். இதைத் தான் சுருக்கமாக அதிகாரம் 8ல் பவுல் நமக்கு காண்பிக்கிறார்.

(3) மெய்யான (உண்மையான) பரிசுத்தமாகுதல்: வ.25

25 முட்டுச் சந்தில் இருந்து வெளியே வருவதற்கான பதில் இங்கே இருக்கிறது: உண்மை பரிசுத்தமாகுதல் என்பது நமது சொந்த கிரியைகளினால் அல்ல (அதாவது நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினால் அல்ல) கிருபையினால் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் மட்டுமே சாத்தியம். நாம் எப்போதும் பரிசுத்த ஆவியானவரைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். நம்முடைய பார்வை எப்போதும் இயேசுகிறிஸ்துவின் மீது இருக்க வேண்டும். அப்போது நாம் மாம்சத்தின் இச்சைகளை அல்லது பழைய சுபாவத்தை (எபி12:1-2; யோ15:5) மேற்கொள்ள இயலும்.

முடிவுரை:

35 அப்போஸ்தலனாகிய பவு-ன் இந்த பற்றியெரியும் கேள்விக்கான பதில் ஏற்கெனவே 6:1-11, 7:1ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நமது பழைய சுபாவம் சிலுவையிலறையப்பட்டு அடக்கம் பண்ணப்பட வேண்டும். நாம் அவருடன் புதிய ஜீவனுடன் நடக்கிறோம். ஏனெனில் கிறிஸ்து மரித்தோரில் இருந்து உயிர்த்தெதமுந்திருக்கிறார். இந்த உயிர்த்தெதமுத-ன் வாழ்வு எப்படி நமது தனிப்பட்ட வாழ்வில் உணரப்பட முடியும்? பதில்: பரிசுத்த ஆவியின் 40 வல்லமையினால்! பவுல் இதை அதிகாரம் 8ல் விளக்குகிறார்; அதிகாரம் 7ன் விளக்கவுரை ரோமர் நிருபத்தின் முதல் 8 அதிகாரங்களின் கட்டமைப்பை வெளிப்படுத்திக் காண்பிப்பதாக உள்ளது.

C.) வெற்றியின் கனி: ஆவியில் ஜீவன்: அதி. 8:1-13

45 பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குள் பாவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை பற்ற வைத்திருக்கிறார் (வ. 5-13 காணக). இந்த போராட்டத்தில் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்கும் எதிரிகளாக மாம்சமும் (13 முறை இந்தப் பகுதியில் வருகின்றது) ஆவியும் (21 முறை இந்தப் பகுதியில் குறிப்பிடப்படுகிறது) சொல்லப்படுகிறது. ஆவி அதிகாரம் 7ல் கூறப்பட்ட

⁴² John A. Witmer, op. cit., p. 468.

5 பழைய அகங்காரத்தை, பழைய சுபாவத்தை எதிர்க்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தின் விளைவு: தோல்விக்குப் பதிலாக வெற்றி! மெய் பரிசுத்தமாகுதல் என்பது விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையின் செயலால் உண்டாகும் கனி என்பதை பரிசுத்த வேத வாக்கியங்கள் மட்டுமல்ல, தனிப்பட்ட அனுபவமும் வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கிறது (ரோ6:1-11). பவு- னால் 7:24ல் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மனித உதவியற் ற நிலைக்கு தெய்வீக பதிலாக அதிகாரம் 8ன் வார்த்தைகள் இருப்பதை விட்மர் அழகாகத் தொகுத்துக் கூறுகிறார்:

10 கேள்வி இயல்பாக எழும்புகிறது, உள்ளிருக்கும் பாவத்துடனான தொடர் தோல்வியோடு வாழ்நாள் முழுவதும் விசுவாசி போராடி விரக்தி அடைய வேண்டுமா? (7:21-25) வெற்றியை அடைவதற்கான பதில் வழங்கப் பட்டிருக்கிறதா? முதல் கேள்விக்கான பதில் “இல்லை”, இரண்டாவது கேள்விக்கான பதில் “ஆம்”. பரிசுத்தமாகுதலுக்கான தெய்வீக ஆதாரமும் அனுதின வாழ்வில் ஆவிக்குரிய வெற்றியின் இரகசியமும் ஆகிய நமக்குள் வசிக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பணி குறித்து அதிகாரம் 8 ல் பவுல் விவரிக்கிறார்.⁴³

15 (1) புதிய நிலை: வ1-4

வ. 1: “ஆனபடியால் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குட்பட்டவர்களுக்கு ஆக்கினைத் தீர்ப்பு இல்லை”: “இப்பொழுது” என்பது ரோ3:21 முதல் 7:25 ல் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள உன்மைகளின் உச்சத்தை காண்பிக்கிறது. ஒரு புதிய வாழ்வு சாத்தியமானது! கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் நியாயத்தீர்ப்பின் ஆக்கினையின் கீழ் இல்லை, அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் (2 கொரித்5:21; கலா3:13: கிறிஸ்து நம்முடைய பாவத்தை தன்மீது சுமந்து கொண்டார், நம்முடைய ஆக்கினையையும் சுமந்து கொண்டார்).

25 வ 2-4: நமக்குள் கிறிஸ்து இயேசுவினாலே ஜீவனுடைய ஆவியின் பிரமாணம் என்ற பெயருடைய ஒரு புதிய பிரமாணம் கிரியை செய்கிறது. இந்த “புதிய பிரமாணம்” இப்பொழுது நம்மில் ஆளுகை செய்கிறது, எப்படி பாவம் மரணம் என்ற பிரமாணத்தில் இருந்து நம்மை விடுதலையாக்கிற்று? (அது) உங்களை விடுதலையாக்கிற்று!”: கிரேக்க வினைச் சொல் ἡλευθερία[எலுத்தெரோசன்] கடந்த காலம், குறிப்பெச்சம், செய்வினை, படர்க்கை ஒருமை (வினைச் சொல்) ἐλευθερία[எலுத்தெரூ]). கடந்த காலம், குறிப்பெச்சம் என்பது கடந்த காலத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வைக் குறிக்கிறது. எனவே கடந்த காலம் குறிப்பெச்சப் பயன்பாடு கிறிஸ்தவன் ஏற்கெனவே விடுதலையாக்கப்பட்டவன் என்பதைக் காண்பிக்கிறது. வ. 3: மனிதர்கள் தங்கள் சொந்த பெலத்தினால் தங்களுடைய பாவநிலையில் இருந்தும் மாம்ச பெலவீன்த்தினால் சாபத்தி- ருந்தும் தங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ள திறனற்று இருந்ததினால் கடவுள் தமது குமாரனை மனித ரூபத்தில் உலகிற்கு அனுப்பி தாமாகவே தீர்வை வழங்கியுள்ளார் (யோ3:16; எபி 9:26). வேறுவிதத்தில் சொன்னால் 35 கிறிஸ்து நம்மைப் போல “மாம்சம்” ஆனார் (யோ1:14; கலா4:4; பி- 2:6-8; 1தீமோ 3:16; எபி 2:11-17; 1 யோ 4:2-3). அவர் நம்மை ஆக்கினையி- ருந்து காப்பாற்ற முடியும், ஏனெனில் அவர் பாவமற்றவராக இருக்கிறார் (2 கொரி 5:21; எபி 4:15). அவர் நம்முடைய இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு நமது தண்டனையை தன்மீது சுமந்து நமக்காகவும் நம்முடைய பாவத்திற்காவும் விலைக்கிரயம் செலுத்தினார் (ஏசா 53:5-12; 2 கொரி 5:21; கொலோ2:13-15; 40 1 யோ 3:8). நியாயப்பிரமாணத்தின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும்படி நம்முடைய இடத்தில் நமக்காக மரிக்கும் படி கடவுளின் குமாரன் இந்த உலகிற்கு வந்தார் (மத்த5:17: ரோ3:31). மாம்சத்தின் படி (அதாவது பாவம்) நாம் நீண்டகாலம் வாழ இயலாத பெலத்தையே பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் “ஆவியின்படி” பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் புதிய நிலையின் அடிப்படையில் பெலத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். “ மாம்சத்தின்படி” என்பது ஒருவர் தனது சொந்த கிரியைகள் முயற்சிகளினால் நீதிமானாக்கப்படுவதை விரும்பி கடவுளின் கிருபையை புறக்கணிப்பதாகும். “ ஆவியின்படி” என்பது இயேசு கிறிஸ்துவில் கடவுளின் ஈவாகிய கிருபையை ஏற்றுக்கொண்டு, பாவத்தை மேற்கொள்ள நம்மை பெலப்படுத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுமதிப்பதாகும்.

⁴³ John A. Witmer, op. cit., p. 469.

(2) ஒரு புதிய ஜீவன்: வ 5-13

இந்த பகுதி விசுவாசிகள் மற்றும் அவிசுவாசிகளையும் இரட்சிக்கப்பட்டோர், இரட்சிக்கப்படாதோரையும் பற்றியதாகும். வசனங்கள் 5-8 “மாம்சத்தின்படி வாழ்கிறவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது”:

5 வ. 5: அவர்கள் “மாம்சத்தின்”படி சிந்திக்கிறார்கள் (எழுத்தின்படி: “மாம்சத்தின் காரியங்கள் மீதான வாஞ்சை”.

10 வ. 6: [நித்திய] மரணம் என்ற விளைவு. ஆவிக்குரிய மரணத்தையும் நித்திய ஆக்கினையையும் குறிக்கிறது!

வ. 7a: மாம்சத்தின் ஆசை அல்லது வாஞ்சை இறுதியாக கடவுளுக்கு எதிரானதாக உள்ளது.

15 வ. 7b: ஏனெனில் அது கடவுளின் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழ்ப்படிவதில்லை அல்லது ஒப்புக் கொடுப்பதில்லை.

வ. 7c: உண்மையில், அதை செய்ய இயலாததாக உள்ளது. ஏனெனில் “பழைய சுபாவம்” வல்லமையை இழந்திருக்கிறது, அதாவது பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவி, கானக. வ.10.

20 வ. 8: விவிய மனித இயல் இந்த வசனம் மிகவும் முக்கியமானது: மாம்சம் கடவுளை பிரியப்படுத்த முடியாது. இயேசு கிறிஸ்துவினால் மீட்கப்படாதவர், பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாக மறுபடியும் பிறந்து புதிய வாழ்வை பெறாதவர் கடவுளைப் பிரியப்படுத்த முடியாது என்பது மிகத் தெளிவாக உள்ளது. மனிதன் தனது சொந்த கிரியையினால் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள இயலாது. ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள். சங்க 49:6-9.

25 ஆவியின்படி வாழ்கின்றவர்கள் (அதாவது விசுவாசிகள்), பவுல் பின்வரும் காரியத்தைக் கூறுகிறார்:

வ. 5: “ஆவியின்படி வாழ்கிறவர்கள் (நடக்கிறவர்கள்) ஆவிக்குரியவைகளை சிந்திக்கிறார்கள்”.

30 வ. 6: “ஆவியின் சிந்தையோ ஜீவனும் சமாதானமுமாம்”

வ. 9: “கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவன் அல்ல”. கிறிஸ்தவன் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றிருக்கிறான் (1கொரி6:19-20); இல்லையெனில் அவன் கிறிஸ்துவை சாராதவனாக இருக்கிறான். சில கள்ளப்போதனையாளர்கள் கூறுவதற்கு மாறாக கிறிஸ்தவர்களில், பரிசுத்த ஆவியினால் திருமுழுக்கு பெற்றவர்கள், பெறாதவர்கள் என்று “இரண்டு பிரிவு” கிடையாது. பரிசுத்த ஆவியின் திருமுழுக்கு தான் நம்மை கிறிஸ்துவின் சர்வத்தில் அவயவங்களாக இனைக்கிறது (1கொரி12:13). பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் திருமுழுக்கு பெற்று, கிறிஸ்துவின் சர்வத்தில் அங்கமாக இருக்கிற ஒருவர் “ஆவியின் படி வாழ்கிறார்”.

45 வ. 10: எப்படியிருப்பினும் பின்வரும் காரியத்தை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது: நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தாலும் நமக்குள் இருக்கும் பாவத்தின் நிமித்தம் நமது மாம்சமும், சர்வமும் செத்த நிலையில் உள்ளது. நமது மறுபிறப்பின் போது நமது சர்வம் புதுப்பிக்கப்படவில்லை (பரிசுத்த ஆவியினால் மறுபடியும் பிறத்தல்). சர்வம் பெலவீனமுள்ளது, அழியக் கூடியது- நமது சர்வ மரணம் அல்லது நமது மறுரூப அல்லது உயிர்த்தெழுத- ன் நாள் வரை இந்த நிலை நீடித்திருக்கும்(1கொரி15:51-53; 1தீமோ4:14-17) வசனம் 23ல் பவுல் இதை உறுதிப்படுத்துகிறார். “நீதியின் நிமித்தம் ஆவி ஜீவனைத் தருகின்றது.....” இது மனிதனின் ஆவியைக் குறிக்கிறதா அல்லது கடவுளின் ஆவியைக் குறிக்கிறதா? இந்த காரியத்தில் வேத விளக்கவுரையாளர்களின் கருத்துகள் மாறுபடுகின்றன.

புதுப்பிக்கப்பட்ட மனிதனின் ஆவியை (பரிசுத்த ஆவியின் மூலம்); இந்த பகுதி குறிப்பிடுவதாக நாம் விகவாசிக்கிறோம். இல்லையெனில் “நீதியினிமித்தம்” என்ற சொல்லாக்கம் நமது கருத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்துவிடும். கடவுளின் ஆவி என்பது நித்தியமானது, அது திரித்துவத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கக் கூடியது. ஆவியானவர் எப்போதும் நீதியுள்ளவராக இருக்கிறார் – இல்லாவிடில் “நீதியினிமித்தம்” என்று குறிப்பாக கூறுவது மிகுதியானதாக இருந்திருக்கும். இது மனிதனின் ஆவியைக் குறிக்கிறதென்றால் “நீதியினிமித்தம்” என்ற சொல்லாடல் பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

வ. 11: இந்த வார்த்தை யோவா.14: 1-3 ல் உள்ள இயேசு கிறிஸ்துவின் வாக்குத்தத்தத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது: நாம் கடவுளின் பின்னைகளாக ஒரு நாளில் அவரை சந்திப்போம்.நாம் 10 மறுருபமாக்கப்படுவோம், உயிர்த்தெழுவோம் (மாசற்ற அல்லது அழியாத – மகிழமையின் சர்வத்துடன்: 1கொரி15:22-24.50-53; பி- 3:21), அவருடன் என்றென்றும் இருப்போம்.

வசனங்கள் 9-11 முறைப்படுத்தப்பட்ட இறையிய- ல், குறிப்பாக .இறையியல், கிறிஸ்துஇயல், பரிசுத்த ஆவியிய- ல் மிகவும் முக்கியமானவை. பரிசுத்த ஆவியானவர் “கடவுளின் ஆவி” 15 என்றும் “கிறிஸ்துவின் ஆவி” என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.⁴⁴ இது இயேசு கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்துவத்தையும் பரிசுத்த ஆவியின் “இரட்டை பவனி”யையும் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. சபை முற்பிதாக்கள் இந்த கொள்கையை “பிளியோக்” என்று அழைத்தார்கள். இந்த லத்தீன் வார்த்தையின் பொருள்: பரிசுத்த ஆவியானவர் “பிதாவிடமிருந்தும் வருகிறார், குமாரனிடம் இருந்தும் வருகிறார்”.⁴⁵ பரிசுத்த ஆவியானவர் குமாரனிடமிருந்தும் வருகிறபடியால் ,கிறிஸ்து கடவுள் என்பதைக் குறிக்கிறது. (கிறிஸ்துஇய- ல் முக்கியமானது). பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை “கடவுளின் திரியேகம்” என்ற உபதேசத்திற்கு முக்கியமான வாதமாக இருக்கிறது (இறையிய- ல் முக்கியமானது). ஓரேயொரு (கடவுளின்) ஆவியானவர் இருக்கிறார் என்று எபே4:4ல் பவுல் குறிப்பிடுகிறார்.⁴⁶ குறிப்பாக யோவான் 14:15-31 வேதபகுதி (குறிப்பாக வ.23 காண்க) பிதா,குமாரன், பரிசுத்த 20 ஆவியாகிய நபர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பிரிக்கப்பட இயலாதவர்கள் என்ற உண்மையைக் காண்பிக்கிறது. திரியேக கடவுளின் மூன்று நபர்களும் “ஒருவருக்குள் ஒருவர் வசிக்கிறார்கள்”. இறையிய- ல் “திரியேகக்கடவுளின் பரஸ்பர தங்குதல்” அல்லது “பெரிகோரிசிஸ்” (கிரேக்கம் பாரேகுராட[பெரிகோரிசிஸ்]) அல்லது லத்தீனில் “சர்கமின்செசியோ” என்று இது கூறப்படுகிறது

வ. 12-13: நாம் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்ற உண்மை நாம் மாம்சத்திற்கு கடமைப்பட்டவர்கள் அல்ல என்பதைக் காண்பிக்கிறது. வேறு வார்த்தையில் சொன்னால், இனி நாம் மாம்சத்தின்படி (பாவத்தில்) வாழாமல் இருப்பதற்கு திறன் பெற்றவர்களாக இருக்கிறோம். மாராக, நாம் மாம்சத்தின் இச்சைகளை அல்லது செயல்களை கொல்கிறோம். நமக்குள் இருக்கும் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினால் நாம் நம்முடைய 30 சர்வங்களை ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். இந்த பூமியில் தங்கள் வாழ்க்கை முடியும் வரை கிறிஸ்தவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஓர் தொடர் போராட்டம் இது. இது புதிதாக்கப்பட்ட ஆவிக்கும் (கடவுளின் ஆவியின் மூலம்) மாம்சத்திற்கும் இடையேயுள்ள உள்ளான போராட்டம். நாம் கலா5:13-25, கலா5:17 வேத பகுதியை நன்றாகப் படித்தால் ரோ8:1-12 வசனங்களை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். நாம் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினால் 35 40 புதிய வாழ்வை வாழ முடியும். நாம் பரிசுத்த வாழ்க்கை வாழ முடியும், மாம்சத்தின்படி பாவத்தில் வாழத் தேவையில்லை.

⁴⁴கிறிஸ்துவின் ஆவி அல்லது கர்த்தரின் ஆவி; காண்க 2கொரி 3:17-18; இயேசுவின் ஆவி -அப் 16:7; கடவுளின் குமாரனுடைய ஆவி -கலா 4:6; பிதாவின் ஆவி மத் 10:20.

⁴⁵Filius = son. “Filio” is in the so-called ablative form, which means “from” or “from which” or “from the Son”; the particle “que” can be translated as “and” or “also”. “Filioque” means “and [also] from the Son”.

⁴⁶கடவுளின் 7 ஆவிகள் வெளி 1:4; 3:1; 4:5 & 5:6 -ல் உருவகமாக கூறப்பட்டுள்ளது. 7 என்ற எண் விவி- யத்தில் (குறிப்பாக யோவானுக்கு வெளிப்படுத்தின நூ- ல்) முழுமை அல்லது பரிபூரணம் என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. காண்க. 7 கொம்புகள், ஆட்டுக்குட்டியானவரின் 7 கண்கள் -வெளி 5:6 [கிறிஸ்துவின் சர்வ வல்லமையும் சர்வ ஞானமும்], 7 ஆவிகளை கடவுளுடைய 7 ஆவிகளின் தன்மைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் – ஏசா 11:2.

d.) வெற்றியின் ஆசிர்வாதம்: கடவுளின் பிள்ளையாக இருப்பது: வ 14-30

கிறிஸ்துவின் மீட்பின் செய- ன் இன்னொரு விளைவு, அவரை விசுவாசிப்பவர்கள் கடவுளின் (யோவா. 1:12) பிள்ளைகளாக (வ. 16) அல்லது குமாரர்களாக (வ. 14) இருக்கிறார்கள். விசுவாசியின் இரண்டு பதவி நிலைகள், “கடவுளின் குமாரர்கள்” வசனங்கள் 14&19, “கடவுளின் பிள்ளைகள்” வசனங்கள் 16,17, & 21.

வ. 14: அவர்கள் கடவுளின் குமாரர்கள்.

வ. 15: அவர்கள் இனி அடிமைகள் அல்ல, குமாரனுக்குரிய முழு உரிமைகளையும் 10 பெற்றிருக்கிறார்கள். விசுவாசி கடவுளை “அப்பா” என்று அழைக்கலாம் என்ற உண்மையினால் உருவகப்படுத்தப்படுகிறது. (இது அப்பா என்பதற்கான அரமேய 5 வார்த்தையின் ஒ- பெயர்ப்பு ஆகும்).⁴⁷

வ. 16: இப்போது அவர்கள் கடவுளின் பிள்ளைகளாக இருக்கிறார்கள். விசுவாசிகள் 15 அப்பாவுடன் ஒரு புதிய குடும்பத்தை உருவாக்குகிறார்கள். இதன் பொருள் இயேசு நம்முடைய இரட்சகரும் ஆண்டவரும் மட்டும் அல்ல, நம்முடைய சகோதரர். நாம் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை பரிசுத்த ஆவியாவர் உறுதிப்படுத்துகிறார். இதன் பொருள் நாம் (கிரேக்கம்: ἐμὲς[எஸ்மென்] = நிகழ்காலம் [or durative]) கடவுளின் 20 பிள்ளைகளாக. இருக்கிறோம் என்று (நிகழ்காலத்தில் வரும் இணைப்புச் சொல் “இருக்கிறோமென்று” என்பது) கடவுளின் ஆவியைப் பெற்றவர்கள் ஏற்கேனவே கடவுளின் பிள்ளைகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண்பிக்கிறது.

வ. 17: நாம் கடவுளின் சுதந்தரராயிருக்கிறோம். கிறிஸ்துவுக்கு உடன் கூற்றுரைய் இருக்கிறோம். கிறிஸ்து நம்முடைய சகோதரர் (விசுவாசத்தின் மூலம்). “கிறிஸ்துவுடனே கூட நாம் 25 மகிழமைப்படும்படிக்கு அவருடனே கூடப் பாடுபட்டால் அப்படியாகும்”: நாம் அவருடைய பாடுகளில் பங்குபெற ஆயத்தப்பட வேண்டும் நாம் அவருக்குள் இருக்கும் போது அவருக்குள் மகிழமையடைவோம். பின்வரும் வேதபகுதிகளுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்: லூக் 14:27; பி- 1:29; கொலோ 1:24; 1தீமோ 3:3; 2தீமோ 3:12; 1பேது 4:13. இயேசு கூறுகிறார் (யோ 15:20): “ஊழியக்காரர் தன் எஜமானிலும் 30 பெரியவனால்லவென்று நான் உங்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தையை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் என்னைத் துன்பப்படுத்தினதுண்டானால், உங்களையும் துன்பப்படுத்துவார்கள்ளு...” “ஆனால்” என்ற இணைப்புச் சொல் (கிரேக்கம்: ἔστι [எய்பெர்]) நிபந்தனையை சுட்டிக் 35 காண்பிக்கிறது, இது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள காரியம்; இல்லையெனில் அவர்கள் இந்த உலகில் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்க முடியாது. வசனம் 9ல் பவுல் இதே இணைப்புச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். வசனம் 17ல் உள்ள கூற்று கடவுளின் பிள்ளைகளாக நாம் பாடுகளை சுமக்க பெலன் உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். கிறிஸ்துவுடனான நம்முடைய பாதையில் நாம் மகிழமைப்படுவோம்.

வ 18-25: கிறிஸ்தவர்கள் பாடுபடுகிறார்கள், ஏனெனில் நமக்குள் அற்புதமான எதிர்கால 40 மகிழமை வெளிப்படுத்தப்படும்:

வ. 18: பாடுபடுகிற எந்தவொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் இந்த வாக்கியம் மிகப்பெரிய 45 உற்சாகத்தைக் கொடுக்கிறது. எதிர்கால மகிழமையின் அற்புத எதிர்பார்ப்பின் வெளிச்சத்தில் தற்கால பாடுகள் சுமப்பதற்கு இலகுவாக இருக்கின்றன. உதாரணம்: மலையேறும் சைக்கிள் வீரர் போட்டியின் முடிவில் இருக்கும் பரிசைக் குறித்து சிந்திக்கும் போது நிகழ்கால பாடுகளை பொறுத்துக் கொள்வார்.

⁴⁷ See also Mar 14:36 and Gal 4:6.

வ. 19: கடவுளின் குமாரர் வெளிப்படுவதற்கு படைப்பும் (அதாவது படைப்பு: தாவரங்கள், மிருகங்கள்...) ஆவலோடு காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதாவது கிறிஸ்துவின் வருகையில் (1கொரி 1:7; கலா 5:5; பி- 3:20; எபி 9:28) கடவுளின் பிள்ளைகள் மறுஞபமடைவார்கள் (அல்லது உயிர்த்தெழுவார்கள், அதாவது விசுவாசிகளாக மரித்தவர்கள்) மகிழையில் வெளிப்படுவார்கள். கடவுளின் பிள்ளைகள் வெளிப்படுவதற்கு ஏன் படைப்பு ஆவலுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது?

வ 20-22: முழுப் படைப்பும் மாயைக்கு (வீழ்ச்சி: ஆதி3:17) கட்டுப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பொருள் படைப்புகள் மரிக்கும். பாடுபடும். கீழ்ப்படுத்துகிறவரால் அது மாயைக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது. யார் அவர்? அது ஆதாழம் அல்ல, சாத்தானும் அல்ல, படைத்தவர் மட்டுமே படைப்பை மாயைக்கு கீழ்ப்படுத்த முடியும். ஆதாமின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு அவர் இதைச் செய்தார் (ஆதி 3:17-24).⁴⁸ எல்லா படைப்புகளும் பாடுபடுகின்ற படியால் இந்த அழிவி- ருந்து விடுவிக்கப்பட நம்பிக்கையுடன் இருக்கின்றன. மிருகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பயத்துடனும் மனிதர்கள் மீதான பயத்துடனும் வாழ்கின்றன. சுற்றுப்புற மாசின் காரணமாக தாவரங்களும் மரிக்கின்றன.

வ. 23: கடவுளின் பிள்ளைகளாகிய நாம் நம்முடைய சீரங்களின் மீட்பிற்காக (ஆதாமின் வீழ்ச்சியினால் பெலவீனத்துடனும் அழிந்து போகக்கூடியதுமாக உள்ள) ஆவலுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது விசுவாசிகளின் (மறுபடியும் பிறந்தவர்கள்) ஆவிக்குரிய தன்மை மட்டுமே மீட்படைந்துள்ளது கிறிஸ்துவின் வருகை மட்டும் விசுவாசியின் சரீரம் மீட்படைவதில்லை, எனவே நம்முடைய சீரங்களின் மீட்பிற்காக நாம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். “ஆவியின் முதற்பலன்கள்” (2 கொரி1:22; எபே 1:14; 4:30) நாம் மறுஞபமாகும் வரை பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு உத்தரவாதமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குள் வசிக்கிறார் என்ற உண்மை நமது இரட்சிப்பிற்கு உத்தரவாதமாக இருக்கிறது.

வ 24-25: நம்பிக்கையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டுள்ள நாம் அவருடைய பிரசன்னத்தில் இருக்கும்போது நமது இறுதி இரட்சிப்பு உணரப்படும் (1 யோ 3:2; 1 கொரி 13:12). நாம் எல்லாவற்றையும் இப்போதே பார்த்துவிட்டால் விசுவாசம், நம்பிக்கை என்பது அவசியமற்றதாக இருந்திருக்கும். நாம் இப்போது நம்பிக்கையுடன் காத்துக்கொண்டிருக்கும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

வ 26-27: நாம் – பலவீனமுள்ள பாவிகள். அதாவது குறைவுள்ள மக்கள் – கடவுளை மகிழைப்படுத்தும் விதத்தில் வேண்டிக் கொள்ள அறியாதவர்கள். கடவுள் நம்முடைய இருதயங்களை ஆராய்ந்து அறிகிறவராக இருக்கிறபடியினால் நம்மை முழுவதும் அறிந்திருக்கிறார். அவருக்கு மறைவானது எதுவுமில்லை. (சங் 139; எபி 4:13). கடவுளின் ஆவியானவர் நமக்கு உதவி செய்ய வல்லவராக இருக்கிறார். ஆவியானவர் நமக்காக பரிந்து பேசுகிறார் என்பதை கடவுள் அறிந்திருக்கிறார். பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய ஆலோசகர், நமக்கு உதவி செய்பவர், வாக்குக்கடங்காத பெருமுக்கூலாக வேண்டுதல் செய்கிறவர். வினைக்கொல் பாரேஸ்ட்ராய் (கைபெரென்டுன்கானெய் = ஒருவருக்காக வழக்காடுவது) நிகழ்காலத்தில் செய்வினை வாக்கியமாக வருகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் யாருடைய இருதயத்தில் தங்கியிருக்கிறாரோ அவர்களுக்காக தொடர்ந்து வேண்டுதல் செய்கிறார் என்பதை இது உணர்த்துகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் மட்டுமல்ல, குமாரனும் அவரை விசுவாசிப்பவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்கிறார். ரோ 8:34; எபி4:14; 6:19-20; 7:25; 1யோ 2:1.

நாம் இதை பின்வருமாறு தொகுக்கலாம்:

➤ வசனம் 22 , முழு படைப்பும் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

⁴⁸ Cf. John A. Witmer, op. cit., p. 472: “இது தன்னார்வ கட்டுப்பாடு அல்ல. ஏனெனில் படைக்கப்பட்ட உலகத்திற்கு வேறு தெரிந்தெடுக்கும் வாய்ப்பில்லை. அது கடவுளின் ஆணை ஆகும். ஏகாதிபத்யமுள்ள சிருஷ்டிகர் அதை அடக்கியிருக்கிறார். “இது சிலர் குறிப்பிடுவதைப் போல ஆதாமை அல்ல, கடவுளைக் குறிக்கிறது”

- வசனம் 23, விசவாசிகள் (சபை) ஏங்கித் தவிக்கிறார்கள்.
- வசனம் 26, கடவுளின் ஆவியானவர் வேண்டுதல் செய்கிறார் (விசவாசிகளின் நன்மைக்காக).
- வசனம் 34, இயேசு கிறிஸ்து நமக்காக வேண்டுதல் செய்கிறார்.

5

வ. 28: கடவுள் மட்டுமே கடவுளின் பிள்ளைகளுக்கு எது சிறந்தது என்பதை அறிந்திருக்கிறார் என்பது கடவுளின் பிள்ளைகளுக்கு தெரியும். கடவுளை நேசிக்கிற நபர் கடவுளை நேசிக்கிறார், ஏனெனில் அவர் கடவுளால் நேசிக்கப்படுகிறார் என்பதை அறிந்திருக்கிறார். கடவுள் முந்தி நம்மிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தார் (1 யோ 4:19; ரோ 5:8). நமக்கு நடக்கும் ஒவ்வொரு காரியமும் நம்முடைய நன்மைக்காக நடக்கிறதென்ற உள்ளான நிச்சயத்தை ஆவியானவர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். இந்த அற்புதமான வசனத்தைக் குறித்து விட்மார் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

கிறிஸ்தவர்கள் உள்ளான நிலையில் அறிந்திருக்கிறார்கள் – அவர்கள் முழுமையாக புரிந்துகொள்ளவில்லையென்றாலும் அவரை நேசிக்கிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு எதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்துருக்கிறார்கள் (அவரை நேசிக்கிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு எதுவாக நடக்கிறது). அந்த காரியங்கள் நன்மையாக இல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் கடவுள் விசவாசிகளுக்கு இறுதியில் நன்மையாக அவைகளை ஒருங்கிணைக்கிறார். அவருடைய பிரசன்னத்தில் அவர்களை பரிபூரணமாக கொண்டு வருவதே அவருடைய நோக்கமாகும் (எபே 1:4; 5:27; கொலோ. 1:22; ஷதா 24).⁴⁹

நாம் அனுபவிக்கிற காரியங்கள் அந்த தருணத்தில் விரும்பத்தகாததாக இருந்தாலும் இறுதியில் நம்முடைய நன்மைக்காகவே நடக்கிறது என்பதை அறிந்திருப்பது உண்மையில் மிகப்பெரிய பாக்கியம். இதை அறிந்திருப்பது துன்பங்களை எதிர்கொள்ளும் போது விசவாசி சமாதானத்துடன் இருப்பதை சாத்தியமாக்குகிறது (யோசேப்பு - ஆதி50:20). இந்த நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் யோசேப்பைப் போல செயல்படுவது கடினமான காரியம் ஆகும். நாம் இரண்டு உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்: 1. இயேசுவுக்கு நிகழ்ந்த அநீதியான பாடுகள், மரணத்திற்கு எதிரான அவருடைய பதில்செயல் அநேகரை உணர்வடையச் செய்தது: ரோம நாற்றுக்கதிபதி, சிலுவையில் கள்வன்..... 2. சீனப்போதகர் சிறையிலடைக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டாலும் சக சிறைக்கைக்களுக்கு தனது விசவாசத்தின் மூலம் சமாதானத்தைக் கொண்டு சென்றதினால், அநேகர் தங்களின் வாழ்வை கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்கள்.⁵⁰

வ 29-30: போனெட்⁵¹ கூறுவதைப் போல இந்த இரண்டு வசனங்களும், கடவுளை நேசிக்கிறவர்களுக்கு ஏன் அனைத்தும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறதென்பதற்கான காரணங்களை நமக்கு காண்பிக்கின்றன. அவைகள் பின்வருமாறு:

1.அவர் நம்மை முன்னறிந்திருக்கிறார்	(கிரேக்கம்:αρούγει)
2.அவர் நம்மை முன்குறித்திருக்கிறார்	(கிரேக்கம்:αρούρει)
3.அவர் நம்மை அழைத்திருக்கிறார்	(கிரேக்கம்:ἐκάλεσει)
4.அவர் நம்மை நீதிமானாக்கியிருக்கிறார்	(கிரேக்கம்:ἐντελεχει)
5.அவர் நம்மை மகிமைப்படுத்தியிருக்கிறார்.	(கிரேக்கம்:ἐπένδυσε)

எல்லாம் சரியான இடத்தில் இருக்கிறது. கடவுளின் கண்களுக்கு முன்பாக பணி நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டு விட்டது (எபி 10:10.14). ஐந்து வினைக்சொல்கள் – அவர் யாரை நேசிக்கிறாரோ அவர்களுடைய நன்மைக்கு எதுவான கடவுளின் செயல்கள் குறித்து பேசுகின்றன – இறந்த காலம், குறிப்பெச்சம், செய்வினை, பொதுவாக கடந்த காலத்தில் நடந்த நிகழ்வைக் குறிக்கின்றன. பெனெட்ரூ சொல்கிறார்:

⁴⁹ John A. Witmer, op. cit., p. 474.

⁵⁰ See the article *Leiden, Verfolgung, Folterin* the German-language Christian weekly journal *Idea-Spektrum*31/32, 2004, pp. 21-23.

⁵¹ Louis Bonnet, B.A., N.T. 3, p. 132.

பொதுவாக கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த செயலைக் குறிப்பிட தொடர்ச்சியாக கிரேக்க இறந்த கால வினைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருப்பதினால் பிரச்சினை இன்னும் சிக்கல் நிறைந்ததாக மாறுகிறது.⁵²

5 நாம் மகிழைப்படுத்துவதுக்காக காத்திருந்தாலும் . கடவுளின் பார்வையில் நாம் ஏற்கெனவே மகிழைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம். டேவிட்சன் மற்றும் மார்டின் ஆகியோரின் விளக்கவரை நம்மை மகிழ்ச்சியுறச் செய்கிறது:

10 எதிர்காலத்தைக் குறிக்க கடந்த காலம் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது சிறப்புத் தன்மையுடையது; “ தீர்க்கதரிசன கடந்த காலம்” என்று பொதுவாக பழைய ஏற்பாட்டில் நிறைவேறவுள்ள ஓர் நிகழ்வைக் குறிப்பதற்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது. எதிர்காலத்தில் நிறைவேறுகிறதை விசுவாசக் கண்களால் ஏற்கெனவே நிறைவேறியதாக நிச்சயத்துடன் பார்க்கப்படுகிறது.⁵³

முன்குறித்தலைக் குறித்த கேள்வி:

15 கடவுளுடைய முன்னறிதலை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்குறித்தல் காணப்படுகிறது என்று ரோமர் அதிகாரம்8, வசனங்கள் 29-30 உணர்த்துகிறது(பார்க்க 1 பேது1:2). இது எப்படிப்பட்ட முன்னறிவு? “எவர்களை கடவுள் முன்னறிந்தாரோ (அல்லது: யாரை அவர் முன்பாகவே அறிந்திருந்தாரோ)....” என்ற பவு-ன் கூற்றை எவ்விதம் நாம் புரிந்துகொள்வது? வேதபண்டிதர்கள் “முன்னறிதல்” என்ற வினைச்சொல்- ன் பொருளில் ஒத்த கருத்துடன் இல்லை. பெணெட்டு இந்த விவாதம் குறித்து பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

20 முன்குறித்தல் குறித்த மிகப் பெரிய விவாதம் தொடர்பாக முதலாவது வ- யுறுத்தல் (பெணெட்டு வ.28 ஜ குறிப்பிடுகிறார்) பெயரடையின் பொருளை விளக்கப்படுத்துவதில் திட்டத்துடனும் நோக்கத்துடனும் காணப்படுகிறது: முன்னறிதலுக்கும் முன்குறித்தலுக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன? கடவுளின் ஏகாதிபத்யத்தினால் மனிதன் நொறுக்கப்படுகிறான் என்ற பயம் உள்ளவர்கள் முன்னறிதல் அடிப்படையில் முன்குறித்தலை வ- யுறுத்துகிறார்கள். கடவுளின் சுதந்திரமும் அதிகாரமும் அதனுடைய கனத்தை இழந்துவிடக் கூடாது என்று கருதுபவர்கள் முன்குறித்தலை முக்கியப்படுத்துகிறார்கள். இதன் மூலம் இரட்சிப்பு கிருபையினால் மட்டுமே என்ற நிச்சயப்படுத்துவதற்கு இது ஒன்று தான் வழி என்றும் கருதுகிறார்கள்.⁵⁴

30 இங்கே உண்மையில் “முன்னறிதல்” என்பதின் பொருள் என்ன? எல்லாவற்றையும் முன்பாகவே காணக்கூடிய முன்னறிவு என்பது மட்டும் தானா? அல்லது முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் உண்மையான தெரிந்தெடுப்பை அது உள்ளடக்கியிருக்கிறதா? கடவுள் தமது அழைப்பிற்கு எவர்களெல்லாம் செவிகொடுப்பார்கள் என்பதை அறிந்திருந்து, அதன் அடிப்படையில் அவனை அல்லது அவளை முன்குறித்தாரா? அல்லது கடவுள் தமது நித்தியத்தில் சிலர் மீது இரக்கம் பாராட்டி, அவர்களை இரட்சிப்புக்கென்று தெரிந்துகொண்டாரா?⁵⁵ இரண்டு விளக்கங்களையும் ஆதரிக்கின்றவர்கள் தங்களுடைய

⁵² Samuel Bénétreau, op. cit., 1: p. 246. (We translated it from French to English.) The original French text: « Le problème se complique du fait de l'emploi systématique de l'aoriste grec, dont le sens premier est de désigner une action ponctuelle, généralement située dans le passé. »

⁵³ F. Davidson und Ralph P. Martin, op. cit., p. 1033.

⁵⁴ Samuel Bénétreau, *L'EPITRE DE PAUL AUX ROMAINS*, 2nd edition (Vaux-sur-Seine, France: ÉDIFAC, Éditions de la Faculté Libre de Théologie Évangélique, 2002), 1: p. 243. (We translated it from French to English.) The original French text: « Le premier énoncé [il se réfère au v. 28], qui a pour but de clarifier la notion de *prothésis*, projet, dessein, a servi d'argument, dans des sens opposés, pour l'immense et séculaire débat autour de la notion de prédestination : quel rapport entre pré-connaissance et pré-destination ? Ceux qui craignent que l'être humain soit écrasé par la souveraineté divine insistent sur une prédestination informée par une préconnaissance, et ceux qui redoutent que la liberté et l'autorité divines ne reçoivent pas le respect qui leur sont dûs [sic] sont attachés à la primauté de la prédestination, ajoutant que c'est la seule façon de préserver l'absolue gratuité du salut. »

⁵⁵ With regard to this definition or explanation see Henry C. Thiessen, op. cit., p. 258ff.

விளக்கத்தை உறுதிப்படுத்த மொழியியல், விவி-ய இறையியல் சார்ந்த வாதங்களை முன்வைக்கிறார்கள். முன்னறிந்தார் (பரோகினோஸ்கோ) என்ற வினைச் சொல்லை முக்கியத்துவப்படுத்துதல், முன்குறித்தல் என்று அநேக விளக்கவுரையாளர்கள் அர்த்தம் தருகின்றனர்; பழைய ஏற்பாட்டில் இதற்கு இணையாக யாடா (படி) என்ற வினைச் சொல் காணப்படுகிறது. இந்த வினைச் சொல்-ற்கு அதன் முதன்மைப் பொருளான அறிதல், 5 அறிந்திருத்தல் என்ற அர்த்தம் இருக்கிறது என்பது உண்மை தான். டேவிட்சன்னும் மார்டினும் பின்வரும் விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்:

முன்னறிதல் என்பது ஒருவர் மீதான சிறப்பான அன்பு நிறைந்த உறவைக் 10 குறிக்கிறது. இங்கே முன்குறித்தல் என்பது கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு ஒப்பாவதற்கான சிறப்பான கிருபையை தீர்மானிக்கிறது. முன்குறித்தல் என்ற “அறிதல்” என்ற வினைச் சொல்-ன் விவி-ய பயன்பாடு முன்குறித்தல் என்பது இரட்சிப்பின் அனதைத் தீர்மான காரியங்களுக்குமான நித்திய துவக்கத்திற்கான கிருபை என்பதைக் காண்பிக்கிறது. இதுவே பவு-ன் இறையியல் சார்ந்த விளக்கம் ஆகும். (சங். 1:6; 144:3; ஓசி. 13:5; ஆமோ 3:2; 15 மத் 7:23; யோ 10:27; 1 கொரி. 8:3; கலா. 4:9).⁵⁶

பழைய ஏற்பாட்டில் எபிரெய வார்த்தை “யாடா” என்பதற்கு பல அர்த்தங்கள் இருப்பதால், புதிய ஏற்பாட்டில் கிரேக்க வினைச் சொல்-ற்கு பரோகினோஸ்கோ (பரோகினோஸ்கோ) இதே அர்த்தத்தைப் பயன்படுத்துவதில் எனக்கு கேள்வியும் சந்தேகமும் இருக்கிறது. விளக்குவுரையாளர் கோடெட்ட இதற்கு நேர் எதிரான நிலை எடுக்கிறார்:

இந்த விளக்கம் தன்னிச்சையானது அல்ல. ஏனெனில் புதிய ஏற்பாட்டில் இதற்கு எந்த உதாரணங்களும் இல்லை. கிரேக்கத்தில் γιγάντειος, என்ற வார்த்தை அறிதல் என்பது ஒரு பொருளாக குறிக்கும் போது தீர்மானித்தல் என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆனால் ஒரு நபரைக் குறிக்கும் போது அந்த அர்த்தத்தைக் கொடுப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ-ல் கிரேக்கத்தில் 25 யூஷனீஸ் பாரை தீர்மானித்தல் (ஒரு நபர்) என்று சொல்வார்கள்.⁵⁷

இந்தப் பகுதியில் வரும் வினைச்சொல் முன்னறிதல் என்பது தெரிவு செய்தல் அல்லது தெரிந்தெடுத்தல் என்று கூறுவது பொருத்தமானது தானா என சந்தேகம் வருவதற்கு இன்னொரு காரணம் இருக்கிறது. கோடெட்ட தன்னுடைய வாதத்தைத் தொடர்கிறார்:

இந்தப் பொருளுக்கு எதிராக விளக்கம் கொடுப்பதற்கான தெளிவான 30 காரணம் பின்வருமாறு: எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்களை முன்குறித்திருக்கிறார், இங்கே இரண்டு வினைச்சொற்கள் ஒரே பொருளில் கூட என்ற இணைப்புச் சொல்லால் இணைக்கப்பட முடியாது, வசனம் 30 -ன் வெளிச்சத்தில் கடவுளின் செய-ன் படிநிலைகள் வேறுபடுத்திப் பார்க்க கூடியவைகள், அவருடைய தீர்மானத்தின் படி வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.⁵⁸

35 முன்னறிதல் என்ற முதல் வினைச் சொல்-ன் பொருளை இரண்டாவது வரும் முன்குறித்தல் என்பதற்கு தருவது சரியல்ல என்றே நானும் கருதுகிறேன்.

⁵⁶ F. Davidson and Ralph P. Martin, op. cit., p. 1033.

⁵⁷ Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains* (Paris: Sandoz & Fischbacher; Geneva: Desroges, Neuchâtel: J. Sandoz, 1880), II: p. 212. (We translated it from French to English.) The original French text: « Non seulement ce sens est arbitraire, puisqu'il est sans exemple dans le N. T., et que même dans le grec profane le mot grec γιγάντειος, connaître, n'a le sens de décider que lorsqu'il s'applique à une chose, comme lorsque nous disons : connaître d'une cause, et jamais quand il s'agit d'une personne. Il faudrait dans ce cas nécessairement γιγάντειος περί, décider touchant (la personne). »

⁵⁸ Ibid. (We translated it from French to English.) The original French text: « Mais ce qui s'oppose plus décidément encore à ce sens, c'est ce qui suit : il les a aussi prédestinés ; car les deux verbes auraient dans ce cas-là un sens identique et ne pourraient être liés par la particule de gradation καί, aussi, surtout en face du v. 30, où les degrés successifs de l'action divine sont strictement distingués et gradués. »

பெண்ட்ரு முன்னறிதல் என்பதை முன்குறித்தல் என்ற பொருளில் விளக்கப்படுத்துகிறார். அவர் ரோமர் நிருபத்தின் பின்னணியில் இந்த விளக்கத்தைக் கொடுப்பதை முதன்மைப்படுத்துகிறார். அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

5 நம்முடைய வேதபகுதிக்கு விளக்கம் தருவதை தீர்மானிக்க பின்னணியைக் குறிப்பிடுவது அவசியமாக இருக்கிறது. அதிகாரங்கள் 9 -11 ல் பேசப்படுகின்ற காரியங்களில் கடவுளின் ஏகாதிபத்யத்தை கனப்படுத்தும் படியும், அவருடைய செயல்களை முதன்மைப்படுத்தும் படியும், கிரியைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட இலவச இரட்சிப்பை அறிவிக்கும் படியும் அப்போஸ்தலர் முன்குறித்த- ன் உறுதியான போதனையை 10 இணைத்திருக்கிறார்.⁵⁹

இது ஓர் கனமான வாதம். நிர்ணயிக்கப்பட்ட முன்குறித்த- ன் போதனையை வ- யுறுத்துகிற தீவிர கால்வினியவாதிகள் பேசுவதைப் போல ரோமர் அதிகாரங்கள் 9-11 க்கு காரணம் இல்லாம- ஸலை. பெரும்பாலான விளக்கவுரையாளர்கள் சில குறிப்பிட்ட வாக்கியங்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வியாக்கியானம் தேவையில்லை என்று கருதுகிறார்கள். கோடெட் பின்வரும் விளக்கத்தைத் தருகிறார்:

நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய காரியமாக நான் காண்பது இது தான்: நித்தியத்தி- ருந்து அன்பினால் எவர்களைக் கண்டாரோ அவர்கள், தாம் ஒரு போதும் கண்டிராதோர், அவர் அறிந்திராதோர். கடவுள் எந்த வழிமுறையில் அவர்களை முன்பாகவே அறிந்தார்? நிச்சயமாக ஒரு நாள் இருக்கப்போகும் மக்கள் என்பதாக அல்ல. காரணம் அப்படியாயின் முன்னறிதல் என்பது எல்லா மனிதர்களையும் குறிக்கின்றதாகும். இல்லையெனில் “எவர்களை முன்னறிந்தாரோ” என்று அப்போஸ்தலன் கூறியிருக்கமாட்டார். அவர்களை எதிர்காலத்தில் மீட்கப்படுகிறவர்களாக, மகிமைப்படுத்தப்பட்டவர்களாக அவர் முன்னறியவில்லை; அப்போஸ்தலர் பேசப்போகின்ற முன்குறித்தல் ஆணையின் பொருள் இது தான்; அதே சமயத்தில் இதன் பொருள் முன்குறித்தல் என்றிருக்க முடியாது. ஒரேயொரு பதில் தான் இருக்கிறது: இரட்சிப்பு, விசுவாசம் ஆகியவற்றின் தேவையை பூர்த்தி செய்கிறவர்களை முன்னறிதல், அதாவது, அவனுடைய சொந்த விசுவாத்தினால் தன்னுடையவனாக இருப்பதை முன்னறிதல். அநேக விளக்கவுரையாளர்கள் இந்த அர்த்தத்தையே வ- யுறுத்துகின்றனர். பரிசுத்த அகஸ்டின் தன்னுடைய ஆரம்ப நாட்களில் இதை கூறியிருக்கிறார். பிறகு லாத்தர்..... அறிதல் என்ற செயலை விளக்கப்படுத்தும் போது, காண்கின்ற செயல் என்பது ஒரு நபர் பார்க்கிறார் அல்லது அறிகின்றார் என்ற பொருளை தருகின்றது என்கிறார். கானுதல் அல்லது அறிதல் என்ற செயல் அல்ல நபரை உருவாக்குகிறது,அது உண்மையில் தலைகீழானது. அவரது செயலே கானுதல், அறிதல் என்ற செயலுக்கு அடிப்படையாகிறது. கடவுளுடைய முன் கானுதல், முன்னறிதல் என்பது, கடவுள் காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டவராக இருக்கின்றபடியால், முன்னறிதல் என்பது அங்கு ஏற்கெனவே இருக்கும் காரியத்தைக் கானுதல் என்பதாகும். அது எதிர் கால உண்மையாகிய விசுவாசியின் விசுவாசம் ஆகும். அவருடைய கண்களுக்கு அது தெரிகின்றது. அது அவருடைய முன்னறிதலை நிர்ணயம் செய்கிறது. இந்த விசுவாசம் இன்னும் வெளிப்படவில்லை, ஆனால் அவருடைய கண்களுக்கு அது தெரிகின்றது. அவர் காண்கிறார். ஏனெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் அது வெளிப்படுகின்றது. அப்போஸ்தலருடைய சிந்தனைகளை நாம் இந்த விதத்தில் அனுக வேண்டும்: கடவுள் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்கள் ஒரு நாளில் விசுவாசிப்பார்கள். அது நித்தியத்தில் அவர் பார்த்திருந்த விசுவாசம். அவர் எவர்களை முன்குறித்தாரோ (பால்யரஸ) அவர்கள் மகத்துவமான அவரது ஆணையின் பொருள் ஆவர். அவர்களை அவர்

⁵⁹ Samuel Bénétreau, op. cit., 1: pp. 243-244. (We translated it from French to English.) The original French text: « Il est nécessaire de situer l'enjeu et d'essayer de déterminer l'apport spécifique de notre passage. Pour nous, il ne fait aucun doute, à la lumière des chapitres 9-11 de l'épître, pour ne pas parler d'autres textes plus restreints, que l'apôtre est attaché à une forte doctrine de la prédestination, exaltant la totale souveraineté de Dieu, la priorité de ses initiatives, et proclamant la parfaite gratuité de son salut, indépendamment des œuvres. »

அழித்துவிடாமல் தம்முடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாக மாறும்படி
நடத்துவார்.⁶⁰

5 கடவுள் நித்தியத்தில் முன்குறித்த அனைவரும் ஒரு நாளில் விசவாசிப்பார்கள். கடவுளுக்கு முன்பாக எண்ணப்படுகின்ற நீதியை பெற்றுக் கொள்ளும் ஒரே வழியாக இருக்கின்ற இயேசு கிறிஸ்துவின் மீது விசவாசம் கொள்வதை கடவுள் முன்னறிதல் என்பதன் பொருள் இது தான். ரோமர் நிருபத்தின் மையக்கருத்துடன் இசைந்து செல்கின்ற விளக்கம் இது தான் என்று நானும் கருதுகிறேன்(விசவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல்). ரோமர் 9(குறிப்பாக வ.17) குறித்து ஆர்செர் கூறுவதைக் கவனியுங்கள்:

10 இந்த வசனங்களின் அடிப்படையில் கடவுள் தம்முடைய மீட்கப்பட்டவர்களை நித்தியத்தி- ருந்து தெரிந்து கொள்கிறார், “உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பாக” (எபே1:4). இதன் பொருள் அவர் காத்திருக்கவோ அல்லது காண்பதற்கோ தேவையில்லை; அவர் அனைத்தையும் ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரை அறிந்திருக்கிறார். கிறிஸ்துவின் அழைப்பிற்கு ஒவ்வொரு மனிதனும் கொடுக்கின்ற மறுமொழியையும் அறிந்திருக்கிறார்.⁶¹

15 வேறு வார்த்தையில் கூறினால், முன்குறித்தல் என்பது விசவாசத்தைக் குறித்த முன்னறிவின் அடிப்படையிலானது ஆகும். காரியங்களை இவ்விதமாக பார்க்கவே நானும் விரும்புகிறேன். தீசன் இதை மிகத் தெளிவாக தொகுத்துக் கூறுகிறார்:

20 கடவுளுடைய இரட்சிப்பின் அழைப்பிற்கு எவர்கள் பதிலளிப்பார்கள் என்பதைக் கடவுள் தமது முன்னறிவினால் காண்கிறார். அதாவது, தெரிந்து கொள்ளுதல் என்பது கடவுளுடைய கிருபையின் ஏகாதிபத்ய செயல், கிறிஸ்துவை எவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று அவர் முன்னறிந்திருந்தாரோ அவர்களை இரட்சிப்பிற்காக அவர் தெரிந்து கொண்ட செயல் ஆகும். அவருடைய தெரிந்து கொள்ளுதலை தீர்மானிக்கிற காரியம் எதுவென்ற கருத்தை நாம் இங்கு பார்க்கிறோம். இரட்சிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் அல்லது நிராகரித்தல் என்ற கடவுளுடைய வெளிப்பாட்டிற்கான மனிதனின் பொறுப்பு குறித்து விவியம் மீண்டும் போதிக்கின்றது. இதுவே தெரிந்துகொள்ளுதலுக்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது. நற்செய்திக்கு எவர்கள் மறுமொழி கொடுப்பார்கள் என்று கடவுள் முன்னறிந்திருந்தாரோ அவர்களே தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள்.⁶²

30 எனவே முன்னறிதல் முன்குறித்தலுக்கு முந்திச் செல்கிறது; பின்தியது முந்திய செய- ஸ் விளைவு ஆகும். தெய்வீக முன்குறித்தல் ஆணையின் உள்ளடக்கம் விசவாசிகளை(எவர்கள்

⁶⁰ Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II: p. 213-214. (We translated it from French to English.) The original French text: « Le sens auquel nous devons donc nous arrêter me paraît être celui-ci : ceux sur lesquels son regard s'est fixé de toute éternité avec amour ; qu'il a éternellement contemplés et discernés comme siens. En quelle qualité Dieu les a-t-il ainsi préconnus ? Evidemment ce n'est pas comme devant exister un jour. Car la préconnaissance se rapporterait dans ce cas à tous les hommes, et l'apôtre ne dirait pas : « ceux qu'il a préconnus. » Ce n'est pas non plus comme futurs sauvés et glorifiés qu'il les a préconnus ; car c'est là l'objet du décret de *prédestination* dont va parler l'apôtre ; et cet objet ne peut être en même temps celui de la *préconnaissance*. Il ne reste qu'une réponse : préconnus comme devant accomplir la condition du salut, *la foi*; ainsi : préconnus comme siens *par la foi*. C'est là le sens auquel ont été conduits une foule d'interprètes, saint Augustin lui-même dans les premiers temps, puis les interprètes luthériens . . . L'acte de *connaître*, tout comme celui de voir, suppose un objet perçu par la personne qui connaît ou qui voit. Ce n'est pas l'acte de voir, de connaître qui crée cet objet ; c'est cet objet, au contraire, qui détermine l'acte du connaître ou du voir. Et il en est de même de la prévision ou de la préconnaissance divine ; car pour Dieu, qui vit au-dessus du temps, prévoir c'est voir ; connaître ce qui sera, c'est connaître ce qui pour lui est déjà. C'est donc la foi du croyant qui, comme fait futur, mais existant à ses yeux, détermine sa préconnaissance. Cette foi n'existe pas parce que Dieu la voit ; il la voit, au contraire, parce qu'elle existera, à un moment donné, dans le temps. Nous arrivons ainsi à la pensée de l'apôtre : Ceux que Dieu a connus d'avance comme devant croire, dont il a contemplé éternellement la foi, ceux-là, il les a désignés, *prédestinés* (προώρισεν) comme les objets d'un décret magnifique, à savoir qu'il ne les abandonnera point jusqu'à ce qu'il les ait conduits à la parfaite ressemblance de son propre Fils. »

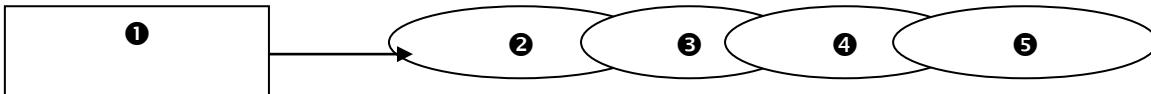
⁶¹ Gleason L. Archer, op. cit., p. 394.

⁶² Henry C. Thiessen, op. cit., p. 258-259. In footnote 1, it is mentioned: “This is the position held by Thiessen”.

விசுவாசிப்பார்கள் என்று அவர் அறிந்திருந்தவர்கள்) குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாக மாற்றுதல் ஆகும். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களில் ஒப்பற்றவர், சிறந்தவர் கிறிஸ்து ஆவார் (ஏசா42:1; லூக்9:35). விசுவாசிகள், அவருடைய சகோதரர்கள் “அவருக்குள் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள்” (எபே 1:4-6).

5

10 தெய்வீகக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் போது, இந்த முன்னறிதல் (மேலும் முன்குறித்தல்) என்பதை பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தலாம்:

15 முன்குறித்தோரை முன்னறிந்திருத்தல்/அழைக்கப்படுதல்/ நீதிமானாக்கப்படுதல் / மகிமைப்படுத்தப்படுதல் (விசுவாசம் உடையோர்)

e.) வெற்றியின் நிச்சயம்: கடவுளின் அன்பு: அதி. 8: 31-39

இந்த அற்புதமான சத்தியங்களின் வெளிச்சத்தில், கடவுளின் பிள்ளையாக அழைக்கப்பட்டு, நீதிமானாக்கப்பட்டு, மகிமைப்படுத்தப்பட்டவர்கள், விசுவாசிகள் தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய காரியம்:

20

இவைகளைக் குறித்து நாம் என்ன சொல்லுவோம், கடவுள் நம் பட்சத்தி- ருந்தால் நமக்கு விரோதமாக இருப்பவன் யார்? (வ.31)

25

கடவுள் தமது ஒரே பேரான குமாரனை நமக்காகத் தந்து அவருடைய அன்பை நிருபித்திருக்கிறார். அவருக்கு விலையேறப்பெற்ற ஒருவரை, அவருடைய பிரிய குமாரனை நமக்காகக் கொடுத்திருப்பாரென்றால், அவர் ஏன் நமக்கு அவசியமானதை தராமல் இருக்கப் போகிறார்? இதைத் தெளிவுபடுத்த பவுல் மூன்று கேள்விகளுக்கு பதில் தருகிறார். கடவுளின் அன்பை விட்டு எதுவும் நம்மை பிரிக்க இயலாது:

30

- கடவுள் தெரிந்து கொண்டவர்கள் மேல் குற்றம் சாட்டுகிறவன் யார்? (வ. 33)
- ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறவன் யார்? (வ. 34)
- கிறிஸ்துவின் அன்பை விட்டு நம்மை பிரிப்பவன் யார்? (வ. 35)

35

கடவுளை விடப் பெரியவர் ஒருவரும் இல்லாததால் நம்முடைய இரட்சிப்பைக் குறித்து நாம் நிச்சயத்துடன் இருக்க முடியும். நாம் பெற்றிருக்கும் உறுதிகள் இவை:

வ. 32: கடவுள் நம்மை அதிகமதிகமாக நேசித்தார். எனவே அவர் நமக்காக தமது சொந்தக் குமாரனையே தந்தார் (யோவான் 3:16).

40

வ. 33: கடவுள் நம்மை நீதிமானாக்கியிருக்கிறார் (ரோ5:12-21).

வ 34: கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார்; அவர் உயிர்த்தெழுந்தார், கடவுளின் வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறார், நமக்காக வேண்டுதல் செய்கிறார் (எபி 4: 14 -16: 7:25).

45

வ. 35-36: வ36 ல் பவுல் சங்கீதம் 44:22 ஜ மேற்கோள் காட்டுகிறார், பின்வரும் வ- நிறைந்த அனுபவங்களும் நம்மை கிறிஸ்துவிடம் இருந்து பிரிக்க இயலாது. அப்போஸ்தலரின் சொந்த அனுபவங்களுடன் (2 கொளி11: 23 29) ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்:

50

1. உபத்திரவம்
2. வியாகுலம்

3.துங்பம்

4.பசி

5.நிர்வாணம் (ஆடை பற்றாக்குறை)

6.நாசமோசம்

5 7.பட்டயம்

எதுவும் நம்மை கிறிஸ்துவிடம் இருந்து பிரிக்க இயலாது என்பதை உறுதிப்படுத்த பவுல் ஏழு தீமைகளை பட்டிய- டுகிறார்(ஆறு அல்லது எட்டு அல்ல) விவிய மொழியில் ஏழு என்பது முழுமை அல்லது பரிபூரணத்தைக் குறிக்கும் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம்.⁶³

10

வ. 37: நாம் நம்மில் அன்பு கூருகிறவரால் (கடவுள்) முற்றிலும் ஜெயம் கொள்கிறவர்களாக இருக்கிறோம். இது தான் காரியம், அதிகாரம் 8 முழுவதும் இவை தான் விவாதிக்கப்படுகின்றன. பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமை.

15

வ. 38-39: பவுல் இந்த அதிகாரத்தை முடிக்கும் போது 10 காரியங்களைப் பட்டிய- ட்டு விகவாசிகளுக்கு அவர்களுடைய இரட்சிப்பின் நிச்சயத்தை உறுதிப்படுத்துகிறார். விட்டமர் கூறுகிறார்:

இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் விசவாசிகளின் பாதுகாப்பையும் நேர்மறை அறிக்கையின் மூலம் அவர்களுடைய பரிசுத்தமாகுத- ன் நிச்சயத்தையும் உறுதிப்படுத்தி பவுல் தனது உரையை முடிக்கிறார். நான் நிச்சயித்திருக்கிறேன் (நான் நிச்சயத்துடன் இருக்கிறேன் அதி 15:14) கடவுளின் அன்பை விட்டு எதுவும் என்னை பிரிக்காது என்று நான் நிச்சயித்திருக்கிறேன் (அவர்கள் மீதான கடவுளின் அன்பு, கடவுள் மீதான அவர்களின் அன்பு அல்ல ; வ.35). பவுல் குறிப்பிட்ட 7 காரியங்களின் பட்டியல் எங்கே முடிந்ததோ அங்கிருந்து பவுல் மரணம் என்ற காரியத்துடன் 10 காரியங்களின் பட்டியலைத் தொடருகிறார்.⁶⁴

வானத்திலும் அல்லது பூமியிலும் கடவுளின் அன்பை விட்டு நம்மை பிரிக்கும் எதுவும் இல்லை. விரோதமான வல்லமைகள் மிகத் தெளிவாக ஜோடி சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. வசனம் 38ல் தொடருகின்ற காரியங்கள் சாத்தானையும் அவனுடைய தூதர்களையும் குறிக்கின்றன.

30

அதாவது அவனுடைய பிசாக்கள் “.... தூதர்கள் அல்லது பிசாக்கள் (கிரேக்கம் :Ἐργαὶ[அர்காய்]) . . . அல்லது எந்தவொரு வல்லமைகள்(கிரேக்கம்: ῥῆμαὶ[டுனாமிஸ்]) . . .” அப்போஸ்தலனாகிய பவு-ன் மற்ற நிருபங்களின் பகுதிகளுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்: 1 கொரி15:24; 2கொரி 12:7; எபே 6:12; கொலோ 1:16. பவு-ன் இந்த போதனை இயேசு தமது சீடர்களுடன் யோவான் 10:28-30ல் பேசிய காரியங்களுடன் இணைந்து கெல்கிறது. நாம் ஏற்கெனவே அறிந்திருந்த அற்புதமான சத்தியம், ஒரு நாளில் நாம் கர்த்தருடன் மகிழையில் இருப்போம் என்ற நிச்சயத்தை பெறுகிறோம். இந்த உள்ளான உறுதி என்பது சிலர் கூறுவதைப் போல நாம் பாவம் செய்வதற்கான ஊக்கத்தை நமக்குத் தருவதில்லை (ரோமர்6: 1,11,15; 8:12-13), மாறாக இந்த உள்ளான நிச்சயம் கடவுளைத் துதிப்பதற்கும் ஆராதிப்பதற்கும் காரணமாக இருக்கிற .(ரோ11: 33-36). பவு-ன் நாட்களில் கிறிஸ்தவ துதியின் கீதமாக அதிகாரம் 8ன் இறுதி வசனங்கள் இருந்தன என்று கருதப்படுகிறது.

முடிவுரை:

45

1. மனுக்குலம் மீதான கடவுளின் பயங்கரமான நியாயத்தீர்ப்பு(ரோ1: 18 – 3:20)

⁶³ See especially the Book of Revelation in this regard. We refer to the subchapter “The number 7 in the Book of Revelation” in the introduction to our commentary on the Book of Revelation “The Revelation of John” at www.apocalypse-bible.ch

⁶⁴ John A. Witmer, op. cit., p. 475.

2. கடவுளுடைய கிருபையினால் அருமையான மீட்பும் நீதிமானாக்கப்படுதலும் (ரோ3:21 -5:21)
3. பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவியுடன் பரிசுத்தமாகுத- ன் வெற்றி: ரோ6:1 – 8:39.

5 **4. கடவுளுடைய நீதியின் ஒளியில் ஷுதர்களும் பிறவினத்தாரும்: அதி 9-11**

அதிகாரங்கள் 9 -11 “வரலாற்று” வகையை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த அதிகாரங்களுக்கான தன்னுடைய விளக்கத்தை அங்கர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

10 ரோமர் 9-11 ஒரு உட்புகுத்தப்பட்ட பகுதி. கடவுளின் கிருபையின் நற்செய்தியை வெளிக் கொணர்வதில் ஷுதர்களின் நிலை என்ன? விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாகத்தக்கதாக நற்செய்தி தேவபெலன் நிறைந்ததாக இருக்கிறது என்று திறவுகோல் வசனத்தில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.(1:16), முதலாவது அது ஷுதர்களுக்கு வருகிறது (அப்13:46). ஆனாலும் ஷுதர்கள் சிலுவையில் உயர்த்தப்பட்ட மேசியாவை ஏற்றுக்கொள்ளாமலும், முதலாவது ஷுதர்களுக்கு என்ற கடவுளின் திட்டத்தை புறக்கணித்தும் இருப்பதைக் குறித்து என்ன சொல்வது? (அப் 13:46). கடவுள் தம் முடையை மக்களுடன் ஏற்படுத்திய உடன்படிக்கைகளும் வாக்குத்ததங்களும் வெற்று வார்த்தைகளா? இஸ்ரவேலர் கடவுள் மனம் வருந்தும்படி நடந்ததால் கடவுள் அவர்களை கைவிட்டுவிட்டாரா? 20 அதிகாரங்கள் 1-8 ல் கூறப்பட்டுள்ள கடவுளுடைய இரட்சிப்பின் திட்டத்தில் ஷுதர்கள் எப்படி பொருந்துகிறார்கள்?⁶⁵

25 அதிகாரம் 8ல் இரட்சிப்பின் புதிய வழியைக் குறித்த விளக்கங்கள் முடிந்த பிறகு, நம்மை நீதிமான்களாக்குவதற்கும், பரிசுத்தமாக்குவதற்கும், மகிழமைப்படுத்துவதற்கும் மரித்து உயிர்த்தெழுந்த இயேசு கிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசம், அவரை விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் (அதி1:16) இரட்சிப்பை அருளும் தேவபெலன் உடைய நற்செய்தியைக் காண்பித்த பிறகு, பவுல் இப்போது இஸ்ரவேலரின் தள்ளப்பட்ட நிலையைக் குறித்து விளக்க முயற்சிக்கிறார்.

a.) இஸ்ரவே- ன் தள்ளப்பட்ட நிலையும் கடவுளின் ஏகாதிபத்யமும்: அதி. 9:1-29

30 **(1) இஸ்ரவேலரைக் குறித்த பவு- ன் மனநிலை: வ 1-5**

வ 1-3: பவுல் தன் மக்கள் மீதான உண்மையான அன்பைத் தெரிவிக்கிறார். தான் சபிக்கப்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்று சொல்லும் அளவிற்கு அவருடைய மக்களை நேசித்தார். (அதாவது அவர்களுடைய இடத்தை எடுத்துக் கொள்வது) (கிரேக்கம்: ἀσύθεμα[அனத்தமா]; பொருள்: “சபிக்கப்படுதல்”) இது அவர்களுக்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும் என்றால், பவு- ன் இந்தக் கூற்று நமக்கு யாத். 32:32 ல் உள்ள மோசேயின் வேண்டுதலையும் ஏருசலேமின் அவிசுவாச நிலையைக் கண்ட இயேசுவின் கண்ணீரையும் (மத்த23:37-39) நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. போன்ற இவ்வாறு கூறுகிறார்:

இப்படிப்பட்ட விருப்பம் நிறைவேறுவதில்லை; கடவுளற்ற மக்கள் தான் கிறிஸ்துவால் நிராகரிக்கப்படுவார்கள்; நித்திய மகிழ்ச்சியும் பரிசுத்தமும்

⁶⁵ Merrill F. Unger, *Ungers Grosses Bibelhandbuch*. Edited by Gary N. Larson(Translation of the original American edition: *The New Unger's Bible Handbook*. Chicago: The Moody Bible Institute of Chicago. Revised edition 1984). German translation and editing by Samuel Külling and Joachim Hoene. Asslar, Germany: Schulte + Gerth, 1987), p. 483. (The original American edition is unfortunately not available to us, which is why we are translating the text of the German version into English.)

ஒன்றுக்கொன்று பிரிக்க இயலாதவை. கிரேக்கத்தில் வினைச் சொல் நிகழ்காலத்தில் இருக்கிறது,⁶⁶ நிபந்தனை வினையில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும். நான் விரும்புவேனே என்று பவுல் கூறினாலும், அந்த விருப்பம் நிறைவேறாது என்பதை அவர் நன்றாக அறிந்திருந்தார்.⁶⁷

5 நடைமுறை யயன்பாடு: நம்மைக் குறித்து என்ன? நம்மை சுற்றியுள்ள இழந்து போன ஆத்துமாக்கள் மீதான பாரம்(பவுலைப் போல) நமக்கு உண்டா?

வ 4-5: மற்ற தேசங்களின் மத்தியில் இஸ்ரவே-ன் சிறப்பான நிலையை அந்த மக்களுக்குரிய 7 சிறப்பு ஆசிர்வாதங்களைப் பட்டிய-ட்டுக் காண்பிக்கிறார்.

- 10 1. கவிகரம்: அதாவது கடவுளின் பின்னைகளுக்குரிய சிலாக்கியம், அவருடைய மக்கள் (யாத் 4:22; உபா 14:1)
2. யிகை: சீனாய் வனாந்தரத்தில் ஆசாரிப்புக் கூடாரத்திலும், தேவாலயத்திலும்(யாத் 16: 10; 24:17; 40:34-35; 1 ராஜா8:11)
- 15 3. உடன்படிக்கைகள்: ஆபிரகாமுடன்(ஆதி 12: 1-3; 13:14-17; 15:18); மோசேயுடன்(யாத்24), தாவீதுடன்(2 சாமு7:12-16) புதிய உடன்படிக்கை (எரே31:31-34).
4. நியாயப்பிரயாணம்: (சீனாய் மலை மீது மோசே, யாத்20: உபா.5 காண்க)
5. தேவாலய ஆராதனை: அதாவது ஆசாரிப்புக் கூராரத்தில் ஆசாரியர்களின் பணி, பிறகு தேவாலயத்தில்(யாத் 40)
- 20 6. வாக்குத்தீர்த்தங்கள்: மேசியாவின் ராஜ்யத்தைக் குறித்ததான் வாக்குத்தீர்த்தங்கள் - தீர்க்கதறிசனங்களின் முன்னிவிப்புகளைப் பார்க்க(ஏசா2:11; எசே37:40-48; சகரி14).
7. முற்பிதாக்கள்: மத் 1:1-16 ல் உள்ள வம்ச வரலாற்று பட்டியலைப் பாருங்கள். “தாவீதின் சந்ததி” ரோமர்1:3.

- 25 5: “பிதாக்கள் அவர்களுடையவர்களே மாம்சத்தின்படி கிறிஸ்துவும் அவர்களில் பிறந்தாரே, இவர் என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட சர்வத்திற்கும் மேலான தேவன். ஆமென்.” இந்த வசனம் இயேசு கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத் தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்துவைக் குறித்து சொல்லப்பட்ட காரியங்களுக்கு பிறகு மற்ற மொழிபெயர்ப்புகளில் முற்றுப்புள்ளி வருகின்றது (செர்கர் - விவி- யம் 1970) மாம்சத்தின்படி கிறிஸ்துவும் அவர்களில் பிறந்தாரே,இவர் என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட சர்வத்திற்கும் மேலான தேவன். ஆமென். இதன் பொருள் அவர்கள் இறுதி ஆசிர்வாதத்தை குமாரனுக்கு அளிக்காமல் பிதாவிற்கு தருகிறார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவின் நித்திய தெய்வீகத் தன்மையை கேள்வி கேட்கிறவர்கள் இரண்டாவது மொழிபெயர்ப்பை ஏற்கிறார்கள். நிறுத்தக் குறிகள் இல்லாத பழைய கைப்பிரதிகளின் அடிப்படையில் விளக்கவரையாளர்கள் இந்த கேள்வியை தீர்மானிக்கிறார்கள் (போனெட்). எப்படியிருப்பினும் இந்த வசனப் பகுதி ஆசிர்வாதம் வசன முதல் பகுதியில் குறிப்பிடப்படும் கிறிஸ்துவைத் தான் குறிக்கிறது என்பதைக் காண்பிக்கிறது. மோல் என்பவரை மேற்கோள் காட்டி டேவிட்சன்னும் மார்டினும் இதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

- 40 40 ‘எல்லா கேள்விகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு , இங்கேயுள்ள கிரேக்க வார்த்தை (துதியின் பொதுவான வார்த்தை வரிசையின் பார்வையில்) AV யில் சரியாக உள்ளது; அது முரண்பாடாக இல்லை (மோல்). ⁶⁸

ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை குறிக்கும் இறுதி ஆசிர்வாதம் 2 தீமோ4:18 ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காணக. கிறிஸ்து கடவுளாக இருக்கிறார். மேலும் பார்க்க யோ1:1;

⁶⁶ ηγχόμεν(ēukhomēn) = imperfect (past) tense, medium form, 1st person singular of the verb εὑχομαι([eukhomai] = ask or solicit, etc.), followed by the infinitive of the auxiliary verb “to be” (எனவை [einai]).

⁶⁷ Louis Bonnet, B. A., N. T. 3, p. 138. (We translated it from French to English.) The original French text: « Mais un tel vœu était irréalisable ! L'impie seul peut être rejeté de Christ ; la félicité éternelle est inséparable de la sainteté. Sans doute ; aussi le verbe, qui est à l'imparfait en grec, doit être traduit par un conditionnel : je souhaiterais, si la chose était possible. L'apôtre sait bien que son vœu ne peut s'accomplir. »

⁶⁸ F. Davidson and Ralph P. Martin, p. cit., p. 1034.

5:18; 20:28; கொலோ2:9; தீத்து 2:13. டேவிட்சன்னும் மார்டினும் (புரூஸ் & கல்மான் ஆகியோரை மேற்கோள் காட்டி) இன்னொரு விளக்கத்தை முன்வைக்கிறார்கள். “நித்தியத்தில் கடவுள் துதிக்கப்படும் போது அது கிறிஸ்துவுக்கும் பொருந்துகிறது, “நித்தியத்தில் கடவுள் துதிக்கப்படத்தக்கவர்” என்பது கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தன்மையைக் குறிக்கிறது. “மாம்சத்தின்படி” (காடா ராகா) என்பது கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மையைக் குறிக்கிறது:

10 கிறிஸ்துவைக் குறிப்பிடும் இந்தக் காரியத்தை பற்றி இன்னும் அதிகம்; சொல்ல வேண்டுமென்றால் மாம்சத்தின்படி என்று கூறுவதால் அதை சமன்செய்ய “சர்வத்திற்கும் மேலான கடவுள்” என்று குறிப்பிடுவதாகத் தோன்றுகிறது. அதாவது அவருடைய மனித சந்ததி பவுல் இந்த வாக்கியத்தை அவருடைய நித்தியத் தன்மையைக் குறிப்பிடும்படி எழுதுகிறார். அவர் சர்வத்திற்கும் மேலான கடவுள்.”⁶⁹

(2) கடவுள் அவருடைய தெரிந்துகொள்ளுதலைப் பொறுத்தமட்டில் உண்மையற்றவராக இல்லை: வ 6-13

15 கடவுள் தமது வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றவில்லை, அவர் தமது மக்களாகிய இஸ்ரவேலரை தண்டித்துவிட்டார் (வசனம் 6) என்ற நியாயமற்ற குற்றச்சாட்டிற்கு இப்போது பவுல் பதிலளிக்கிறார். வசனம் 6 யில் அவர் கூறுகிறார்: “ஏனென்றால் இஸ்ரவேல் வம்சத்தார் எவ்வாரும் இஸ்ரவேலரல்லவே”: பவுல் முற்பிதாக்களின் வரலாற்றில் பின்னோக்கிச் சென்று ஆவியின் படி பிள்ளைகள் என்பதையும் மாம்சத்தின்படி பிள்ளைகள் என்பதையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறார். கடவுளுடைய ஏகாதிபத்ய செய- ல் பிள்ளைகள் என்பது சுந்தியில் வருவதல்ல விசுவாசத்தினால் வருகிறது என்பது தான் பிள்ளைகளுக்கான நித்திய கோட்பாடு என்று அவர் விவரிக்கிறார்.”⁷⁰ உண்மையான இஸ்ரவேலருக்கும் யூதர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் காண்பிக்க பவுல் இரண்டு உதாரணங்களை குறிப்பிடுகிறார். ஆபிரகாமின் சந்ததி என்று முன்பு குறிப்பிடப்பட்டது. இப்போது மக்களின் விசுவாசக்குறைவினாலும், மேசியாவை ஏற்க மறுத்ததினாலும் தள்ளப்படுகிறது.

(a) ஈசாக்கும் இஸ்மவேலும்: வ 6-9

30 கடவுள் தமது ஏகாதிபத்யத்தில் ஈசாக்கையும் இஸ்மவேலையும் தெரிந்துகொண்டார் (கலா 4:22-31). ஆகாரின் எஜமானியும் சட்டப்பூர்வ மனைவியுமாகிய சாராளின் சந்ததி அல்ல, வேலைக்காரியாகிய ஆகாரின் (ஆபிரகாமின் மறுமனையாட்டி) சந்ததியே இஸ்மவேல் எனச் சொல்லி ஈசாக் தெரிவு செய்யப்பட்டதை ஒருவர் நியாயப்படுத்த முடியும் என்பது உண்மை தான். பவுல் இரண்டாவது உதாரணத்தை இஸ்ரவேலரின் முற்பிதாக்களின் வரலாற்றில் இருந்து குறிப்பிடுகிறார். ரெபெக்காள் என்ற ஒரே தாயின் வயிற்றில் பிறந்த யாக்கோபு மற்றும் ஈசாவைக் குறிப்பிட்டு கடவுள் தமது ஏகாதிபத்ய சித்தத்தினால் தெரிந்துகொள்வதைக் காண்பிக்கிறார்.

35 (b) யாக்கோபும் ஈசாவும் : வ 10-13

ரெபெக்காள் மூலம் யாக்கோபு ஈசா என்ற இரட்டைப் பிள்ளைகள் இன்னும் பிறவாதிருக்கும் முன்னே என்று பவுல் கூறுவதின் மூலம் கடவுளின் ஏகாதிபத்யத்தை மேலும் வ- யுறுத்துகிறார். நிபந்தனையற்ற முன்குறித்தல் போதனையை வ- யுறுத்துகிறவர்கள்

⁶⁹ F. Davidson und Ralph P. Martin, op. cit., p. 1034. Cf. Louis Bonnet, *B. A., N. T.* 3, p. 139: “Our sentence referring to Christ is also, strictly speaking, not a doxology; it is a statement about the divine origin that contradicts the reference to his human origin. The Christology of the apostle allows him to call Christ God in the sense that John uses this term in reference to the Word before his incarnation (John 1 : 1).” The original French text: « Du reste notre proposition, rapportée à Christ, n'est pas, à proprement parler, une doxologie ; c'est l'énoncé de son origine divine, qui fait antithèse à la mention de son origine humaine. La christologie de l'apôtre lui permet d'appeler Christ Dieu, dans le sens où Jean applique ce terme à la Parole avant son incarnation (Jean 1 : 1). »

⁷⁰ F. Davidson und Ralph P. Martin, op. cit., p. 1034. [We provided the emphasis in bold]

எப்போதும் இந்த வேதபகுதியை மேற்கோள் காட்டுகிறார்கள். நமக்கு நாமே கேள்வி கேட்போம்: வெறுக்கப்படுவதற்காகவே கடவுள் ஏசாவை முன்குறித்து, அவனைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டாரா? தவறான புரிந்துகொள்ளுதலைத் தவிர்ப்பதற்கு நாம் இதற்கு இணையான வேதபகுதியின் வெளிச்சத்தில் இதை விளக்கப்படுத்த வேண்டும் என்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம். ஆதி25:21-34 & எபி12:16-17 வேதபகுதிகளில் ஏசா அவிசுவாசியும் தீய மனிதனுமாக இருந்தான் என்று காண்கிறோம்.பவு- ன் கடிதத்தில் “விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல்” என்பதை நாம் காணும் போது, நாம் கேட்க வேண்டிய கேள்வி , ஒரு நபரை கடவுள் தெரிந்து கொள்ளாத்தினாலா அல்லது அந்த நபரை அவிசுவாசி என்று கடவுள் முன்னறிந்ததினாலா எதினால் அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டு ஆக்கினையை அடைகிறார். ரோமர்8:29-30 ல் முன்னறிவு குறித்த நமது விளக்கவுரையை பார்ப்போம். எரே1:5; சங்க13:16; அப்2:23 கடவுள் அனைத்தையும் முன்னதாகவே அறிந்திருக்கிறார் என்பதை நமக்கு கூறுகிறது. நாம் கருவில் உருவாகும் முன்பே அவர் நம் முழு வாழ்வையும் அறிந்திருக்கிறார். ஏசா அவிசுவாசியாகவும் தீய மனிதனாகவும் இருப்பான் என்பதை கடவுள் முன்பாகவே அறிந்திருந்தார். எனவே கடவுளின் புறக்கணிப்பு என்பது தனிச்சையான முடிவின் விளைவு அல்ல. கடவுள் முன்பாகவே அறிந்திருந்த ஏசாவின் அவிசுவாசத்தின் விளைவு தான் தர்க்கரீதியான காரணம். ரோ9:31-32 & 11:20 ஜ நாம் படிக்கும் போது இதைக் குறித்து மேலும் காண்போம். கோடெட் இந்த பகுதியை பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

20 கடவுள் யாக்கோபின் நற்செயல்களையும் ஏசாவின் தீய செயல்களையும் முன்பாகவே கண்டார் என்றும் அவருடைய முன்கணிப்பின் அடிப்படையில் இந்த முன்னுரிமை இருந்தது என்றும் அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தைக்கு ஒருவர் பிரதியுத்தரம் தர முடியும். 8:29 ல் அப்போஸ்தலர் பேசுகிற முன்னறிவு குறித்த வார்த்தைகளை ஒருவர் சார்ந்து கொள்ளக்கூடும். அப்போஸ்தலர் இந்த கேள்வியைக் குறித்து ஆழமாக விவாதிக்க என்னியவராக அவரே இதற்கு பதிலளிக்கிறார். கடவுளின் முன்குறித்த- ல் உள்ள கடவுளின் முன்னறிவு என்பது தெரிந்துகொள்ளப்படுகிற நபரின் நற்செயல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டது அல்ல, மாறாக நபருடைய விசுவாசம், அதை ஒருவர் சம்பாதிக்க இயலாது, ஏனெனில் ஒருவர் விசுவாசத்தினால் இலவச ஈவைப் பெறுகிறார். விசுவாசத்தை முன்னதாகவே காண்பது என்பது கிரியைகளை முன்னதாகவே காண்பதை விட வித்தியாசமானது. முன்னதானது (விசுவாசம்) சரியானதற்கு ஆதாரமாக உள்ளது; பிந்தியது, (அதாவது கிரியை) சுய சித்தத்துடன் செயல்படும் திறனைக் குறிக்கிறது, ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. முன்னதாகக் காணப்பட்ட கிரியை கடவுள் தமது கிருபையை விலக்கும்படி அவரை நடத்துகிறது; இன்னொருபுறம் முன்னதாகக் கண்ட விசுவாசம் செயல்படுத்துவதை வழிநடத்துகிறது. ஏற்றுக்கொள்ளுதல், சம்பாதித்தல் இரண்டும் வேறுவேறு காரியங்கள். எப்படியிருப்பினும் அப்போஸ்தலர் இந்த விவாதத்திற்குள் செல்லவில்லை. யாக்கோபின் கிரியைகள் கடவுள் தமது திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறதற்கு அவரை உந்தித்தள்ளவில்லை என்பதை உறுதியாகக் கூறுகிறார்.⁷¹

⁷¹ Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II : p. 264-265. (We translated it from French to English.) This is the original French text: « On eût pu répondre sans doute à l'apôtre que Dieu avait prévu les œuvres bonnes de Jacob et les actes mauvais d'Esaü, et que sa préférence pour le premier était fondée sur cette prévision. On eût même pu s'appuyer sur un mot prononcé par l'apôtre, celui de *préconnaissance*, VIII, 29. Mais, à supposer que l'apôtre eût voulu discuter la question au fond, il eût répliqué à son tour que la prévision divine, sur laquelle repose l'élection, porte non sur une *œuvre* quelconque pouvant fonder un mérite en faveur de l'élu, mais sur sa *foi*, qui ne saurait être un mérite, puisque la foi consiste précisément dans le renoncement à tout mérite, dans l'humble acceptation du don gratuit. La foi prévue est donc tout autre chose que l'œuvre prévue. Celle-ci fonderait réellement un droit; celle-là ne renferme qu'une condition morale, celle qui résulte de ce fait que la possession suppose chez un être libre l'acceptation. L'œuvre prévue s'imposerait à Dieu et lui ôterait la liberté de sa grâce; la foi prévue ne fait qu'en diriger l'exercice. *Accepter* et *mérir* sont deux. Mais l'apôtre n'entre pas dans cette discussion et pose simplement le fait que ce n'est pas un *mérite* de Jacob qui a contraint Dieu à organiser son plan comme il l'a fait. » The explanations of the previously quoted Gleason L. Archer and Henry C. Thiessen go in the same direction.

அதிகாரம் 9 ன் முடிவில் வசனங்கள் 30-32ல் பவுல் இந்த முடிவை எட்டுகிறார்:

“என்னத்தினாலென்றால், அவர்கள் விசுவாசத்தினாலே அதைத் தேடாமல், நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே தேழினபடியால் அதை அடையவில்லை. இறுதற்கான கல்லில் இடறினார்கள்.”

5 வ. 13: “யாக்கோபை சிநேகித்தேன், ஏசாவையோ வெறுத்தேன்.”

கடவுள் அனைத்து மக்களையும் வித்தியாசமின்றி பாரபட்சமின்றி நேசிக்கிறார்(ரோ2:11) என்ற விவி- ய உண்மையோடு இந்த கூற்று எவ்விதம் பொருந்திப் போகும்? இந்த வாக்கியத்தின் பொருளை பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம் “நான் ஏசாவை விலக்கிய தருணத்தில் யாக்கோபை எனக்காக எடுத்துக் கொண்டேன்.” கடவுள் ஏசாவை நாம் நினைக்கிற அர்த்தத்தில் வெறுக்கவில்லை. லூக்கு14:26 ல் உள்ள இயேசுவின் வார்த்தைகளோடு ஒருவர் இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்: “யாதோருவன் என்னிடத்தில் வந்து, தன் தகப்பனையும் தாயையும் மனைவியையும் பின்னைகளையும் சகோதரரையும் சகோதரிகளையும், தன் ஜீவனையும் வெறுக்காவிட்டால் எனக்குச் சீஷனாயிருக்கமாட்டான்.”

15 பெற்றோர்களை கனம் பண்ண சொல்- யிருக்கிற போது இயேசு தமது சீடர்களிடம் அவர்களுடைய பெற்றோரை வெறுக்கச் சொல்- யிருப்பதைக் குறித்து ஒருவரும் வாதிட மாட்டார்கள். இது முக்கியத்துவம் சார்ந்த கேள்வி ஆகும். ஆதி25; மல்ல1:2-3; & ரோ9:10-13 ஆகியவை நித்திய இரட்சிப்பைக் குறித்து பேசவில்லை. மாறாக அது “அவர்களுடைய நிலை சார்ந்த” கேள்வியாக இருக்கிறது. (கோடெட்). வசனம் 12 ல் “ஊழியம் செய்தல்” என்ற வார்த்தை இதைக் குறிக்கிறது. டேவிட்சன்னும் மார்டினும் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்:

கடவுள் தமது தெரிந்தெடுப்பில் தன்னிச்சையாக செயல்படவில்லை. பகுத்தறிவற்ற ஒருசார்புடன் செயல்படவில்லை. உணர்வுப்பூர்வமான வார்த்தைகள் சிறப்பான செயலையும் முடிவையும் வெளிக்காட்டுகின்றன. 25 வரலாற்றில் படிப்படியான வெளிப்பாட்டின் வளர்ச்சியில் ஏதோம் அல்ல, யுதா தெரிவு செய்யப்படுகிறது. “யாக்கோபை சிநேகித்தேன், ஏசாவை வெறுத்தேன்” என்பதைப் புரிந்து கொள்ள இவை உதவும். (ஆதி29:30-33; மத்தே10:37; லூக்கு14:26; யோ12:25).⁷²

30 இனப் பிதாவின் தேசிய குணாதிசயம் அவருடைய சந்ததிகளுக்ககுள் கடந்து செல்வதில்லை. அதி- ருந்து அவர்கள் விடுபடமுடியாது. கடவுள் தன்னிச்சையாக செயல்படவில்லை என்பதை கோடெட் இவ்வாறு விவரிக்கிறார்:

இஸ்ரே- ல் அநேக ஏதோமியர்கள் தீய இருதயத்துடன் இருந்ததைப் போல ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப் போல ஏதோமில் அநேக ஆவிக்குரிய இருதயத்துடன் இஸ்ரவேலர்கள் இருந்தார்கள். தேமானின் போதக வாக்கியங்கள் எரே. XLIX, 7 மற்றும் யோபு புத்தகத்தில் உள்ள நன்மதிப்பிற்குரிய நபர் எ- ப்பாசின் வார்த்தைகளுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.⁷³

40 மேலும் எசேக் 18:20 ல் வருகின்ற கடவுளின் நியதியை நாம் மேற்கோள் காட்ட விரும்புகிறோம். தகப்பனுடைய அக்கிரமத்தை குமாரன் சுமப்பதில்லை. குமாரனுடைய அக்கிரமத்தை தகப்பன் சுமப்பதில்லை. நாம் இவ்விதமாக முடிவுக்கு வரமுடியும். கடவுள் தமது ஏகாதிபத்யத்தில் மக்களுடைய கிரியைகளை சார்ந்து அல்ல, அவருடைய கிருபையை சார்ந்து தெரிந்து கொள்கிறார். ரோமர் 3:21 – 8:39 பகுதியில் விசுவாசிப்பவர்களுக்கு கிருபை அருளப்படுவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம்(அதி.4 காணக).

⁷² F. Davidson und Ralph P. Martin, op. cit., p. 1034.

⁷³ Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Epître aux Romains*, II: p. 269. (We translated it from French to English.) The original French text: « Comme il y a eu en Israël beaucoup d'Edomites, de coeurs profanes, il a pu y avoir aussi, comme on l'a dit, bien des Israélites, bien des coeurs spirituels en Edom. Comp. ce qui est dit des sages de Théman, Jér. XLIX, 7, et le très-respectable [sic] personnage d'Eliphaz (malgré son erreur) dans le livre de Job. »

(3) கடவுள் தாம் பொழிந்தருளுகிற கிருபைகளில் அநீதியுள்ளவராக இல்லை: வ14-29

வ. 14: பவுல் இன்னொரு மறுப்பிற்கு பதிலளிப்பதை பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்: “பவுல் பிரசங்கிக்கிற நற்செய்தி உண்மையென்றால், கடவுள் அநீதியுள்ளவர்.” பவுல் கடவுளின் ஏகாதிபத்யத்தை வ- யுறுத்த பழைய ஏற்பாட்டினை மேற்கோள் காட்டுவது சுவாரஸ்யத்தை அளிக்கிறது. குறிப்பிட்ட நபருடன் கடவுள் என் ஈடுபடுகிறார், எந்த வழியில் செயல்படுகிறார் என்பதைக் குறித்து சிந்திப்பது அவசியமல்ல என்று கருதினார். பவுல் தன்னுடைய வாசகர்கள் வேத வாக்கியங்களை அறிந்திருப்பதால் இதைக் குறித்து தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்று கருதினார். அநேகர் இந்த பகுதி அவதாறானது என்று நினைக்கிறார்கள். எனவே அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிற வேறுபட்ட உதாரணங்களை அவைகளுடைய வரலாற்றுப் பின்னியோடு ஆராய்ந்து பார்ப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

வ 15-16: இரக்கமும் மனதுருக்கமும் கடவுளில் தங்களுடைய ஆரம்பத்தைக் கொண்டுள்ளன. கடவுள் ஏகாதிபத்யமுள்ளவராக இருக்கிறபடியால் தாம் தெரிந்துகொள்கிறவர்கள் மீது இரக்கத்தைக் காண்பிக்க சுதந்திரம் உள்ளவராக இருக்கிறார் (யாத்3:19). ஒரு நபர் கடவுளுடைய இரக்கத்தை சம்பாதிக்கவோ அல்லது வெல்லவோ முடியாது. ஈசாக்கு, இஸ்மேவேல் மற்றும் யாக்கோபு, ஏசா உதாரணத்திற்குப் பிறகு, கடவுளுடைய ஏகாதிபத்யத்தை வெளிப்படுத்த பவுல் மூன்றாவதாக பார்வோனின் உதாரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். கோடெட்ட கூறுகிறார்:

இஸ்ரவேலுக்கு கொடுக்கப்பட்ட கடவுளின் உரிமை கோரிக்கைகளோ அல்லது அநேக சடங்காச்சாரங்களோ அல்லது ஒழுக்க செயல்களோ, கடவுள் அவருடைய மக்களுக்கு இரட்சிப்பை அருளும் கடனுடையவர் அல்ல என்பதைக் காண்பிக்கிறது என்று இஸ்ரவேலர்கள் நிச்சயம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எவர்களை அவர் நேசிக்கிறாரோ அவர்களை அவர் தெரிந்து கொள்கிறார். அவர் ஒருவரே கனத்திற்குப் பாத்திரர்.⁷⁴

இதைப் பொறுத்தமட்டில் மீகா 6:6-8; ஆமோஸ் 5:21-25; சங் 50:9-14 & ஏசா 1:11-17 ஆகிய பகுதிகளையும் நாம் குறிப்பிடலாம்.

வ 17-18: பார்வோனின் உதாரணத்தை பவுல் பயன்படுத்தி ஒரு நபரை கடினப்படுத்தவும் கடவுள் சுதந்திரம் உள்ளவராக இருக்கிறார் என்பதைக் காண்பிக்கிறார். நாம் மேலும் ஓர் விளக்கத்தை இனைக்கலாம்: கடவுளின் ஞானத்தில் குழ்நிலைக்கு அது தேவைப்படும் என்றால். வேத பண்டிதர்கள், விளக்கவுரையாளர்கள் மத்தியில் இந்த பகுதி முடிவற்ற விவாதங்களுக்கு நேராக நடத்துகிறது. இந்த விவாதத்திற்கு அறிமுகமாக, சில ஆண்டுகள் மூன்பாக என்னுடைய இரயில் பயணத்தில் ஒரு இளம்பெண்ணிற்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதான என்னுடைய விசவாசத்தைக் குறித்து நான் பகிர்ந்து கொண்டேன். அவள் மனம் திறந்து பேச ஆரம்பித்தாள். அவள் இதற்கு மூன்பாக வினாவிடை உபதேசப்பற்றுடன் இருந்ததைக் குறித்து கூறினாள், அவள் மன வருத்தத்துடன் இவ்விதமாகக் கூறினாள். எகிப்தி- ரூந்து இஸ்ரவேலர் வெளியேறிய கதையை என் மாணவர்களுக்கு சொன்ன போது, கடவுள் பார்வோனின் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தியதை வாசித்த போது நான் அதிர்ச்சியடைந்தேன். இப்படிப்பட்ட தன்னிச்சையான ஒழுங்கற்ற கடவுளை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. அவள் தன்னுடைய வினாவிடை உபதேசத்தை போதிக்கும் பணியை விட்டு விட்டதாக கூறினாள். நான் என்னுடைய கரத்தில் வைத்திருந்த விவி- யத்தின் வசன பகுதிகளைக் காண்பித்து, பார்வோன் கடவுளுக்கு மூன்பாக பலமுறை தன்னுடைய இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தியதை விவரித்துக் காண்பித்ததேன்.

இதைக் குறித்த ஸில ஸிந்தைகள் :

பார்வோன் இஸ்ரவேலை போக விடமாட்டான் என்று கடவுள் மோசேயிடம் முன்னாரே கூறியதும் (யாத்3:19), கடவுள் அவனுடைய இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினார் (யாத்4:21;7:3)

⁷⁴ Ibid., p. 273. (We translated it from French to English.) The original French text: « Israël, en particulier, doit comprendre par là que ce ne sont ni ses exigences théocratiques arrêtées, ni la multitude de ses œuvres cérémonielles ou morales, qui peuvent faire du salut une dette que Dieu a contractée envers lui et retirer à Dieu le droit de le rejeter s'il vient à le trouver bon par des raisons que lui seul apprécie. »

என்பதும் உண்மை. ஆனாலும் கடவுள் தன்னிச்சையாக அல்லது அநீதியுடன் செயல்படுகிறார், அவர் மனிதர்களை பொம்மலாட்ட பொம்மைகள் போல ஆட்டுவிக்கிறார் என்பது இதன் பொருள் அல்ல. இந்த தவறான புரிந்துகொள்ளுதல் யாத்திராகமத்தின் மீதிப்பகுதியையும் முழு விவி-யத்தையும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ள வழிநடத்துகிறது.

5 ஒன்பதாவது வாதைக்குப் பிறகு தான் (யாத்9:12) “கர்த்தர் பார்வோனின் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினார்” என்று கூறுகிறது. அதற்கு முன்பாகவும் மறுபடியும் “பார்வோனின் இருதயம் கடினப்பட்டது” அல்லது “பார்வோன் தன்னுடைய இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினான்” என்று வருகிறதைக் காண்கிறோம். இரகசியத்திற்கான திறவுகோல் இது தான் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்: கடவுள் மோசேயிடம் பார்வோன் தன்னுடைய இருதயத்தைக் கடினப்படுத்துவான் என்று சொல்வதற்கு முன்பாகவே. கடவுள் தமது மக்களாகிய இஸ்ரவேலருக்கு எதிரான எகிப்தியரின் துன்மார்க்கத்தை அறிந்திருந்தார் (யாத் 3:7,9). முதல் ஐந்து வாதைகளின் தருணத்தில் கடவுள் பார்வோனின் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினார் என்று சொல்லப்படாததால், எகிப்தியர்கள் தான் நீதியையும் சத்தியத்தையும் புறக்கணித்தார்கள் என்பது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. நாம் எவ்விதம் ரோமர் 9:17-18 ஜ விளக்கப்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் இது நமக்குக் காண்பிக்கிறது. விவி-ய விளக்கவுரையாளர்கள் எப்படி ஒரு காரியத்தைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்பதையும் இது நமக்கு உணர்த்துகிறது (உ.ம: 1சாமு6:6 அதற்கு முந்தைய வசனங்கள் ; நெகே9:9-10 & ஆதி 15:16). ஹார்டன் கூறுவதை நாம் முழுமையாக ஏற்கிறோம்:

20 ஏகாதிபத்யத்தின் செயல்பாட்டை உறுதியானதும் இரக்கமற்றுமான தீர்மானவாதம் என்று கருதக் கூடாது! அப்படியெனில் கடவுள் இரக்கமற்ற அசரர் என்றும், அவர் தான் பாவத்திற்கு காரணர் என்றும் அர்த்தமாகிவிடும். அது மற்ற விவி-ய பகுதிகளுக்கு முரணானது (1 தீமோ2:4; யாக1:13; 2 பேது 3:9) ; பொறுமையும் இரக்கமும் உள்ள கடவுள் பார்வோனுக்கும் இரட்சிப்பின் வாய்ப்பை வழங்கியதை இது
25 கேள்விக்குறியாக்குகிறது.⁷⁵

நாம் இதற்கு இணையான இன்னொரு சவாரசியமான வஞ்சிக்கிற ஆவி குறித்த கதையை பார்க்கிறோம். தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக உரைக்கப்பட்ட கடவுளுடைய எச்சரிப்பை மீறிய துன்மார்க்க அரசன் ஆகாப் சீரியர்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் கொல்லப்படும்படி, வஞ்சிக்கிற ஆவியை தீர்க்கதரிசிகளின் வாய்களில் கடவுள் அனுப்பினார் (1ராஜா22:21-23).
30 இணைப்புச் சொற்களையுயம் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் ஓர்டா([டியோட்டி] = ஏனெனில்), ஓர் ([டியோ] = ஆகையால்) & கால்டிசு([கத்தோஸ்] = அதைப் போல) ரோமர் 1:21.24.28 ல் மனுக்குல பிறழ்வின் வரிசைத் தொகுப்பிலும் இது காணப்படுகிறது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் 2 தீமோ2:10-12 ல் கூறுகிறதையும் நாம் இதேவித்ததில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கடவுள் தமது ஏகாதிபத்தியத்தில் தீமையை பயன்படுத்தி அவருடைய அன்பை புறக்கணிக்கிறவர்கள் அல்லது சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதோரை நியாயம்தீர்க்கும் போது, அவர் தீமை செய்கிறவர் அல்ல. வேறுவித்ததில் கூறினால் ஒரு நபரின் புறக்கணிப்பு கடவுளின் புறக்கணிப்பை எப்போதும் முந்துகிறது.⁷⁶

40 வ. 19: பின்வரும் கேள்வி எழும்புகிறது. அப்படியானால் இன்னும் அவர் ஏன் குற்றம்பிடிக்கிறார்? அவர் சித்தத்திற்கு எதிர்த்து நிற்பவன் யார்? ஒரு நபரின் இருதயத்தைக் கடவுள் கடினப்படுத்துகிறார் என்றால் . அவர் ஏன் நியாயம் தீர்க்கிறார்?

⁷⁵ Frank Horton, *L'endurcissement du cœur du Pharaon ou "Pharaon victime de l'arbitraire divin?"* in *Ichthus*, avril-mai 1981, No. 3, p. 28. (We translated it from French to English.) The original French text: « Il ne faut en aucun cas voir dans l'exercice de cette souveraineté un déterminisme rigide et inexorable ! Ce serait attribuer à Dieu une cruauté monstrueuse, ce serait faire de lui l'auteur du péché; ce serait contredire d'autres déclarations de l'Ecriture (1 Tim. 2:4; Ja. 1:13; 2 Pi. 3:9); ce serait fermer les yeux sur toutes les perches tendues à Pharaon par un Dieu patient et compatissant. »

⁷⁶ We refer to our analyses in our master thesis on 2Th 2:1-12:2 *Thessaloniciens 2:1-12 : Commentaire Exégétique et Théologique*, présenté par Roland Kleger en vue d'obtenir le grade de maître en théologie en mars 1990 à la Faculté Libre de Théologie Évangélique de Vaux-sur-Seine, France, p. 156-159.

வ 20-24: கடவுளின் சர்வ ஏகாதிபத்யத்தை விளக்க பவுல் குயவன் களிமண் உதரணத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். ஏசா 29:16; 45:9-10; 64:7 & எரே 18:6 வசனங்களுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். ஒரு பாத்திரத்தை கனத்திற்குரிய பயன்பாட்டிற்கும் இன்னொன்றை சாதாரண பயன்பாட்டிற்கும் உருவாக்குவது குயவனின் விருப்பம் ஆகும். நாம் இதை எப்படி புரிந்து கொள்வது? டேவிட்சன்னும் மார்டினும் கூறுகின்ற விளக்கம் நவீன கால்வினியத்தின் விளக்கம் ஆகும்,⁷⁷ கடவுள் தமது நித்தியத்தில் சிலரை இரட்சிப்புக்கென்று முன்குறித்து. மற்றவர்களை அவர்களின் பாவ நிலையில் இருக்கும் படி விட்டுவிட்டார். அதன் விளைவு அவர்களுடைய ஆக்கினைத் தீர்ப்பாக இருக்கிறது :

கோபாக்கினையின் பாத்திரங்கள் (கிரேக்கம் *katērtismena*; ‘பொருத்துதல்’ அல்லது ‘நிறைவு செய்தல்’, ‘தயார் செய்யப்பட்டது’ அல்லது ‘பரிபூரணமானது’) உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்பாக கிருபையின் பாத்திரங்கள் (கிரேக்கம். *proētoimases*) முன்பாகவே ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டன. கோபாக்கினைப் பாத்திரங்கள் உருவாக்கப்படும் முன்பாக என்று கூறும் போது கடவுள் “பொருத்துதல்” செயலை செய்கின்றவராக கூறப்படவில்லை. அதற்கு முன்பாக கிருபா பாத்திரங்கள் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டன. இந்த நிலை வரலாற்று உண்மையாக குறிப்பிடப்படுகிறது. எனவே “அழிவுக்கேதுவானவை” என்பது “அழிவுக்கும் அறுப்பிற்கும் ஆயத்தமாக இருக்கிறது” என்ற பொருளைத் தருகிறது. இரண்டாவதாக இரண்டு இணை வினைச் சொற்களின் முற்பகுதி வித்தியாசமாக இருப்பதைக் கவனியுங்கள்.

pro, என்பது முன்பதாக என்ற பொருளையும் *kata*, என்பது வினைச் சொல்- ன் செய- ன் தீவிரத்தன்மையையும் குறிக்கிறது. கீழ்ப்படியாதவர்களைக் குறிப்பிடும் போது நித்தியத்தின் கோணத்தில் அழுத்தம் இல்லாமல் இருப்பதை அனுமானிக்க முடிகிறது. முன்குறித்த- ன் இரகசியம் காணப்படுகிறது. ஆனாலும் ஆக்கினைக்கான முன்குறித்தல் என்று எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதே சமயத்தில் மகிமைக்கான முன்குறித்தல் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி வ- யுறுத்தப்படுகிறது. மூன்றாவதாக பவு- ன் மொழிநடையையும் கருத்தையும் கவனிக்கும் போது கிருபாபாத்திரங்கள் மீது கடவுளின் இரக்கம் சார்ந்த ஆயத்த செயலையும். கோபாக்கினைப் பாத்திரங்கள் குறித்து அவர் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் நீடிய பொறுமையுடன் இருப்பதையும் காணமுடியும். அவர் ஒரு புறம் செயல்படுகிறவராகவும் மறுபுறம் அமைதியுடனும் இருக்கிறார்.⁷⁸

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல கோடெட்ட, தீசன் மற்றும் ஆர்செர் நிலைப்பாட்டை நாமும் எடுக்க முற்படுகிறோம். ஒரு நபரின் விசுவாசத்தை முன்னரிதலை முன்குறித்தல் சார்ந்திருக்கிறது. பவுல் வசனம் 29 முடிய இந்த ஆவேசப் பேச்சைத் தொடர்கிறார். வசனங்கள் 30-33 ல் ஒரு நபரை கடவுள் கடினப்படுத்துவதற்கான உண்மையான காரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். பின்வருமாறு நாம் அதை தொகுத்துக் கூறலாம். வசனங்கள் 19-21ல் நாம் உருவகம் அல்லது உதாரணத்தைக் காண்கிறோம். வசனங்கள் 22-24ல் நடைமுறைப்படுத்துதல் காணப்படுகிறது. வசனம் 24 யூதர்களுக்கும் பிறவினத்தாருக்கும் அருளப்படுகிற கிருபையை மறுபடியும் வெளிப்படுத்துகிறது (ரோ 1:16; 2:9-11). வசனங்கள் 30-33ல் பவுல் மறுபடியும் ஏற்கெனவே 4:16ல் கூறியதை உறுதிப்படுத்துகிறார்(கலா3:7).

வ 25-29: பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்து அநேக வசனங்களை பவுல் மேற்கோள் காட்டி “விசுவாசத்தினால் நீதிமான் பிழைப்பான்” என்று ஏற்கெனவே பழைய ஏற்பாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த கொள்கையை (நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினால் அல்ல) நிருபிக்கிறார் (ஆப. 2:4 ரோ 1:17ல் குறிப்பிடப்படுகிறது; கலா 3:11 & எபி 10:38):

⁷⁷ In Theology, this dogma is referred to as “infralapsarianism” or “simple predestination”, which means that God first decreed the creation; secondly, he permitted the fall to occur (permissively [Latin: permissioniter], i.e. he allowed it to happen), and only then (Latin “infra”) did he issue the decree of the election of some for salvation while leaving others in their sin, which is why they will go to their justified (?) eternal damnation.

⁷⁸ F. Davidson und Ralph P. Martin, op. cit., 1035.

வ. 25:இசியா 2:23 - ருந்து மேற்கோள்

வ. 26:இசியா 1:10 - ருந்து மேற்கோள் (மற்ற மொழிபெயர்ப்புகள் 2:1)

வ 27-28:எசாயா 10:22-23 - ருந்து மேற்கோள்

வ 29:எசாயா 1:9 - ருந்து மேற்கோள்

5

பவுல் இதோடு நிறுத்தியிருந்தால் நாம் புரிந்துகொள்வதில், ஏற்றுக்கொள்வதில் மிகுந்த சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பது உண்மை தான். பின்வரும் வசனப்பகுதிகள் (வ.30-33) இதற்கான விளக்கத்தைத் தருகிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

10 ➤ ரோ 9:6-29: முன்குறித்தலை வைத்து பவுல் கடவுளின் ஏகாதிபத்யத்தை வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கிறார்.

➤ ரோ 9:30 – 10:21: முன்குறித்த- ன் நிலையை பவுல் விவரிக்கிறார்.

b.) இஸ்ரவேலரின் புறக்கணிப்பும் மனிதனும் பொறுப்பும்: அதி. 9:30–10:21

15 (1) ஷுதர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட விரும்பினார்கள்: அதி. 9:30–10:15

(a) கடவுளிடமிருந்து வரும் நீதியை ஷுதர்கள் புறக்கணித்தார்கள்: அதி. 9:30-33

பவுல் இப்போது தான் “ஏன்?” சிலர் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை விவரிக்கிறார். கோடீட்ட கூறுகிறார்:

20 கடவுள் இஸ்ரவேலருடன் சிறப்பான உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்திய போது , மக்களை நியாயம் தீர்ப்பதற்கான தன்னுடைய உரிமையை அவர் விட்டுவிடவோ அல்லது இரக்கத்தை விட்டுவிடவோ இல்லை. அவருடைய வாக்குத்தத்தம் இந்த வாய்ப்பை கொடுக்கவில்லை. இஸ்ரவேலரின் நிராகரிப்பு அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தின் மதிப்பை எந்தவிதத்திலும் குறைக்கவில்லை.

25 இது வரை கடவுளுடைய உரிமைகள் குறித்த காரியங்கள் மட்டுமே விவாதிக்கப்பட்டன. இப்போது அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் காரியத்தின் அடிஆழத்திற்கு செல்கிறார். கடவுளின் உரிமையை நிலைநாட்டியபிறகு, கடவுள் இதை செய்வதற்கான காரணம் ஆராயப்படுகிறது. வசனம் 30 முதல் அதிகாரம் 10 வரை அப்போஸ்தலரால் அடுத்து பேசப்படுகிற தலைப்பு இது தான்.⁷⁹

30 கிரகிக்க முடியாத கடவுளின் அன்பிலும் ஞானத்திலும் குயவன் தமது படைப்புகளுக்கான இரட்சிப்பின் பணியை நிறைவேற்றிட சிலுவைவயைத் தெரிந்துகொள்கிறார். பிறவினத்தார் (‘எது’ [எத்தேன]: தேசங்கள்) இரட்சிப்பு எனும் ஈவை விசுவாசத்தினால் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுகிறார்கள். (எழுத்தினபடி: ἐκ [ஏக்] = *out of*). ஷுதர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலம் நீதிமானாக்கப்படுவதை நாடியபடியால் இடறினார்கள். அதாவாது அவர்களுடைய சொந்த கிரியைகளின் மூலம் (வசனங்கள் 31-32). விட்டம் குறிப்பிடுகிறார்: “நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலம் நீதியை அடைய விரும்பினால் அதை முழுமையாகக் கடைபிடிக்க வேண்டும் (யாக்கோபு 2:10).”⁸⁰ கடவுளின் குமாரனாகிய

⁷⁹ Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II: p. 303-304. (We translated it from French to English.) The original French text: « ...en concluant une alliance particulière avec Israël, Dieu n'avait pas abdiqué le droit de le juger et aliéné sa liberté vis-à-vis de lui et du reste de l'humanité. Sa promesse n'avait jamais eu cette portée, et la réjection d'Israël n'y porte aucune atteinte. Cependant jusqu'ici le problème n'avait été traité qu'au point de vue formel; il s'était agi uniquement du *droit de Dieu*. L'apôtre entre maintenant dans le fond de la question. Le droit étant établi, il reste à examiner l'usage que Dieu en a fait. C'est le sujet que traite l'apôtre dans le morceau suivant, qui va du v. 30 à la fin du ch. X. » [« *Réjection* » is an archaic term for « *rejet* ».]

⁸⁰ John A. Witmer, op. cit., p. 479.

இயேசு கிறிஸ்துவைத் தவிர எவரும் நியாயப் பிரமாணத்தின் படி வாழ முடியாது. “விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல்” என்ற தெய்வீக நியதி யூதர்களுடைய வேதவாக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் (ஆதி15:6; ஆப2:4; சங்க2:1-2) அவர்கள் அதை நிராகரித்தபடியால் “இடறுவதற்கேதுவான கல்-ல்” அவர்கள் இடறி விழுந்தார்கள். 5 இதை தீர்க்கதற்கிள்கள் முன்னுரைத்திருந்தார்கள் (சங்க18:22; ஏசா28:16; 1 பேது2:6-8). இந்தக் கல் இயேசு கிறிஸ்துவைத் தவிர வேறொருவரும் இல்லை. இது யூதர்களுக்கு பைத்தியமாகத் தோன்றியது (1கொரி1:18). எனவே தான் அவர்கள் அவரை சிலுவையில் அறைந்தார்கள். 10 விசுவாசம் தான் (கிறிஸ்துவுக்குள் – மூலைக்கல்) கடவுளுடைய நீதியை அடைய வழி, கிரியைகள் அல்ல என்று நிருபிப்பதற்காக பவுல் ஏசா8:14ஐ வசனம் 33ல் மேற்கோள் காட்டுகிறார். அதிகாரம் 9க்கான கோடெட்டின் முடிவுரையைக் காண்போம்:

15 இப்பொழுது பின்வரும் அதிகாரத்திலும் இதற்கு முந்தைய நான்கு அதிகாரங்களிலும் விவரித்துள்ளபடி, வ.30-33 யூதர்களின் தள்ளப்படுதல் குறித்து பேசுகிறது. கடவுளுடைய கிரகிக்க முடியாத இரகசியம் விளக்கப்படுகிறது. கடவுளுடைய அனைத்து எச்சரிப்புகளையும் மீறி அவர்களுடைய இருதயக் கடினத்தினால் அவர்களுடைய சொந்த நீதியை நாடினார்கள்.⁸¹

முடிவுரை: யார் மூலமாக ஒரு நபர் நீதிமானாக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்பட முடியுமோ அந்தக் கிறிஸ்துவை விசுவாசியாத கடவுள் முன்னரிந்திருந்த மக்கள் தள்ளப்படுகிறார்கள்.

20 (b) இஸ்ரவேல் நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற பவு-ன் வாஞ்சை: அதி.10:1-4

ரோமர் 9:1-5ல் குறிப்பிட்டபடி பவுல் மறுபடியும் தமது மக்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தனது வாஞ்சையை வெளிப்படுத்துகிறார்(வ.1). அவர்கள் தங்கள் சொந்த நீதியை அடைய முயற்சித்து தங்கள் வழியை இழந்து போனார்கள் என்று குறிப்பிட அவர் வெட்கப்படவில்லை. அதாவது நியாயப் பிரமாணத்தினால் வரும் நீதி. கிறிஸ்து தான் நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவாக இருக்கிறார் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அதாவது நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதல் (மத்த5:17; கலா3:13 & ரோமர்3:31). கிறிஸ்து மெய்யான நீதியாக இருக்கிறார். நியாயப்பிரமாணத்தை முழுவதும் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்பதால், அதை நிறைவேற்ற முடிந்தால் (ரோமர்10:4; கலா3:12 & யாக்க2:10) மோசேயின் 30 நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி போதுமானது. ஆனால் விசுவாசத்தினால் வரும் நீதி என்பது முற்றிலும் வித்தியாசமானது. நமக்காக (அதாவது மனுக்குலத்திற்காக) நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றிய, நம்முடைய இடத்தில் (பதிலாளாக) நமக்காக சிலுவையில் மரித்து, நம்மை பாவத்தில் இருந்து விடுவித்த இயேசுகிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசம் வைக்கும் எவருக்கும் கடவுள் தமது நீதியை வழங்குகிறார். வேறுவிதத்தில் கூறினால், இயேசு தம்மைத் தாமே ப-யாக ஒப்புக்கொடுத்து நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றியது நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவாக இருக்கிறது (ரோ10:4). விசுவாசிக்கிறவர்கள் அதன் மூலம் கடவுளுடைய நீதியை அடைகிறார்கள்.

40 வ. 4: “கிறிஸ்து நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவாக இருக்கிறார்”: இதை எவ்விதம் புரிந்து கொள்வது? விட்மர் நல்லதொரு விளக்கத்தை வழங்குகிறார்:

கிரேக்கத்தில் “முடிவு” (பெட்லோஸ்) என்ற வார்த்தை கிரேக்க வாக்கியத்தின் முதல் நிலையில் இருக்கிறது. அதன் பொருள் கிறிஸ்து நியாயப்பிரமாணத்தின்

⁸¹ Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II: pp. 312-313. (We translated it from French to English.) The original French text: « Enfin, dans tout le chapitre qui va suivre, ainsi que dans les quatre versets que nous venons d'expliquer, v. 30-33, le décret de la réjection des Juifs est expliqué, non par le mystère impénétrable de la volonté divine, mais par la tenacité [sic] hautaine avec laquelle les Juifs, malgré tous les avertissements de Dieu, ont prétendu établir leur justice propre et perpétuer leur prérogative purement temporaire. »

இலக்கான நிர்ணயிக்கப்பட்ட முடிவாக இருக்கிறார் (கலா3:24), இது தான் நியாயப்பிரமாணம் சுட்டிடக் காண்பிக்கும் பொருளாக இருக்கிறது.⁸²

(c) மோசேயின் நியாயப் பிரமாணம் ஆதாரமாக இருக்கிறது: அதி10:5-8.

வசனம் 5ல் லேவி 18:5 - ருந்து மேற்கோள் காட்டிய பிறகு, இப்போது உபா30:12-14 - ருந்து நியாயப்பிரமாணத்தை இயேசுவுடன் ஒப்பிட்டுக் காண்பிக்கிறார். இதன் மூலம் விகவாசத்தினால் நீதிமானங்குதல் என்பது யூதர்களுக்கு அந்நியமான ஒரு காரியம் அல்ல என்பதைக் காண்பிக்கிறார். பழைய ஏற்பாட்டின் மத்தியஸ்தரான மோசேயின் மூலம் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு இது ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. கடவுள் மோசேயிடம், கடவுளுடைய வார்த்தையைக் (நியாயப்பிரமாணம்) காண வெகு தூரம் செல்லத் தேவையில்லை என்பதை அறிவித்திருந்தார். பவுல் அதையே இங்கு குறிப்பிட்டு; வெகு தூரம் செல்லத் தேவையில்லை, குறிப்பாக பரலோகத்திற்கு ஏறிச்சென்று “கிறிஸ்துவை இறங்கி (பூமிக்கு) வரப் பண்ணுவதற்கு” செல்லத் தேவையில்லை. ஏனெனில் கிறிஸ்து மனிதனாக வந்து, பாதாளத்தில் இறங்கி பின்பு உயிர்த்தெழுந்தார்(வ.7-9). மெக்டோனால்ட் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

நியாயப்பிரமாணம் மறைந்திருக்கவில்லை, தூரமாயிருக்கவில்லை, அனுகமுடியாத நிலையில் இல்லை. ஒரு மனிதன் பரலோகத்திற்கு ஏறிச் செல்லத் தேவையில்லை அல்லது அதைக் கண்டடைய கடலைக் கடந்து செல்லத் தேவையில்லை. அதன் படி செய்யும் பொருட்டு, அது நமக்கு அருகில் உள்ளது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்த வார்த்தைகளை எடுத்து நற்செய்திக்கு பயன்படுத்துகிறார். விகவாசம் என்பது ஒரு மனிதனை பரலோகிற்கு ஏறிச் சென்று கிறிஸ்துவை கீழிறங்கி வரப் பண்ண கேட்பதில்லை. அது சாத்தியமில்லாத காரியம்: ஆனால் அது அவசியமான காரியம். ஆனால் கிறிஸ்து மனுவருவாகி பூமிக்கு ஏற்கெனவே இறங்கி வந்துவிட்டார்!⁸³

இது மிகவும் எளிமையானது: இயேசுகிறிஸ்துவின் மீதான விகவாசம் என்பது வார்த்தையின் மீதான விகவாசத்தின் விளைவு ஆகும் (வ.8;வ.17) இரட்சிப்பை அடைய இது போதுமானதாகும்.

(d) நற்செய்தியின் எளிய தன்மை (கடவுளின் நீதி): அதி 10: 9-13

கடவுள் எண்ணுகிற நீதியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வழி: மரித்தோரி- ருந்து உயிர்த்தெழுந்த இயேசு கிறிஸ்துவை விகவாசிப்பதாகும். இந்த வசனங்கள் விகவாசமும் பாவ அறிக்கையும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து செல்வதாக நமக்குப் போதிக்கிறது. மனந்திரும்புதல் இல்லாத விகவாசம் உண்மை விகவாசம் அல்ல. உண்மை விகவாசத்தை இரகசியமாக வைத்திருக்க முடியாது. வசனம் 11ல் பவுல் மறுபடியும் ஏசா28:16 ஜ குறிப்பிடுகிறார்.

வ. 12: கடவுளின் பாரபட்சமற்ற தன்மையை பவுல் மறுபடியும் சாட்சியிடுகிறார் (ரோ 1:16; 2:9-11; 3:21-22.29-30). இரட்சிப்பு என்பது யூதர்கள் மற்றும் கிரேக்கர்கள் (பிறவினத்தார்) என்று அனைவருக்கும் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

வ. 13: அவர் தன்னுடைய கூற்றை யோவேல் 2:32 - ருந்து மேற்கோள் காட்டி நிருபிக்கிறார். பெந்தெகாஸ்தே நாளில் (அப்ப.2:21) அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் ஏற்கெனவே இதை குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கார்த்தரை அழைக்கிற ஒருவன் அவரை விகவாசிப்பதாக அறிக்கையிடுகிறான்.

(e) நற்செய்தியை பிரசங்கிப்பதின் அவசியம்: அதி 10: 14-15.

வ 14-15: இந்த இரண்டு வசனங்கள் அருட்பணிக் கூடுகைகளிலும் கருத்தரங்குகளிலும் அடிக்கடி பேசப்படுகிற வசனங்கள் ஆகும். அவை விகவாசியாத யூதர்கள் மீது மறைமுகமான தாக்குதலை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த குற்றச்சாட்டு வசனங்கள் 16-21 ல்

⁸² John A. Witmer, op. cit., p. 480.

⁸³ William MacDonald, op. cit., p. 536.

தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. முதலாவது கேள்வி ("எப்படி, அவர்கள் தாங்கள் விசுவாசியாத ஒருவரை நோக்கி கூப்பிட முடியும்?") வசனம் 13ல் உள்ள வார்த்தைக்கு பிறகு வருகிறது. கர்த்தரை நோக்கி கூப்பிடுவது மட்டுமே இரட்சிக்கப்பட ஒரே வழி என்றால் உலகளாவிய அழைப்பு என்பது அவசியமானது. விசுவாசம் இல்லாமல் அழைப்பு இல்லை, நற்செய்தியைக் கேட்காமல் விசுவாசம் இல்லை, பிரசங்கம் இல்லாமல் கேள்விப்படுதல் இல்லை, பிரசங்கிக்கிறவன் இல்லாமல் பிரசங்கம் இல்லை, அனுப்புகிறவன் இல்லாமல் பிரசங்கிக்கிறவன் இல்லை! கோடெட்ட நிறைவு செய்கிறார்: " இலவசமான உலகளாவிய இரட்சிப்பிற்கு உலகளாவிய அனுப்பப்படுதல் தேவை".⁸⁴ யூதர்கள் நற்செய்தியை மற்ற தேசங்களுக்கு கொண்டு செல்லாததால் இந்த வாக்கியங்கள் யூதர்களுக்கு எதிரான கண்டனமாகவும் உள்ளது. மற்ற தேசங்கள் கர்த்தரைக் குறித்து கேள்விப்படாததினால் அவரை விசுவாசிக்க முடியவில்லை. பவுல் தனது கூற்றை உறுதிப்படுத்த ஏசா5:7ஜீ மேற்கோள் காட்டுகிறார். டேவிட்சன்னும் மார்டினும் பின்வரும் காரியத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். "பாபிலோனிய சிறையிருப்பில் இருந்து இஸ்ரவேலர் மீட்கப்படுவதற்கான வாக்குத்தத்தத்தின் படம், பாவிகளை கிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுளுடைய குடும்பத்திற்குள் கொண்டு வருகின்ற அவருடைய இரக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் மகிமையான நற்செய்தியைக் காண்பிக்கிறது."⁸⁵

(2) இஸ்ரவேலர் நற்செய்தியைக் கேட்டார்கள். ஆனாலும் அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தினால் அதை நிராகரித்தார்கள்: அதி. 10:16-21

பழைய ஏற்பாட்டி- ருந்து நான்கு பகுதிகளை மேற்கோள் காட்டி, இஸ்ரவேலர் நற்செய்தியை, கடவுள் முன்பான உண்மையான நீதியைப் புறக்கணிப்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

(a) விசுவாசம் கடவுளுடைய வார்த்தையின் செய்தியைக் கேட்பதினால் வருகிறது: அதி. 10:16-17

வ. 16: ஏசா53:1 ஜி குறிப்பிட்டு பெரும்பாலான இஸ்ரவேலர் நற்செய்தியைப் புறக்கணிப்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

வ. 17: ஏசாயாவின் இந்த வார்த்தையை அறிவித்தல் என்பது விசுவாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று வ- யுறுத்துகிறது. இறையிய- ஸ் இந்த வசனங்கள் பின்வரும் பிரிவுகளில் நிச்சயம் சேர்க்கப்படுகின்றன: வேதாகம இயல், அருள்ரையியல். அருட்பணி.

(b) இஸ்ரவேலர் நற்செய்தியைக் கேட்டார்கள். ஆனாலும் அதை நிராகரித்தார்கள்: அதி. 10:18-21

வ. 18: சங்க19:5ஜீ மேற்கோள் காண்பித்து, இஸ்ரவேலர் அனைவரும் நற்செய்தியைக் கேட்டிருந்தார்கள் என்பதை பவுல் சுட்டிக் காட்டுகிறார். எனவே அவர்கள் சாக்குப் போக்கு சொல்ல இயலாது (மத்த11: 20-24 ஸ் இயேசுவின் வார்த்தைக்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்).

வ. 19: உபா 32:21ஜீ குறிப்பிட்டு, இஸ்ரவேலர் நற்செய்தியைக் கேட்கவில்லை அல்லது புரிந்து கொள்ள வில்லை என்று கூற முடியாது என்று பவுல் காண்பிக்கிறார். ஏனெனில் பிறவினத்தார் (தேசங்கள்) அதை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள், இஸ்ரவேலர் எப்போதும் பிறவினத்தாரை, அவர்கள் மதியற்றவர்கள் என்று அவமதித்தார்கள்.

வ 20-21: ஏசாயா65:1-2ஜீ குறிப்பிடுவதின் மூலம், வசனம் 1ஸ் பேசிய அதே தொனியில் பவுல் மறுபடியும் பேசி, கடவுள் தமது மக்களை தமது அன்பினால் தம்மிடம் சேர்க்க விரும்புகிறதை விவரிக்கிறார். ரோமக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு யூதர்கள் தள்ளப்பட்டதின்

⁸⁴ Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II: p. 343. (We translated it from French to English.) The original French text: « Un apostolat universel est donc le corollaire nécessaire d'un salut gratuit et universel. »

⁸⁵ F. Davidson und Ralph P. Martin, op. cit., p. 1037.

இரகசியம் குறித்து பேசுகிறார்: இஸ்ரவேல் தனது சொந்த நீதியை நாடி கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் புறக்கணித்தது.

5 தூரதிர்க்ஷடவசமாக இந்த அதிகாரம் ஒரு துயரக் குறிப்புடன் முடிவடைகிறது, ஆனாலும் கடவுளின் காரம் தமது மக்களுக்கு நம்பிக்கையை அளிக்கிறது. 11ம் அதிகாரத்தில் இன்னும் இஸ்ரவேலுக்கு நம்பிக்கை இருப்பதை அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் காண்பிக்கிறார்,

c.) இஸ்ரவேல் தள்ளப்பட்டதின் வரம்புகளும் “நேர்மறை விளைவுகளும்”:
அதி. 11:1-36

10 இந்த அதிகாரத்திற்கும் அதிகாரங்கள் 9-10க்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு குறித்து போனெட் தரும் விளக்கங்களை நாம் ஏற்கிறோம்:

15 அதிகாரம் 9&10ல் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இஸ்ரவே- ன் அவிசுவாசம் என்ற வேதனையிகு பிரச்சினை குறித்து ஆராய்கிறார். கடவுள் ஏகாதிபத்யமுள்ளவர் என்பதை முதலாவது நிருபிக்கிறார். அவர் தெரிந்து கொண்ட மக்களுடனான அவருடைய உறவில் சுதந்திரம் உள்ளவராக இருக்கிறார். அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்து அருளும் இரட்சிப்பை நிராகரித்தனால் தங்கள் மீது தண்டனையை வருவித்துக் கொண்டார்கள். இப்போது பவுல் மூன்றாவது குறிப்பைக் கூறுகிறார். அதாவது, இந்த தலைப்பின் நேர்மறை காரியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இஸ்ரே- ல் மீதியான மக்கள் விசுவாசத்திற்குள் வந்தார்கள். பெரும்பாலான இஸ்ரவே- ன் புறக்கணிப்பு பிறவினத்தாருக்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டு வந்தது; ஆனாலும் இஸ்ரவே- ன் நிராகரிப்பு என்பது நிலையான காரியம் அல்ல; எல்லா இஸ்ரவேலரும் (இறுதியில்) இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.⁸⁶

20 அதிகாரம் 11 ன் நோக்கம் கடவுள் தமது மக்களாகிய இஸ்ரவேலை என்றென்றும் தள்ளிவிடவில்லை.

25 1.இஸ்ரவேல் தள்ளப்படுதல் பகுதியளவானது: வ 1-10

2.இஸ்ரவேல் தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம்: வ 11-24

30 3.இறுதிக் காலத்தில் இஸ்ரவேலர் சேர்க்கப்படுதல் நிச்சயமானது: வ 25-36

(1) இஸ்ரவேல் தள்ளப்படுதல் பகுதியளவானது: வ 1-10

(a) எப்போதும் உண்மையுள்ள மீதியான மக்கள் இருக்கிறார்கள்: வ 1-6

இரண்டு உதாரணங்களைக் குறிப்பிட்டு கடவுள் தமது தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட மக்களை தள்ளிவிடவில்லை என்று பவுல் தன்னுடைய விளக்கங்களை ஆரம்பிக்கிறார்.

35 (i) பவுலுடைய மனமாற்றம்

பவுல் ஒரு யூதராக இருந்தார். மாம்சத்தின்படி ஆபிரகாமின் சந்ததியில் பென்யமீன் கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர். அவர் கிறிஸ்தவராக மாறியது ஒரு உயிருள்ள சாட்சியாக

⁸⁶ Louis Bonnet, *Bible Annotée*, N.T. 3, p. 156. (We translated it from French to English.) The original French text: « Dans les chap. 9 et 10, l'apôtre a examiné le douloureux problème de l'incrédulité d'Israël. Il a affirmé, d'abord, que Dieu restait souverainement libre dans ses rapports avec le peuple qu'il avait élu ; ensuite, que ce peuple, en rejetant le salut, qui lui était offert en Jésus-Christ, s'était attiré le châtiment qui le frappe. Il aborde maintenant le troisième point de sa démonstration, le côté lumineux du sujet : une minorité d'Israël est parvenue à la foi ; le rejet de la majorité a eu pour conséquence le salut des gentils ; son endurcissement ne durera pas toujours ; tout Israël sera sauvé. »

இருந்தது. பவுல் தனது சுயசரிதையை 2 கொரி11:22-23 & பி- 3:4-7 ஆகிய பகுதிகளில் கொடுக்கிறார்.

(ii)
வ 2-6

எ- யாவின் காலத்தில் 7000 தீர்க்கதரிசிகள் :

- 5 எ- யா தான் ஒருவன் மட்டுமே கர்த்தருக்கு உண்மையாக இருப்பதாக நினைத்திருந்தார். ஆனால் பாகாலுக்கு முழங்கால்களை முடக்காத 7000 பேரை கர்த்தர் பாதுகாத்து வைத்திருப்பதை அவருக்கு வெளிப்படுத்தினார். எ- யாவின் காலத்திலும் (யாவேயை விட்டு விலகி மிக மோசமான விசுவாச துரோகம் நிகழ்ந்த காலம்) 7000 பேர் மீதியானவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை பவுல் 1 ராஜா19:10-14 ஜ வசனம் 3 - - லும், 1ராஜா19:18ஐ வசனம் – 10 4- லும் காண்பிக்கிறார். வ 6: “அது கிருபையினால் உண்டாயிருந்தால், கிரியைகளினால் உண்டாயிராது.....”: பவுல் மறுபடியும் தெரிந்துகொள்ளுதான் ஆதாரம் கிருபை, கிரியை அல்ல என்று வ- யுறுத்துகிறார். வசனம் 20ல், யூதர்கள் இடறுவதற்கு முக்கிய காரணம் அவர்களுடைய அவிசுவாசம் என்பதை விளக்குகிறார்.

(b) மற்றவர்கள் கடினப்பட்டார்கள்: வ 7-10

- 15 வ. 7: “இஸ்ரவேலர் தேடுகிறதை அடையாமற் போனார்கள்”: பெரும்பாலான இஸ்ரவேலர்கள் தங்களுடைய சொந்த கிரியைகளின் மூலம் நீதியை அடைய விரும்பினார்கள் (ரோ9:32). எனவே அவர்கள் மேசியாவையும் கடவுளின் இலவச ஈவையும் புறக்கணித்தார்கள் (ரோ9:33 – ஏசா8:14)

- 20 வ 8-10: வசனம் 8ல் ஏசா29:10 ஜ மேற்கோள் காட்டி, வசனம் 9-10ல் சங்ம9:23-24ஐ மேற்கோள் காட்டி, ஏசாயாவும் தாவீதும் இந்த இருதயக் கடினம் குறித்து ஏற்கெனவே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்திருப்பதாக பவுல் காண்பிக்கிறார்.

- 25 இந்த அதிகாரத்தின் வசனங்கள் 1-10ல், ஆபிரகாமின் சந்ததிகள் அனைவரும் வாக்குப்பண்பட்ட இஸ்ரவேலை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை. விசுவாசிகள் மட்டுமே மெய்யான இஸ்ரவேலாக இருக்கிறார்கள். இதைத் தான் இயேசு குறிப்பாக பரிசேயர்களுடன் கூறினார் (யோ8:30). அநேக விளக்கவுரையாளர்கள் இந்த வசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இஸ்ரவேலுக்கு ஒரு தேசமாக எந்தவொரு எதிர்காலமும் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். இஸ்ரவேல் தேசம் மறுபடியும் மீட்டெடுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அப்படிக் கூறும்போது வசனங்கள் 11-36ல் குறிப்பிடப்படுவதை குறைத்து மதிப்பிடுகிறோம். இஸ்ரவேல் தேசம் மறுபடியும் மீட்டெடுக்கப்படும் என்பதை அது தெளிவாக உணர்த்துகிறது.

(2) யூதர்கள் தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம்: வ 11-24

(a) அவர்கள் வீழ்ச்சியே அவர்கள் தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம்: வ 11-15

- 35 வ. 11: “இப்படியிருக்க விழுந்து போகும்படிக்கா இடறினார்கள்?”: இந்த கேள்விக்கு பவுல் பின்வரும் பதிலைக் கொடுக்கிறார்: “அப்படியல்லவே”. வேறுவார்த்தையில் சொன்னால், இஸ்ரவே- ன் இருதயக்கடினம் என்பது இரகசியமோ, விளக்கப்பட முடியாததோ, அல்லது கடவுளின் தன்னிச்சையான செயலோ அல்ல. ரூஸ் என்பவருடன் கோடெட் முரண்படுகிறார். பவு- ன் இந்த கூற்று குறித்து பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

- 40 45 ரூஸ் என்பவரைப் பொறுத்தமட்டில், “நற்செய்தி பிறவின மக்களுக்கும் கொண்டு செல்லப்படுவதற்காக கடவுள் தற்கா- கமாக யூதர்களைக் கடினப்படுத்துகிறார்” என்று அப்போஸ்தலர் கூற விரும்புகிறார். ஆசிரியர் நிபந்தனையற்ற ஆணை (தெரிவு) குறித்த கருத்தை வ- யுறுத்துகிறார் என்று எடுத்துக் கொண்டால், கடவுள் மனுக்குலத்தோடு அவர்களுடைய ஒழுக்க சுதந்திரத்திற்கு அப்பாற்பட்டு செயல்படுகிறார் என்று அர்த்தமாகி விடும். அப்படி என்னினால் அவர் அப்போஸ்தலரின் சிந்தனையை முற்றிலும் திரித்துவிடுகிறார். இஸ்ரவே- ன் தவற்றின் நிமித்தம், கடவுள்

அதை(இஸ்ரவேல்) தள்ளுவதினால் மட்டுமே பிறவினத்தாருக்கு நற்செய்தியை பிரசங்கித்தல் நிறைவேறும். ஒருவேளை மக்கள் 5 கடவுள்ளடைய சிந்தனையுடன் இசைந்து அன்புடன் செயல்பட்டிருந்தால், அவர்கள் மனப்பூர்வமாக இறைசார் தம் கோரிக்கைகளை விட்டுக் கொடுத்திருப்பார்கள்; நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதியை விட விசுவாசத்தினால் வரும் நீதியை நாடியிருப்பார்கள்; பிறவினத்தாருக்கு 10 கடவுளின் கிருபையை கொண்டு செல்பவர்களாக இருந்திருப்பார்கள், அவர்கள் (அவர்களே) அனுபவித்து மகிழ்கின்ற கிருபை. ஆனால் தேசப் பெருமை இந்த வழியில் அவர்கள் நடவாதபடி தடை செய்தது. அவர்கள் 15 என்ன விலை கொடுத்தாவது தங்களுடைய நீதி நியாய முறைமைகளை காத்துக் கொள்ள விரும்பினார்கள். கடவுள் அவர்களுடைய மேசியாவாகிய கிறிஸ்துவை அவர்கள் அறிய முடியாதபடி, அவர்களை குருடாக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். இல்லையெனில் நற்செய்தி யூதமயமாக்கப்பட்டிருக்கும்; பிறவினத்தார் இஸ்ரவேலுக்கு மாறியவர்களாக இருந்திருப்பார்கள். அது உலகத்தின் முடிவாகவும் இரட்சிப்பின் முடிவாகவும் இருந்திருக்கும்.⁸⁷

இஸ்ரவேல் அவிசுவாசத்தினாலும் பெருமையினாலும் வீழ்ச்சியடைந்ததற்கு இஸ்ரேலும் ஒரு காரணம் என்று நாம் நம்புகிறோம் (ரோ9:32 & 11:20). இஸ்ரவே- ன் வீழ்ச்சிக்கு இஸ்ரவேல் தான் பொறுப்பு.

20 வ 12-15: இஸ்ரவே- ன் வீழ்ச்சியில் நேர்மறை பக்கமும் உண்டு. இரட்சிப்பு இப்போது பிறவினத்தாருக்கும் வழங்கப்படுகிறது (வசனம்12), ஆனாலும் எதிர்காலத்தில் முழு இஸ்ரவே- ன் இரட்சிப்பு என்பது அதிக நேர்மறையானது. அதாவது அது முழு பூமிக்கும் ஆசிர்வாதமானது (வசனம்12). வசனம் 12ல் உள்ள கூற்று அப்போஸ்தலர் வசனம் 26ல் கூறுவதை எதிர்பார்க்கச் செய்கிறது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பிறவினத்தாரின் 25 மனமாற்றம் யூதர்களும் பின்பற்றும்படியாக இருப்பதை வெளிப்படையாக விவரிக்கிறார். அப்13:44-48 (பவுலும் பர்னபாவும் பிசீதியா அந்தியோகியாவில்) & அப் 28:17-289 (பவுல் ரோமில்) பகுதிகளைக் காணக.

(b) ஒ- வ மரத்தில் ஒட்டவைக்கப்பட்டுள்ள பிறவினத்தாருக்கு எச்சரிக்கை: வ 16-24

வ. 16: இஸ்ரவேல் தள்ளப்பட்டது தற்கா- கமானது தான் என்பதை விளக்க பவுல் இரண்டு 30 உருவகங்களைப் பயன்படுத்துகிறார் :1.முதற்பலனாகிய மாவு, 2.வேர்களுடனும் கிளைகளுடனும் கூடிய ஒ- வ மரம். முதற்பலனாகிய மாவு மற்றும் ஒ- வ மரம் என்பதைக் குறித்து அறிய எண்15:18-20 & எரோ11:16-17 ஆகிய பகுதிகளைக் காணக. எண்15:18-20ன் படி, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தை இஸ்ரவேலர் அடைந்தவுடன் முதற்பலனாகிய மாவைக் கொடுக்கும் படி அவர்கள் துரிதப்படுத்தப்பட்டார்கள். இந்த ப- என்பது ஆண்டு 35 தோறும் அறுவடைப் பண்டிகையின் தருணத்தில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். பவுல் விவரிக்கிறார்: முதற்பலனாகிய மாவு பரிசுத்தமாயிருந்தால் முழு மாவும் பரிசுத்தமாயிருக்கும். மரத்திற்கும் இதே காரியம் உண்மை தான். வேர் பரிசுத்தமாக இருந்தால். கிளைகளும் பரிசுத்தமாயிருக்கும். விட்மர் இந்த உருவகத்தின் பொருளை பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்:

⁸⁷ Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II: pp. 372-373. (We translated it from French to English.) The original French text: « Selon M. Reuss, l'apôtre voudrait dire que Dieu « a endurci momentanément les Juifs pour que l'Evangile fût porté aux Gentils. » Si par là cet auteur veut attribuer de nouveau à saint Paul l'idée du décret inconditionnel en vertu duquel Dieu dispose des hommes indépendamment de leur liberté morale, il fausse complètement [sic] la pensée de l'apôtre. C'est par la faute d'Israël que la prédication de l'Evangile aux Gentils n'a pu s'accomplir que par une rupture de Dieu avec lui. Si ce peuple, en effet, se fût prêté avec intelligence et amour à la pensée de Dieu envers le reste de l'humanité, il eût volontiers laissé tomber ses prétentions théocratiques; et, substituant la justice de la foi à celle de la loi, il se fût fait lui-même l'instrument de Dieu pour offrir aux Gentils la grâce dont il aurait joui. Mais comme son orgueil national ne lui a pas permis d'entrer dans cette voie, et comme il voulait à tout prix maintenir son système légal, Dieu a été obligé de l'aveugler pour qu'il ne reconnût point en Jésus son Messie. Autrement l'Evangile se fût judaïsé; les païens croyants auraient dû devenir les prosélytes d'Israël, et c'en était fait du salut pour le monde et du monde pour le salut. »

முதற்பலனும் வேரும் இஸ்ரவே-ன் முற்பிதாக்களை அல்லது தனிப்பட்ட விதத்தில் ஆபிரகாமை வெளிப்படுத்துகின்றது. பிசைந்த மாவும் கிளைகளும் இஸ்ரவேல் மக்களை வெளிப்படுத்துகிறது. அதன் விளைவாக இஸ்ரவேல் கடவுளுக்கென்று பிரித்தெடுக்கப்படுகிறது, அவனுடைய “இடறுதல்”⁸⁸ (கிறிஸ்துவைப் புறக்கணித்தல்) என்பது தற்கா- கமானது.

5

எனவே ஒ- வமரம் என்பது ஆபிரகாமுடனான கடவுளுடைய பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ் இருந்த இஸ்ரவேலைக் காண்பிக்கிறது என நாம் யூகிக்க முடியும் (ஆதி12:1-3). வேர் என்பது ஆபிரகாமைக் குறிக்கிறது. ஒ- வ மரம் இப்போதும் பசுமையுடன் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கடவுளுடைய மாறாத உடன்படிக்கையிலும் இது உண்மையாயிருக்கிறது. (அது பசுமையாயிருக்கிறது; அது காய்ந்து போகாது). வெட்டப்பட்ட கிளைகள் விசுவாசியாத மக்களைக் (இஸ்ரவேல்) குறிக்கிறது. காட்டொ- வ மரக்கிளைகள் பிறவினத்தாரைக் குறிக்கிறது. அவர்கள் விசுவாசித்ததினால் ஒ- வ மரத்துடன் ஒட்ட வைக்கப்படுகிறார்கள்.

10

வ 17-20: விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் ஒ- வ மரத்துடன் ஒட்டவைக்கப்பட்ட மனம்திரும்பிய பிறவினத்தார் பெருமை பாராட்டாதபடி எச்சரிக்கப்படுகிறார்கள். பெருமை பாராட்டினால் அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தினால் வெட்டப்படுவதற்கான ஆபத்து இருக்கிறது. நாம் இப்போது இருப்பது அவருடைய கிருபையினால் மட்டுமே என்பதை மறந்து போகவும், பெருமைப்படுவதற்குமான ஆபத்து இருக்கிறது. நாம் அதை சம்பாதிக்கவில்லை (ரோ3:23-27; எபே2:8-10).

20

வ 21-22: தவறு செய்யும் நபர் பின்வாங்கிப்போகும் போது வெட்டப்படுவதற்கான ஆபத்து இருக்கிறது (யோ15:6). “இரட்சிப்பை இழந்து போவது சாத்தியம்” என்று நம்புகிறவர்கள் பொதுவாக இந்த வேதபகுதியை குறிப்பிடுவார்கள். இந்த விளக்கத்தின்படி, மறுபடியும் பிறந்த நபர் இரட்சிப்பை இழந்து போக முடியும். பின்வரும் காரியத்தைக் கவனிப்போம்.

25

ரோ 11:22, யோ15:6 பகுதிகள் இரட்சிப்பை இழந்து போவதைக் குறித்துப் பேசவில்லை. அவைகள் கனி கொடுப்பதைக் குறித்து பேசுகின்றன (வசனம் 5 காண்க). “வெட்டப்படுதல்” என்பதை நாம் பவு- ன் மொழியில் விளக்கப்படுத்தினால் 1 கொரி 3:11-15 & 5:5 ன் படி மாம்சீக விசுவாசிகளின் “மாம்சத்தின் கிரியைகள்” கிறிஸ்துவின் நியாயாசனம் முன்பாக சுட்டெரிக்கப்படும் (2 கொரி5:10), ஆனால் அவர்களுடைய ஆவி மீட்கப்படும். கிறிஸ்தவன் தன்னுடைய இரட்சிப்பை இழக்க முடியும் என்ற கருத்திற்கு எதிராக விட்மர் பின்வருமாறு வாதிடுகிறார்.

30

கிறிஸ்தவன் தன்னுடைய இரட்சிப்பை இழக்க முடியும் என்பதை இது குறிக்கவில்லை; இஸ்ரவேல் தேசம் செய்ததைப் போல நற்செய்தியை விட்டு விலகும் பிறவினத்தாரை முழுமையாக குறிக்கிறது.⁸⁹

35

வசனம் 23 ல் “மறுபடியும் ஒட்டவைக்கப்படுதல்” என்பதன் பொருள் இந்த விளக்கத்திற்கான வாதமாக இருக்கக் கூடும்.

40

வ 23-24: மனம்திரும்பி விசுவாசிக்கும் யூதர் மறுபடியும் ஒட்டவைக்கப்பட முடியும். பவுல் இதற்கு ஓர் உயிருள்ள சாட்சி - அவர் இதை வசனம் 1ல் குறிப்பிடுகிறார். டேவிட்சன்னும் மார்டினும் பாரேட் என்பவரைக் குறிப்பிட்டு வசனம் 24ல் உள்ள “சபாவத்திற்கு விரோதமாக” என்ற கூற்றை விளக்கப்படுத்துகிறார்கள்.

45

பொதுவாக ஒரு விவசாயி நன்கு வளர்ந்த மரத்தி- ருந்து கிளையை வெட்டியெடுத்து, புதிய கனி தரும் மரமாக உருவாக்க, அதை காட்டு மரத்தில் ஒட்ட வைப்பார்; கடவுள் வேறு வழியில் செயல்படுவதாக இங்கு பவுல் காண்பிக்கிறார். இந்த நடைமுறைக்கு அது மாறுபட்டதாக இருக்கிறது.

⁸⁸ John A. Witmer, op. cit., p. 484.

⁸⁹ Ibid., p. 486. Compare with William MacDonald, op. cit., p. 542: “பவுல் சபையையோ அல்லது தனிப்பட்ட விசுவாசிகளையோ குறித்து ப் பேசவில்லை. அவர் பிறவினத்தைக் குறித்து பேசுகிறார். தலையிடம் இருந்து சீர்மாகிய கிறிஸ்துவை எதுவும் பிரிக்காது. கடவுளின் அன்பில் இருந்து எதுவும் விசுவாசியை பிரிக்காது. ஆனால் பிறவினத்தார் தற்போது அனுபவிக்கும் சிறப்பு ஆசிர்வாதத்தில் இருந்து நீக்கப்பட முடியும்.”

“அவர் கடவுளிடம் இருந்து இயற்கைக்கு வாதிடுகிறார். இயற்கையி- ருந்நது
கடவுளுக்கு அவர் வாதிடவில்லை”.....⁹⁰

பின்வரும் கேள்வி இயல்பாக எழும்புகிறது: “மறுபடியும் ஒட்டவைக்கப்படுவதற்கான”
வாய்ப்பு என்பது தனிப்பட்ட யூதருக்கு மட்டுமா? அல்லது தேசமாக ஒரு எதிர்காலம்
அதற்கு உண்டா? திருச்சபை ஆரம்ப காலத்தி- ருந்து திருச்சபை பிதா அகஸ்டின் மற்றும்
அநேகர் இஸ்ரவேலுக்கு தேசமாக ஒரு எதிர்காலம் இல்லை என்று தான்
விளக்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவின் சபையில் இஸ்ரவேலுடனான
அனைத்து பழைய உடன்படிக்கையின் வாக்குத்தத்தங்களும் நிறைவேறியிருக்கின்றன.
விட்மர் கூறுகின்ற காரியத்துடன் நாங்கள் உடன்படுகிறோம்:

- 10 இந்த வேதபகுதி இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கான வாக்குத்தத்தங்கள் ரத்து
செய்யப்பட்டுவிட்டன, சபையில் அவை நிறைவேறிவிட்டன என்று
போதிக்கவில்லை. இந்த கருத்து ஆயிரம் வருட ஆட்சியை மறுப்பவர்களால்
போதிக்கப்படுகிறது. பவுல் குறிப்பிடும் இஸ்ரவே- ன் வீழ்ச்சி தற்கா- கமானது
என்ற கருத்திற்கு இது அந்நியமானதாக உள்ளது. விகவாசிக்கும் பிறவினத்தார்
ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையின் ஆசிர்வாதங்களுடன் (ஆதி12:3)
ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய பின்னைகளாக (கலா3:8,9) பகிர்ந்து கொள்ளும்
போது, அவர்கள் கடவுளின் வாக்குத்தத்தங்களின் சதந்தரராகிய
இஸ்ரவேலரின் இடத்தை நிரந்தரமாக தாம் எடுத்துக்கொள்வதில்லை
(ஆதி12:2-3; 15:18-21; 17:19-21; 22:15-18).⁹¹
- 20 தனிப்பட்ட யூதருக்கு மட்டுமல்ல. இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கும் எதிர்காலம் உண்டு என நாங்கள்
நம்புகிறோம். பின்வரும் வசனங்கள் இதை குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன:

(c) இஸ்ரவே- ன் மீட்பு நிச்சயமானது: வ25-36

- கடவுள் பவுலுக்கு சபையின் இரகசியம் குறித்து மட்டும் வெளிப்படுத்தவில்லை (எபே3:3-6;
கொலோ1:25,26), “பிறவினத்தாரின் நிறைவு உண்டாகும் நாள்” (கிரேக்கம்: τὸ πλήρημα τῶν
ἔτησιν) (வ. 25) குறித்தும் வெளிப்படுத்தினார். இயேசுவின் சபையில் சேர்க்கப்படும்
விகவாசிகளின் முழு எண்ணிக்கையை இது குறிக்கிறது. “மேலும் சகோதரரே, நீங்கள்
உங்களையே புத்திமான்களென்று எண்ணாதபடிக்கு ஒரு இரகசியத்தை நீங்கள் அறிய
வேண்டுமென்றிருக்கிறேன்.” என்ற பவு- ன் வார்த்தைகள் இன்னொரு புதிய அதிகாரத்தை
இங்கே துவங்குவதாக அமைந்துள்ளது. “இரகசியம்” என்ற விவிய வார்த்தை
25 பரத்தி- ருந்து அதாவது கடவுளிடமிருந்து அறிவிக்கப்படாமல் ஒரு நபர் புரிந்து
கொள்ளமுடியாத காரியத்தைக் குறித்துப் பேசுகிறது, பவுல் “இரகசியம்” என்ற
வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிற மற்ற வேதபகுதிகளின் பட்டியல் இங்கே உள்ளது:
(கிரேக்கம்: τὸ μυστήριον): 1கொரி 2:7 (கடவுளின் ஞானம்); 15:51 (மறுஞபமாகுதல் அல்லது
விகவாசிகளின் உயிர்த்தெழுதல்); எபே 1:9 (கடவுளின் திட்டம்); 3:3 (சபை: எக்ஸீயா); 5:32
30 (சபை); 6:19 (நற்செய்தி); கொலோ 1:26 (சபை, கிறிஸ்துவின் சரீரம்); 2:2 (கிறிஸ்து); 4:3
35 (கிறிஸ்து); 2தெச 2:6-8 (அக்கிரமக்காரனாகிய அந்தி கிறிஸ்து (கிரேக்கம்: ὁ ρύμαος[ஹோ
அனோமஸ்]) மிகப் பெரிய.

- 40 இங்கே இரகசியம் என்பது பின்வருமாறு: இஸ்ரவே- ஸ் ஒரு பங்கிற்கு கடின
மனதுண்டாயிருக்கும், ஒரு நாளில் அனைத்து பிறவினத்தாரும் (அதாவது
இயேசுகிறிஸ்துவின் மீதான விகவாசத்தினால் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள்) திருச்சபைக்குள்
கொண்டுவரப்படுவார்கள். “புற ஜாதியாருடைய நிறைவு” என்பதைப் பொறுத்தமட்டில்
லூக்கா21:24 ல் இயேசுகிறிஸ்து கூறுகின்ற “பிறவினத்தாருடைய காலம் நிறைவேறும் போது
அந்த நாள் வரும்” என்பதைக் காண்க(2 நாளா 36:11-21). மத24:14&மாற்ற13:10 பகுதிகளும்
45 காலத்தைக் குறித்துப் பேசுகிறது. அவைகள் பின்வரும் காரியத்தை பேசுகின்றன: எருசலேம்

⁹⁰ F. Davidson and Ralph P. Martin, op. cit., p. 1038.

⁹¹ A. Witmer, op. cit., p. 485.

(இஸ்ரேல் ஒரு தேசமாக) பிடிக்கப்படும். நற்செய்தி பிறவினத்தாருக்கு பிரசங்கிக்கப்படும், அதாவது, கடவுள் முன்னிற்றிருந்த அனைத்து விசுவாசிகளும் கிறிஸ்துவின் சர்வத்தில் இணைந்திருக்கிறார்கள். பின்னும் அவர் தொடர்கிறார். கிறிஸ்து மேகங்களுடனே வரும் போது (தானி7:13), முழு இஸ்ரவேல் தேசமும், அதாவது அந்த நாளில் உயிரோடிருக்கும் ஓவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவை தங்களுடைய மேசியாவாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள் (சகரியா12:10; வெளி 1:7). இதை உறுதிப்படுத்த பவுல் ஏசா59:20,21 ஜ மேற்கோள் காட்டுகிறார். அதிகாரம் 11ல் உள்ள கூற்றுகள் இஸ்ரவேல் தேசத்தைக் குறித்த ஆவிக்குரிய அர்த்த விளக்கத்தை தர (உருவகப்படுத்துதல்) அனுமதிப்பதில்லை. கிறிஸ்துவின் சர்வத்தில் முழு பிறவினத்தாரும் இணைக்கப்படுதல் அப்போது நடைபெறும், முழுமை பெறும், அதே நாளில் கிறிஸ்து மறுபடியும் வந்து தனது மனவாட்டியை சேர்த்துக் கொள்வார். சபை எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல்: 1கொரி15:51-53; 1தெச4:13-17; 2தெச2:7), இந்தப் பகுதி (ரோ11:25-27) அந்த நாள் வரும்போது, கடவுள் மறுபடியும் இஸ்ரவேல் தேசத்துடன் இடைப்படுவார் என்பதை தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. மேலும் ஏசா59:20,21, ஏசா27:2-6; 12-13; எரே31:31-37; எசே37 & 40-48; சக12:10; 13:1-2; 8-9; 14:1-17 காணக.

15

வ 28-29: கடவுள் தமது வார்த்தையை காப்பாற்றுகிறார் (எண்23:19). இஸ்ரவேல் மறுபடியும் ஒரு தேசமாக மீட்டெடுக்கப்படும். இஸ்ரவே-ன் அரசராக மேசியா இருப்பார். கர்த்தர் பரமேனிச் சென்ற நாளில் சீகங்கள் இஸ்ரவே-ன் மீட்டு குறித்து கேட்ட கேள்விக்கான பதில் நிறைவேறும் (அப1:6 : அப3:20-21).

20

வ. 30: பிறவினத்தார் தங்களுடைய விக்கிரகாராதனை மற்றும் அநேக பாவங்கள் நிமித்தம் கடவுளுக்கு கீழ்ப்படியாதவர்களாக இருந்தனர் (ரோ1:18-32; 1கொரி6:9-11), ஆனால் கடவுளிக் கிரக்கமும் அன்பும் அவர்கள் மீது இருந்தது. அவர்கள் குமாரனாகிகய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தார்கள்.

25

வ 31-32: எப்படியிருப்பினும், கிறிஸ்து வரும் நாளில் மீதியான இஸ்ரவேலர் கடவுளின் இரக்கத்தைப் பெறுவார்கள், ஏனெனில் அந்த நாளில் மக்கள் (இறுதியாக) மனம் திரும்புவார்கள் (சக12:10 & வெளி1:7).

30

வ 33-36: இஸ்ரவேல் இறுதியாக கடவுளின் இரக்கத்தைப் பெறும் என்ற அற்புதமான நம்பிக்கையின் ஒளியில், பவுல் விகேஷித்த ஆசிர்வாத உரையின் வடிவில் கடவுளைத் துதிக்கிறார். இந்த ஆசிர்வாத உரையில் அவர் ஏசா40:13 ன் வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டுகிறார். வ. 36: பவுல் நிறைவு செய்கிறார்: “சகலமும் அவராலும், அவர் மூலமாயும், அவருக்காகவும் இருக்கிறது” : யோ1:13; கொலோ 1:16; எபி1:2-3; வெளி4:11.

35

அதிகாரம் 9முதல்11 வரை உள்ள இடைச்செருகல் பகுதியை இது நிறைவு செய்கிறது. இப்போது அதி8:39ல் அவர் முடித்திருந்த காரியத்தைக் தொடருகிறார்.

C. நிறுபத்தின் நடைமுறைப்பகுதி: அதி. 12:1-15:13

40

கடவுள் நமக்காகக் செய்த காரியங்களின் இறையியல் கொள்கை விளக்கங்களுக்குப் பிறகு, பவுல் நம்முடைய பொறுப்பு குறித்து விவரிக்கிறார். இந்த பகுதிக்கும் முந்தைய பகுதிக்கும் உள்ள தொடர்பு குறித்து டேவிட்சன்னும் மார்டினும் கூறுகின்ற விளக்கத்தைக் காண்போம்:

45

இறையியல் பகுதிகளை முடித்த பின்பு, அடிப்படைகள், பிரச்சினைகள் குறித்து கையாள்கிறார். எவ்விதம் சரியாக நடப்பது என்றும் கடவுள்ளான உறவில் எவ்விதம் சரியாக இருப்பது என்றும் விளக்குகிறார். எல்லா மறுப்புகளுக்கும் எதிராக கடவுளுடைய நீதியை முன்னிறுத்தி வாதிடுகிறார். இப்போது நடைமுறை வாழ்வின் விசுவாசம் குறித்தும் கிறிஸ்தவ வாழ்வின் கடமை குறித்தும் வாசகர்களுக்கு விவரிக்க விரும்புகிறார். விசுவாசியின் வாழ்வில் இருக்கும் உள்ளான கடவுளின் நீதி நிச்சயம் வெளிப்பிரகாரமான செய- ல் வெளிப்பட வேண்டும். வசனம் 1ன் அப்படியிருக்க என்ற வார்த்தை நீதிமானாக்கப்படுதல், பரிசுத்தமாக்கப்படுதல், தெரிந்து கொள்ளப்படுதல்

50

என்ற கொள்கைகளை கிறிஸ்தவ வாழ்விற்கு நடைமுறைப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்தவ வாழ்வின் வேர் என்பது கடவுளுக்காக பிரித்தெடுக்கப்பட்டதும் உலகத்திற்கு ஒத்த வேடம் தரியாமல் மறுரூபமாகுவதுமாகும். ரோமக் 5 கிறிஸ்தவர்களை பவுல் அணுகிய முறை பிரசங்கிமார்கள் அனைவருக்கும் ஓர் மாதிரி ஆகும்.⁹²

அப்போஸ்தலனாகிய பவு-ன் மற்ற கடிதங்களிலும் இதே அணுகுமுறை பின்பற்றப்படுகிறது. கலாத்தியருக்கு எழுதி ய நிருபம்: அதி1-4 கொள்கைப் பகுதி; அதி4-6 நடைமுறைப்பகுதி; கொலோசெயருக்கு எழுதிய நிருபம்: அதி 1-2 கொள்கைப்பகுதி; அதி3-4 நடைமுறைப்பகுதி

10 1. ஜீவப- : அதி. 12:1-2

“அப்படியிருக்க.... நான் உங்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்”: “அப்படியிருக்க” (கிரேக்கம்: ούσι) என்பது இதற்கு முன்பு சொல்லப்பட்டிருக்கும் காரியத்திற்கும் இப்போது சொல்லப்படுகிற காரியத்திற்கும் உள்ள மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது. பவுல் கூறுகிறார்: “அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சர்ரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை.” வேறு விதத்தில் கூறினால், நாம் நம்மையே வெறுக்கும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (அதாவது, நம்முடைய பெருமை, ஈகோ. ரோ 6:4-6; 8:2-4; கலா 2:20; 5:24; 6:14 ஆகிய பகுதிகளுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்).

20 a.) ப- யின் தன்மை

1. ஜீவனுள்ளது
2. பரிசுத்தமுள்ளது
3. கடவுளுக்குப் பிரியமானது

25 இறுதியாக, இது பரிசுத்தமாக வாழ்வதற்கான ஓர் அழைப்பு (ரோ6:4,13,19-22; எபி12:14; 1தீமோ4:3).

b.) ப- க்கான காரணம்

30 1. கடவுளின் இரக்கம்
2. கடவுள் கிறிஸ்துவின் மூலமாக நமக்கு செய்த அனைத்திற்காகவும் என்ற காரணத்தின் படி இது பொருத்தமானது (லேவி 11:44 & 19:2 ல் இருந்து மேற்கோள் காட்டப்படும் 1பேது 1:15).

c.) ப- யின் விளைவுகள்

1. நாம் இந்த உலகத்திற்கு (அதனுடைய செயல்பாடுகளுக்கு) ஒத்த வேடம் தரிக்கக் கூடாது, சமரசம் கிடையாது, தற்கால உலகின் பாவம் நிறைந்த செயல்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் கிடையாது என்பது அதன் பொருள் ஆகும்.
2. மனம் புதிதாகுதல், அதாவது, மறுரூபமாவதற்கு நம்மை ஒப்புக் கொடுப்பது (வசனம் 2ல் உள்ள தரியாமல் என்பதைக் காண்க).
3. நம்முடைய வாழ்விற்கான கடவுளின் சித்தத்தை நிறைவேற்ற நாம் இதை செய்ய வேண்டும்.

⁹² F. Davidson and Ralph P. Martin, op., cit., p. 1039.

வ.2: “உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுருபமாகுங்கள்.....”

கிரேக்கம்: μεταγαρθούσι [μεττάμோர்பொஸ்தே]; இந்த வாக்கியம் நிகழ்காலம், ஏவல் வினை, முன்னிலை பன்மை, செய்ப்பாட்டு வினை வாக்கியத்தில் உள்ளது. எனவே இதை

5 ஏவல் வினை செய்வினை வாக்கியத்தில் “மறுருபமாகுங்கள்” அல்லது உங்களை நீங்களே மாற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்று மொழிபெயர்ப்பது சரியா (அனேக மொழிபெயர்ப்புகளில் இருப்பதைப் போல) என்ற கேள்வி எழும்புகிறது. பவர்⁹³ என்பவர் வினைச் சொல் எப்போதும் செய்ப்பாட்டுவினையில் குறிப்பிடப்படும் என்பதை கூட்டிக் காட்டுகிறார். அவர்

10 தொடர்ச்சியாக இவ்விதம் மொழிபெயர்க்கிறார்: “உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே நீங்கள் மறுருபமாகுங்கள்” மொலஸ்டன்⁹⁴ என்பவர் ரோ12:2 & 2கொரி 3:18 ஜ “ஆவிக்குரிய

15 மறுருபமாகுதலுக்குள் செல்லுதல்” என்று மொழிபெயர்க்கிறார். விட்மர் என்பவர் இன்னொரு விளக்கத்தை சேர்த்து இதை ஏவல் வினை, நிகழ் காலம், செய்ப்பாட்டு வினையில் “யறுபுயாகிக் கொண்டேயிருங்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கிறார்.⁹⁵ துரதிர்க்ஷ்டவசமாக விட்மரோ அல்லது டேவிட்சன், மார்டினோ அல்லது மெக்டொனால்டோ இந்த வசனத்தின் ஏவல் செய்ப்பாட்டு வினைச்சொல்லைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. எப்படியிருப்பினும்

20 பெனெட்ரூ கூறுவதை நாம் காண்கிறோம். அவர் கூறுகிறார்: “இந்த ஏவல்வினைச் சொற்கள் செய்ப்பாட்டு வினை வடிவத்தில் இருக்கின்றன, அதன் பொருள் கோரப்படுகிற ஒத்த வேடம் தரியாதிருத்தலும் மறுருபமாகுதலும் கடவுளின் செயலாக இருக்கும் என்பதாகும்”⁹⁶ இந்தக் காரியத்தில், நாம் மறுபடியும் ரோ8:7-8ஜ க் காண விரும்புகிறோம்.

25 உண்மையில் இந்த வசனங்கள் பரிசுத்தமாகுத- ன் வாழ்வினுடைய ஒரு தொகுப்பு ஆகும். ஒருவர் இவ்விதமாகக் கூறலாம்.

வ 1-2: கிறிஸ்தவனின் நடைமுறை வாழ்வு,அவனுடைய சுயம் (எகோ) குறித்துப் பேசுகிறது.

25 வ 3-8: கிறிஸ்தவனின் நடைமுறை வாழ்வு, ஆவிக்குரிய வரங்கள் குறித்துப் பேசுகிறது.

வ9-13.15-16: கிறிஸ்தவனின் நடைமுறை வாழ்வு, சகோதரர்களுடனான அவனுடைய உறவு குறித்துப் பேசுகிறது.

30 வ14.17-21: கிறிஸ்தவனின் நடைமுறை வாழ்வு, விசுவாசிகளுடனான அவனுடைய உறவு குறித்துப் பேசுகிறது.

2. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் ஆவிக்குரிய வரங்களின் பயன்பாடும்:அதி.12:3-8

a.) நாம் இணைந்து ஒரே சரீரமாயிருக்கிறோம்: வ 3-5

35 வ. 3: நாம் தாழ்மையுடன் இருக்கவும், வரங்களை தாழ்மையுடன் பயன்படுத்தவும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (தாழ்மை: மீகா6:8; பி- 2:3; யாக்க4:6; 1 பேது4:11; 5:5).

அதிகளவில் காணப்படும்படியான வரங்களைப் பெற்றிருப்பவர்கள் பெருமையடையக் கூடிய மிகப் பெரிய ஆபத்து இருக்கிறது. குறைந்தளவில் காணப்படும்படியான வரங்களைப் பெற்றிருப்பவர்கள் மற்றவர்கள் மீது பொறாமைப்படுதல், குறைக்குறுதல் அல்லது தாழ்வு மனப்பான்மை கொள்ளுதல் ஆகிய ஆபத்துகளை எதிர்கொள்ள நேரிடும். பெருமை, பொறாமை இரண்டுமே பாவங்கள். ஏன்? பவுல் கூறுகிறார்: “.... அவனவனுக்கு தேவன்

⁹³ Walter Bauer, *Griechisch-Deutsches Wörterbuch*, 5th revised edition (Berlin: Walter de Gruyter, 1971), column 1012.

⁹⁴ Harold K. Moulton, *The Analytical Greek Lexicon Revised*. Revised edition (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1982), p. 266.

⁹⁵ John A. Witmer, op. cit., p. 487.

⁹⁶ Samuel Bénétreau, op. cit. II: p. 135. (We translated it from French to English.) The original French text: « Ces impératifs sont des passifs, C'est-à-dire que la « non-confirmation » et la transformation demandées seront l'œuvre de Dieu. »

5 பசிர்ந்த விசவாச அளவின் படியே...” கடவுள் தாம் விரும்புகிற ஒருவருக்கு கொடுக்கிறார் (1கொரி12:11). எனவே விசவாசி மகிமையை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. கிறிஸ்தவனின் எந்தவொரு திறமையையும் இதில் சேர்க்க முடியாது. ஏனெனில் வரங்கள் வரங்கள் தான். அவை கர்த்தரின் கிருபையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. கர்த்தரின் பார்வையில் எனிய விசவாசம் உள்ள ஒரு அங்கத்தினர், போதகர் அல்லது அருட்பணியாளருக்கு எந்தவிதத்திலும் குறைந்தவர் அல்ல.

10 வ 4-5: நாம் அநேக அவயவங்களாக இருக்கிறோம், ஆனாலும் நாம் இணைந்து ஒரே சர்வத்தை உருவாக்குகிறோம். ஆவிக்குரிய வரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதை மனித சர்வத்தின் அவயவங்களோடு உருவகப்படுத்தி விவரிக்கிறார் (1 கொரி12:12-31). சர்வம் ஒன்று தான். ஆனால் அவயவங்கள் அநேகம். அனைத்தும் முக்கியமானவை. ஏனெனில் ஒவ்வொன்றும் மற்ற அவயவங்களின் செயல்களுக்கு துணைபுரிகின்றன. எல்லோரும் குறிப்பிட்ட பணிகளைச் செய்யும்படி ஆவியானவரிடமிருந்து சிறப்பான வரம் (அல்லது வரங்கள்) பெற்றிருக்கிறார்கள் (1கொரி12:11, 17-18). எனவே எந்தவொரு அவயவமும் மற்றொன்றை விட மேலானதாகக் கருத உரிமையில்லை. ஏனெனில் கர்த்தர் தம் முடைய சித்தத்தின்படி பகிர்ந்து கொடுத்துள்ள குறிப்பிட்ட பணியை அவைகள் நிறைவேற்றுகின்றன.⁹⁷

b.) நாம் அனைவரும் வேறுபட்ட வரங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம்: வ 6-8

20 பவுல் இந்தப் பகுதியில் எழு வரங்களைப் பட்டிய- கூகிறார். அவர் இன்னும் அநேக வரங்கள் குறித்து 1 கொரி12:15-32 & எபே4:11-12 (மேலும் காண்க 1 பேதுரு 4:11) ஆவிய வசனங்களில் பட்டிய- கூகிறார். ஒவ்வொருவரும் தங்களது வரத்தை (வரங்களை) எவ்விதம் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதில் பவுல் அக்கறையுள்ளவராக இருக்கிறார். பின்வரும் பகுதிகளை ஆவிக்குரிய வரங்களின் சரியான பயன்பாடு என்ற கண்ணோட்டத்தில் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

25 1 கொரி 12:7 அனைவரின் நன்மைக்காக (சபையின்) (1 கொரி14:4-5,13)

1 பேது 4:11 இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக எல்லாக் காரியங்களிலும் கடவுள் மகிமைப்படும் படியாக....

3. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவனுடைய சகோதரர்களுடனான உறவும்: வ 9-13.15-16

30 கிறிஸ்தவனின் வாழ்வு அவனுடைய சகோதரர்கள் (சகோதரிகள்) மீதான அன்பினால் வடிவமைக்கப்படுகிறது.

வ. 9: அன்பு என்பது உன்மையானதாகவும் பாசாங்கு அற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்போது தீமைகள் தவிர்க்கப்படும்.

வ. 10: உன்மையான கிறிஸ்தவன் மற்றவர்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்திருப்பான், (அதாவது, அவனுடைய சகோதரர்களுக்கு 1 கொரி 16:14; யோ 13:34-35; 15:12; 1 யோ 2:8-11; 3:11-18; 4:7-21).

வ. 11: உன்மைக் கிறிஸ்தவன் கர்த்தருக்காக பணி செய்வதில் ஆவிக்குரிய வைராக்கியத்தினால் நிறைந்திருப்பான். 1 கொரி 15:58.

வ. 12: அவன் நம்பிக்கை, பொறுமை, ஜெபத்தில் உன்மையினால் நிறைந்திருப்பான். பவுல் 1தெச5:16-18 ல் குறிப்பிடும் அறிவுரையைக் காண்க.

வ. 13: உன்மைக் கிறிஸ்தவன் தன்னுடைய சகோதரர்கள் மீது கரிசனையுடனும் விருந்தோம்பல் பண்புடனும் இருக்கிறான். கலா6:2 & எபி 13:1-2 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

வ. 15: உன்மைக் கிறிஸ்தவன் சகோதரனுடைய மகிழ்ச்சிகள், பாடுகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறான். இதற்கு இணையான பகுதி 1கொரி12:26 ஜ் காண்க.

⁹⁷ We reference our brochure “Pneumatology: The Doctrine of the Person and Work of the Holy Spirit” in this regard; see our website www.apocalypse-bible.ch where all our brochures can be downloaded in German, French or English.

வ. 16: உண்மைக் கிறிஸ்தவன் பிரிவினெனக்களைத் தவிர்த்து, தாழ்மையுடன் இருக்கிறான். பி-2:1-4-ல் பவுல் இயேசுவின் மனுவருவாதல் (பி- 2:5) உதாரணத்தைக் கூறி இதே காரியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். யாக்க:4:5-6 & 1 பேது5:5-6 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

4. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவிசுவாசிகளுடனான அவனுடைய உறவும்:

வ.14.17-21

இந்த வசனங்கள் மத்து5:38-48 ல் மலைப்பிரசங்கத்தில் இயேசு பேசிய வார்த்தைகளை நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. இயேசு தம்முடைய சீடர்களிடம் நன்பர்களை மட்டுமல்ல, சத்துருக்களையும் நேசியுங்கள், தீமை செய்யாதிருங்கள் என்று கூறினார். பவுலும் இதே காரியத்தைக் கூறுகிறார்:

வ 14.17: “உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களை ஆசிர்வதியுங்கள்; தீமைக்குத் தீமை செய்யாதிருங்கள்”: 1தெச 5:15; சங்க109:4; மத் 5:44 ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். பேதுருவும் தன்னுடைய வாசகர்களுக்கு இயேசுவின் உதாரணத்தைச் சொல்- இதே காரியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்: காண்க:1பேது 2:21-23; 3:8-12. இயல்பாக மனிதன் தன்னுடைய எதிரியை சபிப்பான் என்பது உண்மை தான். எப்படியிருப்பினும் கடவுளின் பிள்ளை கார்த்தரிடம் பெலன் தரும் படி ஜெபித்து பழி வாங்கும் உணர்வை மேற்கொண்டு வாழ முடியும். அனல்மிக்க அறிவார்ந்த பிரசங்கத்தைக் காட்டிலும் தனக்கு தீமை செய்தவருக்கு நன்மை செய்கிற கிறிஸ்தவனின் சாட்சி வ- மை நிறைந்தது.

வ. 18: “கூடுமானால் உங்களாலான மட்டும் எல்லா மனிதரோடும் சமாதானமாயிருங்கள்”: எபி 12:14 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். ஆனால் அது அவ்வளவு எளிதல்ல. பவுல் எவ்வித மாண்யயின் கீழும் இல்லை; சிலருடன் சமாதானமாக இருக்க முடியாது என்ற உண்மையை பவுல் நன்கு அறிந்திருந்தார். சிலர் எப்போதும் சண்டையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் சிலரால் நிற்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட மனிதர்களை தவிர்த்து விடுவது நல்லது. ஆனாலும் அப்படிப்பட்ட மக்களுக்காக, கர்த்தர் அவர்களுடைய இருதயத்தைத் தொடும்படியாக நாம் ஜெபிக்க வேண்டும். இந்த மாற்றங்களை நாம் கட்டாயப்படுத்த முடியாது (1கொரி7:16).

வ. 19: இந்த ஆலோசனையை நாம் நடைமுறைப்படுத்துவது மிகவும் முக்கியம். பரிசுத்த ஆவியின் உதவியுடன் ஒருவன் இதை நடைமுறைப்படுத்தும் போது - “கடினமான கட்டளை” என்று கருதப்படுகின்ற ஒன்று - உள்ளான சமாதானத்தை அனுபவிக்க முடியும். இன்னொரு புறம் பழி வாங்குதல் விரோதத்தையும் பகையையும் அதிகரிக்கும். இறுதியில் கசப்புணர்வை ஏற்படுத்தும். பவுல் லேவி 19:18 ஜ மேற்கோள் காட்டுகிறார்.⁹⁸ பழி வாங்குதலுக்கு எதிராக ஒருவன் நிச்சயம் “சுயத்திற்கு மரிக்க வேண்டும்”. மனந்திரும்பாதவர்களை கடவுள் ஒரு நாளில் நியாயம் தீர்ப்பார் என்பது பாதிக்கப்பட்டவருக்கு மனதிருப்தியை அளிக்கிறது. விசுவாசிகளுக்கு எதிரான துன்மார்க்கரின் பழி வாங்குதல் குறித்த 2தெச 1:4-12; வெளி 6:9-11; 18:5-8.20; 19:2-3 ஆகிய பகுதிகளை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

வ. 20: இந்த அறிவரை புரட்சிகரமானது: நீதி25:21-22; சங் 11:6 & மத் 5:44-47 பகுதிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். இந்தக் காரியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் விவி- ய போதனை மற்ற மதங்களை விட வேறுபட்டுள்ளது. பொதுவாக எதிரி கடுமையாக தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான் கலாச்சாரம். போர்க்கைத்திகளை நடத்துகின்ற விதம் கிறிஸ்தவ கலாச்சாரத்தில் உருவான ஒன்று (செஞ்சிலுவை சங்கம்).

வ. 21: எப்போதுமே இது ஓர் உள்ளான போராட்டமாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நம்முடைய மாம்சம் பழி வாங்கவும் தீமைக்குத் தீமை செய்யவும் விரும்புகிறது. நம்முடன் பேசுகின்ற கடவுளின் ஆவியானவர் தீமைக்குத் தீமை செய்யாமல் நன்மை செய்யும்படி நம்மை அழைக்கிறார். “ நீ தீமையினாலே வெல்லப்படாமல்...”: நாம் மறுபடியும் கூறுகிறோம். கடவுளின் கிருபையினால் மட்டுமே இது சாத்தியம். தன்னுடைய வாழ்வில் தான் செய்த

⁹⁸ See also Deu 32:35 and Heb 10:30; cf. also with the words of Jesus in Mat 5:38-39.

பாவங்கள் அனைத்திற்கும் மன்னிப்பை அனுபவித்த ஒருவர் பரிசுத்த ஆவியின் உதவியுடன் தனக்குத் தீங்கு செய்தவரை மன்னிப்பார். மத 18:21-35ல் இரக்கம் நிறைந்த அரசரும் இரக்கமற்ற வேலைக்காரனும் குறித்த இயேசுவின் உவமையை நாம் மறக்கக் கூடாது.

5. அரசாங்கத்தைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி 13:1-7

- 5 நல்ல கிறிஸ்தவன் நல்ல குடிமகன்!
- 1.அவன் அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறான்: வ 1-2
 - 2.அவன் சரியானதைச் செய்கிறான்: வ 3-4
 - 3.அவன் தூய மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்கிறான்: வ. 5
 - 4.அவன் வரிகளையும், வருமான வரியையும் செலுத்துகிறான் : வ 6-7
- 10 a.) கிறிஸ்தவன் அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறான்: வ 1-2
- பவு- ன் கடிதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களின் பின்னனி குறித்து விட்மர் விளக்குகிறார்:
- 15 ரோம் ஏகாதிபத்ய தலைநகரம், பேரரசனின் ஆளுகை சிங்காசனத்தின் இடம். ரோம் நகர மக்கள் பவு- ன் முதன்மை வாசகர்கள் கிபி 54 முதல் 68 வரை ஆட்சி செய்த நீரோவின் நாட்களில் நகரத்தின் மகிழமையையும் வெட்கத்தையும் குறித்து அறிந்திருந்தார்கள்.⁹⁹
- மனுக்குலம் பூமியை கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்க வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்பினார். டேவிட்சன்ம், மார்டினும் பழைய ஏற்பாட்டு பகுதியில் ருந்து குறிப்பாக தானியே- ன் புத்தகத்தி- ருந்து அப்போஸ்தலனாகிய பவு- ன் அறிவுரைகளை நியாயப்படுத்துகிறார்கள்:
- 20 ஒரு சமூகமாக மட்டுமல்ல, தனிப்பட்ட விதத்திலும் ரோம ஆளுகைக்கு அடிபணிந்திருக்கும்படி பவுல் ரோமக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறார். பல நேரங்களில் ரோம உயர் அதிகாரிகள் நியாயத்துடனும் உதவி செய்கின்றவர்களாகவும் இருந்ததைக் கண்டிருந்தார். ஆனால் இந்த உண்மை முழு அரசியல் சார்ந்த உறவுகளுக்கும் பொருந்தாது. அரசியல் உறவுகளுக்கான தெய்வீகக் கட்டளை இருக்கிறது. இதுவே எல்லாக் காலங்களிலும் சபைக்கான தெய்வீக உறவாக இருக்கிறது. இங்கே உள்ள போதனையில் இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன. முதலாவது கடவுள் எல்லா தேசங்களின் மீதும் சர்வ அதிகாரம் உடையவராக இருக்கிறார். பூமிக்குரிய எல்லா ஆளுகைகளும் அவருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கிறது. அவரே அதிபதிகளை நியமிக்கிறவர் (2சாமு . 12:8; எரே. 27:5.; தானி. 2:21; 37.; 4:17, 25, 32; 5:21). ஒவ்வாரு கிறிஸ்தவனும் நாட்டிற்குரிய கடமையை அறிந்திருக்கிறான் ...¹⁰⁰
- 35 அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவும் தன்னுடைய வாசகர்களை அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்படிந்திருக்கும்படி அறிவுறுத்துகிறார் (1பேது 3:13-15). ஆனாலும் ஒரு அரசாங்கம் பவு- ன் நாட்களில் ரோமில் இருந்ததைப் போல தீமையுள்ளதாக இருந்தால் என்ன செய்வது? கடவுள் துன்மார்க்கரை அதிபதிகளாக நியமிப்பதால் ஒரு அரசாங்கம் தீமையுள்ளதாக இருக்கிறதா? இல்லை. மக்கள் எதை விதைக்கிறார்களோ அதை அறுவடை செய்கிறார்கள் (கலா6:7). இவ்விதமாக ஒரு சொல் வழக்கு உண்டு: “ஒரு நாட்டிற்கு எது தகுதியோ அப்படிப்பட்ட அரசு இருக்கிறது”.
- 40 இந்த பழமொழி உண்மை என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். நாம் இதை பொதுமைப்படுத்தி சொல்லவும் முடியாது. நியாயம் தீர்ப்பதை கடவுளிடம் விட்டுவிடுவது நலம். முந்தைய

⁹⁹ John A. Witmer, op. cit., p. 490.

¹⁰⁰ F. Davidson und Ralph P. Martin, op. cit., p. 1041.

அதிகாரத்தில் நாம் கண்டபடி, கிறிஸ்தவன் அநீதியினால் துன்புறும்போது தீமைக்குத் தீமை செய்யாதபடி கவனமாயிருக்க வேண்டும். அந்தியுள்ள அரசாங்காத்தை வனமுறையினால் எதிர்ப்பது இயேசுவினுடைய சபையின் பணி அல்ல. மாறாக சபையின் பணி என்பது நாம் சமாதானமாக வாழும்படியான அரசாங்கத்தை கடவுள் நமக்குத் தரும்படி ஜெபிப்பது ஆகும் (1தீமோ2:1-2). அப் 5:29ஐ மேற்கோள் காட்டி அரசாங்கத்திற்கு எதிரான கலகத்தை நியாயப்படுத்த முடியாது. அந்தப் பகுதி ஒரு மக்களின் அரசாங்கத்தை அல்ல, சனகெரிப் சங்கத்தைக் குறித்துப் பேசுகிறது. ஆனாலும் கடவுளுடைய வார்த்தையை மீறி நடக்கும்படி ஒரு அரசு வ- யுறுத்தும் போது ஒரு கிறிஸ்தவன் மனித அரசாங்கத்திற்கு அல்ல, கடவுளுடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படியும் தெரியம் பெற்றிருக்க வேண்டும். வேறு வார்த்தையில் சொன்னால், கடவுளுடைய கட்டளைகளை மீறுகின்ற சட்டங்களை அரசு இயற்றும் போது அவைகளை எதிர்க்க நாம் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும் (தானியேல் மற்றும் அவருடைய நண்பர்கள் தாளி 3 & 6).

கூடுதல் தகவல்:

15 ஜெய்ரேயில் (Zaire) மோபுட்டு ஜனாதிபதியாக இருந்த காலத்தில் (தற்கால காங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசு) உயர் அதிகாரிகள் கிராமங்களை சந்திக்க வருகின்ற போது அவர்களை மகிழ்விக்க அழகான இளம்பெண்களை அவர்களுக்கு கொடுப்பது அங்கிருந்த வழக்கமாக காணப்பட்டது. அந்த அதிகாரிகளுக்கு மறுப்பு தெரிவித்தால் பெரிய ஆபத்து. ஒரு கிறிஸ்தவ பெண் இப்படிப்பட்ட சூழ-ல் எவ்விதம் நடந்துகொள்ள வேண்டும்? “நாம் மனிதர்களுக்கு கீழ்ப்படிவதைக் காட்டிலும் கடவுளுக்கு கீழ்ப்படிவது அவசியம்” என்று அப் 5:29ல் பேதுருவும் யோவானும் கூறுகிறார்கள். ஒரு கிறிஸ்தவன் எந்த விலை கொடுத்தாவது அல்லது விளைவுகள் எப்படியிருந்தாலும், அப்படிப்பட்ட காரியத்தை புறக்கணிக்க வேண்டும். அவள் சமரசம் செய்தால் அதற்கு கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பாவத்தை ஒருபோதும் நியாயப்படுத்த முடியாது.

b.) கிறிஸ்தவன் சரியானதைச் செய்கிறான்: வ 3-4

ஒரு கிறிஸ்தவன் ஏன் அரசு அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதற்கான மூன்று முக்கிய காரணங்கள்:

- 1.கீழ்ப்படியாமையினால் அதிகாரத்தின் மூலம் வரக் கூடிய தண்டனையை தவிர்ப்பதற்கு
- 2.மனச்சாட்சியின் நிமித்தம்: அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்படிய மறுப்பது கடவுளுக்கு கீழ்ப்படியாமை ஆகும். ஏனெனில் கடவுள் தான் அதிகாரங்களை நியமிக்கிறார்.
- 3.அரசாங்கம் இல்லையெனில் சூழப்பழும் அராஜகழும் தலைவரித்தாடும். குற்றங்களை தடுத்து பாதுகாப்பை அதிகாரிகள் உறுதிப்படுத்துகிறார்கள்.

35 தேசத்தில் சட்ட ஒழுங்கை நிலைநாட்ட அரசு பொறுப்பாளியாக இருக்கிறது. எல்லா வித குற்றவாளிகளையும் நீதிக்கு முன்பாக நிறுத்துவது அரசின் கடமையாக உள்ளது. ஆனாலும் அந்தியும் ஊழலும் இந்த தெய்வீக ஒழுங்கை தடை செய்வதை நாம் காண்கிறோம். எனவே தான் பவுல் நம்முடைய அரசுகளுக்காக ஜெபிக்கக் கொல்லுகிறார் (1தீமோ2:1-2). “அதிகாரிகள் விருதாவாக தங்கள் கைகளில் பட்டயத்தைப் பிடித்திருக்கவில்லை.” பட்டயம் என்பது நீதியையும் அதிகாரத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. ரோமில் நீதிபதிகள் ஒரு நபருக்கு மரண தண்டனை கொடுக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். தலை வெட்டப்படுவதன் மூலம் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படும். நாம் கிருபையின் காலத்தில் தற்போது வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதால், பட்டயம் என்பது மரண தண்டனையைக் குறிக்காது என்று பொதுவாக கருதப்படுகிறது. கோடெட்டுடன் இணைந்து இந்த போ- மனித நல வாதத்திற்கு நாம் பதிலளிக்கிறோம்:

- 45 பவு-ன் கண்ணோட்டத்தில் இந்த கருத்தாக்கம் என்பது மரண தண்டனையைக் குறிப்பிடவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. பட்டயம் என்பது மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்காக அல்ல, நீதியின் அடையாளமாக ஒருவரை தண்டிப்பதை உருவகமாகக் குறிக்கிறது. நாம் நற்செய்தியின் கிருபையுடன் சேர்த்து இதில் சூழப்பழையத் தேவையில்லை. ஒரு குற்றவாளிக்கு நீதியின்படி அரசு தண்டனையை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில்,

அதே மனிதனுக்கு எவ்வித மாறுபாடுமின்றி இரக்கத்தின் செயலை சபை நிறைவேற்ற முடியும்.¹⁰¹

பாவிகளைப் பொறுத்த மட்டில் இதே சிந்தனையை 1கொரி.5:4-5-ல் பவுல் வெளிப்படுத்துகிறார்.¹⁰² கடவுள் தான் அரசை நிறுவுகிறவர் என்று ஆதி 9:6 நமக்குக் காண்பிக்கிறது. மரண தண்டனை தீர்ப்பு என்பது கடவுள் மனிதனுக்கு (அதாவது மனுக்குலத்திற்கு) செய்த முதல் செயல் ஆகும். இரத்தத்தை சிந்திய மனிதன், அதாவது கொலைகாரன், மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த வசனத்தில் அது தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது (ஆதி9:6). அந்த கொலைகாரன் மனிதனின் கைகளினால் கொல்லப்பட வேண்டும் ("மனுவன் தேவசாயலில் உண்டாக்கப்பட்டபடியால், மனுவனுடைய இரத்தத்தை எவன் சிந்துகிறானோ, அவனுடைய இரத்தம் மனுவனாலே சிந்தப்படக்கூடவது."). சிலுவையில் மனம் திரும்பிய கள்வன் தன்னுடைய வாழ்வை பூமியில் தொடரும்படி இயேசு அவனை விடுவிக்கவில்லை. கல்லறைக்கு அப்பாறபட்ட வாழ்வு குறித்து கரிசனையுள்ளவராக இயேசு அவனுக்கு வாக்குப் பண்ணினார். அதாவது பரதீசு, நித்திய வாழ்வு. ஒரு கொலையாளியின் உயிரை எடுக்க மறுப்பது அரசின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் கடவுளின் ஒழுங்கை மீறுகின்ற செயலாகும். ஒரு கொலையாளியை தண்டிக்க மறுக்கும் அரசு பாதிக்கப்பட்டவரையும், படைத்தவரையும் விட குற்றவாளியை கனம் பண்ணுகிறது!

கூடுதல் தகவல்:

கொலையாளிகள் அல்லது பா-யல் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படாமல் காப்பாற்றப்படும் போது அப்பாவிகள் தங்கள் வாழ்வை இழுக்கிறார்கள். அரசினால் விடுதலையாக்கப்பட்ட குற்றவாளியினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரைச் சார்ந்த குடும்பத்தினரின் மன வேதனையை வார்த்தையினால் விவரிக்க முடியாது. துரதிர்க்ஷாவசமாக நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் தான் நீதி வெளிப்படுத்தப்படும். அப்பாவிகளின் இரத்தம் சிந்தப்படுதலுக்கு இந்த உலகத்தின் அதிபதிகள் பொறுப்புள்ளவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தீமையின் பெருக்கத்தை தடுக்க தவறி விட்டார்கள். நவீன சமுதாயத்தில் தீமையின் பெருக்கத்துக்கும் வக்கிரங்களுக்கும் மரண தண்டனையை உலகம் முழுவதும் தடை செய்யக் காரணமாக இருந்த ஐரோப்பிய சமூகம் முதன்மைப் பொறுப்புள்ளது அல்லவா?

C.) ஒரு கிறிஸ்தவன் தூய மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்கிறான்: வ. 5

கிறிஸ்தவனாக இருந்து மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்கிற நிலை குறித்த பவு-ன் நிலையை அப்.24:16, 1தீமோ.1:19ல் காண்க. அரசாங்கத்திற்கு அடிபணிந்திருக்க மறுப்பது கடவுளுக்கு கீழ்ப்படியாத நிலை ஆகும். ஏனெனில் அரசாங்க அமைப்பு என்பது இறுதியில் கடவுளின் சித்தம் ஆகும். எந்தவொரு முறைகேடும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அந்தியுள்ள அரசாக இருக்கும் பட்சத்தில் நடை பெறும் முறைகேடு. எனவே தான் பவுல் "மனச்சாட்சியின் நிமித்தம்" என்று கூறுகிறார். பவுல் மறைமுகமாக கீழ்ப்படிதா-ன் எல்லைகள் குறித்து பேசுகிறார். கீழ்ப்படிதலுக்கு அடிப்படையாக மனச்சாட்சியை வைக்கிறார். ஏனெனில் தெய்வீக ஒழுங்கு மீறப்படும்போது மனச்சாட்சி அடிபணிய மறுக்கிறது.¹⁰³

¹⁰¹ Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II: p. 470. (We translated it from French to English.) The original French text: « On a prétendu que cette expression n'impliquait pas, dans la pensée de l'apôtre, la notion de la peine de mort. L'épée serait tout simplement l'emblème du droit de punir en général, sans qu'il résulte rien de là quant à la peine de mort en particulier. Philippi n'a-t-il pas raison de répondre à cela : qu'il n'est pas possible d'exclure du droit de punir précisément le genre de peine d'où l'emblème qui représente ce droit est tiré? Il ne faut pas mêler ici l'idée de la grâce évangélique. Car au moment même où l'Etat accomplit envers le criminel l'œuvre de justice à laquelle il est appelé, l'Eglise peut, sans la moindre contradiction, accomplir envers le même homme l'œuvre de miséricorde qui lui est divinement confiée. »

¹⁰² Yet in this passage God is the judge who allows Satan to attack the physical life of a Christian who has entangled himself in sin or compromised himself. Cf. Job 2:4ff in regard to the attacks of Satan on which God places limitations.

¹⁰³ Cf. Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, op. cit., p. 471.

d.) ஒரு கிறிஸ்தவன் வரிகளையும் வருமானவரியையும் செலுத்துகிறான்: வ 6-7

இந்த அடிபணிந்திருத்தல் குறித்த உதாரணங்களை பவுல் பட்டிய- கூகிறார்:

- 1.வரிகளைச் செலுத்துதல்
- 2.வருமானவரியைச் செலுத்துதல்
- 3.அதிகாரிகளை மதித்தல்
- 4.அதிகாரிகளைக் கனம் பண்ணுதல்

இயேசுவின் பார்வையுடனும் சீடர்களுடனான அவருடைய போதனையுடனும் இதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் .மத் 17:24-27; 22:21; மாற் 12:17; லூக் 20:20-26.

10 கூடுதல் தகவல்:

அநேக கிறிஸ்தவர்கள் வரி ஏய்ப்பை சாதாரண தவறாகக் கருதுகிறார்கள். இது சாதாரண தவறு தானா அல்லது அரசையும் சட்ட திட்டங்களையும் மீறி செயல்படுகின்ற பாவமா? வீட்டிற்கு விடுமுறைக்கு வந்திருக்கும் ஒரு நபர் குறித்து கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். பெட்டி முழுவதும் விலை கொடுத்து வாங்கிய பொருட்களினால் நிறைந்திருக்கிறது. அவர் சமீபத்தில் வாங்கிய விலையுயர்ந்த அணிகலனை அணிந்திருந்தார். அது அனுமதிக்கப்பட்ட வரிவிடுப்புத் தொகையை விட கூடுதல் விலையுடையது.... அவர் சோதனை சாவடி நோக்கிச் செல்கிறார்.... அதில் தவறு எதுவும் இல்லை என்பது போல.... “ வாயிற் காவலர் அதைக் கவனிக்கவில்லை. எனது கையில் உள்ள மோதிரம் புதிதாக நான் வாங்கியது என்பதனை அவர் நிருபிக்க முடியாது ”... என்னுடைய கிறிஸ்தவ வாழ்வு குறித்து இது என்ன சொல்கிறது? நான் கடவுளுடைய வார்த்தையை மிகத் தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமா அல்லது எனக்கு எது பொருந்துமோ எது பொருந்தாதோ என்று நானே தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டுமா?

6. அவிசவாசிகளைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி13:8-10

அரசைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் கடமைகள் குறித்து பவுல் விளக்கப்படுத்திய பிறகு, இப்போது தனிப்பட்ட உறவுகளில் கிறிஸ்தவனின் கடமைகள் குறித்து பேசுகிறார். அதாவது தன்னுடைய சக குடிமக்களுடனான கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை. மற்றவர்களை நேசிக்கிற அனைவரும் பவுல் கூறுவதைப் போல நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுகிறார்கள் (வசனம்8), மத்.22:39-40ல் இயேசு குறிப்பிடும் வார்த்தைகளுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். இணைப்புச் சொல் “எப்படியென்றால்” (கிரேக்கம்:γέρ) வசனம் 9 ன் ஆரம்பத்தில் நான்கு சமூகக் கட்டளைகளை அறிமுகப்படுத்துகிறது (என் வரிசைப்படி , மோசேயின் பத்து கட்டளைகளில் 7,6,8 மற்றும்10 ஆகிய கட்டளைகள் - யாத்.20), இவைகள் உதாரணங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன: தன் அயலானை நேசிக்கும் ஒருவர் இயல்பாகவே கர்த்தருடைய அனைத்துக் கட்டளைகளையும் நிறைவேற்றுகிறார். பட்டிய- டப்பட்டுள்ள நான்கு கட்டளைகளும் உதாரணங்கள் மட்டுமே. இந்த முழுமையற்ற பட்டியலை லேவி 19:18 ஜி வசனம் 9 ல் மேற்கோள் காட்டி பவுல் நிறைவு செய்கிறார். வசனம் 10ல் முடிவுரையை 1கொரி.13:1-7 பவு- ன் வார்த்தைகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள்.

7. கிறிஸ்தவனின் தனிப்பட்ட வாழ்வில் பரிசுத்தமாகுதல் : அதி. 13: வ 11-14

வ. 11: இந்த பகுதி இந்த வாக்கியத்துடன் ஆரம்பிக்கிறது “நாம் காலத்தை அறிந்தவர்களாக இப்படி நடக்க வேண்டும்”. போனெட் கூறுகிறார்: “பிரதிப் பெயர்ச் சொல் அதிகாரம் 12 ல் வருகின்ற அனைத்துக் குறிப்புகளையும் ஒருங்கிணைக்கிறது.” அதிகாரம் 12ல் வருகின்ற அறிக்கையை உள்ளடக்கியுள்ளதா என்று நமக்குத் தெரியாது. போனெட் மேலும் கூறுகிறார், “முழு நியாயப்பிரமாணத்தையும் தொகுத்துக் கூறும் உன் அயலானை நேசி என்ற

கட்டளையை இது உள்ளடக்கியுள்ளது (வ.8-10).¹⁰⁴ கர்த்தருடைய கட்டளைகளுக்கு உண்மையாகக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற உடனடிக் காரணம் உண்டு. கர்த்தருடைய வருகை சமீபமாயிருக்கிறது என்று அவர் அறிந்திருந்தார். கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகை நாளுக்கு நாள் மிகவும் நெருங்கியிருக்கிறது. நித்திரையை விட்டு எழுந்திருக்கத்தக்க வேளையாயிற்று என்ற பவு-ன் அறிவுரை, 1 தெச: 6-7; மேலும் 1தெச 5: 2-3 கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறுகிறது. கர்த்தருடைய வருகை சமீபம் என்று நாம் அறிந்திருக்கிறபடியால், அவர் வரும் போது நாம் ஆயத்தமாயிருக்கும்படி நாம் இன்னும் அதிகமாக பரிசுத்தத்தில் வாழ வேண்டும். இதே அறிவுரைகளை அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு 2பேது.3:10-14லும், அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் 1யோ2:28-29 லும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

வ. 12: பரிசுத்தமாகுதல் என்பது இருளின் கிரியைகளை (அதாவது பாவங்கள்) புறம்தள்ளுவதில் வெளிப்படுகின்றது. இந்த அறிவுரையை 2பேது 3:11; 1தெச 4:3; எபே 4:21-22 & கொலோ 3:5-10 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். “இருளின் அந்தகாரக்கிரியைகளை தள்ளிவிட்டு ஓளியின் ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொள்ளக்கடவோம்”, 2கொரி 6:7 , குறிப்பாக எபே 6:11-17 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

வ 13-14: இந்தப் பட்டியலை கலா5:19-21 ல் உள்ள மாம்சத்தின் கிரியைகள் பட்டியலுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். வசனம் 14 ல் கடவுளுடைய சித்தத்திற்கு எதிரான ஆசைகள், இச்சைகளை தூண்டுவது சாத்தியம் என்று பவுல் கூறுகிறார். நம்முடைய சொந்த மாம்சம் குறித்து நாம் சிந்திக்கும் போது. நமக்குள் தூண்டப்படுகிற ஆசைகளினால் இது நிகழ்கிறது என்று காண்கிறோம்.¹⁰⁵ ஒரு உதாரணத்தை நாம் குறிப்பிடுகிறோம்: பா-யல் பத்திரிக்கைகளை வாசிப்பது அல்லது பா-யல் படங்களைப் பார்ப்பது காம உணர்வுகளைத் தூண்டுகிறது. திருச்சபை பிதா அகஸ்டின் இந்த நான்கு வசனங்களை வாசித்த பிறகு மனமாற்றம் அடைந்தார். ஒரு இழிவான வாழ்க்கையை வாழ்ந்த அவர் கர்த்தருக்கு தன்னை முழு இருதயத்தோடு ஒப்புக்கொடுத்தார். போன்ற “கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள்” எனும் அழைப்பு குறித்து இவ்விதம் கூறுகிறார்.

“பவுல் அடிக்கடி இந்த உருவகத்தைப் பயன்படுத்துகிறார் (கலா. 3 : 27 ; எபே. 4 : 24 ; கொலோ. 3 : 10); இது பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது (எசா. 61 : 10 ; சங். 132 : 9). நம்முடைய உடலுடன் ஒட்டியிருக்கும் ஆடையை விட கிறிஸ்துவுடனான நம்முடைய ஜக்கியம் அதிக நெருக்கமுள்ளது. அவருடைய ஆவியானவர் மூலம் நமக்குள் அவர் ஊடுறுவியிருக்கிறார்; நமக்குள் வாழுகின்ற அவரே நமக்குள் சிந்திக்கிறார், நேசிக்கிறார், செயல்படுகிறார். “தன்னைச் சிருஷ்டித்தவருடைய சாயலுக்கொப்பாய்ப் பூரண அறிவடையும்படி புதிதாக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களே.” என்பதின் பொருள் இது தான் (கொலோ3:10).”¹⁰⁶

அதிகாரங்களுடனும், சக குடிமக்களோடும் உள்ள கிறிஸ்தவனின் உறவுகள் மற்றும் தனிப்பட்ட பரிசுத்தமாகுதல் குறித்து விளக்கிய பிறகு, பவுல் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் உள்ள உறவுகள் குறித்துப் பேசுகிறார். அயலானை நேசித்தல் என்ற தலைப்பில் இருந்து கிறிஸ்தவர்களுக்குள் இருக்க வேண்டிய பரஸ்பர சகிப்புத் தன்மை என்ற தலைப்பிற்கு மாறுவது குறித்து போன்ற பின்வரும் விளக்கத்தைக் கூறுகிறார்:

அன்பைக் குறித்த கட்டளை நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுதல் என்பதை அப்போஸ்தலன் விளக்கப்படுத்தியிருக்கிறார் (13:8-10). தங்கள் மனச்சாட்சியின் நிமித்தம் சில உணவுகளையும் சில பண்டிகைகளையும்

¹⁰⁴ Louis Bonnet, B.A., N.T. 3, p. 181. The original French text: « ...en particulier le commandement de l'amour du prochain, qui résume toute la loi (v. 8-10). »

¹⁰⁵ On living according to the flesh, compare with Rom 8:3-5.8-9.12-13; Gal 5:13.16-21.24; 6:8.

¹⁰⁶ Louis Bonnet, B.A., N.T. 3, p. 182. (We translated it from French to English.) The original French text: « Cette image est souvent employée par Paul (Gal. 3 : 27 ; Eph. 4 : 24 ; Col. 3 : 10) ; elle est empruntée à l'Ancien Testament (Es. 61 : 10 ; Ps. 132 : 9). Christ s'unit à nous plus étroitement que le vêtement ne s'unit au corps. Il nous pénètre de son esprit [sic : il faudrait majuscule : Esprit] ; c'est lui qui vit, pense, aime, agit en nous. C'est là « revêtir l'homme nouveau, qui se renouvelle selon l'image de celui qui l'a créé » (Col. 3 : 10). »

(நாட்களையும்) புறக்கணித்த ரோம் கிறிஸ்தவர்களின் குழு குறித்து பவுல் சிந்திப்பதற்கு இது தான் காரணமாக இருந்தது. அன்பு என்ற கட்டளையின் முக்கியத்துவத்தை உணராமல் போகக் கூடிய ஆபத்தையும். இன்னொரு புறம் பலமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பலவீனருடன் தர்க்கிக்கக் கூடிய ஆபத்தையும் பவுல் அறிந்தார். எனவே தான் அவர் குறிப்பிடுகிறார். “தூர் இச்சைகளுக்கு இடமாக உடலைப் பேணுவதைக் குறித்து சிந்திக்க வேண்டாம்”(13:14). சில காரியங்களை தடை செய்கின்ற விதிகளை உருவாக்கி பின்பற்றுகிற கிறிஸ்தவர்கள் குறித்து பவுல் பேசுவதற்கு இது காரணமாக இருந்தது. திருச்சபையின் உள்ளான குழல் குறித்து பவுலுக்கு தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பலமுள்ளவர்கள், பலவீனர்கள் இடையேயிருந்த மூரண்பாடுகள் நிமித்தம் உண்டான பிரிவினைகள் இருந்தது. ஒருவருக்கொருவர் இடையேயுள்ள உறவுகள் குறித்து அவர் பேசுவதற்கு இது தான் காரணமாக இருந்தது. எனவே அவர் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் இருக்க வேண்டிய உறவுகள் குறித்து சிறப்பான விதிமுறைகளை உருவாக்கி எழுதுகிறார் (12: 9.).¹⁰⁷

14:1 ல் வருகின்ற விகுதி ஒடு (ஓடு¹⁰⁸) அயலானை நேசித்தல் என்ற தலைப்பில் இருந்து “பலமுள்ளவர்” மற்றும் “பலவீனர்” கிறிஸ்தவர்களிடையே இருக்கின்ற பிரச்சினைக்கு மாறுவதைக் குறித்து போன்ற கூறுகின்ற கருத்தை கவனிக்கச் செய்கிறது.

8. “பலமுள்ளவர்” மற்றும் “பலவீனர்” இடையேயுள்ள உறவுகள்: அதி.
14:1-15:13

இந்த பகுதியை பின்வருமாறு பிரிக்கலாம்:

- 1.தனிநபர் சுதந்திரம் குறித்த விதிமுறை: அதி. 14:1-12
- 2.சகோதரரை (விசுவாசத்தில்) மதித்தல் தொடர்பான விதிமுறை: அதி. 14:13-23
- 3.ஜூக்கியத்திற்கான (இணக்கம்) அழைப்பு: அதி. 15:1-13

நாம் இந்த பகுதியை விரிவாகப் பார்க்கும் முன்பாக டேவிட்சன்னும், மார்டினும் தருகின்ற தொகுப்புரை குறித்து சிந்திப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நாங்கள் எண்ணுகிறோம்:

பவுல் தனக்குக் கிடைத்த நம்பகமான தகவ-ன் அடிப்படையில் ரோம் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் இருந்த ஒரு குறிப்பிட்ட குழல் குறித்து விவரிக்கிறார். ஒவ்வொரு சபையிலும் கிறிஸ்தவ சத்தியங்கள் குறித்த குறைபாடுள்ள புரிந்துகொள்ளுதலுடன் பிடிவாதத்துடன் சிலர் இருக்கிறார்கள். பகுதியாக ஒளியூட்டப்பட்ட மனச்சாட்சியுடன் இருக்கின்ற கிறிஸ்துவுக்குள்ளான அவர்களுடைய சுதந்திரத்தின் மகிழ்ச்சி கனப்படுத்தப்பட வேண்டும். மற்ற விசுவாசிகளது நடத்தகைள் அவர்களைக் காயப்படுத்தக் கூடாது. அதே சமயத்தில் பிரச்சினைக்குரிய சகோதரர்கள் தங்களுடைய மேம்பட்ட பார்வையை முன்னிறுத்தி, ஒற்றுமையை உரிமைகோருதல் மூலம் மற்றவர்களை விமர்சிக்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட

¹⁰⁷ Ibid., p. 182-183. (We translated it from French to English.) The original French text: « L'apôtre vient de présenter le commandement de l'amour fraternel comme l'accomplissement de toute la loi (13 : 8-10). C'est ce qui l'amène peut-être à penser à ce groupe de chrétiens de Rome qui mettaient leur conscience à se refuser certains aliments et à observer certains jours et qui étaient exposés par là même à méconnaître l'importance bien plus grande du commandement de l'amour, tandis que, d'autre part, les chrétiens plus éclairés pouvaient être entraînés, par des discussions avec les premiers, à transgresser ce commandement. C'est peut-être aussi la recommandation de « ne pas prendre soin de la chair » (13 : 14), qui conduit l'apôtre à parler de chrétiens qui paraissaient pratiquer cette règle par leur abstinence. Quoi qu'il en soit, Paul avait été informé de la situation intérieure de l'Eglise de Rome, des divisions dont elle était menacée par les divergences de vues entre les « forts » et les « faibles ». C'est ce qui l'oblige à traiter le sujet de leurs relations réciproques. Il abordait ainsi une application spéciale des principes qu'il avait posés touchant les rapports entre chrétiens (12 : 9 et suiv.). »

¹⁰⁸ It can also have the meaning of a minor antithesis (“but”) or a transition (“now”).

5 மனநிலையுடன் இருக்கும் சிலர் கொள்கின்று (1 கொரி1 . 8:1 – 10:33) மற்றும் கொலோசே (கொலோ2:16-23) சபைகளிலும் இருப்பதை அப்போஸ்தலன் நன்கு அறிந்திருந்தார். ஓய்வு நாளை அனுசரிப்பது மற்றும் மாம்சம் உண்ணுதல் என்ற இரண்டு காரியங்கள் குறித்து பவு-ன் நாட்களில் கேள்விகள் எழும்பின. புதிய பார்வையுடன் இருந்தவர்களுக்கு ரோம் 10 சபையில் அங்கத்துவம் தர மறுக்கப்பட்ட நிலை ஒருவேளை இருந்திருக்கலாம். எனவே பவுல் கிறிஸ்தவ விசவாசத்தின் அடிப்படை சத்தியங்களின் அறிக்கையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை மட்டும் வ- யுறுத்துகிறார். அநேகர் இந்த காரியத்தில் முனைப்புடன் இருந்தார்கள். சபையில் பிரிவுகளைத் தவிர்க்க அப்போஸ்தலர் என்னினார். அன்பின் பிரமாணத்தினால் பொறுமையுடன் இருக்க ஆலோசனை வழங்குகிறார்.¹⁰⁹

15 ஓவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் இருக்கின்ற “தனிப்பட்ட சுதந்திரம்” குறித்த கொள்கையை விளக்கப்படுத்தி வெளிப்பிரகாரமான (இரண்டாம் தரமான) காரியங்களில் பரஸ்பர சகிப்புத்தன்மையுடன் இருக்க வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்.

a.) தனிப்பட்ட சுதந்திரம் குறித்த கொள்கை: அதி. 14:1-12

வ 1-4: “விசவாசத்தில் பலவீனமுள்ளவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்”: “பலவீனா” என்ற சொல்லாடல் முதல் வசனத்தில் வருவது அதற்குரிய சிறப்பான அழுத்தத்தைக் கொடுப்பதற்காக இருக்கலாம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் “பலவீனமுள்ள சகோதரர்” என்று கூறுவதின் பொருள் என்ன? பலவீனர்கள் சில உணவுகளையும் பானங்களையும் சில காரணங்களுக்காக மனச்சாட்சியின்படி தவிர்த்தார்கள். சில நாட்களை வேறுபடுத்திப் பார்த்தார்கள் (ஓய்வுநாள் அல்லது மற்ற பண்டிகை நாட்கள்). மற்றவர்கள், “பலமுள்ளவர்கள்”,¹¹⁰ தாங்கள் விரும்புகிற அனைத்தையும் உண்ணலாம், ஓவ்வொரு நாளும் (ஓய்வு நாள் மற்றும் பண்டிகை நாட்கள் உட்பட) கடவுளிடம் இருந்து வருகிறது, கடவுளுக்கானது என்று நம்பினார்கள். ரோம் சபையைப் பொறுத்தமட்டில் பலவீனர்கள் என்பது யூதக் கிறிஸ்தவர்களின் குழுவைக் குறிக்கிறது. எல்லா சபைகளிலும் பலவீனர், பலமுள்ளவர் இருக்கின்றதை நாம் காண முடியும். நாம் பலவீனர்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி மட்டுமல்ல அவர்களை கணப்படுத்தவும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி அவர்களை நேசிக்க வேண்டும். வ. 2-3: விதிமுறை தெளிவாக உள்ளது: மற்றொருபுறம், அனைத்தையும் உண்கின்ற, நாட்களை வித்தியாசமின்றி பார்க்கிறவர்கள் மாம்சத்தையும் மதுபானத்தையும் தவிர்க்கின்ற பலவீனர்களை அற்பமாக எண்ணக் கூடாது (வ:2,21). இந்த காரியத்தைக் குறித்து எவ்வித அக்கறையுமின்றி இருக்கிறார்கள் என்று பலவீனர் பலமுள்ளவரை நியாயம் தீர்க்க எந்த உரிமையும் இல்லை. வேறுவிதமாகக் கூறினால்: இரு சாராரும் ஒருவரையொருவர் மதிக்கும்படி அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஏன்? ஏனெனில் கடவுள் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் (வசனம். 3). வசனம் 10ல் பிறரை நியாயம் தீர்ப்பது கர்த்தருடைய ஊழியருக்கு சரியானதல்ல என்பதற்கான மற்றொரு காரணத்தை பவுல் குறிப்பிடுகிறார். அது தவறு. ஏனெனில் ஓவ்வொருவரும் தன்னைக் குறித்து கடவுள் முன்பாக கணக்கு கொடுக்க வேண்டியவர்கள் (வ:12). வசனங்கள் 1-12ல் பலமுள்ளவர்கள் சரியானவர்கள் என்பதை பவுல் ஒத்துக் கொள்கிறார். இருப்பினும் வசனங்கள் 13-23ல் பலமுள்ளவர்கள் பலவீனரை மதிக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறார், அதாவது அவர்களை குற்றப்படுத்தக் கூடாது. பலவீனர்கள் யார்? முந்தைய விக்கிரக வழிபாட்டாளர்கள் அல்லது முந்தைய யூதர்கள் (யூதக் கிறிஸ்தவர்கள்)? நாம் முந்தைய விக்கிரக வழிபாட்டாளர்கள் என்று கருதினால், கொள்கின்று சபையைப் போன்ற சூழலை கற்பனை செய்து கொள்வோம் (1கொரி 8:1-13 & 10:14-22): விக்கிரகங்களுக்கு படைக்கப்பட்ட மாம்சம் குறித்த பிரச்சினை. இங்கு பலவீனர் யூதர்கள் என்று நாம் அனுமானிக்கிறோம். ஏனெனில் இங்கு மாம்சத்தை விலக்குதல்

¹⁰⁹ F. Davidson und Ralph P. Martin, op. cit., p. 1042.

¹¹⁰ பன்மைச் சொல்லைக் காண்க-15:1: பலமுள்ளவர் (கிரேக்கம்: οἱ δυσάτοι [hoi dunatoi]) பலவீனரின் பலவீனத்தைத் தாங்க வேண்டும் T Y are to bear the weakness of the weak (கிரேக்கம்: τὸν ἀδυνάτων).

மட்டுமல்ல, நாட்களை அனுசரித்த- ல் வேறுபாடும் காணப்பட்டது. போனெட் என்பவர் இதற்கான மூன்று வாதங்களை முன்வைக்கிறார்:

5 பலவீனர்கள் யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நாட்களை விசேஷமாக எண்ணினார்கள் (வசனம் 5). பண்டிகை நாட்களை அனுசரிப்பது, குறிப்பாக ஓய்வுநாளை அனுசரிப்பது ஆகியவை நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் வாழ்ந்த மக்களிடம் இருந்த காரியம் ஆகும். ஒருவன் ரோம் சபையில் சிறுபான்மை யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்ததை மறுக்க இயலாது. பலவீனர்கள் திருச்சபையில் தங்களை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார்கள். உலக சித்தாந்தங்களின் தாக்கத்தினால் சில யூதர்கள் மாம்சம், 10 மதுபானம் அருந்துதல் குறித்து பிறரை குற்றப்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள் (வ. 21). எசனேயர்கள் எனும் சவக்கடல் கரைப் பகுதியில் இருந்த துறவிகளின் காரியமும் இது தான். இது அநேக பகுதிகளுக்கு பரவியது. எப்படியிருப்பினும் ரோமில் இருந்த பலவீனர் எசனேயர்கள் அல்ல. ஏனெனில் அவர்கள் திருமணத்தை கண்டனம் பண்ணினார்கள். 15 மதுவிலக்கை முக்கியமாக கருதினார்கள். கொலோசெயரிடம் கள்ளப் போதகர்கள் குறித்து பவுல் கண்டித்து பேசியது போல (கொலோ 2:20) ஒரு சூழல் காணப்பட்டது. அவர்கள் யூதக்கிறிஸ்தவர்கள் என்பதற்கான இன்னொரு காரணம் கிறிஸ்துவின் மாதிரியை அவர்களுக்கு ஏற்றவிதத்தில் “யூதர்களின் ஊழியக்காரன்” (15:8) என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். 20 இறுதியாக யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் மாம்சத்தை விலக்கினார்கள். அது அசுத்தம் என்று கொரிந்து சபையில் (1 கொரி.8) இருந்த சிலரைப் போல அவர்கள் கருதினார்கள். விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்டவைகளை சந்தையில் வாங்குவதைக் குறித்த பயம் அவர்களுக்கு இருந்தது.¹¹¹

25 வ 5-12: சுருக்கமாக: ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய மனப்பான்மை, செயல்கள் குறித்து தங்களுடைய ஆவியில் முழுவதும் உணர்வுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் (வ.5). ஒவ்வொருவரும் விசவாசத்துடன் நடக்க வேண்டும். அதாவது முழு மனதுடன் நடக்க வேண்டும். தயக்கம், சந்தேகம் இருக்கக் கூடாது(வசனங்கள் 22-23). மாம்சத்தையும் மதுபானத்தையும் தவிர்த்தும், நாட்களை விசேஷப்படுத்தியும் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதைக் குறித்து புதிய ஏற்பாடு பேசுவது சிலருக்கு ஆக்சரியத்தை அளிக்கக் கூடும்.

30 35 காண்க: மாற் 7:15-20 (இயேசுவின் வார்த்தைகள்); கலா 4:8-12; கொலோ 2:16-22 & 1 தீமோ 4:1-5 (அப்போஸ்தலனாகிய பவு- ன் போதனைகள்). எதுவும் அசுத்தமில்லை என்பதால் நாம் அனைத்தையும் புசிக்கலாம் என்ற சுதந்திரம் இருந்தாலும், விசவாசிகளில் இன்னமும் பலவீன மனச்சாட்சியுள்ளவர்கள் அறிவுத் தெளிவு இல்லாததினாலோ அல்லது கலாச்சார தாக்கத்தினாலோ அல்லது அவர்களுடைய கல்வியின் நிமித்தமோ இருக்கிறார்கள்.¹¹² இருப்பினும் இவர்களை புறக்கணிக்கவோ அல்லது அவமதிக்கவோ செய்யாமல் பவுல் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்கிறார். வேறுவிதத்தில் சொன்னால், இருசாராரைச் சேர்ந்த சகோதர சகோதரிகள் சபையில் இணைந்து ஒரே பந்தியில் சாப்பிட

¹¹¹ Louis Bonnet, B.A., N.T. 3, p. 183. (We translated it from French to English.) The original French text: « Les autres considèrent les faibles comme des chrétiens d'origine juive, parce qu'ils faisaient une distinction entre les jours (v. 5) ; observer des jours de fête, et le sabbat en particulier, demeurait la préoccupation persistante de ceux qui avaient été élevés sous la loi. Cette dernière opinion nous paraît la plus vraisemblable. On ne peut nier qu'il y avait dans l'Eglise de Rome une minorité judéo-chrétienne. Les *faibles* se recrutaient dans son sein. Sous l'influence d'idées d'origine païenne, beaucoup de Juifs en étaient venus à condamner l'usage de la viande et même du vin (v. 21). Tel était le cas des esséniens, ces ascètes qui formaient des colonies de moines sur les bords de la mer Morte et qui s'étaient répandus dans beaucoup de contrées. Les *faibles* de Rome n'étaient cependant pas des esséniens, car ceux-ci condamnaient aussi le mariage et faisaient de leurs abstinences une question de principe. Paul aurait été obligé de les combattre comme les faux docteurs de Colosses (Col. 2 : 20 et suiv.). Ce qui prouve aussi que les *faibles* étaient des chrétiens d'origine juive, c'est la manière dont l'apôtre invoque en leur faveur l'exemple de Christ qui, pour eux, « s'est fait serviteur de la circoncision » (15 : 8). Il faut remarquer enfin qu'ils n'osaient manger de la viande parce qu'ils estimaient cet aliment impur en soi, tandis que certains membres de l'Eglise de Corinthe (1 Cor. 8) étaient retenus par la crainte que la viande achetée sur le marché ne provînt de bêtes sacrifiées aux idoles. »Compare with F. Davidson and Ralph P. Martin, p. 1043: "It is likely that both elements entered into the prejudice."

¹¹² For example, the Jews or Pagano-Christians with an animistic background.

முடியும். சிலர் மாம்சம் புசிப்பார்கள், சிலர் புசியாதிருப்பார்கள். சிலர் மதுபானம் அருந்துவார்கள், சிலர் விலகியிருப்பார்கள். சிலர் நாட்களை விசேஷங்மாக கருதுவார்கள். சிலர் எல்லா நாட்களையும் ஒன்று போலக் கருதுவார்கள். மற்றவர்களின் கருத்துக்கும் எண்ணத்திற்கும் மதிப்பளியுங்கள். மதுபானத்தையும் மாம்சத்தையும் தவிர்க்க நினைப்பவர்கள் அனைத்தையும் புசிக்க சுதந்திரம் உண்டு என்று கருதுவார்களை நியாயம் தீர்க்கக் கூடாது. பலமுள்ளவர் பலவீனரை அற்பாக எண்ணக் கூடாது. ஒவ்வொருவரும் கடவுள் முன்பாக எது சரி என்று அவர் தீர்மானிக்கிறாரோ அதன்படி செயல்பட வேண்டும். இறுதியாக ஒவ்வொருவரும் கடவுள் முன்பாக கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவன் தன்னுடைய சொந்த கருத்தையும், நம்பிக்கையையும் மற்றவர்கள் மீது தினிக்கிறார்கள் என்று அர்த்தமல்ல. நமது சக விசவாசிகளிடம் இந்த காரியங்கள் குறித்துப் பேசுவதை இது தடை செய்யவுமில்லை. கடவுள்னுடைய வார்த்தையினால் ஒரு கிறிஸ்தவர் உணர்த்துவிக்கப்படும் போது அவர் தன்னுடைய நிலையை மாற்றிக் கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனாலும் ஒருவர் தன்னுடைய சொந்த நம்பிக்கையை பிறர் மீது தினிக்கக் கூடாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒருவருடைய மனச்சாட்சிக்கு எதிராக நடக்கும்படி அவரை நிர்ப்பந்திக்கக் கூடாது. ஆனாலும் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய கள்ள சகோதரர்கள் குறித்த காரியத்தில் ஒருவர் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். பி- 3:2; கொலோ 2:18-23 & 1 தீமோ4:1-5 ல் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் குறிப்பிடுகிற எச்சரிப்புகள் குறித்து காண்க. இரட்சிப்பிற்கான நிபந்தனைகளை (சில உணவு. பானங்களைத் தவிர்ப்பது, நாட்களை அனுசரிப்பது, துறவறம்,...) விதிக்கின்றவர்கள் கள்ளப் போதகர்கள். அவர்களை பலவீனர்கள் என்று தவறாகக் கருதக் கூடாது வ.10-12. “நாம் அனைவரும் கடவுள்னுடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நிற்போமே....” விசவாசிகளின் நியாயத் தீர்ப்பு, காண்க: 1 கொரி 3:11-15; 4:4-5 & 2கொரி.5:10. நியாயத்தீர்ப்பு குறித்த எச்சரிப்பு வாசகர்களுக்கான எச்சரிப்பு ஆகும். ஏசா45:23 - ருந்து மேற்கோள் காட்டி பவுல் இதை வ- யறுத்துகிறார். ஏசாயா தீர்க்கதறிசி இந்தக் காரியம் குறித்துப் பேசுவதை பி- .2:10-11 ல் காண்க.

25 b.) விசவாச சகோதரரை மதித்தல் தொடர்பான கொள்கை: அதி. 14:13-23

எற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி, கிறிஸ்தவர்கள் அனைத்தையும் புசிக்கலாம், குடிக்கலாம், நாட்களை விசேஷங்மாக அனுசரிக்கத் தேவையில்லை என்பதை வசனங்கள் 1-12 காண்பிக்கின்றன. இந்த கண்ணோட்டத்தில் “பலமுள்ளவர்கள்” சரியானவர்கள். பலமுள்ளவர்கள் என்ன விலை கொடுத்தாவது தங்களுடைய உரிமையை வ- யறுத்துகின்ற ஆபத்து இருக்கின்றது. இந்த இரண்டாவது பத்தியில் பவுல் இந்த ஆபத்து குறித்து எச்சரிக்கிறார்.

வ. 13: ஆமாம், தனிப்பட்ட சுதந்திரம் இருக்கிறது. சகோதரரை, அதாவது விசவாச சகோதரரை குற்றப்படுத்துவதை தவிர்க்க ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். விட்மர் கூறுகிறார்:

நியாயம் தீர்ப்பதற்கு எதிரான பவு- ன் எச்சரிப்புகள் மற்ற விசவாசிகளின் மன நிர்ணயங்கள் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை மற்றும் செயல்கள் குறித்து வெளிப்படுத்துகின்றன (வ. 1-12). நான்யத்தின் மறுபறம் ஒருவர் தன்னுடைய சொந்த தீர்மானங்கள், செயல்களை மதிப்பிடுதல் குறித்துக் காண்பிக்கிறது. மற்ற கிறிஸ்தவர்களுக்கு இடறலாக (அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கு தடையாக) இருப்பதைக் குறித்துப் பவுல் எச்சரிப்பதை இந்த பகுதி பேசுகிறது. மற்ற விசவாசிகளுக்கு இடறலாக இல்லாமல் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி வாழ்வது குறித்து தெளிவுபடுத்துகிறார்.¹¹³

45 வ. 14: எந்த பொருளும் தன்னில் தானே தீட்டுள்ளதல்ல என்று பவுல் தெளிவுபடுத்துகிறார். மத. 15:11; அப். 10:15; 1கொரி. 8:8; 10:23-27; கொலோ.2:20-22; 1தீமோ. 4:3-4; தீத்து 1:15 வசனங்களுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

¹¹³ John A. Witmer, op. cit., p. 493.

வ 15-21: “... அன்பிலே செயல்படுதல்”: 12:9-13ல், பவுல் ஏற்கெனவே இதைக் குறித்துப் பேசியிருக்கிறார்; மேலும் காண்க 13: 9-10. பவுலைப் பொறுத்தமட்டில், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான் ஒருவரின் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தில் தலையிடுவது பொருத்தமானதல்ல, புசிக்கின்ற காரியத்தில் (குறிப்பாக மாம்சம்) அல்லது பானம் அருந்துதல் (திராட்சை ரசம் – அல்லது ஆல்கஹால்) ஆகிய காரியங்கள் ஒரு சகோதரருக்கு தடையாக இருக்கக் கூடாது. இதே அறிவுரையை விக்கிரகங்களுக்கு படைக்கப்பட்ட மாம்சத்தை புசித்தல் பின்னனியில் கூறுகின்ற 1கொரி. 8:9-13; 10:28.32 ஆகிய பகுதிகளைக் காணக.

வ 22-23: முடிவுரை: நமக்கு அனைத்துக் காரியங்களையும் கொடுக்கின்ற கர்த்தருக்கு நன்றி செலுத்தி - ஒருவர் வீட்டில் எதை வேண்டுமானாலும் புசிக்கலாம் (வ.6;1தீமோ.4:3-5). என்னுடைய மனச்சாட்சி என்னைக் குற்றப்படுத்தாத வரை ஒரு பிரச்சினையுமில்லை. எப்படியிருப்பினும் விசுவாசத்துடனும் முழுமனதுடனும் நாம் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்ய வேண்டும். சிறிய சந்தேகம் இருந்தாலும் அதி- ருந்து விலகியிருப்பது சிறந்தது. 13:13ல் பவுல் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருந்தபடி இந்த பின்னனியில் நாம் புசிக்க வேண்டும், பானம் (ஆல்கஹால்) அருந்த வேண்டும் என்று குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று சிந்திக்கவில்லை (கலா.5:21; எபே.5:18).

நடைமுறைப்படுத்துதல்:

பலவீன சகோதரரை குற்றப்படுத்துவதை தவிர்க்கும்படி இன்றைய நாட்களில் அநேக நற்செய்தி சபைகள் திருப்பந்தி தருணத்தில் நொதியூட்டப்பட்ட திராட்சை ரசத்தைக் கொடுப்பதில்லை. இன்னும் சில நாடுகளில் ஆல்கஹால் பானங்கள் நற்செய்திக் குழுக்களில் தடை செய்யப்படுகிறது. நாம் குறிப்பாக இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா (பியூரிட்டன்கள், மெனோனைஸ்ட்டுகள் தாக்கத்தினால்) ஆப்பிரிக்கா மற்றும் தென் அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளைக் குறித்துச் சிந்திக்கிறோம். ஆல்கஹாலுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு என்பது பெரும்பாலும் ஆல்கஹாலை தடை செய்வது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனாலும் பிரான்ஸ், சவிட்சர்லாந்து அல்லது ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் ஆல்கஹால் எடுத்துக் கொள்வது தடைசெய்யப்படவில்லை. ஆகவே என்ன செய்ய வேண்டும்? ஒரு அருட்பணியாளர் பணிசெய்கிற இடத்தில் ஞாயிறு உணவின் போது மதுபானம் அருந்த சுதந்திரம் இருக்கும் போது, அவர் என்ன செய்ய வேண்டும்? அநேக அருட்பணியாளர்கள் இந்தக் கேள்வியை எதிர் கொள்கிறார்கள். அநேக அருட்பணி நிறுவனங்கள் அந்தந்த சபையின் நடைமுறையைப் பின்பற்றும்படி அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள். எப்படியிருப்பினும் அந்த அருட்பணியாளர் தன்னுடைய பயணங்களில் அல்லது விடுமுறை நாட்களில் அவருடைய சொந்த தீர்மானத்துடன் நடக்க வேண்டும்.

35 பலவீனர், பலமுள்ளவர் என்ற பின்னனியில் நாம் இன்னொரு பிரச்சினையை குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். பலமுள்ளவர் பலவீனருக்கு இடறலாக இருக்கக் கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. நம்முடைய சபைகளில் பலவீனர் தங்களுடைய நம்பிக்கையை பலமுள்ளவர் மீது திணிக்கின்ற ஆபத்தை எதிர்கொள்கிறோம். பலமுள்ளவர் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தங்கள் சுதந்திரத்தில் மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது, உள்ளான பிரச்சினைக்கு பலமுள்ளவர் தான் காரணம் என்று பலவீனர் எளிதாக குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். அதாவது பலமுள்ளவர் தங்கள் நடத்தையின் மூலம் பலவீனரை சோதனைக்குட்படுத்துகிறார்கள். அது அவர்களுக்கு இடறுதலாக இருக்கிறது. நம்முடைய அனுதின வாழ்வின் நடவடிக்கைகளான மது அருந்துதல், உடை (குறிப்பாக பெண்கள்), சிகை அலங்காரம், நகை அணிதல், இசை..... ஆகிய காரியங்களில் இவற்றை நாம் காண்கிறோம். பலமுள்ளவர் பலவீனருக்கு இடறலாக இருக்கக் கூடாது என்பதை கர்த்தருடைய வார்த்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்க முயற்சிக்கிறார். பலவீனருக்கும் கடவுள்ளுடைய வார்த்தை ஆலோசனையை கொடுக்கிறது என்பதை அறியாமல் அதைத் தவிர்க்கிறார்கள். வேறு வார்த்தையில் கூறினால், பலமுள்ளவர் மாற்றத்தை தன்னிடம் காண்பிக்க வேண்டும் என்று பலவீனர் வ- யுறுத்துகிறார். ஆனால் பலமுள்ள சகோதரர் முன்பாக பொறுமை காத்து, அவரை நியாயம் தீர்க்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை பலவீனர் மறந்துவிடுகிறார். நேரடியாக சொல்வதென்றால்: பவவீனரின் நியாயப்பிரமானவாதத்திற்கு எதிராக நாம் நம்மை காத்துக்கொள்ள வேண்டும், பலமுள்ளவரின் சுதந்திரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்துதலுக்கு (தாராளவாதம்) எதிராகவும் இருக்க வேண்டும். பிரிவினைகளைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு நம்முடைய சபைகளில் நாம் இந்தக் காரியத்தில் ஆரோக்கியமான சமநிலையைப் பேண வேண்டும்.

c.) ஒற்றுமைக்கான அழைப்பு: . வ 15:1-13

(1) இயேசுவின் முன் மாதிரியை பின்பற்ற அழைப்பு: வ 1-6

அதிகாரம் 14ல் உள்ள பகுதிகளுக்கும் இந்த பகுதிக்கும் உள்ள தொடர்பைக் குறித்து விட்மர் தரும் விளக்கம் நம்பத்தகுந்ததாக உள்ளது:

5 கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களை அற்பமாக எண்ணவோ அல்லது நியாயம் தீர்க்கவோ கூடாது என்று பவுல் எழுதுகிறார் (14:1-12). மற்ற கிறிஸ்தவர்களின் நடத்தைக்கு அவர்கள் தடையாயிருக்கக் கூடாது (4:12-23). இப்போது சக கிறிஸ்தவர்களுடன் இடைப்படுத்தி அவர் மூன்றாவது கொள்கையை தருகிறார்: இயேசுகிறிஸ்துவின் முன்மாதிரியை பின்பற்றுங்கள். தனக்காக வாழாமல் பிறருக்காக வாழ்ந்து பணியாற்றியதில் இயேசுகிறிஸ்து முதன்மையானவர். அவர் பெயரைக் கூறி வாழ்பவர்கள் நிச்சயம் அவரைப் போல இருக்க வேண்டும்.¹¹⁴

15 “தன்னைப் பிரியப்படுத்தி வாழாத” இயேசுவை உதாரணமாகக் காண்பித்து அதை பலமுள்ளவர் பின்பற்றும் படியான அவசர அழைப்பு இந்த வசனங்களில் கொடுக்கப்படுகிறது (வ.3). வசனம் 3ல், பவுல் இதை உறுதிப்படுத்த சங்கீதங்களில் (சங்க 69:10) இருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறார்,¹¹⁵ “தற்போதைய கிறிஸ்தவ வாழ்வில் வேத வாக்கியங்களின் தாக்கத்தை உறுதிப்படுத்தும் படி இது நடத்துகிறது (1 கொரி.10:6,11; 2 தீமோ. 3:16).”¹¹⁶ மேலும் பவுல் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மாதிரியைக் காண்பித்து, “பலமுள்ளவர்” தங்களின் நடவடிக்கை “பவலீனருக்கு” இறுதலாக இருந்தால், தங்களுடைய உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கும்படி வ- யுறுத்துகிறார். இந்தக் காரியத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு போன்ற என்பவரின் விளக்கவுரை உதவியாக இருக்கிறது.

25 பலமுள்ளவர் பலவீனரை அற்பமாய் எண்ணாதபடிக்கு தங்களுடைய கிறிஸ்தவ உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்கும்படி பவுல் அறிவுறுத்திய பிறகு, பொறுமையுடனும் கிறிஸ்தவ அன்புடனும் பலவீனரின் பலவீனத்தைத் தாங்கும்படி நினைவுபடுத்துகிறார். உணவு உட்கொள்ளுதல், பண்டிகை சார்ந்த காரியங்கள் மட்டுமல்ல, நிலையற்ற காரியங்கள், முன்னுமானங்கள், விசுவாச பலவீனத்தின் தவறான விளைவுகள் ஆகியவைகளும் உள்ளடங்கியுள்ளது. அதி 14ல் குறிப்பிட்டுள்ள வேறுபட்ட காரியங்களின் மத்தியில் பொறுமையுடனும் உறுதுணையாகவும் இருக்கும்படி பொதுவான ஆலோசனை வழங்குகிறார். நம்முடைய இருதயத்திற்கு நெருக்கமாகவும் பிரியமாகவும் இருந்தாலும் நாம் நம்மைப் பிரியப்படுத்தி வாழக் கூடாது. இந்த வினைச்சொல் பிரியப்படுத்துதல் என்பது பவ- ன் எழுத்துகளில் அடிக்கடி வருகின்ற ஒரு வார்த்தை ஆகும் (வசனங்கள் 2, 3; 1 தெச. 2 : 4; கலா. 1 : 10; 1 கொரி. 7 : 32, 33 ; 10 : 33; எபே. 6 : 6; கொலோ. 3 : 22). இது இருதயத்தின் மன்ப்பான்மையை சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. மேலும் ஒரு நபர் பிறருடன் நடந்துகொள்ளும் விதத்தையும் குறிக்கிறது. நமக்கே பிரியமாக நடப்பது என்பது, ஒருநபர் தன்னை மையமாக வைத்து செயல்படுவது, சயமகிமையை நாடுவது, சுய சந்தோஷத்தை நாடுவது ஆகும்.¹¹⁷

¹¹⁴ John A. Witmer, op. cit., p. 494.

¹¹⁵ இயேசுவின் நல்ல முன்மாதிரி தலைப்பில் பாருங்கள்- 2கொரி 8:9; மாற் 10:45; ஏசா 53:10-12; பி- 2:5-8; 1பேது 2:21.

¹¹⁶ F. Davidson and Ralph P. Martin, op. cit., p. 1044.

¹¹⁷ Louis Bonnet, B.A., N.T. 3, p.,189-190. (We translated it from French to English.) The original French text: « Après avoir recommandé aux forts de sacrifier les droits de la liberté chrétienne pour ne pas scandaliser les faibles, Paul leur rappelle encore que c'est leur *devoir* de (gr.) *porter* comme un fardeau, avec patience et charité, *les infirmités des faibles*, non seulement leurs scrupules touchant les aliments et les fêtes, mais toutes les inconséquences, tous les préjugés, toutes les erreurs qui naissent de la faiblesse de leur foi. C'est une exhortation générale à la tolérance et au support, qui s'ajoute aux prescriptions spéciales concernant les divergences mentionnées au ch. 14. En pratiquant ce support, nous montrerons que nous avons à cœur de *ne pas nous*

வ 5-6: கடவுள் ரோம் சபையின் விசவாசிகளுக்கு (மற்ற சபைகளுக்கும் இது பொருந்தும்) ஒருமனதின் கிருபையை தரும் படி வேண்டிக்கொள்கிறார் (12:16). வ. 6: கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் இருக்க வேண்டிய ஒருமைப்பாட்டின் நோக்கம் (ஸெய: ஆகையால்) நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய கடவுளை ஒரே மனதுடன் மற்றும் ஒரே குரலாக 5 ஒருமித்து மகிமைப்படுத்துதல் ஆகும் (2கொரி 1:3; எபே 1:3 & 1 பேது 1:3).

எனவே இயேசு கிறிஸ்துவை பிரதிப- த்து வாழ்வதின் கனி கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலான ஒருமனப்பாடு ஆகும் (யோ17:11.21-23).

(2) விசவாசிகள் மத்தியில் ஒருமனப்பாடு: வ 7-13

10 வ. 7: ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் கிறிஸ்துவைப் பிரதிப- ப்பதின் கனி ஆகும். “ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக்கொள்ளுதல்” கிரேக்க வார்த்தை அரங்கம்பிரஸ்ரஹ (ப்ரோஸ்லாம்பானஸ்தே) ஏவல் வினை, நிகழ்காலம், அதாவது தொடர்ச்சியானது “ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக்கொள்ளுதல்”!

15 வ 8-9a: பவுல் இந்த விவாதத்தை மிகுந்த ஞானத்துடன் கொண்டுசெல்கிறார். நாம் இப்படி தொகுத்துக் கூறலாம்: (1) முதலாவது, அவர் “கிறிஸ்தவ சுதந்திரம்” குறித்த கொள்கையை விவரிக்கிறார்(14:1-12) அவைகளை (2) “ஒருவரையொருவர் கனப்படுத்தி” நடைமுறைப்படுத்தும் படி கூறுகிறார் (14:13-23). (3) தன்னுடைய வேண்டுகோளை உறுதிப்படுத்தும்படி இயேசுவின் முன்மாதிரியை குறிப்பிடுகிறார் (15:1-6). அதன் பிறகு 20 ஷுதர்களையும் (வ. 8) பிறவினத்தாரையும் (வ. 9) குறிப்பிடுகிறார் . ஷுதர்களுக்கும் பிறவின கிறிஸ்தவர்களுக்கும் மத்தியில் இருக்க வேண்டிய ஒருமனப்பாட்டை கருத்தில் கொண்டு ஒருவரையொருவர் கனப்படுத்தி ஏற்றுக்கொள்ளும்படி பவுல் அழைப்பு கொடுக்கிறார் என்று நாம் உணர முடிகின்றது (பவு- ன் இதே கரிசனை - எபே 2:11-22). போனெட் கூறுகிறார்:

25 கிறிஸ்து ஷுதரையும் பிறவினத்தாரையும் ஏற்றுக்கொண்டார் என்று பவுல் (நான் உங்களுக்கு சொல்லுகிறேன்) விளக்குகிறார். விருத்தசேதனம் உள்ளவர்களுக்கு (அதாவது ஷுதர்களுக்கு) (கலா4:4,5) ஊழியக்காரனாக கிறிஸ்து மாறினார் என்று கூறி கடவுளின் உண்மையை நிருபிக்க விரும்பினார். முற்பிதாக்களுக்கு அவர் கொடுத்த வாக்குத்தத்தங்களுக்கு அவர் உண்மையுள்ளவராக இருந்தார் (அவர் சத்தியமாக மாறினார்).
30 அவர்களுடைய முற்பிதாக்களுக்கு அவர் கொடுத்த வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேறிவிட்டன என்பதைக் காண்பித்து அதை உறுதிப்படுத்துகிறார். பவுல் குறிப்பிடுவதைப் போல உலக இரட்சகர் விருத்ததேசனமுள்ளவர்களுக்கு ஊழியக்காரனானார், நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஷுதராக மாறினார். அவர் ஷுதக்கிறிஸ்தவர்களை கட்டியெழுப்ப விரும்பினார் (அதி.14). பிறவினத்தி- ருந்து இரட்சிக்கப்பட்டோரின் பார்வையில் பலவீனராக காணப்பட்டவர்களை, தங்களை பலமுள்ளவர்கள் என்று கருதிக் கொண்டவர்களை கட்டியெழுப்ப விரும்பினார். அவர் ஷுதர்களின் சிலாக்கியங்களை பிறவினத்தாருக்கு நினைவுபடுத்துகிறார். கடவுளுக்கு முன்பான அவர்களுடைய கடமையை கட்டிக் காண்பிக்கிறார். அவர்கள் தங்களுடைய இரட்சிப்பிற்காக ஷுதர்களுக்கு நன்றிக்கடனபட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார் (வ.11; யோவான்4:22). கடவுளின் பழைய மக்களை நாம் மதிக்க வேண்டும், நேசிக்க வேண்டும் என்று மிக உறுதியுடன் இந்த வாதம் நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கிறது. கடவுளுடைய குமாரனால்

complaire en nous-mêmes. Ce verbe *complaire*, ou *plaire*, revient fréquemment sous la plume de Paul (v. 2, 3 ; 1 Thes. 2 : 4 ; Gal. 1 : 10 ; 1 Cor. 7 : 32, 33 ; 10 : 33 ; Eph. 6 : 6 ; Col. 3 : 22). Il indique non seulement une disposition du cœur, mais la manière d'être et d'agir à l'égard d'autrui qui en procède. *Se complaire en soi-même*, c'est se prendre pour centre et pour but, se rechercher, soi et ses jouissances. »

எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட
118 ஊழியக்காரன் என்ற வகிபாகம்- மத் 20:28; பி- 2:7

வ 9b-13: இதை உறுதிப்படுத்த பவுல் பழைய ஏற்பாட்டின் நான்கு வேதபகுதிகளில் இருந்து, பிறவினத்தாரும் யாவேயை துதிக்கும் நாள் வரும், இரட்சிப்பின் நற்செய்தி அவர்களையும் சந்திக்கும் என்று கூறியிருந்த நான்கு கடவுளின் வேலைக்காரர்களை குறிப்பிடுகிறார்(தாவீது, மோசே, சங்கீதக்காரன், ஏசாயா)

வ. 9:மேற்கோள் சங்க18:50; 2 சாமு 22:50

வ. 10:மேற்கோள் உபா 32:43

வ. 11:மேற்கோள் சங் 117:1

வ. 12:மேற்கோள் ஏசா11:1.10

இவைகள் பழைய ஏற்பாட்டின் (எபிரேயம்) மூன்று பகுதிகளாகிய (கெத்துபிம்) எழுத்துகள். (தோரா) சட்டங்கள் & (நெபிம்) தீர்க்கதரிசனங்களில் இருந்து வருகின்றன என்று விட்மர் இவைகளைக் குறித்து சொல்லும் காரியம் ஆர்வவழுட்டக் கூடியதாக உள்ளது.

கிறிஸ்துவினுடைய ஊழியம், அதனுடைய நோக்கங்கள், குறிப்பாக பிறவின மக்களுடன் தொடர்புபடுத்தி பேசும் போது, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தன்னுடைய கூற்றை உறுதிப்படுத்தும்படி நான்கு பழைய ஏற்பாட்டு பகுதிகளை மேற்கோள் காட்டி, ஸுநியிருஷ்மியப் என்ற தொடர் வரிசையை

அறிமுகப்படுத்துகிறார். இந்த மேற்கோள்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் மூன்று பிரிவுகளிலும் இருந்து எடுக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பாக உள்ளது - “மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம், தீர்க்கதரிசனங்கள், சங்கீதங்கள்” (லூக்கா 24:44) — மூன்று யூத கதாநாயகர்கள்: மோசே, தாவீது, ஏசாயா... நான்கு மேற்கோள்கள் மூலம் கருத்து வளர்ச்சி காணப்படுவதை அறிய முடிகிறது.

முதலாவது, தாவீது பிறவின மக்கள் மத்தியில் கடவுளைத் துதிக்கிறார் (ரோ15:9); இரண்டாவது, மோசே பிறவின மக்களை அழைக்கிறார்,

அவருடைய மக்களுடன் இணைந்து களிக்கருங்கள் (வ.10). மூன்றாவது சங்கீதம் பிறவின மக்களுக்கு கர்த்தரைத் துதியுங்கள்.... என்று கட்டளையிடுகிறது. நான்காவதாக, ஈசாயின் அடி வேரின் (மேசியாவின்) கீழ் ஆளுகையில் பிறவின மக்கள் வாழ்வார்கள், அவர்கள் அவர் மீது நம்பிக்கை வைப்பார்கள் (வ.12) என்பதை ஏசாயா முன்னுரைக்கிறார். பழைய ஏற்பாடு பிறவின மக்களைக் குறித்து பேசும் போது, “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான வாக்குத்தத்தத்தில் இஸ்ரவே- ன் உடன் சுதந்தரர்” (எபே3:6), என்று ஒருபோதும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அவருடைய மக்களுடனான உடன்படிக்கையின் வாக்குத்தத்தங்களின் நிறைவேறுதலாகிய ஆசிர்வாதங்களை பிறவின மக்கள் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதை

நிச்சயமாக பழைய ஏற்பாடு கண்டிருந்தது.¹¹⁹

வ. 13: யூதர்களுக்கும் பிறவின கிறிஸ்தவர்களுக்கும் மத்தியில் இருக்க வேண்டிய ஒருமைப்பாடு குறித்த அழைப்பைக் கொடுத்து, தன்னுடைய வாசகர்கள் சந்தோகங்ம்,

¹¹⁸ Ibid., p. 191. The original French text: « Paul explique (*je dis en effet*) comment Christ a accueilli les Juifs et les gentils et a glorifié Dieu par cet accueil. En devenant serviteur (gr.) de la circoncision (comp. Gal. 4 : 4, 5), Christ avait pour but de prouver la véracité (gr. il l'est devenu pour la véracité) de Dieu, sa fidélité aux promesses faites aux pères ; il voulait confirmer ces promesses en montrant qu'elles s'accomplissaient. En insistant sur le fait que le Sauveur du monde a été serviteur de la circoncision, un Juif astreint à l'observance de la loi, Paul veut relever les chrétiens d'origine juive, les « faibles » (ch. 14), aux yeux de leurs frères, convertis du paganisme, qui se considéraient comme les « forts ». Il rappelle à ces derniers les priviléges des Juifs, et que c'est à eux, après Dieu, qu'ils sont redévalues du salut (comp. 11 : 16 et suiv. ; Jean 4 : 22). Cet argument a encore toute sa force pour nous apprendre à respecter et à aimer l'ancien peuple de Dieu. Sur le rôle de serviteur, assumé par le Fils de Dieu, comp. Math. 20 : 28 ; Phil. 2 : 7. »

¹¹⁹ John A. Witmer, op. cit., p. 495-496.

சமாதானம், நம்பிக்கையினால் நிறைந்திருக்கும்படி பவுல் தன்னுடைய கடிதத்தின் நடைமுறைப்பகுதியை வாழ்த்துகளுடன் நிறைவு செய்கிறார்.

5 நிருபம் இங்கு முடிவு பெறுகிறது. இருப்பினும் பவுல் சில தனிப்பட்ட குறிப்புகளை மேலும் சேர்க்கிறார். பவு-ன் மற்ற கடிதங்களுடன் ஒப்பிடும் போது, இந்தக் கடைசிப் பகுதி வழக்கத்திற்கு மாறாக நீளமாக உள்ளது. போன்ற இதை பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

10 பின்வரும் காரியங்கள் ரோமர்களுடனான பவு-ன் தனிப்பட்ட உறவுகளைக் குறித்து பேசகிறது. அப்போஸ்தலனாகிய பவு-ன் குழந்தெகள், வாழ்த்துகள், செயல் திட்டங்களைக் கூறுகிறது. கடைசி அதிகாரம் ரோமில் உள்ள மிகப்பெரிய எண்ணிக்கையிலான கிறிஸ்தவர்களின் பெயரை உள்ளடக்கியுள்ளது. இது குறைந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்ற தோற்றத்தை தரக்கூடும். ஆனால் பவு-ன் வார்த்தைகள் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகள் மட்டுமல்ல, தன்னுடைய சகோதரர்களுடனான அவருடைய உறவில் அவர் எவ்விதும் தமது கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தினார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. 15 அவருடைய போதனையை விட அவருடைய நடத்தை அதிகம் பேசக்கூடியதாக இருக்கிறது.¹²⁰

D. முடிவுரை: அதி. 15:14–16:27

1. தனிப்பட்ட விளக்கங்கள் : அதி. 15:14-33

20 a.) பவுல் தன்னுடைய கடிதத்தை நியாயப்படுத்துகிறார்.: வ 14-21

வ 14-16: பவுல் ரோமில் இருந்த சபையை நிறுவாவிட்டாலும், அங்கிருந்தவர்களை தனிப்பட்டவிதத்தில் பார்க்காமல் இருந்திருந்தாலும், அங்கிருக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதுகிறார். பிறவின மக்களுக்கான அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் (வ. 16 ரோமர் 1:5; 11:13 & கலா 2:9) கிறிஸ்தவ போதனைகளை அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று உணர்ந்தார். வ.16: “பிறவின மக்களாகிய ப- பரிசுத்த ஆவியினாலே பரிசுத்தமாககப்பட்டு, கடவுளுக்குப் பிரியமான ப- யாகும்படிக்கு....”: கடவுளுக்குப் பிரியமான ப- என்பது தான் கிறிஸ்தவனைக் குறித்த பவு-ன் உருவகம் ஆகும். ரோ 12:1-2; பி- 2:17; 2 தீமோ 4:6 உடன் ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள். ரோ1:1-4ல் குறிப்பிட்டபடி, இந்த பகுதியிலும் கடவுளின் திரியேகத்துவம் குறித்து பவுல் எழுதுகிறார்.

30 வ. 15b: கடவுள்(பிதா)
வ. 16a: இயேசு கிறிஸ்து
வ. 16b: பரிசுத்த ஆவியானவர்

35 வ 17-19: பவுல் தன்னுடைய அருட்பணியின் வெற்றிக்குக் காரணம் கர்த்தர் தான் என்பதை அறிந்திருந்தார். ஏனெனில் பவுல் செய்த அனைத்தும் அவருடைய வார்த்தைகள் (பிரசங்கங்கள் மற்றும் சாட்சி), அல்லது குணமாக்குதல் போன்ற அற்புதங்கள் அனைத்தும் (அப் 13:11-12; 14:3.8; 15:12; 19:11-12; 28:3-6) பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினால் நிறைவேற்றப்பட்டாகும் (அவருடைய சொந்த பெலத்தினால் அல்ல, காண்க வசனம் 19; 40 வசனம்13). “...எருசலேம் துவக்கி இல்- ரிக்கம் வரை”: பவு-ன் காலத்தில் அட்ரியாடிக் கட- ன் கிழக்குப் பகுதியைக் கேர்ந்த ஒன்றாக இல்- ரிக்கம் இருந்தது (முந்தைய

¹²⁰ Louis Bonnet, B.A., N.T. 3, p. 192.

யூகோஸ்லோவியா & அல்பேனியா பகுதி) மக்கெதோனியாவில் இருந்து பவுல் அங்கு சென்றார் என்று கருதப்படுகிறது.¹²¹

5 வ 20-21: சந்திக்கப்படாத பகுதிகளில் நற்செய்தியைக் கொண்டு செல்ல அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பயன்படுத்திய வழிமுறை இது தான். நவீன் அருட்பணியிய-ல், அவர் ஆரம்பநிலை அருட்பணியாளர் என்று கருதப்படுகிறார். மற்றவர்களின் அஸ்திபாரத்தின் மீது கட்டுவதை அவர் விரும்பவில்லை (2கொரி10:15-16); அஸ்திபாரம் என்ற உருவகத்தை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். 1 கொரி3:10-11 & எபே2: 20-22), ஏசா52:15 - ருந்து மேற்கோள் காட்டி இந்த செயல்திட்டத்தை பவுல் நியாயப்படுத்துகிறார்.

10 b.) பவுல் தன்னுடைய ரோம் சந்திப்பை அறிவிக்கிறார்: அதி. 15:22-33

வ 22-23: ரோமில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களை பவுல் சந்திப்பது அவருடைய நற்செய்திப் பணியில் தொடர்ந்து தடைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இந்த நாடுகளில் இனி பணி செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை என்று பவுல் இப்பொழுது கூறுவது சிலருக்கு ஆச்சரியத்தை அளிக்கலாம். விட்மர் கூறுகிறார்:

15 அவர் அனைத்து பகுதிகளையும் சந்தித்து விட்டார் என்பது இதன் பொருள் அல்ல. ஆனால் நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. உள்ளூர் சபைகள் உருவாகின. அதன் மூலம் பணி நிறைவடைந்தது (அப்19:8-10).¹²²

20 ஆனால், இன்றைக்கு அருட்பணித் தளத்தில் பணி இன்னும் நடைபெறவில்லை என்ற எண்ணமே மேலோங்கியிருக்கிறது. பவுல் உண்மையாகவே அருட்பணியில் செயல் திட்ட வீரர். 2 தீமோ2:2 ல் பவுல் தன்னுடைய அருட்பணிகளுக்கான வழிமுறையை வரையறை செய்கிறார் :“அநேக சாத்சிகளுக்கு முன்பாக நீ என்னிடத்தில் கேட்டவைகளை மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கத்தக்க உண்மையுள்ள மனுஷர்களிடத்தில் ஒப்புவி.” பவு-ன் செயல்திட்டம் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் அறிக்கைகளிலும் காணப்படுகிறது (அதி.13-28). 1தெச.1:6-ல், தெசலோனிக்கே கிறிஸ்தவர்களின் நற்சாட்சியினால் நற்செய்தி (மக்கெதோனியா மட்டும் அகாயாவில் மட்டுமல்ல) எங்கும் பரவியது என்று பவுல் குறிப்பிடுகிறார். தெசலோனிக்கேயில் நீண்ட காலம் பவுல் தங்கியிருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க காரியம் ஆகும். கடவுளுக்காக பணியாளர்களை ஆயத்தப்படுத்துவது பவு-ன் செயல்திட்டமாக இருந்தது. அவர்கள் வெகு விரைவில் தனித்து இயங்க (அவரின்றி) ஆரம்பித்து, திருச்சபைகளை நாட்டக் கூடியவர்களாகவும், சீடர்களை பயிற்றுவிக்கிறவர்களாவும் மாறுகிறார்கள். அவர்களும் மேலாண்மை, நிர்வாகம், நற்செய்திப்பணி என்று தனித்து செயல்படக் கூடியவர்களாக மாறுகிறார்கள். இதுவே நவீன் அருட்பணியாளர்களின் முக்கியமான இலக்காக இருக்க வேண்டும்.

35 வ. 24: பவுல் இதற்கு முன்பாக ஸ்பானியாவிற்கு பயணம் செய்து, ரோமிற்கு செல்லும்படி திட்டம் பண்ணினார். அருட்பணிகளின் மையமாக ரோம் இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் விரும்பினார் என்று சில விளக்கவுரையாளர்கள் கருதுகிறார்கள். டேவிட்சன் & மார்டின் இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்:

40 மேற்குப் பகுதியில் தன்னுடைய அருட்பணி செயல்பாடுகளை கொண்டு செல்ல அப்போஸ்தலர் ரோமக் கிறிஸ்தவர்களின் ஒத்துழைப்பை எதிர்பார்த்தார். அவருடைய இந்த நல்ல நோக்கம் நிறைவேற வேண்டும் என்று சொன்னால். அவர் ஸ்பானியாவை அடைய வேண்டும். அவருக்கு ஒரு புதிய தளம் தேவைப்பட்டது. அந்தயோகியாவும் எபேசவும் அதிக

¹²¹ Cf. *The Illustrated Bible Dictionary*, Part 2 (Leicester; Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1980), 2: p. 683: “பவுல் ரோமர் நிருபத்தை எழுதும் போது கூறுகிறார் (15:19) அவருடைய வருகை எப்பொழுது, எங்கேயிருந்து என்பது தெரியவில்லை. (இருவேளை எபேச ஊழியத்தை முடித்த பிறகு மக்கெதோனியாவில் இருந்து, அப். 20:1.)”

¹²² John A. Witmer, op. cit., p. 497.

தொலைவில் இருந்தன. எனவே அது ரோம் பட்டணமாக
இருக்கவேண்டும்.¹²³

5 வ 25-29: பவுல் தன்னுடைய ரோம் பயணத்திற்கு முன்பாக, ஏரூசலேமில் உள்ள ஏழைகளுக்காக மக்கெதோனியா மற்றும் அகாயா சபைகளில் சேகரிக்கப்பட்ட பணத்தை கொடுப்பதற்காக ஏரூசலேமுக்கு செல்ல விரும்பினார்.¹²⁴ வசனம் 27 ஜீ 2 கொரி8:13-14; பி- 4: 10 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

10 வ 30-32: ரோமில் உள்ள விசவாசிகள் ஜெபத்தில் தன்னை தாங்க வேண்டும் என்ற தனது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகிறார். அதாவது, அவிசவாசியான யூதர்களின் தாக்குதல் இருந்து காப்பாற்றப்படவும், ஏரூசலேம் பயணத்தில் கர்த்தருடைய பாதுகாப்பிற்காகவும் வேண்டிக் கொள்ளும்படி கேட்கிறார். பவுலுடைய இந்த கரிசனையை நாம் காண்கிறோம். அப் 20:23: 21:27. வசனம் 30ல் பவுல் தெய்வீகத் திரித்துவத்தின் மூன்று நபர்களைக் குறிப்பிடுகிறார்.

15 வ. 33: வசனங்கள் 5 & 13 ல் உள்ள ஆசிர்வாதத்துடன் இந்த ஆசிர்வாதத்தை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் (ரோ.16:20; 1தெச.5:23).

2. பரிந்துரைகள், ஆசிர்வாதங்கள், வாழ்த்துகள்: அதி. 16:1-27

20 திருச்சபை பிதா ஒரிகன் ரோமர் நிருபத்தின் அதிகாரங்கள் 14&15-ஐ கள்ளப் போதகர் மார்சியன் (140 களில் வாழ்ந்த நியோ பிளேட்டோனியவாதி) சிதைத்திருக்கிறார் என்று அறிக்கையிடுகிறார். 18ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சில விவிய விமர்சகர்கள் நிருபத்தின் நம்பகத்தன்மையை கேள்விக்குள்ளாக்கினார்கள். அவர்களுடைய ஒரு வாதம் என்னவென்றால், 16:25-27 ன் கடைசியில் வருகின்ற இறுதி துதிப்பாடல் சில கையெழுத்துப் பிரதிகளின் அதிகாரம் 14ன் கடைசியிலும், சிலவற்றில் 14&15 இரண்டு அதிகாரங்களின் கடைசியிலும் வருகின்றது என்பதாகும். 16:25-27ல்- உள்ள துதிப்பாடல் பவுலுடைய வார்த்தைகள் அல்ல என்று காரல்பார்த் நம்புகிறார். அவர் கூறுகிறார்:

அது சேர்க்கப்பட்டது - தற்போது உள்ள வடிவத்தில் அல்லது -
சுருக்கப்பட்ட மார்சியோனைட் வடிவத்தில் - நமக்குத் தெரியாது. ரோம
நிருபத்தின் 14:23 ல் முடிவுபெறும் காரியத்துடன் இணைக்கப்பட்ட வழிபாட்டு
முறை முடிவு ஆகும். (உண்மை என்னவென்றால், நிருபத்தின் லத்தீன் பதிப்பு
அதி 14 உடன் இணைத்து இறுதி துதிப்பாடலைக் கொண்டுள்ளது.) அந்த
பகுதி பிறகு மாற்றப்பட்டது. அது அதிகாரங்கள் 15&16 ஜீ
30 உள்ளடக்கியிருந்தது. சில காலம் இது அதி 16ன் இறுதியில் இருந்துள்ளது,
சில காலம் 14:24 ன் இறுதியில் இருந்துள்ளது. சில காலம் இரண்டு
35 இடத்திலும் இருந்துள்ளது. அதற்கு முன்பு இறுதி துதிப்பாடல் இல்லாமலே
நிருபம் இருந்துள்ளது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. எனவே நான் ரோமர்
நிருபத்தின் உண்மையான வடிவத்தைப் பற்றிக் கொள்கிறேன்.¹²⁵

40 நாம் இதற்காக மட்டும் இதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. சில சபை ஆராதனைகளில் 1:1 முதல் 15:13 வரை மட்டுமே விவிய வாசிப்பு நேரத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தனிப்பட்ட விபரங்கள் 15:14-33 சேர்க்கப்படவில்லை. சிலர் ரோமர் நிருபத்தின் இறுதி வாழ்த்துரையை சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். எப்படியிருப்பினும் இவைகள் ரோமர் நிருபத்தின் உண்மையான பிரதியில் இல்லை என்று அர்த்தமாகாது. போன்ற என்பவர் தரும் விளக்கம் பாராட்டக் கூடியதாக உள்ளது:

¹²³ F. Davidson and Ralph P. Martin, op. cit., p. 1045.

¹²⁴ Compare Act 24:17; 1Co 16:1-3; 2Co 8-9; Gal 2:10.

¹²⁵ Karl Barth, *The Epistle to the Romans, translated from the sixth edition*. First paperback edition (New York, Oxford University Press, 1968), p. 523.

கடைசி அதிகாரங்கள் (அதாவது, அதி15-16) நிருபத்தின் உண்மையான பகுதிகள் அல்ல என்று நிருபிப்பதற்கு இந்த வாதங்கள் போதுமானவை அல்ல. யூத எதிர்ப்பு முன் அனுமானங்களின் தாக்கத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்த மார்சியன் அவருக்கு பொருந்தமாகத் தோன்றாத அனைத்து புதிய ஏற்பாட்டின் பகுதிகளையெல்லாம் நீக்கிவிட்டார். சில கைப்பிரதிகளில் மாறுபட்ட இடங்களில் காணப்படும் இறுதி துதிப்பாடல் (16:25-17) சபைகளில் பொதுவான வாசிப்பிற்காக பயன்படுத்தப்பட்ட நிலையை வைத்து விளக்கப்படுகிறது. அதி.15 அதில் உள்ள அப்போஸ்தலரின் திட்டங்கள் குறித்த தகவல்கள், அதி.16ல் உள்ள வாழ்த்துகள் இப்படிப்பட்ட நோக்கத்திற்கு பொருந்தாததாகவே உள்ளது. எனவே தான் அதி.16ல் உள்ள இறுதித் துதிப்பாடல் அதி.14ன் இறுதியில் வைக்கப்பட்டிருந்தது.¹²⁶

சில விமர்சகர்கள் 16:1-20 பகுதி உண்மையில் எபேசு சபைக்கு எழுதப்பட்ட பகுதி என்று கருதுகிறார்கள். இந்த அதிகாரத்தில் பவுல் வாழ்த்துகின்ற மக்கள் ரோமில் அல்ல, எபேசுவில் வாழ்ந்தார்கள் என்று நம்புகின்றனர். போன்ற இதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்கிறார். அது பின்வருமாறு:

சிதற்டிக்கப்பட்ட யூதர்கள் பொதுவாக பயணம் செய்ததைப் போல ஆக்கில்லாவும் பிரிஸ்கில்லாளும் (ரோமப்) பேரரசின் எல்லைக்குட்பட்டு தாராளமாக பயணம் செய்தார்கள். அவர்கள் கொரிந்துவில் இருந்து ரோமிற்கு திரும்பி வந்திருந்தார்கள் (அப்18:1). பவுல் எபேசுவுக்கு இந்தப் பகுதியை எழுதியிருந்தால் அவர் ஆக்கில்லாவைவழும் பிரிஸ்கில்லாளையும் தனது உடன் ஊழியர்கள் என்றும், என் பிராணனுக்காகத் தங்களுடைய கழுத்தைக் கொடுத்தவர்கள் என்றும் அறிமுகப்படுத்த வேண்டியதில்லை.¹²⁷

அதி.16க்கு எதிரான கருத்துக்கு ஒரேயாரு மறுப்புவாதம், பவு-ன் நாட்களில் ரோமிற்கு இருந்த சாலை வசதியினால் அடிக்கடி பயணம் செய்வதும், விரைவாக பயணம் செய்வதும் சாத்தியமானதாக இருந்த நிலை ஆகும். இந்த அதிகாரத்தில் கூறப்படுகின்ற துதியும், வாழ்த்து செய்தியும் ரோமிற்கு செல்ல வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தோருக்கும், ஏற்கெனவே அங்கு இருந்தவர்களுக்கும் உரியதாகும்.¹²⁸

a.) பெபேயாளுக்கான பரிந்துரை: வ 1-2

கொரிந்து துறைமுகத்தின் பகுதியான கெங்கிரேயா சபையின் உதவிக்காரியாக பெபேயாள் இருந்தாள் (அப்18:18). பவுல் கொரிந்துவில் இருந்து இந்த கடிதத்தை எழுதினார், அதை பெபேயாள் ரோமிற்கு கொண்டு சென்றாள் என்பதற்கான கூடுதல் குறிப்பு இது. கடிதங்களின் பரிந்துரைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் 2கொரி.3:1 உடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். நற்செய்திப் பணி வட்டாரத்தில் பரிந்துரைக் கடிதம் என்பது ஒரு பொதுவான வழக்கமாக காணப்பட்டது. இன்று இந்த வழக்கம் அரிதாகவே காணப்படுகிறது. நோக்கம் நிறைவேறும் வகையில் சபை வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் பிறரை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆப்பிரிக்காவின் தற்கால சபைகளில் (உ-ம் காங்கோ & சாத்) கிறிஸ்தவர்கள் பயணங்களை

¹²⁶ Louis Bonnet, B.A., N.T. 3, p. 38.(We translated it from French to English.) The original French text: « Ces arguments cependant ne suffisent pas pour prouver que les derniers chapitres n'appartiennent pas primitivement à l'épître. Marcion, inspiré par des préjugés anti-judaïques, retranchait du Nouveau-Testament tous les passages qui ne lui convenaient pas. La place différente que la doxologie (16 : 25-27) a dans quelques manuscrits s'explique par le fait que ces manuscrits servaient à la lecture publique dans les cultes, et que le chap. 15, avec ses renseignements sur les projets de l'apôtre, le chap. 16, avec ses nombreuses salutations, ne se prêtaient guère à un tel usage ; on reporta donc la belle doxologie du chap. 16 à la fin du chap. 14, pour ne pas la laisser inutilisée. »

¹²⁷ Ibid., p. 39. (We translated it from French to English.) The original French text: « Aquilas et Priscille voyageaient beaucoup et se déplaçaient aisément, comme, en général, les Juifs dispersés dans l'empire . . . Il est naturel qu'ils soient retournés à Rome, d'où ils étaient venus à Corinthe (Act. 18 : 1). . . Si Paul avait adressé ces lignes à Ephèse, il n'aurait pas eu besoin de présenter Aquilas et Priscille comme ses compagnons d'œuvre, ni de rappeler qu'ils avaient exposé leur tête pour lui sauver la vie. »

¹²⁸ Cf. F. Davidson and Ralph P. Martin, op. cit., p. 1045.

மேற்கொண்டு பிற சபைகளுக்கு செல்லும் போது தங்களுடைய சபைகளில் பரிந்துரைக் கடிதங்களை பெறுகின்ற வழக்கத்தை நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

b.) வாழ்த்துகள் : வ 3-16

5 டேவிட்சன்னும் மார்டினும் இந்த பெயர்ப் பட்டியலுக்கும் எபி.11ல் உள்ள பட்டியலுக்கும் உள்ள இணையான காரியங்களை காண்கிறார்கள். இந்தக் காரியம் ஆர்வமுட்டக் கூடியதாக இருக்கும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்:

பழைய ஏற்பாட்டு பரிசுத்தவான்களின் “படக் காட்சிக்கூடம்” என்று எபி. 11 குறிப்பிடப்படுவதைப் போல புதிய ஏற்பாட்டு விசுவாசிகளின் “படக் காட்சிக்கூடம்” என்று நாம் ரோமர் 16ஐ அழைக்கலாம்.¹²⁹

10 மூன்றில் ஒரு பங்கு பெயர்களில் பெண்கள் குறிப்பிடப்படுவது ரோம் திருச்சபையில் முக்கியமான பங்கை அவர்கள் வகித்திருந்தார்கள் என்பதைக் காண்பிக்கிறது. சில விமர்சிக்கிறவர்களின் கருத்துக்கு இது எதிராக உள்ளது – பெண்களை இழிவாகக் கருத வேண்டாம்.

15 வ3-5a: பவுல் ஆக்கில்லாவையும் பிரிஸ்கில்லாளையும் முதலாவதாக தன்னுடைய இரண்டாவது அருட்பணி பயணத்தின் போது கொரிந்துவில் சந்தித்தார் (அப்18:1-3, 18). கிலவுதியு என்ற ரோமப் பேரரசன் அனைத்து யூதர்களும் ரோமை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டதால், அவர்கள் ரோமில் இருந்து வெளியேறினார்கள். பவுல் பிற்பாடு அவர்களுடன் இணைந்து எபேசுவுக்கு சென்றார் (அப். 18:19.26; 1கொரி. 16:19).

20 சில காலம் கழித்து அவர்கள் ரோமிற்கு சென்று மறுபடியும் எபேசுவுக்கு வந்திருக்கக் கூடும் (2தீமோ.4:19). என்னே ஓர் முன்னுதாரணமான சாட்சி: இந்த ஜோடி எங்கெல்லாம் தங்கியிருந்தார்களோ அங்கெல்லாம் வீட்டு சபைகளை ஆரம்பித்திருந்தார்கள். வீட்டு சபைகள் என்பதற்கு மேலும் காண்க கொலோ.4:15 & பிலேமோன் 2. பவு-ன் நாட்களில் பெரிய சபைக் கட்டிடங்கள் என்பது அறியப்படாத ஒன்று. பெரும்பாலும் கூடுகைகள் வீடுகளில் நடைபெற்றன.

நடைமுறைப் பயன்பாடு:

30 உபத்திரவ காலங்களில் கிறிஸ்தவர்கள் இரகசியமாக வீடுகளில் சந்தித்தார்கள். முந்தைய சோவியத் யூனியனில் இப்படித் தான் இருந்தது; சீனாவிலும் இந்த நிலை. சீனாவின் சில பகுதிகளில் இன்றைக்கும் இந்த நிலை தொடர்கிறது.¹³⁰

வ. 5b: “ஆசியா மாகாணத்தின் முதல் விசுவாசி எப்பனைத்து ...”: ஆசியா மைனர் பகுதியில் பவுல் மேற்கொண்ட அருட்பணிப் பயணத்தில் இந்த சகோதரன் கிறிஸ்தவத்தில் இணைந்த முதல் விசுவாசி ஆவார் (அப். 19:10).

35 வ. 6: “உங்களுக்காக மிகவும் பிரயாசப்பட்ட மரியாளை வாழ்த்துங்கள்.”: இந்த தகவலை பவுல் எப்படி பெற்றிருந்தார் என்பது ஒருவருக்கு ஆக்கரியத்தை அளிக்கக் கூடும். ஒருவேளை ஆக்கில்லா, பிரிஸ்கில்லாளிடமிருந்தா? அநேக விளக்கவுரையாளர்கள் “உங்களுக்காக” என்று மொழிபெயர்ப்பதைவிட “எங்களுக்காக” என்று மொழிபெயர்ப்பதே சரி என்று கருதுகிறார்கள். மரியாள் கிழக்குப் பகுதியில் கடந்த காலத்தில் வசித்திருக்க வேண்டும் என்பது இதன் பொருள். கோடெட்ட கூறுகிறார்: “இங்கே வாழ்த்தப்படுகின்ற அனைவரும் அப்போஸ்தலருடனான உறவின் அடிப்படையில் வாழ்த்தப்படுகிறார்கள்; எனவே தான் நாம்

¹²⁹ Ibid.

¹³⁰ See in this regard e.g. the article “China: Das Vorgehen der kommunistischen Behörden ist höchst widersprüchlich: 100 Leiter von Hauskirchen verhaftet” in the German weekly evangelical journal *IdeaSpektrum*, 29/2004, p. 12.

எவ் ர்மஸ் (எய்ஸ் ஹேமாஸ்) எங்களுக்காக என்பதை சரி என்று கருதுகிறோம்.¹³¹ மேலும் அவர்களுக்காக பணி செய்திருந்த ஒருவரை, அவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்த ஒருவரை ஏன் பவுல் நினைவுபடுத்த வேண்டும் என்ற கேள்வியை ஒருவர் கேட்க வேண்டும். ஆக்கில்லா, பிரிஸ்கில்லாளைப் போல மரியானும் கிலவுதியு பேரரசன் கட்டளையினால் 5 வெளியேறியிருந்து மறுபடியும் ரோமிற்கு திரும்பியவளாக இருக்கிறாள். மரியாள் என்ற பெயர் அவள் ஓர் யூதப்பெண் என்பதை உணர்த்துகிறது.

வ 7-12: அன்றோனிக்கும் யூனியாவும்: யூனியா என்ற பெயர் இரண்டு பா- னத்திற்கும் பொருந்தும். ஒருவேளை ஆக்கில்லா, பிரிஸ்கில்லாளைப் போல அவர்கள் தம்பதியராக 10 இருக்கக் கூடும். அவர்கள் தன்னுடைய “உறவினர்கள்” என்று பவுல் கூறுகிறார். “உறவினர்” என்பதற்கு அப்பாற்பட்டு கிரேக்க பெயர்ச் சொல் συγγενεῖς (சிகெனெய்ஸ்) என்பது “ஓரே தேசத்தார்” என்ற பொருளையும் தருகின்றது. அதாவது “ஓரே தேசத்தார்” என்ற நிலையில் உறவினர் என்ற அர்த்தம் (ரோ.9:3) காணக. அவர்கள் பவுலைப் போல யூதக் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். “என்னுடன் சிறையி- ருந்தவர்கள்”: இதன் பொருள் அவர்கள் பவுலுடன் ஒருமுறை சிறையி- ருந்தவர்கள் என்பதாகும். ஒருவேளை 15 எபேசுவாக இருக்கலாம். நமக்குத் தெரியவில்லை. இதைக் குறித்து அறிய காணக 2கொரி.11:23. “அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களிலும் அதிகம்”: இது வேறுபட்ட வழிமுறைகளில் வியாக்கியானப்படுத்த முடியும் என்று போன்ற குறிப்பிடுகிறார். மற்ற பெயர்களையும் அவர் தொகுத்து கூறுகின்ற காரியத்தை நாங்கள் ஏற்கிறோம்:

20 அவர்கள் அப்போஸ்தர்கள் மத்தியில் பெயர்பெற்றவர்கள் என்பதைப் பவுல் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது ஏருசலேமின் அப்போஸ்தலர்கள், பன்னிரண்டு பேர்கள், அவர்கள் உயர்ந்த நிலையில் கருதப்பட்டார்கள், அப்போஸ்தலர் என்ற பட்டம் உயர்ந்ததாக இருந்தது. இது அருட்பணியாளர்கள் என்று புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. ஆனாலும் அந்நாட்களில் இருந்த அவர்களுடைய பெயர்கள் நமக்கு அப்போஸ்தலரின் சகோதர வாழ்த்து செய்தி இல்லையெனில் நமக்குத் தெரிந்திருக்காது. பரலோகத்தில் எழுதப்பட்ட எத்தனையோ பெயர்கள் மனிதர்களால் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன! இந்தக் காரணத்தினால் தான் கரிசனையுடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பின்வரும் பெயர்களைக் குறித்து நாம் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை.¹³²

30 வ. 13: இந்த ரூப் என்பவர் மாற்கு 15:21 ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ரூப் தானா என்பது நமக்குத் தெரியாது. “...அவளுடைய தாய் எனக்கும் தாயாக இருந்தாள்”.

வ 14-16: இந்தக் குழுவினர் ஒருவேளை வீட்டு சபைகளை உருவாக்கியிருக்கக் கூடும். அப்படியெனில் பவுல் ஒவ்வொரு வீட்டு சபையின் முக்கிய அங்கத்தினர்களை 35 குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடும். “பரிசுத்த முத்தத்தோடே ஒருவரையொருவர் வாழ்த்துங்கள்”: இந்த வழக்கத்தை 1கொரி. 16:20; 2 கொரி. 13:12; 1தெச. 5:26; 1பேது. 5:14 ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். போன்ற கூறுகிறார்: “ஜக்கியத்தை கொண்டாடும் வண்ணமாக விகவாசிகள் ஒருவரையொருவர் வாழ்த்துகின்றனர். தெர்த்துல்- யன் இதை ‘சமாதானத்தின்

¹³¹ Frédéric Godet, *Commentaire sur l'Épître aux Romains*, II: p. 574. (We translated it from French to English.) The French original text: « D'ailleurs toutes les personnes saluées ici le sont en vertu d'une relation quelconque avec l'apôtre; c'est ce qui nous fait préférer la leçon εἰς ἡμᾶς [eis hemas], pour nous. »

¹³² Louis Bonnet, B.A., N.T., p. 198. (We translated it from French to English.) The original French text: « Paul ajoute qu'ils sont distingués parmi les apôtres, ce qui peut signifier que les apôtres de Jérusalem, les douze, les ont en haute estime ; ou bien qu'ils se distinguent dans la catégorie des apôtres, ce terme étant pris ici dans son sens général d'envoyés, de missionnaires. Quoi qu'il en soit, leurs noms, alors distingués, sont aujourd'hui inconnus et ne seraient pas parvenus jusqu'à nous sans cette fraternelle salutation de l'apôtre. Combien d'autres noms, ignorés des hommes, se trouveront écrits dans les cieux ! Tels sont la plupart de ceux qui suivent, et dont, pour cette raison, nous n'aurons rien à dire dans ces notes. »

முத்தம் » என்று அழைக்கிறார். தங்களுடைய ஜக்கியத்தை கிறிஸ்துவுக்குள் முத்திரித்திருக்கிறார்கள்.»¹³³

C.) கடைசி எச்சரிக்கை: வ 17-20

வ 17-19: திருச்சபையில் பிரிவினெணயைக் கொண்டு வரும் கள்ளப் போதகர்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருக்கும்படி பவுல் ரோமர்களை அறிவுறுத்துகிறார். பி-ப்பி சபையின்

5 சூழ்நிலையைப் போல ஒருவேளை அங்கு சூழல் இருந்திருக்கலாம் (பி-3:17-19). பவுல் தன்னுடைய எழுத்துகளில் எச்சரிப்புகளை இணைத்து எழுதுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். பி-3:1 காண்க. பி-ப்பியர்கள் மகிழ்ந்திருக்கும்படி உற்சாகப்படுத்திய பிறகு, அவர் திடீரென்று கள்ளப் போதகர்களை கடுமையாக சாடுகிறார். 1 கொரி.16:22

10 காண்க. பவுல் கள்ளப் போதகர்கள் பிரச்சினை குறித்து தகவல் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. எல்லா இடங்களிலும் இந்த பிரச்சினை உண்டு என்பதை அவர் நன்றாகவே அறிந்திருந்தார். எபேசுவில் இருந்த மிலேத்துவில் மூப்பர்களுக்கு அப். 20:29-30

15 ல் பவுல் கொடுத்த தீர்க்கதறிசன எச்சரிப்பு ஒரு சிறந்த உதாரணம் ஆகும். இந்த எச்சரிப்பு பின்வரும் மக்களைக் குறித்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும்:

15 1. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை ரோமில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் கடைப்பிடிக்க நிர்ப்பந்தித்த யூத மார்க்கத்தார். தங்களை பக்தியுள்ளவர்களாக காண்பித்துக் கொண்டவர்கள் (கலா.2:11; 4:17; அப்.15:1; 20:30).

20 2. ஞான மார்க்கத்தார், தங்கள் சர்வத்தில் தாங்கள் விரும்புகிற காரியங்களை செய்யலாம் என்று நம்புகிறவர்கள், அதாவது “தங்களுடைய வயிற்றை” சேவிக்கின்ற கள்ளப் போதகர்கள் (1கொரி. 6:12; ரோ. 6:12; மேலும் 2பேது. 2:12).

25 3. பவுல் 14:1-15:6ல் குறிப்பிட்ட கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தவர்கள். அவர்கள் சில பழக்கவழக்கங்களில் இருந்து விலகியிருக்க வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறரை நியாயம் தீர்க்கிறவர்கள் (1 தீமோ4:2-4).

30 எந்த ஒரு நிலையிலும், நம்முடைய சபைகளில் நாம் விழிப்பாயிருப்பது முக்கியமான காரியம் ஆகும். அப்போது தான் மற்றவர்கள் மீது தங்களுடைய சொந்தக் கருத்துகளை தினிக்கின்ற மக்களின் தலையீட்டை நாம் தவிர்த்து பிரிவினெணகள் ஏற்படுவதைத் தடுக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட மக்களிடம் இருந்து ரோமக் கிறிஸ்தவர்கள் விலகியிருக்க வேண்டும் என்று பவுல் வ- யுறுத்துவதால், நம்முடைய விசுவாசிகள் மத்தியில் பிரிவினெணகளை ஏற்படுத்துகின்ற மக்களைக் குறித்து நாமும் எச்சரிக்கையாயிருக்கிறோமோ என்று நம்மை நாமே கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

35 வ. 20: முந்தைய வசனங்களின் எச்சரிப்புகளுக்குப் பிறகு ஏன் இந்த அற்புதமான உற்சாகமுட்டுதல் வருகின்றது? விட்மர் கூறுகிறார்:

இந்த எச்சரிப்பை நிறைவு செய்யும் வண்ணமாக பவுல் இந்த வாக்குத்தத்தத்தை இங்கு சேர்த்துள்ளார். சமாதானத்தின் கடவுள் (15:33; எபி. 13:20) சீக்கிரமாய்ச் சாத்தானை உங்கள் கால்களின் கீழே நகக்கிப் போடுவார் (ஆதி. 3:15). கள்ளப் போதகர்கள் சாத்தானின் வஞ்சனையின் பிடியில் இருந்தார்கள் (ரோ. 16:17-18). ஆனாலும் அவன் அழிக்கப் படுவான். கடவுள் சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவார் (வெளி. 20:1-6).¹³⁴

¹³³ Ibid., p. 199. (We translated it from French to English.) The original French text: « Avant la célébration de la cène, les fidèles se saluaient par ce que Tertullien appelle « le baiser de paix », et scellaient ainsi leur union en Christ. »

¹³⁴ John A. Witmer, op. cit., p. 501.

கிறிஸ்து சிலுவையிலே சாத்தானை மேற்கொண்டு வெற்றி சிறந்தார் என்பது உண்மை தான். சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டான் (கலா.2:15; எபி.2:14), ஆனாலும் இன்றைய உலகில் அவன் இன்னமும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற உண்மையை இது மாற்றியமைக்கவில்லை (1பேது.5:8; வெளி.12:12). அவன் இறுதியாக அக்கினியில் 5 தள்ளப்படும் நாள் வரும் (ஆதி.3:15; ஏசா. 27:1). வெளி. 20:1-10 - ன் படி, மனிதர்களை சாத்தான் தாக்காதபடி தடுக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் வருகையின் போது அவன் கட்டப்படுவான். கிறிஸ்துவின் மேசியா அரசாட்சிக்குப் பிறகு (ஆயிரம் ஆண்டுகள்) இறுதி நியாயத் தீர்ப்பு நிகழும்.¹³⁵

d.) பவு- ன் உடன் பணியாளர்களிடம் இருந்து வாழ்த்துகள்: வ 21-23

10 வ. 21: இந்த வசனங்கள் பவு- ன் உடன் பணியாளர்களின் வாழ்த்துகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. பவு- ன் உடன் பணியாளர்களில் தீமோத்தேயு மிக முக்கியமானவர். அப்போஸ்தலர் பி- ப்பியருக்கு எழுதின நிருபத்தில் அவனுடைய உண்மையை போற்றுகின்றார் (பி- 4:19-23). லூசி, யாசோன், சொசிபத்தர் ஆகியோரும் பவு- ன் உடன் பணியாளர்கள். இந்த லூசி என்பவர் அப்.13:1 ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சிரேனே லூசியாக இருக்கக் கூடும்; யாசோன் 15 என்பர் தெசலோனிக்கேயில் இருந்த பவு- ன் தொகுப்பாளராக இருக்கலாம் (அப் 17:5.9), சொசிபத்தர் பெரேயாவின் சோபத்தராக இருக்கக் கூடும் (அப். 20:4).

20 வ. 22: தெர்தியு இந்த நிருபத்திற்கான அப்போஸ்தலனாகிய பவு- ன் செயலாளர் ஆவார். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மிக அழிர்வமாகவே தனது சொந்தக் கையால் எழுதுவார் என்பதை கலா.6:11 உணர்த்துகிறது. அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவும் உதவியாளரைக் கொண்டு நிருபம் எழுதியுள்ளார்; காண்க 1 பேது.5:12: சில்வானு. மாற்கு நற்செய்தி நூலை அவராகவோ அல்லது பேதுருவின் சார்பாகவோ எழுதியிருக்கலாம் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது (பேதுரு& மாற்கு, காண்க 1 பேது.5:13; அப்.12: 12,25).

25 வ. 23: காயு என்பவர் பவுல் கொரிந்துவில் இருந்த போது திருமுழுக்கு கொடுத்திருந்த காயுவாக இருக்கலாம் (1கொரி. 1:14; அப். 19:29). அப்.20:4 ல் பவு- ன் உடன் பணியாளராக தெர்பையைச் சேர்ந்த காயு என்ற பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, யோவானின் மூன்றாம் நிருபத்தை பெற்றுக் கொண்டவரின் பெயரும் காயு என்பதாகும். காயுவின் வீட்டில் கூடுகை நடைபெற்றது என்பதைக் காண முடிகிறது. நகரத்தின் உக்கிராணக்காரனாகிய ஏரஸ்துவும் ஒரு முக்கியமான நபராக இருக்கிறார் (அப்.19:22; 2தீமோ. 4:20).

e.) ஆசிர்வாதமும் இறுதி துதிப்பாடலும்: வ 24-27

வ. 24: வசனம் 20ல் உள்ள காரியத்துடன் இந்த ஆசிர்வாதம் தொடர்புள்ளதாக உள்ளது. இது பழைய கைப்பிரதிகளில் காணப்படவில்லை. எனவே அநேக விளக்கவுரையாளர்கள் இதை நம்பத்தகுந்ததாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.¹³⁶ அதி.16ன் அறிமுக விளக்கங்களை காண்க.

35 வ 25-26: “என் சுவிசேஷாத்தின் படியே”, இது இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் பிரகடனம் செய்தல் என்ற பொருளைத் தருகின்றது. கலாத்தியருக்கு அறிவிக்கப்பட்ட நற்செய்தியில் இருந்து அவர்கள் விலகிச் செல்லக் கூடாது என்ற அப்போஸ்தலனாகிய பவு- ன் எச்சரிப்புடன் இதை ஓப்பிட்டுப் பாருங்கள் (கலா.1:8-9). 40 “ஆதிகாலமுதல் அடக்கமாயிருந்து, இப்பொழுது தீர்க்கதறிசன ஆகமங்களினாலே அநாதி தேவனுடைய கட்டளையினால் வெளியிரங்கமாகப்பட்டதும், சகல ஜாதிகளும் விசவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படியும்படிக்கு அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டதுமாயிருக்கிற இரகசியத்தை வெளிப்படுத்துகிறதான்”: கடவுள் முன்பாக என்னப்படுகின்ற நீதியாகிய பாக்கியத்தை பிறவின மக்கள் (தேசங்கள்) பெற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது (எபே. 3:3-9; கொலோ.1 1:26-27 & ரோ.11:25). “தீர்க்கதறிசிகளின்

¹³⁵ More on this in our brochures about Eschatology and the Revelation of John.

¹³⁶ Compare Erwin Nestle and Kurt Aland, *Das Neue Testament: Griechisch und Deutsch*, 26th edition (Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 1986), p. 440-441.

வாக்கியங்கள் மூலம்..... எல்லா புறவின மக்களும் விசுவாசத்தினால் வருகின்ற கீழ்ப்படிதலுக்குள் வரும்படியாக...”: நற்செய்தி என்பது முன்பாகவே தீர்க்கதறிசிகளால் அறிவிக்கப்பட்டது என்பதை பவுல் மீண்டும் மீண்டும் வ- யுறுத்துகிறார் (காணக ரோ 1:2; 3:21; ரோ 9:1 to 11:36). எல்லா புறவினத்தாரும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படியும்படி இந்த நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுகிறது.

5

வ. 27: இறுதியாக பவுல் இந்தக் கடிதத்தை நிறைவு செய்யும் போது கடவுளுக்கு மட்டுமே மகிழ்வையைச் செலுத்துகிறார். எல்லா விசுவாசிகளும் இந்த மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்:

10

“கந்தாவே யார் உமக்குப் பயப்படாவும்,
உமது நாய்த்தை யகிழைப்படுத்தாயவும் இருக்கலாம்?” (வெளி 15:4)

III. துணைநின்ற நூல்கள்

1. Reference books and Bibles

- Aebi, Ernst. *Kurze Einführung in die Bibel.* 12th edition. Winterthur, Switzerland: Verlag Bibellesebund, 1990.
- Bauer, Walter. *Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments und der übrigen urchristlichen Literatur.* Reprint of the 5th revised edition. Berlin: Walter de Gruyter, 1971.
- Carrez, Maurice et François Morel. *Dictionnaire grec-français du Nouveau Testament.* 2nd revised edition. Neuchatel: Delachaux et Niestlé; Paris: Éditions Cerf, 1980.
- Gesenius, Wilhelm. *Wilhelm Gesenius' Hebräisches und Aramäisches Handwörterbuch über das Alte Testament.* Revised by Frants Buhl. Reprint of the 17th edition published in 1915. Berlin: Springer-Verlag, 1962.
- Heussi, Karl. *Kompendium der Kirchengeschichte.* 16th edition. Reprint of the 13th edition augmented. Tübingen: J. C. B. Mohr (Paul Siebeck), 1981.
- Inter-Varsity Press. *The Illustrated Bible Dictionary.* 3 volumes. Leicester: Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1980.
- Meister, Abraham. *Biblisches Namen-Lexikon.* Pfäffikon ZH, Suisse: Verlag Mitternachtsruf, 1970.
- Nestle, Erwin et Kurt Aland. *Das Neue Testament: Griechisch und Deutsch.* 26th edition. Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 1986.
- Traduction Œcuménique de la Bible. *Édition Intégrale. Nouveau Testament.* Paris: Les Éditions du CERF et Les Bergers et les Mages, 1983.
- Unger, Merrill F. *Ungers Grosses Bibelhandbuch.* Revised by Gary N. Larson. Translated from American to German. Asslar: Verlag Schulte + Gerth, 1987.
- Walker, Williston et al. *A History of the Christian Church.* 4th edition. Edinburg: T. & T. Clark, 1986.

2. Commentaries, diverse books, dissertations, and articles

- Archer, Gleason L. *Encyclopedia of BIBLE DIFFICULTIES.* Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1982.
- Barth, Karl. *The Epistle to the Romans.* Translated from the sixth edition. First paperback edition. New York, Oxford University Press, 1968.
- Bénétreau, Samuel. *L'EPITRE DE PAUL AUX ROMAINS.* 2 volumes. Vaux-sur-Seine, France: ÉDIFAC, Éditions de la Faculté Libre de Théologie Évangélique, 1st vol., 2nd edition, 2002; 2nd vol., 1997.
- Berkhof, Louis. *A Summary of Christian Doctrine.* Édimbourg : The Banner of Truth Trust, 1938.
- Berkhof, Louis. *Introduction to Systematic Theology.* 3rd print. Grand Rapids: Baker Book House, 1986.
- Berkhof, Louis. *Systematic Theology.* Réimpression. Edinburg: The Banner of Truth Trust, 1984.
- Blocher, Henri. *La Doctrine du Péché et de la Rédemption.* Série Fac Etude. 3 volumes. Vaux-sur-Seine, France: Faculté Libre de Théologie Évangélique, 1983.

- Bonnet, Louis with the contribution of Alfred Schroeder. *Bible Annotée N.T. 3: Le Nouveau Testament expliqué.* NT 3 Épîtres de Paul. Reprint. Saint-Légier, Switzerland: P.E.R.L.E., Librairie-Éditions Emmaüs, 1983.
- Bonnet, Louis. *Bible Annotée N.T. 4. Hébreux à Apocalypse.* Revised and augmented edition by Alfred Schroeder. Reprint. Saint-Légier, Switzerland: Publications Évangéliques en Réimpression Limitée Emmaüs, 1983.
- De Boor, Werner. *Der Brief des Paulus an die Römer* in Wuppertaler Studienbibel. Reihe: Neues Testament. Edited by Werner de Boor and Adolf Pohl. 7th edition. Wuppertal: R. Brockhaus Verlag, 1979.
- Busch, Fabian. *Die Allversöhnung im Verhältnis zur Rechtfertigungslehre und die Haltung Karl Barths und Paul Tillichs dazu.* Semesterarbeit von 2019 an der Universität Basel: https://www.academia.edu/39742104/Die>Allversöhnung_im_Verhältnis_zur_Rechtfertigungslehre_Und_die_Haltung_Karl_Barths_und_Paul_Tillichs_dazu: 25 Seiten.
- Davidson, F. et Ralph P. Martin. 'Romans' in *New Bible Commentary revised*. London: Inter-Varsity Press, 1970.
- Godet, F. *Commentaire sur l'Épître aux Romains.* 2 volumes. Paris: Sandoz & Fischbacher; Geneva: Desrogis, Neuchâtel: J. Sandoz, 1880.
- Godet, F. *Commentaire sur la Première Épître aux Corinthiens.* 2 volumes. Neuchatel: Attinger Frères; Delachaux et Niestlé, 1886-1887.
- Guthrie, D. et al. *New Bible Commentary revised*. London: Inter-Varsity Press, 1970.
- Horton, Frank. *L'endurcissement du cœur du Pharaon ou "Pharaon victime de l'arbitraire divin?"* in *Ichthus*, avril-mai 1981, No. 3: p. 24-28.
- IdeaSpektrum. "China: Das Vorgehen der kommunistischen Behörden ist höchst widersprüchlich: 100 Leiter von Haukirchen verhaftet." IdeaSpektrum 29/2004: p. 12.
- IdeaSpektrum. "Leiden, Verfolgung, Folter." IdeaSpektrum 31/32, 2004: p. 21-23.
- Kieffer, Paul. Lehrt die Heilige Schrift die Allversöhnung? *Die Anhänger der Allversöhnung glauben, daß die Erlösung ausnahmslos allen Menschen gewährt wird. Gründet sich diese Überzeugung auf die Bibel?* Gute Nachrichten: Antworten für heute und morgen. https://www.gutenachrichten.org/ARTIKEL/in200611_art1.htm.
- Kleger, Roland. *2 Thessaloniciens 2:1-12: Commentaire Exégétique et Théologique.* Mémoire présenté en vue d'obtenir le grade de maître en théologie à la Faculté Libre de Théologie Évangélique de Vaux-sur-Seine, 1990.
- Kleger, Roland. *The Epistle to the Hebrews: An exegetical, theological and practical Commentary.* Kreuzlingen, 2018. www.apocalypse-bible.ch
- Kleger, Roland. *Eschatology: The Biblical teaching on the end times.* Kreuzlingen: Switzerland, 2018. www.apocalypse-bible.ch
- Kleger, Roland. *The Book of Revelation.* Kreuzlingen, Switzerland, 2019. www.apocalypse-bible.ch
- Kleger, Roland. *Biblical Anthropology.* Kreuzlingen: Switzerland, 2019. www.apocalypse-bible.ch
- Kleger, Roland. *Pneumatology: The teaching on the person and work of the Holy Spirit.* Kreuzlingen, Switzerland, 2018. www.apocalypse-bible.ch
- Kuen, Alfred. *Introduction au Nouveau Testament: Les Lettres de Paul.* Saint-Légier, Switzerland: Editions Emmaüs, 1982.
- Langhammer, Joachim E. *Das Leben kann noch einmal beginnen: Die Botschaft des Römerbriefes.* Sketch. Bad Salzuflen, Germany: Joachim E. Langhammer, 1977.
- MacDonald, William. *Believer's Bible Commentary, New Testament.* Édition révisée. Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1990.
- Pfeiffer, Charles F. et Everett F. Harrison. *The Wycliffe Bible Commentary.* 1st British edition. London and Edinburgh: Oliphants, 1963.

- Schumacher, Heinz. 'Die Botschaft des Römerbriefes (5,12-21)' in *Gnade und Herrlichkeit*. Vol. 55, book 2, March 2003: p. 76-83.
- Thiessen, Henry C. *Lectures in Systematic Theology*. Revised by Vernon D. Doerksen. Revised edition. Grand Rapids: William B. Eerdmans Publishing Company, 1979.
- Unger, Merrill F. *Ungers Grosses Bibelhandbuch*. Bearbeitet von Gary N. Larson. Übersetzt aus dem Amerikanischen und bearbeitet durch Samuel Külling und Joachim Hoene. Asslar, Germany: Schulte + Gerth, 1987.
- Walvoord, John F. and Roy B. Zuck. *The Bible Knowledge Commentary: An Exposition of the Scriptures by Dallas Seminary Faculty*. New Testament edition. Wheaton, Ill.: Victor Books, 1983
- Witmer, John A. Witmer. 'Romans' in *The Bible Knowledge Commentary: An Exposition of the Scriptures by Dallas Seminary Faculty*, New Testament. Editors John F. Walvoord and Roy B. Zuck. Wheaton, Illinois: Victor Books, SP-Publications, 1983.

3. CD-ROM

Bible Works. Version 5. Revision 2, 2002. Bible Works, Norfolk, Virginia, 2002.

பொருளாடக்கம்

I. முன்னுரை.....	1
A. நிருபத்தைக் குறித்த பொதுவான குறிப்புகள்.....	1
B. நிருபத்தின் ஆசிரியர்.....	1
C. நிருபத்தின் தொகுப்பு	1
D. நிருபத்தின் நம்பகத்தன்மை.....	2
E. நிருபத்தின் நோக்கம்.....	2
1. தனிப்பட்ட நோக்கம்.....	2
2. போதனை நோக்கம் (கிறிஸ்தவ விசுவாசம் குறித்த போதனை).....	2
3. ஒருவரோடோருவர் சமாதானமாயிருக்க அழைப்பு.....	3
4. விவாத நோக்கம்.....	3
F. ரோமில் திருச்சபை நிறுவப்படுதல்.....	3
G. நிருபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள்.....	4
H. நிருபத்தின் சிறப்புப்பண்புகள்.....	4
I. ரோமர் நிருபத்தில் நீதிமானாக்கப்படுதல்.....	5
J. ரோமர் நிருபத்தின் சாவி வார்த்தை & சாவி வசனங்கள்.....	5
K. ரோமர் நிருபத்தின் முழுப் பார்வை.....	6
II. ரோமர் நிருபத்தின் விளக்கவுரை.....	7
A. முன்னுரை : அதி. 1:1-17.....	7
1. வாழ்த்துரை : வ 1-7.....	7
a.) ஆசிரியர் : வ 1-2.5-6.....	7
b.) தலைப்பு: வ 3-4	8
c.) நிருபத்தை பெற்றுக் கொண்டவர்கள் : வ. 7.....	8
2. நன்றி செலுத்துதலும் பயண விபரமும் : வ 8-15	8
a.) நன்றி செலுத்துதல்: வ 8-9	8
b.) அவருடைய திட்டங்களும் பயண விபரங்களும் : வ 10-15	10
3. நிருபத்தின் தலைப்பு : வ 16-17	9
B. ரோமர் நிருபத்தின் உறுதியான போதனைப் பகுதி: அதி. 1:18-11:36.....	11
1. பாவத்தின் உலகளாவிய நிலை: அதி. 1:18-3:20 (நீதிமான் இல்லை).....	11
a.) பிறவினத்தார் மீது கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பு: அதி. 1:18-32.....	11
b.) கடவுள் யூதர்களையும் பிறவினத்தாரையும் வித்தியாசப்படுத்தவில்லை; அனைவரும் நியாயந் தீர்க்கப்படுவார்கள்: அதி. 2:1-16.....	11
c.) யூதர்களின் பாவங்கள் மீதான கடவுளின் நியாயத் தீர்ப்பு: அதி. 2:17-29	16
d.) யூதர்களின் மேன்மைகள்: அதி. 3:1-8	17
e.) ஒருவனும் நீதிமான் இல்லை (யூதரோ அல்லது கிரேக்கரோ) : அதி. 3:9-20.....	18
2. விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் (அதி. 3:21 – 5:21).....	19
a.) இதன் அடிப்படை: இயேகவின் இரத்தத்தின் மூலம் இரட்சிப்பு: அதி. 3:21-31.....	19
b.) அதன் நிருபணம்: பரிக்த வேத வாக்கியங்கள் (ஆபிரகாம் & தாவீது): அதி. 4:1-8.....	22
(1) ஆபிரகாமின் உதாரணம்: வ 1-5	22
(2) தாவீதின் உதாரணம் : வ. 6-8	22
c.) அதன் வழிமுறை: விசுவாசம் : அதி. 4:9-25.....	23
(1) விருத்த சேதனத்தை சார்ந்திருக்கவில்லை : வ 9-12.....	23
(2) நியாயத்பிரமாணத்தை சார்ந்திராதவர்கள்: வ 13-15	23
(3) விசுவாசத்தினால் மட்டுமே: வ 16-25	23
(4) விசுவாசித்தல் அல்லது விசுவாசம் என்றால் என்ன பொருள்?	24
d.) அதன் விளைவு: இரட்சிப்பின் நிச்சயம்: அதி. 5:1-11.....	25
(1) நீதிமானாக்கப்படுத- ன் ஆசிர்வாதமான விளைவுகள்: வ 1-5	25
(a) சமாதானம் : வ. 1	26
(b) கிருபையை அடைதல் : வ. 2a.....	26
(c) கடவுளுடைய மகிழமையைக் குறித்த நம்பிக்கை: வ. 2b.....	26
(d) பாடுகள்: வ. 3	26
(2) விசுவாசிக்கு இருக்கும் நிச்சயம் (அச்சாரம்) : வ 6-11	29
e.) ஆக்கினையும் நியாயத்தீர்ப்பும் (ஆதாம் & கிறிஸ்து): அதி. 5:12-21.....	27
(1) ஆதாம் மூலமாக மரணம்: வ 12-14	27
(2) கிறிஸ்துவின் மூலம் ஜீவன்: வ 15-21	27
3. விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுத- ன் வெற்றி: அதி.6-8	32
(a.) வெற்றியின் நிபந்தனை: “அவருடன் மரிப்பது”: அதி.	32
(1) நமது நிலை: கிறிஸ்துவுடன் இணைந்திருத்தல்: வ 1-11	32
(2) கிறிஸ்துவுடனான நம்முடைய நிலையின் விளைவு:பாவத்தை விட்டு ஓடுதல்: வ 12-23.....	35

	(a) நாம் பாவத்திற்கு மரித்திருக்கிறோம்: Vv 12-13.....	37																																																																															
	(b) நாம் பாவத்தின் மீது வெற்றி பெறுகிறோம்: வ. 14	37																																																																															
	(c) நாம் கடந்த காலத்தில் பாவத்திற்கு அடிமைகளாக இருந்தோம் : வ15-17.....	37																																																																															
	(d) இப்பொழுது நாம் பாவத்தில் இருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறோம் : வ18-23.....	38																																																																															
5	b.) வெற்றிக்கான போராட்டம்: அதி. 7:1-25	39																																																																															
	(1) மெய்யான பரிசுத்தமாகுதல்(கிருபையின் மூலம்): வ1-6.....	39																																																																															
	(a) திருமணத்தின் உருவகம் : வ 1-3	39																																																																															
	(b) நமக்கான நடைமுறைப்படுத்துதல் : வ 4-6	40																																																																															
10	(2) பொய்யான பரிசுத்தமாகுதல் (3 கேள்விகள்): வ7-24	40																																																																															
	(a) நியாயப்பிரமாணம் உண்மையில் என்ன செய்கிறது? வ 7-13	41																																																																															
	(b) பொய்யான பரிசுத்தமாகுதல் (ஒருவரின் சொந்த முயற்சியின் மூலம்): வ 14-24	42																																																																															
	(3) மெய்யான (உண்மையான) பரிசுத்தமாகுதல்: வ.25	45																																																																															
15	c.) வெற்றியின் கனி: ஆவியில் ஜீவன்: அதி. 8:1-13	45																																																																															
	(1) புதிய நிலை: வ1-4.....	46																																																																															
	(2) ஒரு புதிய ஜீவன்: வ 5-13	47																																																																															
d.) வெற்றியின் ஆசிர்வாதம்: கடவுளின் பிள்ளையாக இருப்பது: வ 14-30	49																																																																																
e.) வெற்றியின் நிச்சயம்: கடவுளின் அன்பு: அதி. 8: 31-39.....	56																																																																																
4.	கடவுளுடைய நீதியின் ஒளியில் யூதர்களும் பிறவினத்தாரும்: அதி 9-11.....	58																																																																															
a.) இஸ்ரவே- ன் தள்ளப்பட்ட நிலையும் கடவுளின் ஏகாதிபத்யமும்: அதி. 9:1-29	58																																																																																
20	(1) இஸ்ரவேலரைக் குறித்த பவ- ன் மன்னிலை: வ 1-5.....	58																																																																															
	(2) கடவுள் அவருடைய தெரிந்துகொள்ளுதலைப் பொறுத்தமட்டில் உண்மையற்றவராக இல்லை: வ 6-13 60	60																																																																															
	(a) ஈசாக்கும் இஸ்மவேலும்: வ 6-9	60																																																																															
	(b) யாக்கோபும் ஏசாவும் : வ 10-13.....	60																																																																															
25	(3) கடவுள் தாம் பொழிந்தருளுகிற கிருபைகளில் அநீதியுள்ளவராக இல்லை: வ14-29	63																																																																															
b.) இஸ்ரவேலரின் புறக்கணிப்பும் மனிதனும் பொறுப்பும்: அதி. 9:30-10:21	66																																																																																
	(1) யூதர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள். என்னில் அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட விரும்பினார்கள்: அதி. 9:30-10:15.....	66																																																																															
	(a) கடவுளிடமிருந்து வரும் நீதியை யூதர்கள் புறக்கணித்தார்கள்: அதி. 9:30-33	66																																																																															
	(b) இஸ்ரவேல் நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற பவ- ன் வாஞ்சை: அதி.10:1-4	67																																																																															
30	(c) மோசேயின் நியாயப் பிரமாணம் ஆதாரமாக இருக்கிறது: அதி10:5-8.....	68																																																																															
	(d) நற்செய்தியின் எளிய தன்மை (கடவுளின் நீதி): அதி 10: 9-13	68																																																																															
	(e) நற்செய்தியை பிரசங்கிப்பதின் அவசியம்: அதி 10: 14-15.....	68																																																																															
	(2) இஸ்ரவேலர் நற்செய்தியைக் கேட்டார்கள். ஆனாலும் அவர்களுடைய அவிசவாசத்தினால் அதை நிராகரித்தார்கள்: அதி. 10:16-21.....	69																																																																															
35		(a) விசுவாசம் கடவுளுடைய வார்த்தையின் செய்தியைக் கேட்பதினால் வருகிறது: அதி. 10:16-17.....	69		(b) இஸ்ரவேலர் நற்செய்தியைக் கேட்டார்கள். ஆனாலும் அதை நிராகரித்தார்கள்: அதி. 10:18-21	69	c.) இஸ்ரவேல் தள்ளப்பட்டதின் வரம்புகளும் “நேர்மறை விளைவுஞம்”: அதி. 11:1-36	70	40		(1) இஸ்ரவேல் தள்ளப்படுதல் பகுதி சார்ந்தது : வ 1-10	70		(a) எப்போதும் உண்மையுள்ள மீதியான மக்கள் இருக்கிறார்கள்: வ 1-6	70		(b) மற்றவர்கள் கடினப்பட்டார்கள்: வ 7-10.....	71		(2) யூதர்கள் தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம்: வ 11-24	71		(a) அவர்கள் வீழ்ச்சியே அவர்கள் தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம்: வ 11-15	71		(b) ஒ- வ மரத்தில் ஒட்டவைக்கப்பட்டுள்ள பிறவினத்தாருக்கு எச்சரிக்கை: வ 16-24	72		(c) இஸ்ரவே- ன் மீட்பு நிச்சயமானது: வ25-36	74	45	c.) நிருபத்தின் நடைமுறைப்பகுதி:	75	1.	1. ஜீஹப- : அதி. 12:1-2.....	76		a.) ப- யின் தன்மை.....	76		b.) ப- க்கான காரணம்	75		c.) ப- யின் விளைவுகள்.....	76	50	2. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் ஆவிக்குரிய வரங்களின் பயன்பாடும்: அதி. 12:3-8.....	77		a.) நாம் இனைந்து ஒரே சர்மாயிருக்கிறோம்: வ 3-5.....	77		b.) நாம் அனைவரும் வேறுபட்ட வரங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம்: வ 6-8.....	78	55	3. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவனுடைய சகோதரர்களுடனான உறவும்: வ 9-13.15-16.....	78		4. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவிசவாசிகளுடனான அவனுடைய உறவும்: வ.14.17-21.....	79		5. அரசாங்கத்தைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி 13:1-7	80		a.) கிறிஸ்தவன் அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிக்கிறான்: வ 1-2	80		b.) கிறிஸ்தவன் சரியானதைச் செய்கிறான்: வ 3-4	81		c.) ஒரு கிறிஸ்தவன் தூய மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்கிறான்: வ. 5.....	82		d.) ஒரு கிறிஸ்தவன் வரிகளையும் வருமான வரியையும் செலுத்துகிறான்: வ 6-7	83	60	6. அவிசவாசிகளைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி13:8-10.....	83		7. கிறிஸ்தவனின் தனிப்பட்ட வாழ்வில் பரிசுத்தமாகுதல் : அதி. 13: வ 11-14.....	83
	(a) விசுவாசம் கடவுளுடைய வார்த்தையின் செய்தியைக் கேட்பதினால் வருகிறது: அதி. 10:16-17.....	69																																																																															
	(b) இஸ்ரவேலர் நற்செய்தியைக் கேட்டார்கள். ஆனாலும் அதை நிராகரித்தார்கள்: அதி. 10:18-21	69																																																																															
c.) இஸ்ரவேல் தள்ளப்பட்டதின் வரம்புகளும் “நேர்மறை விளைவுஞம்”: அதி. 11:1-36	70																																																																																
40		(1) இஸ்ரவேல் தள்ளப்படுதல் பகுதி சார்ந்தது : வ 1-10	70		(a) எப்போதும் உண்மையுள்ள மீதியான மக்கள் இருக்கிறார்கள்: வ 1-6	70		(b) மற்றவர்கள் கடினப்பட்டார்கள்: வ 7-10.....	71		(2) யூதர்கள் தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம்: வ 11-24	71		(a) அவர்கள் வீழ்ச்சியே அவர்கள் தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம்: வ 11-15	71		(b) ஒ- வ மரத்தில் ஒட்டவைக்கப்பட்டுள்ள பிறவினத்தாருக்கு எச்சரிக்கை: வ 16-24	72		(c) இஸ்ரவே- ன் மீட்பு நிச்சயமானது: வ25-36	74	45	c.) நிருபத்தின் நடைமுறைப்பகுதி:	75	1.	1. ஜீஹப- : அதி. 12:1-2.....	76		a.) ப- யின் தன்மை.....	76		b.) ப- க்கான காரணம்	75		c.) ப- யின் விளைவுகள்.....	76	50	2. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் ஆவிக்குரிய வரங்களின் பயன்பாடும்: அதி. 12:3-8.....	77		a.) நாம் இனைந்து ஒரே சர்மாயிருக்கிறோம்: வ 3-5.....	77		b.) நாம் அனைவரும் வேறுபட்ட வரங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம்: வ 6-8.....	78	55	3. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவனுடைய சகோதரர்களுடனான உறவும்: வ 9-13.15-16.....	78		4. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவிசவாசிகளுடனான அவனுடைய உறவும்: வ.14.17-21.....	79		5. அரசாங்கத்தைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி 13:1-7	80		a.) கிறிஸ்தவன் அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிக்கிறான்: வ 1-2	80		b.) கிறிஸ்தவன் சரியானதைச் செய்கிறான்: வ 3-4	81		c.) ஒரு கிறிஸ்தவன் தூய மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்கிறான்: வ. 5.....	82		d.) ஒரு கிறிஸ்தவன் வரிகளையும் வருமான வரியையும் செலுத்துகிறான்: வ 6-7	83	60	6. அவிசவாசிகளைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி13:8-10.....	83		7. கிறிஸ்தவனின் தனிப்பட்ட வாழ்வில் பரிசுத்தமாகுதல் : அதி. 13: வ 11-14.....	83									
	(1) இஸ்ரவேல் தள்ளப்படுதல் பகுதி சார்ந்தது : வ 1-10	70																																																																															
	(a) எப்போதும் உண்மையுள்ள மீதியான மக்கள் இருக்கிறார்கள்: வ 1-6	70																																																																															
	(b) மற்றவர்கள் கடினப்பட்டார்கள்: வ 7-10.....	71																																																																															
	(2) யூதர்கள் தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம்: வ 11-24	71																																																																															
	(a) அவர்கள் வீழ்ச்சியே அவர்கள் தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம்: வ 11-15	71																																																																															
	(b) ஒ- வ மரத்தில் ஒட்டவைக்கப்பட்டுள்ள பிறவினத்தாருக்கு எச்சரிக்கை: வ 16-24	72																																																																															
	(c) இஸ்ரவே- ன் மீட்பு நிச்சயமானது: வ25-36	74																																																																															
45	c.) நிருபத்தின் நடைமுறைப்பகுதி:	75	1.	1. ஜீஹப- : அதி. 12:1-2.....	76		a.) ப- யின் தன்மை.....	76		b.) ப- க்கான காரணம்	75		c.) ப- யின் விளைவுகள்.....	76	50	2. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் ஆவிக்குரிய வரங்களின் பயன்பாடும்: அதி. 12:3-8.....	77		a.) நாம் இனைந்து ஒரே சர்மாயிருக்கிறோம்: வ 3-5.....	77		b.) நாம் அனைவரும் வேறுபட்ட வரங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம்: வ 6-8.....	78	55	3. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவனுடைய சகோதரர்களுடனான உறவும்: வ 9-13.15-16.....	78		4. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவிசவாசிகளுடனான அவனுடைய உறவும்: வ.14.17-21.....	79		5. அரசாங்கத்தைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி 13:1-7	80		a.) கிறிஸ்தவன் அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிக்கிறான்: வ 1-2	80		b.) கிறிஸ்தவன் சரியானதைச் செய்கிறான்: வ 3-4	81		c.) ஒரு கிறிஸ்தவன் தூய மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்கிறான்: வ. 5.....	82		d.) ஒரு கிறிஸ்தவன் வரிகளையும் வருமான வரியையும் செலுத்துகிறான்: வ 6-7	83	60	6. அவிசவாசிகளைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி13:8-10.....	83		7. கிறிஸ்தவனின் தனிப்பட்ட வாழ்வில் பரிசுத்தமாகுதல் : அதி. 13: வ 11-14.....	83																															
c.) நிருபத்தின் நடைமுறைப்பகுதி:	75																																																																																
1.	1. ஜீஹப- : அதி. 12:1-2.....	76		a.) ப- யின் தன்மை.....	76		b.) ப- க்கான காரணம்	75		c.) ப- யின் விளைவுகள்.....	76	50	2. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் ஆவிக்குரிய வரங்களின் பயன்பாடும்: அதி. 12:3-8.....	77		a.) நாம் இனைந்து ஒரே சர்மாயிருக்கிறோம்: வ 3-5.....	77		b.) நாம் அனைவரும் வேறுபட்ட வரங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம்: வ 6-8.....	78	55	3. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவனுடைய சகோதரர்களுடனான உறவும்: வ 9-13.15-16.....	78		4. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவிசவாசிகளுடனான அவனுடைய உறவும்: வ.14.17-21.....	79		5. அரசாங்கத்தைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி 13:1-7	80		a.) கிறிஸ்தவன் அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிக்கிறான்: வ 1-2	80		b.) கிறிஸ்தவன் சரியானதைச் செய்கிறான்: வ 3-4	81		c.) ஒரு கிறிஸ்தவன் தூய மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்கிறான்: வ. 5.....	82		d.) ஒரு கிறிஸ்தவன் வரிகளையும் வருமான வரியையும் செலுத்துகிறான்: வ 6-7	83	60	6. அவிசவாசிகளைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி13:8-10.....	83		7. கிறிஸ்தவனின் தனிப்பட்ட வாழ்வில் பரிசுத்தமாகுதல் : அதி. 13: வ 11-14.....	83																																		
1. ஜீஹப- : அதி. 12:1-2.....	76																																																																																
	a.) ப- யின் தன்மை.....	76																																																																															
	b.) ப- க்கான காரணம்	75																																																																															
	c.) ப- யின் விளைவுகள்.....	76																																																																															
50	2. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் ஆவிக்குரிய வரங்களின் பயன்பாடும்: அதி. 12:3-8.....	77		a.) நாம் இனைந்து ஒரே சர்மாயிருக்கிறோம்: வ 3-5.....	77		b.) நாம் அனைவரும் வேறுபட்ட வரங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம்: வ 6-8.....	78	55	3. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவனுடைய சகோதரர்களுடனான உறவும்: வ 9-13.15-16.....	78		4. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவிசவாசிகளுடனான அவனுடைய உறவும்: வ.14.17-21.....	79		5. அரசாங்கத்தைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி 13:1-7	80		a.) கிறிஸ்தவன் அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிக்கிறான்: வ 1-2	80		b.) கிறிஸ்தவன் சரியானதைச் செய்கிறான்: வ 3-4	81		c.) ஒரு கிறிஸ்தவன் தூய மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்கிறான்: வ. 5.....	82		d.) ஒரு கிறிஸ்தவன் வரிகளையும் வருமான வரியையும் செலுத்துகிறான்: வ 6-7	83	60	6. அவிசவாசிகளைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி13:8-10.....	83		7. கிறிஸ்தவனின் தனிப்பட்ட வாழ்வில் பரிசுத்தமாகுதல் : அதி. 13: வ 11-14.....	83																																														
2. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் ஆவிக்குரிய வரங்களின் பயன்பாடும்: அதி. 12:3-8.....	77																																																																																
	a.) நாம் இனைந்து ஒரே சர்மாயிருக்கிறோம்: வ 3-5.....	77																																																																															
	b.) நாம் அனைவரும் வேறுபட்ட வரங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம்: வ 6-8.....	78																																																																															
55	3. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவனுடைய சகோதரர்களுடனான உறவும்: வ 9-13.15-16.....	78		4. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவிசவாசிகளுடனான அவனுடைய உறவும்: வ.14.17-21.....	79		5. அரசாங்கத்தைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி 13:1-7	80		a.) கிறிஸ்தவன் அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிக்கிறான்: வ 1-2	80		b.) கிறிஸ்தவன் சரியானதைச் செய்கிறான்: வ 3-4	81		c.) ஒரு கிறிஸ்தவன் தூய மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்கிறான்: வ. 5.....	82		d.) ஒரு கிறிஸ்தவன் வரிகளையும் வருமான வரியையும் செலுத்துகிறான்: வ 6-7	83	60	6. அவிசவாசிகளைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி13:8-10.....	83		7. கிறிஸ்தவனின் தனிப்பட்ட வாழ்வில் பரிசுத்தமாகுதல் : அதி. 13: வ 11-14.....	83																																																							
3. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவனுடைய சகோதரர்களுடனான உறவும்: வ 9-13.15-16.....	78																																																																																
	4. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வும் அவிசவாசிகளுடனான அவனுடைய உறவும்: வ.14.17-21.....	79																																																																															
	5. அரசாங்கத்தைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி 13:1-7	80																																																																															
	a.) கிறிஸ்தவன் அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிக்கிறான்: வ 1-2	80																																																																															
	b.) கிறிஸ்தவன் சரியானதைச் செய்கிறான்: வ 3-4	81																																																																															
	c.) ஒரு கிறிஸ்தவன் தூய மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்கிறான்: வ. 5.....	82																																																																															
	d.) ஒரு கிறிஸ்தவன் வரிகளையும் வருமான வரியையும் செலுத்துகிறான்: வ 6-7	83																																																																															
60	6. அவிசவாசிகளைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி13:8-10.....	83		7. கிறிஸ்தவனின் தனிப்பட்ட வாழ்வில் பரிசுத்தமாகுதல் : அதி. 13: வ 11-14.....	83																																																																												
6. அவிசவாசிகளைக் குறித்த கிறிஸ்தவனின் மனப்பான்மை: அதி13:8-10.....	83																																																																																
	7. கிறிஸ்தவனின் தனிப்பட்ட வாழ்வில் பரிசுத்தமாகுதல் : அதி. 13: வ 11-14.....	83																																																																															

5	8. “பலமுள்ளவர்” மற்றும் “பலவீனர்” இடையேயுள்ள உறவுகள்: அதி. 14:1–15:13.....	85
	a.) தனிப்பட்ட சுதந்திரம் குறித்த கொள்கை: அதி. 14:1-12	86
	b.) விகவாச சகோதரரை மதித்தல் தொடர்பான கொள்கை: அதி. 14:13-23	88
	c.) ஒற்றுமைக்கான அழைப்பு: வ 15:1-13	90
10	(1) இயேகவின் முன் மாதிரியை பின்பற்ற அழைப்பு: வ 1-6	90
	(2) விகவாசிகள் மத்தியில் ஒருமனப்பாடு: வ 7-13	91
	D. முடிவுரை: அதி. 15:14–16:27.....	93
	1. தனிப்பட்ட விளக்கங்கள் : அதி. 15:14-33.....	93
15	a.) பவுல் தன்னுடைய கடிதத்தை நியாயப்படுத்துகிறார்.: வ 14-21	93
	b.) பவுல் தன்னுடைய ரோம் சந்திப்பை அறிவிக்கிறார்: அதி. 15:22-33.....	94
	2. பரிந்துரைகள், ஆசிர்வாதங்கள், வாழ்த்துகள்: அதி. 16:1-27.....	95
	a.) பெபோயானுக்கான பரிந்துரை: வ 1-2	96
	b.) வாழ்த்துகள் : வ 3-16	97
	c.) கடைசி எச்சரிக்கை: வ 17-20	99
	d.) பவு- ண உடன் பணியாளர்களிடம் இருந்து வாழ்த்துகள்: வ 21-23	100
	e.) ஆசிர்வாதமும் இறுதி துதிப்பாடலும்: வ 24-27	100
	III. துணை நின்ற நூல்கள்.....	102

ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழில் மொழியாக்கம் – லா.சிறிதரன் க- ஸ்டஸ்

Translated from English to Tamil – L. Sridaran Calistus

Kreuzlingen, May 2022